

Historia arcana († Anecdota)

ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΑΝΕΚΔΟΤΑ.

1.1 Ὅσα μὲν οὖν Ῥωμαίων τῷ γένει ἐν τοῖς πολέμοις ἄχρι δεῦρο ξυνηνέχθη γενέσθαι, τῆδ' ἐμοὶ δεδιήγηται, ἥπερ δυνατὸν ἐγγόνει τῶν πράξεων τὰς δηλώσεις ἀπάσας ἐπὶ καιρῶν τε καὶ χωρίων τῶν ἐπιτηδείων ἀρμοσαμένω· τὰ δὲ ἐνθένδε οὐκέτι μοι τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ συγκείσεται, ἐπεὶ ἐνταῦθα γεγράφεται πάντα, ὅποσα δὴ τετύχηκε γενέσθαι πανταχόθι τῆς Ῥωμαίων 1.2 ἀρχῆς. αἴτιον δὲ, ὅτι δὴ οὐχ οἶόν τε ἦν περιόντων ἔτι τῶν αὐτὰ εἰργασμένων ὅτῳ δεῖ ἀναγράφεσθαι τρόπῳ. οὔτε γὰρ διαλαθεῖν πλήθη κατασκόπων οἶόν τε ἦν οὔτε φωραθέντα μὴ ἀπολωλέναι θανάτῳ οἰκτίστῳ· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τῶν συγγενῶν τοῖς γε οἰκειοτάτοις 1.3 τὸ θαρρεῖν εἶχον. ἀλλὰ καὶ πολλῶν τῶν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις εἰρημένων ἀποκρύψασθαι τὰς αἰτίας ἠναγκάσθη. τὰ τό τε δ' οὖν τέως ἄρρητα μείναντα καὶ τῶν ἔμπροσθεν δεδηλωμένων ἐνταῦθά μοι τοῦ λόγου τὰς αἰτίας σημῆναι δεήσει. 1.4 Ἀλλὰ μοι ἐς ἀγωνίῃς ἐτέραν ἰόντι χαλεπὴν τινα καὶ δεινῶς ἄμαχον τῶν Ἰουστινιανῶν τε καὶ Θεοδώρᾳ βεβιωμένων βαμβαίνειν τε καὶ ἀναποδίξειν ἐπὶ πλεῖστον ἐκεῖνο διαριθμουμένῳ συμβαίνει, ὅτι δὴ μοι ταῦτα ἐν τῷ παρόντι γεγράφεται τὰ μήτε πιστὰ μήτε εἰκότα φανησόμενα τοῖς ὀπίσθεν γενησομένοις, ἄλλως τε ὀπηνίκα ἐπὶ μέγα ρεύσας ὁ χρόνος παλαιότεραν τὴν ἀκοὴν ἀπεργάζεται, δέδοικα μὴ καὶ μυθολογίας ἀποῖσομαι δόξαν κὰν τοῖς τραγωδοδιδασκάλοις τετάξομαι. 1.5 ἐκείνῳ μὲντοι τὸ θαρρεῖν ἔχων οὐκ ἀποδειλιάσω τὸν ὄγκον τοῦ ἔργου, ὡς μοι οὐκ ἀμαρτύρητος ὁ λόγος ἐστίν. οἱ γὰρ νῦν ἄνθρωποι δαημονέστατοι μάρτυρες τῶν πράξεων ὄντες ἀξιόχρεω παραπομποὶ ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον τῆς ὑπὲρ αὐτῶν πίστεως ἔσονται. 1.6 Καίτοι με καὶ ἄλλο τι ἐς λόγον τόνδε ὀργῶντα πολλακίς ἐπὶ πλεῖστον ἀνεχαίτισε χρόνον. ἐδόξαζον γὰρ τοῖς ἐς τὸ ἔπειτα γενησομένοις ἀξύμφορον ἔσεσθαι τοῦτό γε, ἐπεὶ τῶν ἔργων τὰ πονηρότατα μάλιστα ξυνοίσει ἄγνωστα χρόνῳ τῷ ὑστέρῳ εἶναι, ἢ τοῖς τυ1.7 ράννοις ἐς ἀκοὴν ἦκοντα ζηλωτὰ γίνεσθαι. τῶν γὰρ κρατούντων αἰεὶ τοῖς πλείστοις εὐπορος ὑπὸ ἀμαθίας ἢ ἐς τῶν προγεγενημένων τὰ κακὰ μίμησις, καὶ πρὸς τὰ ἡμαρτημένα τοῖς παλαιότεροις ῥᾶόν τε καὶ ἀπονώ1.8 τερον ἐς αἰεὶ τρέπονται. ἀλλὰ με ὑστερον ἐς τῶνδε τῶν ἔργων τὴν ἱστορίαν τοῦτο ἠνεγκεν, ὅτι δὴ τοῖς ἐς τὸ ἔπειτα τυραννήσουσιν ἐνδηλον ἔσται ὡς μάλιστα μὲν καὶ τὴν τίσιν αὐτοὺς τῶν ἀμαρτανομένων περιελθεῖν οὐκ ἀπείκός εἴη, ὅπερ καὶ τοῖσδε τοῖς ἀνθρώποις ξυνηνέχθη παθεῖν· ἔπειτα δὲ καὶ ἀνάγραπτοι αὐτῶν αἱ πράξεις καὶ οἱ τρόποι ἐς αἰεὶ ἔσονται, ἀπ' αὐτοῦ τε 1.9 ἴσως ὀκνηρότερον παρανομήσουσι. τίς γὰρ ἂν τὸν Σεμιράμιδος ἀκόλαστον βίον ἢ τὴν Σαρδαναπάλου καὶ Νέρωνος μανίαν τῶν ἐπιγενομένων ἀνθρώπων ἔγνω, εἰ μὴ τοῖς τότε γεγραφόσι τὰ μνημεῖα ταῦτα ἐλέλειπτο; ἄλλως τε καὶ τοῖς τὰ ὅμοια πεισομένοις, ἂν οὕτω τύχοι, πρὸς τῶν τυράννων οὐκ ἀκερδῆς αὕτη παντὰ1.10 πασιν ἢ ἀκοὴ ἔσται. παραμυθεῖσθαι γὰρ οἱ δυστυχοῦντες εἰώθασιν τῷ μὴ μόνους σφίσι τὰ δεινὰ συμπεσεῖν. διὰ τοι ταῦτα πρῶτα μὲν ὅσα Βελισαρίῳ μοχθηρὰ εἴργασται ἐρῶν ἔρχομαι· ὑστερον δὲ καὶ ὅσα Ἰουστινιανῶν καὶ Θεοδώρᾳ μοχθηρὰ εἴργασται ἐγὼ δηλώσω. 1.11 Ἦν τῷ Βελισαρίῳ γυνή, ἥς δὴ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις ἐμνήσθη, πάππου μὲν καὶ πατρὸς ἠνιόχων, ἐν τε Βυζαντίῳ καὶ Θεσσαλονίκῃ τὸ ἔργον τοῦτο ἐνδειξαμένων, μητρὸς δὲ τῶν τινος ἐν θυμέλῃ πεπορνευ1.12 μένων. αὕτη τὰ πρότερα μάχλον τινὰ βιώσασα βίον καὶ τὸν τρόπον ἐξερωγυῖα, φαρμακευῖα τε πατρῷοις πολλὰ ὠμιληκυῖα, καὶ τὴν μάθησιν τῶν οἱ ἀναγκαίων ποιησαμένη, ἐγγυητὴ ὑστερον Βελισαρίῳ γυνὴ γέγονε, 1.13 μήτηρ ἤδη παίδων γενομένη πολλῶν. εὐθὺς μὲν οὖν ἠξίου μοιχεύτρια τὸ ἐξ

ἀρχῆς εἶναι, ξυγκαλύπτειν μέντοι τοῦργον τοῦτο ἐν σπουδῇ εἶχεν, οὐ καταδυομένη τοῖς οἰκείοις ἐπιτηδεύμασιν, οὐδέ τι πρὸς τοῦ ξυνοικοῦντος δειμαίνουσα δέος (οὔτε γὰρ αἰδῶ τινα ἔργου ὄτουοῦν ἔλαβε πώποτε καὶ τὸν ἄνδρα μαγγανείαις πολλαῖς κατείληφεν), ἀλλὰ τὴν ἐκ τῆς βασιλίδος ὑποπτεύουσα τίσιν. λίαν γὰρ ἐς αὐτὴν ἢ Θεοδώρα 1.14 ἡγριαίνετό τε καὶ ἐσεσῆρει. ἐπεὶ δὲ αὐτὴν ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις ὑπουργήσασα χειροήθη πεποίηται, πρῶτα μὲν Σιλβέριον διαχρησαμένη τρώπῳ ᾧπερ ἐν τοῖς ὀπισθεν λόγοις εἰρήσεται, ὕστερον δὲ Ἰωάννην κατεργασαμένη τὸν Καππαδόκην, ὡσπερ μοι ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις ἐρρήθη, ἐνταῦθα δὲ ἀδεέστερόν τε καὶ οὐκέτι ἀποκρυπτομένη ἅπαντα ἐξαμαρτάνειν οὐδαμῇ ἀπηξίου. 1.15 Ἦν δὲ τις νεανίας ἐκ Θράκης ἐν τῇ Βελισαρίου οἰκίᾳ, Θεοδόσιος τούνομα, δόξης γεγωνῶς ἐκ πατέρων 1.16 Εὐνομιανῶν καλουμένων. τοῦτον, ἡνίκα ἐς Λιβύην ἀποπλεῖν ἔμελλεν, ἔλουσε μὲν ὁ Βελισάριος τὸ θεῖον λουτρὸν καὶ χερσὶν ἀνελόμενος ἐνθένδε οἰκείαις εἰσποιητὸν ἐποίησατο ζῦν τῇ γυναικὶ παῖδα, ἥπερ εἰσποιεῖσθαι Χριστιανοῖς νόμος, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἡ'Αντωνίνα τὸν Θεοδόσιον ἄτε παῖδα ὄντα ἱερῶ λόγῳ ἡγάπα τε ὡς τὸ εἰκὸς κὰν τοῖς μάλιστα ἐπιμελομένη ἀμφ' αὐτὴν 1.17 εἶχεν. εὐθύς τε ἐρασθεῖσα αὐτοῦ ἐκτόπως ἐν τῷ διάπλῳ τούτῳ καὶ κατακορῆς γεγонуῖα τῷ πάθει ἀπεσεῖσατο μὲν θεῖων τε καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων δέος τε καὶ αἰδῶ ζύμπασαν, ἐμίγνυτο δὲ αὐτῷ τὰ μὲν πρῶτα ἐν παραβύστῳ, τελευτῶσα δὲ καὶ οἰκετῶν καὶ θεραπαινίδων παρόντων. κάτοχος γὰρ ἤδη τῷ πόθῳ τούτῳ γεγενημένη καὶ διαφανῶς ἐρωτόληπτος οὐσα οὐδὲν ἔτι τοῦ ἔργου κώλυμα ἔβλεπε. καί ποτε ὁ Βελισάριος ἐπ' αὐτοφώρῳ τὴν πρᾶξιν λαβὼν ἐν Καρχηδόνι ἐξηπάτητο 1.19 πρὸς τῆς γυναικὸς ἐκὼν γε εἶναι. ὁ μὲν γὰρ ἄμφω ἐν δωματίῳ καταγείῳ εὐρῶν ἐμεμήνει, ἢ δὲ οὔτε ἀποδειλιάσασα οὔτε καταδυσασαμένη τῷ ἔργῳ τούτῳ, «Ἐνταῦθα», ἔφη, «τῶν λαφύρων τὰ τιμιώτατα σὺν τῷ «νεανία κρύψουσα ἦλθον, ὡς μὴ ἐς βασιλέα ἔκπυστα 1.20 «γένηται». ἢ μὲν οὖν ταῦτα σκηπτομένη εἶπεν, ὁ δὲ ἀναπεισθῆναι δόξας ἀφῆκε, καίπερ τῷ Θεοδοσίῳ ἐκκελυμένον τὸν ἱμάντα ὀρῶν τὸν ἀμφὶ τὰ αἰδοῖα τὰς ἀναξυρίδας ξυνδέοντα. ἔρωτι γὰρ τῆς ἀνθρώπου ἀναγκασθεὶς ἐβούλετό οἱ τὴν τῶν οἰκείων ὀφθαλμῶν 1.21 θέαν ὡς ἦκιστα ἀληθίζεσθαι. τῆς δὲ μαχλοσύνης ἀεὶ προΐουσης ἐς κακὸν ἄφατον οἱ μὲν ἄλλοι θεώμενοι τὰ πραττόμενα ἐν σιωπῇ εἶχον, δούλη δὲ τις Μακεδονία ὄνομα ἐν Συρακούσαις, ἡνίκα Σικελίας ἐκράτησε Βελισάριος, ὄρκους δεινοτάτοις τὸν δεσπότην καταλαβοῦσα, μὴ ποτε αὐτὴν τῇ κεκτημένη καταπροήσασθαι, τὸν πάντα αὐτῷ λόγον ἐξήνεγκε, δύο παιδάρια πρὸς μαρτυρίαν παρασχομένη, οἷς δὴ τὰ ἀμφὶ τὸν κοιτῶνα 1.22 ὑπηρετεῖν ἐπιμελὲς ἦν. ταῦτα μαθὼν Βελισάριος τῶν οἱ ἐπομένων τινὰς τὸν Θεοδόσιον ἐκέλευσε διαχειρίσασθαι. 1.23 ὁ δὲ προμαθὼν εἰς Ἐφεσον φεύγει. τῶν γὰρ ἐπομένων οἱ πλεῖστοι τῷ ἀβεβαίῳ τῆς τοῦ ἀνθρώπου γνώμης ἡγμένοι ἀρέσκουν τὴν γυναῖκα μᾶλλον ἐν σπουδῇ εἶχον ἢ τῷ ἀνδρὶ δοκεῖν εὐνοϊκῶς ἔχειν, οἷ γε καὶ τὰ σφίσις ἐπικείμενα τότε ἀμφ' αὐτῷ προὔδοσαν. 1.24 Κωνσταντῖνος δὲ Βελισάριον ὀρῶν περιώδυνον γεγονότα τοῖς ζυμπεσοῦσι, τὰ τε ἄλλα ξυνήλγει καὶ τοῦτο ἐπέειπεν ὡς «Ἐγώγε θᾶσσον ἂν τὴν γυναῖκα ἢ τὸν 1.25 «νεανίαν κατειργασάμην». ὄπερ Ἄντωνίνα μαθοῦσα, κεκρυμμένως αὐτῷ ἐχαλέπαινε, ὅπως ἔγκοτον ἐνδείξει 1.26 ται τὸ εἰς αὐτὸν ἔχθος. ἦν γὰρ σκορπιώδης τε καὶ ὀργὴν σκοτεινὴ. οὐ πολλῶν δὲ ὕστερον ἢ μαγγανεύσασα ἢ θωπεύσασα πείθει τὸν ἄνδρα ὡς οὐχ ὑγιὲς τὸ κατηγορήμα τὸ ταύτης γένοιτο· καὶ ὅς Θεοδόσιον μὲν μελλήσει οὐδεμιᾶ μετεπέμψατο, Μακεδονίαν δὲ καὶ τὰ 1.27 παιδία τῇ γυναικὶ ἐκδοῦναι ὑπέστη. οὐς δὲ ἅπαντας πρῶτα τὰς γλώττας, ὡσπερ λέγουσιν, ἀποτεμοῦσα, εἶτα κατὰ βραχὺ κρεουργήσασα καὶ θυλακίους ἐμβεβλημένη ἐς τὴν θάλατταν ὀκνήσει οὐδεμιᾶ ἔρριψε, τῶν τινος οἰκετῶν Εὐγενίου ὄνομα ὑπουργήσαντός οἱ ἐς ἅπαν τὸ ἄγος, ᾧ δὲ καὶ τὸ ἐς Σιλβέριον εἴργασται μίασμα. 1.28 καὶ Κωνσταντῖνον δὲ οὐ πολλῶν ὕστερον

Βελισάριος τῇ γυναικὶ ἀναπεισθεὶς κτείνει. τὰ γὰρ ἀμφὶ τῷ Πραισιδίῳ καὶ τοῖς
ξυφιδίοις τηνικάδε ξυνηνέχθη γενέσθαι ἄπερ μοι ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις δεδή1.29
λωται. μέλλοντος γὰρ τοῦ ἀνθρώπου ἀφίεσθαι, οὐ πρότερον ἀνῆκεν ἡ Ἀντωνίνα,
ἕως αὐτὸν τοῦ λόγου 1.30 ἐτίσατο, οὐπὲρ ἐγὼ ἀρτίως ἐμνήσθην. καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἔχθος
μέγα περιεβάλλετο ὁ Βελισάριος ἔκ τε βασιλέως καὶ τῶν ἐν Ῥωμαίοις λογίμων
ἀπάντων. 1.31 Ταῦτα μὲν οὖν τῆδε κεχώρηκε. Θεοδόσιος δὲ οὐκ ἔφη ἐς Ἰταλίαν
ἀφίξεσθαι οἷός τε εἶναι, ἵνα δὴ τότε διατριβὴν εἶχον Βελισάριός τε καὶ Ἀντωνίνα, ἦν
μὴ 1.32 Φώτιος ἐκποδῶν γένηται. ὁ γὰρ Φώτιος πρόχειρος μὲν φύσει ἐς τὸ δάκνεσθαι
ἦν, ἦν τις αὐτοῦ παρ' ὁτῶ οὖν αὐτῇ δύνηται μᾶλλον, ἐν μέντοι τοῖς ἀμφὶ Θεοδοσίῳ
καὶ δικαίως ἀποπνίγεσθαι οἱ ξυνέβαινον, ὅτι δὴ αὐτὸς μὲν καίπερ υἱὸς ὢν ἐν οὐδενὶ
ἐγίνετο λόγῳ, ὁ δὲ δυνάμει τε πολλῇ ἐχρήτο καὶ χρήματα 1.33 μεγάλα
περιεβάλλετο. λέγουσι γὰρ αὐτὸν ἐκ Καρχηδόνας τε καὶ Ραβέννης ἐς ἑκατὸν
κεντηνάρια ἐξ ἀμφοῖν Παλατίοις συλήσαντα ἔχειν, ἐπεὶ καὶ μόνῳ κατ' ἐξου1.34 σίαν
διαχειρίσαι ταῦτα ξυνέβη. ἡ δὲ Ἀντωνίνα ἐπεὶ τὴν Θεοδοσίου γνώμην ἔμαθεν, οὐ
πρότερον ἀνῆκεν ἐνεδρεύουσα τε τὸν παῖδα καὶ φονίοις τισὶν ἐπιβουλαῖς αὐτὸν
μετιοῦσα, ἕως καταπράξασθαι ἴσχυσεν αὐτὸν μὲν ἐνθὲνδε ἀπαλλαγέντα ἐς
Βυζάντιον ὁδῶ ἰέναι, οὐκέτι φέρειν τὰς ἐνέδρας οἷόν τε ὄντα, τὸν δὲ Θεο1.35 δόσιον
ἐς τὴν Ἰταλίαν παρ' αὐτὴν ἦκειν. οὐ δὴ κατακόρως τῆς τε τοῦ ἐρωμένου διατριβῆς
καὶ τῆς τοῦ ἀνδρὸς εὐηθείας ἀποναμένη χρόνῳ ὕστερον ξὺν 1.36 ἀμφοῖν ἐς
Βυζάντιον ἦκεν. ἔνθα δὴ Θεοδόσιον ἐδεδίσσετο τὸ συνειδέναί τε καὶ ἔστρεφεν αὐτοῦ
τὴν διάνοιαν. λήσειν γὰρ ἐς τὸ παντελὲς οὐδαμῆ ᾤετο, ἐπεὶ τὴν γυναῖκα ἐώρα οὐκέτι
τὸ πάθος ἐγκρυφιάζειν οἷαν τε οὖσαν, οὐδὲ κεκρυμμένως ἐξερωγένας, ἀλλὰ
διαρρήδην μοιχαλίδα εἶναί τε καὶ ὀνομάζεσθαι ὡς ἤκιστα 1.37 ἀπαξιούσαν. διὸ δὴ
αὐτῆς ἐς τὴν Ἐφεσον ἀφικόμενος καὶ ἀποθριζάμενος ἦπερ εἴθισται ἐνέγραψεν εἰς
1.38 τοὺς μοναχοὺς καλουμένους αὐτόν. τότε δὴ κατ' ἄκρας ἐμάνη καὶ τὴν ἐσθῆτα
ξὺν τῇ διαίτῃ ἐς τρόπον μεταβαλοῦσα τὸν πένθιμον περιήει συχνὰ κατὰ τὴν οἰκίαν
κωκύουσα, ὀλολυγῆ τε κεχηρμένη ὠλοφύρετο οὐκ ἀπολελειμμένου τάνδρως, ὁποῖον
αὐτῇ ἀγαθὸν ὠλώλει, ὡς πιστὸν, ὡς εὐχαριν, ὡς εὐνοϊκὸν, ὡς δραστήριον. 1.39
τελευτῶσα δὲ καὶ τὸν ἄνδρα ἐς ταύτας δὴ ἐπαγαγομένη τὰς ὀλοφύρσεις ἐκάθισεν.
ἔκλαε γοῦν ὁ ταλαίπῳ1.40 ρος τὸν ποθεινὸν ἀνακαλῶν Θεοδόσιον. ὕστερον δὲ καὶ
εἰς βασιλέα ἐλθὼν, αὐτόν τε καὶ τὴν βασιλίδα ἰκετεύων, ἀνέπεισε Θεοδόσιον
μεταπέμψασθαι ἅτε ἀναγκαῖον αὐτῷ κατὰ τὴν οἰκίαν ὄντα τε καὶ ἐσόμενον. 1.41
ἀλλὰ Θεοδόσιος ἀπέπειπε μηδαμῆ ἐνθὲνδε ἰέναι, ὡς ἀσφαλέστατα ἐμπεδώσειν
ἰσχυρισάμενος τὸ τῶν μοναχῶν 1.42 ἐπιτήδευμα. ἦν δὲ ἄρα ὁ λόγος κατάπλαστος,
ὅπως ἐπειδὴν τάχιστα Βελισάριος ἐκ Βυζαντίου ἀποδημοίη, αὐτὸς παρὰ
τὴν Ἀντωνίναν ἀφίκηται λάθρα. ὅπερ οὖν καὶ ἐγένετο. 2.1 Αὐτίκα γὰρ Βελισάριος
μὲν ὡς Χοσρόη πολεμήσων ξὺν τῷ Φωτίῳ ἐστέλλετο, Ἀντωνίνα δὲ αὐτοῦ 2.2
ἔμεινον, οὐκ εἰώθως αὐτῇ πρότερον τοῦτο γε. τοῦ γὰρ μὴ κατὰ μόνας τὸν ἄνθρωπον
καθιστάμενον ἐν αὐτῷ τε γενέσθαι καὶ τῶν ἐκείνης μαγγανευμάτων ὀλιγωροῦντα
φρονῆσαί τι ἀμφ' αὐτῇ τῶν δεόντων, πανταχόσε τῆς γῆς ξὺν αὐτῷ στέλλεσθαι
ἐπιμελὲς οἱ 2.3 ἐγίνετο. ὅπως δὲ καὶ αὐτῆς Θεοδοσίῳ παρὰ Ἀντωνίναν ἐσιτητὰ εἶη,
Φώτιον ἐκποδῶν οἱ γενέσθαι ἐν 2.4 σπουδῇ ἐποιεῖτο. πείθει τοίνυν τῶν Βελισαρίῳ
ἐπομένων τινὰς ἐρεσχελεῖν τε αὐτόν ἐς αἰεὶ καὶ προπηλακίζειν, οὐδένα ἀνιέντας
καιρόν· αὐτῇ τε γὰρ γράφουσα ἐς ἡμέραν σχεδὸν τι ἐκάστην διέβαλλέ τε 2.5 διηνεκὲς
καὶ ἐπὶ τῷ παιδί πάντα ἐκίνει. οἷς δὴ ὁ νεανίας ἀναγκασθεὶς διαβόλως ἔγνω τῇ μητρὶ
χρησθαι, ἦκοντά τέ τινα ἐκ Βυζαντίου, ὃς δὴ ἀπήγγελλε Θεοδόσιον λάθρα
ξὺν Ἀντωνίνῃ διατριβὴν ἔχειν, παρὰ Βελισάριον εὐθὺς εἰσάγει, φράζειν ἐπιστείλας
τὸν 2.6 πάντα λόγον. ἄπερ ἐπεὶ ὁ Βελισάριος ἔγνω, ὀξυθυμωθεὶς ὑπερφυῶς ὡς παρὰ
τοὺς Φωτίου πόδας ἐπὶ στόμα πίπτει, καὶ αὐτοῦ ἐδεῖτο τιμωρεῖν οἱ αὐτῷ πάσχοντι

ὕφ' ὧν ἤκιστα χρῆν ἀνόσια ἔργα «ἼΩ παῖ» λέγων «γλυκύτατε, πατέρα μὲν τὸν σὸν ὅστις ποτὲ ἦν «οὐδαμῆ οἶσθα, ἐπεὶ σε ὑπὸ τιθοῦ τρεφόμενον ἔτι «καταλιπὼν ξυνεμετρήσατο τὸν ἑαυτοῦ βίον. οὐ μὴν «οὐδέ του τῶν αὐτοῦ ὦνησαι. ἦν γὰρ τὰ ἐς τὴν οὐ2.7 «σίαν οὐ λίαν εὐδαίμων. ὑπ' ἐμοὶ δὲ καίπερ ὄντι «πατρῶν τραφεῖς, τὴν τε ἡλικίαν τηλικόσδε εἶ, ὡς «σὸν εἶναι ἀμύνειν ἀδικουμένῳ μοι ἐς τὰ μάλιστα, ἔς «τε ὑπάτων ἀξίωμα ἤκεις καὶ πλούτου περιβέβλησαι «τοσόνδε χρῆμα, ὥστε πατήρ τε καὶ μήτηρ καὶ τὸ «ξυγγενὲς ἅπαν ἔγωγε καλοίμην ἂν, ὦ γενναῖε, καὶ 2.8 «εἶην δικαίως. οὐχ αἵματι γὰρ, ἀλλὰ τοῖς ἔργοις «εἰώθασι δῆτα σταθμᾶσθαι τὴν ἐς ἀλλήλους στοργὴν 2.9 «ἀνθρωποι. ὦρα σοι τοίνυν μὴ περιδεῖν ἐμὲ μὲν «πρὸς τῆ τῆς οἰκίας διαφθορᾶ καὶ χρημάτων ἔσπερη»μένον τοσοῦτων τὸ πλῆθος, τὴν δὲ μητέρα τὴν σὴν «αἴσχος ἀναδουμένην οὕτω δὴ μέγα πρὸς πάντων 2.10 «ἀνθρώπων. ἐνθυμοῦ τε ὡς αἰ τῶν γυναικῶν ἀμαρ»τάδες οὐκ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας ἴενται μόνον, ἀλλὰ καὶ «παίδων ἄπτονται μᾶλλον, οὐς γε καὶ δόξαν τινὰ «φέρεσθαι ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον συμβήσεται, ὡς φύσει 2.11 «τὸν τρόπον ταῖς γειναμέναις εὐοικασιν. οὕτωςί τε «λογίζου περὶ ἐμοῦ, ὡς ἐγὼ τὴν γυναῖκα τὴν ἑμαυτοῦ «πάνυ μὲν φιλῶ, καὶ ἦν μοι τίσασθαι τὸν διαφθορέα «τῆς οἰκίας ἐξῆ, οὐδὲν αὐτὴν ἐργάσομαι φαῦλον, «περιόντος δὲ Θεοδοσίου ταύτη τὸ ἐγκλημα ἐπιχωρεῖν «οὐκ ἂν δυναίμην.» 2.12 Ταῦτα ἀκούσας ὁ Φώτιος ὑπηρετήσιν μὲν ὠμολόγει ἐς ἅπαντα, δεδιέναι δὲ μὴ τι λάβοι ἐνθένδε κακὸν, τὸ θαρσεῖν ἐπὶ τῷ ἀβεβαίῳ τῆς Βελισαρίου γνώμης τὰ γε ἐς τὴν γυναῖκα οὐ σφόδρα ἔχων· ἄλλα τε γὰρ αὐτὸν πολλὰ καὶ τὸ Μακεδονίας δυσωπεῖν 2.13 πάθος. διὸ δὴ ἄμφω ἅπαντας ἀλλήλοισιν ὠμοσάτην ὅσοι δὴ ἐν Χριστιανοῖς δεινότατοι ὄρκοι εἰσὶ τε καὶ ὀνομάζονται, μήποτε ἀλλήλω καταπροήσεσθαι ἄχρι τῶν 2.14 ἐς τὸν ὄλεθρον φερόντων κινδύνων. ἐν μὲν οὖν τῷ παρόντι τῷ ἔργῳ ἐγχειρεῖν ἔδοξε σφίσι ἀξύμφορον εἶναι, ὀπηνικά δὲ Ἄντωνίνα ἐκ Βυζαντίου ἀφίκηται, ἐς δὲ τὴν Ἐφεσον Θεοδόσιος ἴοι, τηνικάδε τοῦ χρόνου Φώτιον ἐν τῇ Ἐφέσῳ γενόμενον Θεοδόσιόν τε καὶ τὰ 2.15 χρήματα οὐδενὶ πόνῳ χειρώσασθαι. τότε μὲν οὖν αὐτοῖ τε τὴν ἐσβολὴν παντὶ τῷ στρατῷ ἐς τὴν Περσίδα πεποιήνται χώραν, ἀμφὶ τε Ἰωάννη τῷ Καππαδόκῃ ἐν Βυζαντίῳ ξυνηνέχθη γενέσθαι ἄπερ μοι ἐν 2.16 τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις δεδήλωται. ἔνθα δὴ τοῦτό μοι τῷ δέει σεσιώπηται μόνον, ὅτι γε οὐκ εἰκὴ τὸν τε Ἰωάννην καὶ τὴν αὐτοῦ παῖδα ἢ Ἄντωνίνα ἐξηπατήκει, ἀλλ' ὄρκων αὐτοῦ πλήθει, ὧν περ οὐδὲν φοβερώτερον ἐν γε Χριστιανοῖς εἶναι δοκεῖ, πιστωσαμένη, μηδεμιᾶ 2.17 δολερᾶ γνώμῃ ἐς αὐτοὺς χρῆσθαι. ταῦτά τε διαπεπραγμένη καὶ πολλῶ ἔτι μᾶλλον ἐπὶ τῆ τῆς βασιλίδος θαρροῦσα φιλία Θεοδόσιον μὲν ἐς Ἐφεσον στέλλει, αὐτὴ δὲ μηδὲν ὑποτοπάζουσα ἐναντίωμά ἐπὶ τὴν ἔω 2.18 κομίζεται. ἄρτι δὲ Βελισαρίῳ τὸ Σισαυράνων φρούριον ἐλόντι ὁδῶ ἰοῦσα πρὸς του ἀγγέλλεται. καὶ ὅς τᾶλλα πάντα ἐν οὐδενὶ λόγῳ πεποιημένος ὀπίσω ὑπῆγε 2.19 τὸ στρατεύμα. ξυνηνέχθη γὰρ, ἢ πέρ μοι τὰ πρότερα δεδιήγηται, καὶ ἕτερα ἄττα ἐν τῷ στρατοπέδῳ γενέσθαι, ἄπερ αὐτὸν ἐς τὴν ἀναχώρησιν ὥρμα. τοῦτο 2.20 μέντοι πολλῶ ἔτι θᾶσσον ἐνταῦθα ἀνήγεν. ἀλλ' ὅπερ τοῦδε τοῦ λόγου ἀρχόμενος εἶπον, οὐ μοι ἀκίνδυνον τηνικάδε τοῦ χρόνου ἔδοξεν εἶναι τὰς αἰτίας τῶν πε2.21 πραγμένων ἀπάσας εἰπεῖν. ἐγκλημά τε ἀπ' αὐτοῦ ἐγένετο Βελισαρίῳ πρὸς πάντων Ῥωμαίων, ὅτι δὴ τῆς πολιτείας τὰ καιριώτατα αὐτὸς περὶ ἐλάσσονος πραγ2.22 μάτων τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν πεποιήται. ἀρχὴν μὲν γὰρ τῷ τῆς γυναικὸς πάθει ἐχόμενος, ὡς ἀπωτάτω γενέσθαι τῆς γῆς Ῥωμαίων οὐδαμῆ ἠθέλεν, ὅπως ἐπειδὴν τάχιστα πύθηται τὴν γυναῖκα ἐκ Βυζαντίου ἤκειν, ἀναστρέψας αὐτίκα δὴ μάλα καταλαβεῖν τε καὶ τί2.23 σασθαι οἶός τε εἶη. διὸ δὴ τοὺς μὲν ἀμφὶ Ἀρέθαν Τίγριν ποταμὸν διαβαίνειν ἐκέλευσεν, οἳ γε οὐδὲν ὅ τι καὶ λόγου ἄξιον διαπεπραγμένοι ἐπ' οἴκου ἀπεκομίσθησαν, αὐτὸς δὲ οὐδὲ ἡμέρας ὁδῶ ἀπολελεῖσθαι 2.24 ὄρων τῶν Ῥωμαίων ἐν σπουδῇ εἶχε. φρούριον γὰρ τὸ Σισαυράνων διὰ μὲν πόλεως Νισίβιδος ἰόντι πλέον ἢ ὁδῶ ἡμέρας εὐζώνῳ ἀνδρὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν ὀρίων

διέχει, ἐτέρωθι δὲ τούτου δὴ τοῦ μέτρου ζυμβαίνει 2.25 τὸ μεταξὺ εἶναι. καίτοι εἰ παντὶ τῷ στρατῷ Τίγριν ποταμὸν διαβῆναι κατ' ἀρχὰς ἤθελεν, οἶμαι ἂν αὐτὸν ζύμπαντα λήϊσασθαι τὰ ἐπὶ Ἀσσυρίας χωρία, καὶ μέχρι ἐς Κτησιφῶντα πόλιν οὐδενὸς τὸ παράπαν ἀντιστατοῦντος σφίσιν ἀφίχθαι, καὶ τοὺς τε Ἀντιοχέων αἰχμαλώτους, ὅσοι τε Ῥωμαίων ἄλλοι ἐνταῦθα ὄντες ἐτύγχανον, διασωσάμενον ἐπανήκειν ἐς τὰ πάτρια ἦθη. ἔπειτα δὲ καὶ Χοσρόη αἰτιώτατος γέγονεν ἀδεέστερον ἐπ' οἴκου ἀποκομίζεσθαι ἐκ τῆς Κολχίδος. ὄντινα δὲ τρόπον τετύχηκε τοῦτο αὐτίκα δηλώσω. 2.26 Ἡνίκα Χοσρόης ὁ Καβάδου εἰς γῆν ἐμβαλὼν τὴν Κολχίδα τὰ τε ἄλλα διεπράξατο, ἅπερ μοι ἔμπροσθεν δεδιήγηται, καὶ Πέτραν εἴλε, πολλοὺς τοῦ Μήδων στρατοῦ διεφθάρθαι ζυνέβη τῷ τε πολέμῳ καὶ ταῖς δυσχωρίαις. δύσοδός τε γὰρ, ὡς περ μοι εἴρηται, ἢ 2.27 Λαζική ἐστὶ καὶ ὅλως κρημνώδης, καὶ μὴν καὶ λοιμοῦ ἐπιπεσόντος σφίσι τὸ πλεῖστον τοῦ στρατοῦ ἀπολωλέναι ζυνέπεσε, πολλοὺς δὲ αὐτῶν καὶ τῶν ἀναγκαίων 2.28 τῇ ἀπορίᾳ διεφθάρθαι ζυνέβη. ἐν τούτῳ δὲ καὶ τινες ἐκ γῆς τῆς Περσίδος ἐνταῦθα ἐπιχωριάζοντες ἠγγελλον ὡς Ναβέδην μὲν Βελισάριος ἀμφὶ πόλιν Νίσιβιν μάχη νικήσας πρόσω χωροίη, πολιορκία δὲ τὸ Σισαυράνων ἐλὼν φρούριον Βλησχάμην τε καὶ Περσῶν ἵππεις ὀκτακοσίους δορυαλώτους πεποίηται, στράτευμα δὲ ἄλλο Ῥωμαίων ζύν γε Ἀρέθα τῷ Σαρακηνῶν ἄρχοντι πέμψειεν, ὅπερ διαβὰν ποταμὸν Τίγριν ζύμπαντα λεηλατήσῃε τὰ ἐκείνη χωρία, πρότερον ἀδήλωτα ὄντα. 2.29 ἐτύγχανε δὲ καὶ στράτευμα Οὐννων ἐπὶ Ἀρμενίους τοὺς Ῥωμαίων κατηκόους ὁ Χοσρόης στείλας, ὅπως τῇ ἐς αὐτοὺς ἀσχολία μηδεμία τοῖς ταύτῃ Ῥωμαίοις τῶν 2.30 ἐν Λαζικῇ πρασσομένων αἴσθησις γένηται. τούτους τε τοὺς βαρβάρους ἀπήγγελλον ἕτεροι Βαλεριανῶ καὶ Ῥωμαίοις ὑπαντιάσασιν ἐς χεῖρας ἐλθόντας παρά τε πολὺ αὐτῶν ἠσσηθέντας τῇ μάχῃ ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον ἀπο2.31 λωλέναι. ἅπερ οἱ Πέρσαι ἀκούσαντες καὶ κακοπαθείᾳ μὲν τῇ ἐν Λαζοῖς κεκακωμένοι, δεδιότες δὲ μὴ τι ἐν τῇ ἀποπορείᾳ ἐντυχόντες πολεμίων στρατῶ ἐν κρημοῖς καὶ χωρίοις λοχμῶδεσιν ἅπαντες οὐδενὶ κόσμῳ διαφθαρεῖεν, περιδεεῖς ἀμφὶ τε παισὶ καὶ γυναιξὶ καὶ τῇ πατρίδι γεγενημένοι, εἴ τι καθαρὸν ἦν ἐν τῷ Μήδων στρατῷ, Χοσρόη ἐλοιδοδοῦντο ἐπικαλοῦντες ὡς ἕς τε τοὺς ὄρκους ἠσεβηκῶς καὶ τὰ κοινὰ νόμιμα πάντων ἀνθρώπων ἐσβάλοι μὲν ἐν σπονδαῖς ἐς Ῥωμαίων τὴν γῆν οὐδὲν προσήκον, ἀδικοίη δὲ πολιτείαν ἀρχαίαν τε καὶ ἀξιωτάτην πασῶν μάλιστα, ἧς τῷ πολέμῳ περιεῖναι οὐκ ἂν δύναίτο· ἔμελλον δὲ νεωτέροις ἐγχει2.32 ρεῖν πράγμασιν. οἷς δὴ ὁ Χοσρόης ζυνταραχθεὶς εὗρετο τοῦ κακοῦ ἴασιν τήνδε. γράμματα γὰρ αὐτοῖς ἀνελέξατο, ἅπερ ἔναγχος ἢ βασιλὶς τῷ Ζαβεργάνῃ 2.33 ἐτύγχανε γράψασα. ἐδήλου δὲ ἡ γραφὴ τάδε «Ὅπως «σε, ὦ Ζαβεργάνη, διὰ σπουδῆς ἔχω, εὖνουν σε οἶο» μένη τοῖς ἡμετέροις πράγμασιν εἶναι, οἶσθα ἐπὶ πρὸς 2.34 «βεία οὐ πολλῶ πρότερον ἐς ἡμᾶς ἀφιγμένος. οὐκοῦν «πράττοις ἂν εἰκότα τῇ δόξῃ, ἦν ἐπὶ σοὶ ἔχω, εἴ γε «βασιλέα Χοσρόην εἰρηναῖα πείθοις ἐς πολιτείαν τὴν 2.35 «ἡμετέραν βουλευέσθαι. οὕτω γὰρ σοὶ ἀγαθὰ μεγάλα «πρὸς ἀνδρὸς ἀναδέχομαι τοῦμοῦ ἔσσεσθαι, ὅς γε οὐδὲν 2.36 «ἂν ὁ τι καὶ ἄνευ γνώμης τῆς ἐμῆς πράξειεν.» ταῦτα ὁ Χοσρόης ἀναλεξάμενος, ὄνειδίσας τε Περσῶν τοῖς λογίμοις εἰ πολιτείαν οἶονται εἶναι, ἦν γυνὴ διοικεῖται, 2.37 τὴν τῶν ἀνδρῶν ὄρμην ἀναστέλλειν ἔσχεν. ἀλλὰ καὶ ὡς ζύν δέει πολλῶ ἐνθένδε ἀπῆει, τοὺς ἀμφὶ Βελισάριον οἰόμενος σφίσιν ἐμποδῶν στήσεσθαι. οὐδενὸς δὲ οἱ τῶν πολεμίων ὑπαντιάσαντος ἄσμενος ἐς γῆν τὴν οἰκείαν ἀπεκομίσθη. 3.1 Γενόμενος δὲ ὁ Βελισάριος ἐς γῆν τὴν Ῥωμαίων εὕρισκει τὴν γυναῖκα ἐκ Βυζαντίου ἀφικομένην. καὶ αὐτὴν μὲν ἐν ἀτιμίᾳ ἐφύλασσε, πολλάκις τε διαχειρίσασθαι αὐτὴν ἐγχειρήσας ἐμαλθακίσθη, ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, 3.2 ἔρωτος ἠσσηθεὶς διαπύρου τινός. φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ μαγγανείαις πρὸς τῆς γυναικὸς καταλαμβανόμενον ἐν τῷ παραυτίκα ἐκλύεσθαι. Φώτιος δὲ κατὰ τάχος ἐς τὴν Ἐφεσον στέλλεται, τῶν τινα εὐνούχων, Καλλίγονον ὄνομα, προαγωγὸν τῆς κεκτημένης ὄντα δεσμεύσας τε καὶ ζύν αὐτῷ ἔχων, ὅσπερ

αὐτῶ αἰκίζόμενος ἐν τῇ 3.3 ὁδῶ ταῦτη ἅπαντα ἐξήνεγκε τὰ ἀπόρρητα. καὶ Θεοδόσιος μὲν προμαθὼν ἐς τὸ ἱερὸν Ἰωάννου καταφεύγει τοῦ ἀποστόλου, ὅπερ ἐνταῦθα ἀγιώτατόν ἐστι καὶ ἐπι3.4 εἰκῶς ἔντιμον. Ἀνδρέας δὲ ὁ τῆς Ἐφέσου ἀρχιερεὺς χρήμασιν οἱ ἀναπεισθεὶς τὸν ἄνθρωπον ἐνεχείρισεν. ἐν τούτῳ ἡ Θεοδώρα ἀμφὶ τῇ Ἀντωνίνῃ δειμαίνουσα, ἠκηκόει γὰρ ὅσα δὴ αὐτῇ ξυνεπεπτώκει, Βελισάριον ζὺν 3.5 αὐτῇ ἐς Βυζάντιον μεταπέμπεται. Φώτιος δὲ ταῦτα ἀκούσας Θεοδόσιον μὲν ἐς Κίλικας πέμπει, οὗ δὴ οἱ δορυφόροι τε καὶ ὑπασπισταὶ διαχειμάζοντες ἔτυχον, τοῖς παραπομποῖς ἐπιστείλας λαθραιότατα μὲν τὸν ἄνδρα τοῦτον διακομίζουσιν, ἐς Κίλικας δὲ ἀφικομένοις κεκρυμμένως ἐς τὰ μάλιστα ἐν φυλακῇ ἔχειν, μηδενὶ αἴσθησιν παρεχομένοις ὅποι γῆς εἶη. αὐτὸς δὲ ζὺν τε Καλλιγόνῳ καὶ τοῖς Θεοδοσίου χρήμασιν ἀδροῖς τισιν 3.6 οὖσιν ἐς Βυζάντιον ἦλθεν. ἐνταῦθα ἡ βασιλὶς ἐπίδειξιν πεποιήται ἐς πάντας ἀνθρώπους, ὅτι δὴ χάριτας φονίους εἰδείη μείζοσι τε καὶ μιαιωτέροις ἀμείβεσθαι 3.7 δώροις. Ἀντωνίνα μὲν γὰρ ἓνα οἱ ἔναγχος τὸν Καππαδόκην ἐχθρὸν ἐνεδρεύουσα προὔδωκεν, αὐτῇ δὲ πλῆθος ἐκείνη ἐγχειρίσασα ἀνδρῶν ἀνεγκλήτων ἀνήρηκε. 3.8 τῶν γὰρ Βελισαρίῳ καὶ Φωτίῳ ἐπιτηδείων τινῶν μὲν τὰ σώματα αἰκισαμένη, καὶ τοῦτο μόνον ἐπικαλέσασα, ὅτι ἐς τῷ ἄνδρῳ τούτῳ εὐνοϊκῶς ἔχοιεν, οὕτω διέθετο ὥστε αὐτοῖς ἐς ὃ τί ποτε ἡ τύχη ἐτελεύτα οὕτω νῦν ἴσμεν· ἄλλους δὲ φυγῇ ἐζημίωσε, ταῦτο τοῦτο ἐπενεγ3.9 κοῦσα. ἓνα μὲντοι τῶν Φωτίῳ ἐς τὴν Ἐφεσον ἐπισπομένων, Θεοδόσιον ὄνομα, καίπερ ἐς ἀξίωμα βουλῆς ἦκοντα, τὴν οὐσίαν ἀφελομένη ἐν δωματίῳ καταγείῳ τε καὶ ὄλως ζοφώδει ἔστησεν ἐπὶ φάτνης τινὸς βρόχον οἱ τοῦ τραχήλου ἀναψαμένη ἐς τοσόνδε βραχὺν, ὥστε 3.10 αὐτῶ δὴ ἐντετάσθαι καὶ χαλαρὸν μηδαμῇ εἶναι. ἐστηκὼς ἀμέλει διηνεκὲς ἐπὶ ταύτης δὴ τῆς φάτνης ὁ τάλας ἦσθιέ τε καὶ ὕπνον ἠρείτο, καὶ τὰς ἄλλας ἦνυεν ἀπάσας τῆς φύσεως χρείας, ἄλλο τέ οἱ οὐδὲν ἐς τὸ τοῖς 3.11 ὄνοις εἰκάζεσθαι ὅτι μὴ βρωμαῖσθαι ἐλέλειπτο. χρόνος δὲ τῷ ἀνθρώπῳ οὐχ ἦσσαν ἢ μηνῶν τεσσάρων ἐν ταύτῃ τῇ διαίτῃ ἐτρίβη, ἕως μελαγχολίας νόσῳ ἀλοὺς μανεῖς τε ἐκτόπως καὶ οὕτω δὴ ταύτης τῆς εἰρκτῆς 3.12 ἀφεθεὶς εἶτα ἀπέθανε. καὶ Βελισάριον οὐτὶ ἐκούσιον Ἀντωνίνῃ τῇ γυναικὶ καταλλαγήναι ἠνάγκασε. Φώτιον δὲ αἰκισμοῖς τε ἄλλοις ἀνδραποδώδεσι περιβαλοῦσα καὶ ζάνασα κατὰ τε τοῦ νώτου καὶ τῶν ὠμων πολλὰς, ἐκλέγειν ἐκέλευεν ὅποι ποτὲ γῆς Θεοδόσιός τε καὶ ὁ 3.13 προαγωγὸς εἶη. ὁ δὲ καίπερ ὑπὸ τῆς βασάνου κατατεινόμενος τὰ ὁμωμοσμένα ἐμπεδοῦν ἔγνω, ἀνὴρ νοσώδης μὲν καὶ ἀνειμένος γεγρονῶς πρότερον, ἐς δὲ τὴν ἀμφὶ τὸ σῶμα θεραπείαν ἐσπουδακῶς, ὕβρεώς τε γενό3.14 μενος ἢ τάλαιπωρίας τινὸς ἄπειρος. οὐδὲν γοῦν αὐτὸς τῶν Βελισαρίου κεκρυμμένων ἐξεῖπεν. ὕστερον μὲν 3.15 τοὶ ἅπαντα τὰ τέως ἀπόρρητα ἐς φῶς ἐληλούθει. καὶ Καλλιγόνον μὲν ἢ δ' ἐνταῦθα εὐροῦσα τῆδε παρέδωκε, τὸν δὲ Θεοδόσιον μετακαλέσασα ἐς Βυζάντιον, ἐπειδὴ ἀφίκετο, εὐθὺς μὲν κρύπτει ἐν Παλατίῳ, τῇ δὲ ὕστερ3.16 ραῖα μεταπεμψαμένη Ἀντωνίναν, «ᾧ φιλτάτη πατρικία» ἔφη «μάργαρον ἐς χεῖρας τὰς ἐμὰς τῇ προτεραίᾳ ἐμ»πέπτωκεν, οἷον οὐδεὶς ποτ' ἀνθρώπων εἶδε. καὶ σοὶ «βουλομένη οὐκ ἂν φθονήσαιμι τοῦ θεάματος τούτου, 3.17 «ἀλλὰ ἐπιδείξω.» καὶ ἡ μὲν οὐ ξυνειῖσα τοῦ πρᾶσσομένου τὸν μάργαρον οἱ ἐπιδείξαι πολλὰ ἐλιπάρει. ἡ δὲ τὸν Θεοδόσιον ἐξ οἰκιδίου τῶν τινος εὐνοῦχων 3.18 ἐξαγαγοῦσα ἐπέδειξεν. Ἀντωνίνα δὲ τὰ μὲν πρῶτα περιχαρῆς ἄγαν γεγνουῖα ὑφ' ἡδονῆς ἀχανῆς ἔμεινε, χάριτάς τε οἱ δεδρακέναι ὠμολόγει πολλὰς, σώτειράν τε καὶ εὐεργέτιν ἀποκαλοῦσα καὶ δέσποιναν ὄντως, 3.19 τοῦτον δὲ τὸν Θεοδόσιον ἡ βασιλὶς κατασχοῦσα ἐν Παλατίῳ τρυφῆς τε καὶ τῆς ἄλλης εὐπαθείας ἡξίου, στρατηγόν τε ἠπέλιψε Ἑρωμαίοις αὐτὸν οὐκ εἰς μακρὰν 3.20 καταστήσεσθαι. ἀλλὰ τις προτερήσασα δίκη νόσῳ ἀλόντα 3.21 δυσεντερίας ἐξ ἀνθρώπων αὐτὸν ἀφανίζει. ἦν δὲ οἰκίδια τῇ Θεοδώρα ἀπόκρυφα μὲν καὶ ὄλως λεληθότα ζοφώδη τε καὶ ἀγείτονα, ἔνθα δὴ οὕτε νυκτὸς οὕτε 3.22 ἡμέρας δῆλωσις γίνεται. ἐνταῦθα τὸν Φώτιον ἐπὶ χρόνου μῆκος

καθείρξασα ἐτήρει. ὅθεν δὴ αὐτῷ ξυνέβη τις τύχη οὐχ ἅπαξ μόνον, ἀλλὰ καὶ δις διαφυγόντι 3.23 ἀπαλλαγῆναι. καὶ τὰ μὲν πρῶτα καταφυγῶν εἰς τὸν ναὸν τῆς θεοτόκου, ὅσπερ ἐν Βυζαντίοις ἀγιώτατός ἐστί τε καὶ ὠνομάσθη, παρὰ τὴν ἱερὰν τράπεζαν ἰκέτης καθῆστο. ἐντεῦθεν τε αὐτὸν ἀναστήσασα βία τῇ 3.24 πάση καθεῖρξεν αὐθις. τὸ δὲ δὴ δεύτερον ἐς τῆς Σοφίας τὸ ἱερὸν ἤκων, ἐς αὐτὴν που τὴν θείαν δεξαμενὴν ἐξαπιναίως ἐκάθισεν, ἥνπερ μάλιστα πάντων 3.25 νενομίκασι Χριστιανοὶ σέβειν. ἀλλὰ κἀνθένδε ἀφέλκειν αὐτὸν ἢ γυνὴ ἴσχυσε. χωρίον γὰρ ἀβέβηλον πώποτε ἀνέφαπτον αὐτῇ οὐδὲν γέγονεν, ἀλλ' αὐτῇ βιάζεσθαι τὰ ἱερὰ ξύμπαντα οὐδὲν πρᾶγμα ἐδόκει εἶναι. 3.26 καὶ ξὺν τῷ δήμῳ οἱ τῶν Χριστιανῶν ἱερεῖς καταπεπληγμένοι τῷ δέει ἐξίσταντο καὶ ἐνεχώρουν αὐτῇ ἅπαντα. 3.27 τριῶν μὲν οὖν αὐτῷ ἐνιαυτῶν χρόνος ἐν ταύτῃ τῇ διαίτῃ ἐτρίβη, ὕστερον δὲ ὁ προφήτης αὐτῷ Ζαχαρίας ἐπιστὰς ὄναρ ὄρκους, φασίν, ἐκέλευσε φεύγειν, συλλή3.28 ψεσθαί οἱ ἐν τῷ ἔργῳ τῷδε ὁμολογήσας. ταύτῃ τε τῇ ὄψει ἀναπεισθεὶς ἀνέστη τε ἐνθένδε καὶ διαλαθὼν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἦλθε, μυρίων μὲν αὐτὸν διερευνημένων ἀνθρώπων, οὐδενὸς δὲ τὸν νεανίαν, καίπερ 3.29 ἐντυχόντα, ὀρώντος. οὗ δὴ ἀποθριζάμενός τε καὶ τῶν μοναχῶν καλουμένων τὸ σχῆμα περιβαλλόμενος τὴν ἐκ 3.30 Θεοδώρας κόλασιν διαφυγεῖν ἔσχε. Βελισάριος δὲ τὰ ὁμωμοσμένα ἠλογηκῶς, τιμωρεῖν τε οὐδαμῇ τούτῳ ἐλόμενος πάσχοντι, ὡσπερ ἐρρήθη, ἀνόσια ἔργα, ἐς πάντα οἱ λοιπὸν τὰ ἐπιτηδεύματα πολέμια τὰ πρὸς τοῦ θεοῦ ὡς τὸ εἰκὸς εὗρεν· εὐθὺς γὰρ ἐπὶ τε Μήδους καὶ Χοσρόην σταλεῖς τὸ τρίτον ἐσβαλόντας ἐς Ῥωμαίων 3.31 τὴν γῆν κακότητα ὤφλε. καίτοι ἐδόκει τι λόγου ἄξιον διαπεπραῖχθαι, τὸν πόλεμον ἐνθένδε ἀποσεισάμενος. ἀλλ' ἐπεὶ Χοσρόης Εὐφράτην διαβάς ποταμὸν Καλλίνικον πόλιν πολυάνθρωπον οὐδενὸς ἀμυνομένου εἶλε καὶ μυριάδας ἠνδραπόδισε Ῥωμαίων πολλὰς, Βελισάριος δὲ οὐδὲ ὅσον ἐπισπέσθαι τοῖς πολεμίοις ἐν σπουδῇ ἔσχε, δόξαν ἀπήνεγκεν ὡς δυοῖν θάτερον, ἢ ἐθελοκακήσας ἢ ἀποδειλιάσας, αὐτοῦ ἔμεινεν. 4.1 Ὑπὸ τοῦτον τὸν χρόνον καὶ τι ἕτερον αὐτῷ ἐπιπεσεῖν ξυνηνέχθη τοιόνδε. ὁ μὲν λοιμὸς, οὗπερ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις ἐμνήσθη, ἐπενέμετο τοὺς ἐν Βυζαντίῳ ἀνθρώπους. βασιλεῖ δὲ Ἰουστινιανῶ χαλεπώτατα νοσησαὶ ξυνέβη, ὥστε καὶ ἐλέγετο ὅτι ἀπο4.2 λώλει. τοῦτον δὲ τὸν λόγον περιεγαγοῦσα ἡ φήμη διεκόμισεν ἄχρι ἐς τὸ Ῥωμαίων στρατόπεδον. ἐνταῦθα ἔλεγον τῶν ἀρχόντων τινὲς ὡς, ἦν βασιλέα Ῥωμαῖοι ἕτερόν τινα ἐν Βυζαντίῳ καταστήσονται σφίσι, οὐ 4.3 μήποτε αὐτοὶ ἐπιτρέψωσιν. ὀλίγῳ δὲ ὕστερον βασιλεῖ μὲν ραῖσαι ξυνέβη, τοῖς δὲ τοῦ Ῥωμαίων στρατοῦ 4.4 ἄρχουσι διαβόλοις ἐπ' ἀλλήλοις γενέσθαι. Πέτρος τε γὰρ ὁ στρατηγὸς καὶ Ἰωάννης, ὄνπερ ἐπίκλησιν Φαγαῶν ἐκάλουν, Βελισαρίου τε καὶ Βούζου ἐκεῖνα λεγόντων ἰσχυρίζοντο ἀκηκοέναι ἅπερ μοι ἀρτίως δεδήλωται. 4.5 ταῦτά γε ἡ βασιλὶς Θεοδώρα ἐπικαλέσασα ἐφ' ἑαυτῇ 4.6 τοῖς ἀνθρώποις εἰρήσθαι μεστὴ ἐγεγόνει. ἅπαντας οὖν εὐθὺς μετακαλέσασα ἐς Βυζάντιον, ζήτησίν τε τοῦ λόγου τούτου ποιησαμένη, τὸν Βούζην μετεπέμψατο εἰς τὴν γυναικωνίτιν ἐξαπιναίως, ὡς τι αὐτῷ κοινολογησομένη 4.7 τῶν ἄγαν σπουδαίων. ἦν δὲ τι οἴκημα ἐν Παλατίῳ κατάγειον, ἀσφαλές τε καὶ λαβυρινθῶδες καὶ οἶον Ταρτάρῳ εἰκάζεσθαι, ἵνα δὴ τοὺς προσκεκρουκότας ὡς τὰ 4.8 πολλὰ καθείρξασα ἐτήρει. καὶ ὁ Βούζης οὖν εἰς τὸ βάραθρον τοῦτο ἐμβέβληται, ἐνταῦθά τε ἀνὴρ ἐξ ὑπάτων γενόμενος ἄγνωστος ἀεὶ τοῦ παρόντος καιροῦ 4.9 ἔμεινεν. οὔτε γὰρ αὐτὸς ἐν σκότῳ καθήμενος διαγινώσκειν οἷός τε ἐγεγόνει πότερον ἡμέρα ἢ νύκτωρ 4.10 εἶη οὔτε ἄλλῳ τῷ ἐντυχεῖν εἶχεν. ἄνθρωπος γὰρ, ὅσπερ οἱ ἐς ἡμέραν ἐκάστην τὰ σιτία ἐρρίπτει, ὡσπερ τι 4.11 θηρίον θηρίῳ ἄφωνος ἀφώνῳ ὠμίλει. καὶ πᾶσι μὲν τετελευτηκέναι εὐθὺς ἔδοξε, λόγον μέντοι ἢ μνήμην ποιεῖσθαι αὐτοῦ τινα ἐτόλμα οὐδεὶς. ἐνιαυτοῖν δὲ δυοῖν ὕστερον πρὸς μῆσι τέσσαρσιν οἰκτισαμένη τὸν 4.12 ἄνδρα ἀφῆκε. καὶ ὅς ὡσπερ ἀναβεβιωκῶς ἅπασιν ὠφθη. ξυνέβη τε τῷ ἀνθρώπῳ ἐνθένδε ἀεὶ ἀμβλυώττειν τε καὶ τὸ ἄλλο σῶμα

νοσώδει εἶναι. 4.13 Τὰ μὲν οὖν ἀμφὶ τῷ Βούζῃ τῆδε ἐχώρησε. Βελισάριον δὲ βασιλεὺς, καίπερ οὐδενὸς τῶν κατηγορουμένων ἀλόντα, ἐγκειμένης τῆς βασιλίδος παραλύσας ἧς εἶχεν ἀρχῆς Μαρτίνον ἀντ' αὐτοῦ τῆς ἐώας στρατηγὸν κατεστήσατο, τοὺς τε Βελισαρίου δορυφόρους τε καὶ ὑπασπιστάς, καὶ τῶν οἰκετῶν εἴ τι ἐν πολέμῳ δόκιμον ἦν, τῶν τε ἀρχόντων καὶ τῶν ἐν Παλατίῳ εὐνούχων 4.14 τισὶν ἐπέστειλε διαδάσασθαι. οἱ δὲ κλήρους ἐπ' ἐκείνοις ἐμβεβλημένοι αὐτοῖς ὄπλοις ἅπαντας ἐν σφίσι αὐτοῖς διενείμαντο, ὡς πη κατατυχεῖν ἐκάστω συνέβη. 4.15 καὶ τῶν φίλων δὲ καὶ ἄλλως αὐτῷ τὰ πρότερα ὑπουργηκῶτων πολλοῖς ἀπεῖπε παρὰ Βελισάριον μηκέτι ἴεναι. 4.16 καὶ περιήρητο πικρὸν θέαμα καὶ ἄπιστος ὄψις, Βελισάριος ἰδιώτης ἐν Βυζαντίῳ, σχεδὸν τι μόνος, σύννους ἀεὶ καὶ σκυθρωπὸς καὶ τὸν ἐξ ἐπιβουλῆς ὀρρωδῶν 4.17 θάνατον. μαθοῦσα δὲ ἡ βασιλὶς πολλὰ οἱ ἐπὶ τῆς ἔω χρήματα εἶναι, πέμψασα τῶν ἐν Παλατίῳ εὐνούχων 4.18 τινὰ κεκόμισται πάντα. ἐτύγχανε δὲ ἡ Ἄντωνίνα, ὡς μοι εἴρηται, τῷ μὲν ἀνδρὶ διάφορος γεγεννημένη, τῇ δὲ βασιλίδι φιλάτη καὶ ἀναγκαιοτάτη οὕσα ἐν τοῖς μάλιστα ἄτε' Ἰωάννην ἔναγχος κατεργασαμένη τὸν Καππα4.19 δόκην. διὸ δὴ χαρίσασθαι ἡ βασιλὶς τῇ Ἄντωνίνη βουλευσαμένη, ἅπαντα ἔπραττεν ὅπως ἐξαιτήσασθαι τε τὸν ἄνδρα ἢ γυνὴ καὶ ἀπὸ ξυμφορῶν τηλικῶνδε ρύσασθαι δόξειε, ταύτη τε οὐ μόνον τῷ τάλαιπῶρῳ ἐς τὸ παντελὲς καταλλαγῆναι συμβήσεται, ἀλλὰ καὶ διαρρήδην αὐτὸν ἄτε πρὸς αὐτῆς διασεσωσμένον αἰχμάλωτον ἀναρ4.20 πάσασθαι. ἐγένετο δὲ ὧδε. ἦλθε μὲν ποτε Βελισάριος πρῶτ' ἐς Παλάτιον, ἥπερ εἰώθει, ξὺν ἀνθρώποις οἰκ4.21 τροῖς τε καὶ ὀλίγοις τισίν. οὐκ εὐμενῶν δὲ πειρασάμενος βασιλέως τε καὶ τῆς βασιλίδος, ἀλλὰ καὶ περιυβρισμένος ἐνταῦθα ὑπ' ἀνδρῶν μοχθηρῶν τε καὶ ἀγελαίων, οἵκαδε ἀμφὶ δείλην ὄψιαν ἀπιὼν ὥχεται, συχνά τε περιστρεφόμενος ἐν τῇ ἀναχωρήσει ταύτη καὶ πανταχόσε περισκοπούμενος, ὁπόθεν ποτὲ προσιόντας αὐτῷ 4.22 τοὺς ἀπολλύντας ἴδοι. ξὺν ταύτη τε τῇ ὀρρωδίᾳ εἰς τὸ δωμάτιον ἀναβάς ἐπὶ τῆς στιβάδος καθῆστο μόνος, γενναῖον μὲν οὐδὲν ἐννοῶν, οὐδὲ ὅτι ἀνὴρ ἐγεγόνει ἐν μνήμῃ ἔχων, ἰδρῶν δὲ ἀεὶ καὶ ἰλιγγιῶν καὶ ξὺν τρόμῳ πολλῷ ἀπορούμενος, φόβοις τε ἀνδραποδώδεσι καὶ μερίμναις ἀποκναιόμενος φιλοψύχοις τε καὶ ὄλως 4.23 ἀνάνδροις. Ἄντωνίνα δὲ ἄτε οὔτε τὰ πρᾶσσόμενα ὄλως ἐπισταμένη οὔτε τι τῶν ἐσομένων караδοκοῦσα περιπάτους ἐνταῦθα ἐποιεῖτο συχνοὺς ὄξυρεγμίαν σκη4.24 πτομένη· ἔτι γὰρ εἰς ἀλλήλους ὑπόπτως εἶχον. μεταξὺ δὲ τις ἐκ Παλατίου, Κουαδράτος ὄνομα, ἦκεν ἥδη δεδυκότος ἡλίου, τήν τε αὐλειὸν ὑπερβάς ἐξαπιναιῶς παρὰ τὴν ἀνδρωνίτιδα ἔστη θύραν, φάσκων πρὸς τῆς 4.25 βασιλίδος ἐνταῦθα ἐστάλθαι. ὅπερ ἐπεὶ Βελισάριος ἤκουσε, χεῖρας καὶ πόδας ἐπὶ τῆς στιβάδος ἐλκύσας ὑπτίος ἔκειτο, πρὸς τὴν ἀναίρεσιν ἐτοιμότητος· οὕτως 4.26 ἅπαν αὐτὸν τὸ ἀρρενωπὸν ἀπελελοίπει. οὐπω τοίνυν ὁ Κουαδράτος παρ' αὐτὸν εἰσελθὼν γράμματά οἱ τῆς 4.27 βασιλίδος ἐπέδειξεν. ἐδήλου δὲ ἡ γραφή τάδε «Ἄ μὲν «εἰργάσω ἡμᾶς, ὦ βέλτιστε, οἶσθα. ἐγὼ δὲ τὰ πολλὰ «ὀφείλουσα τῇ σῇ γυναικί, ταῦτα δὴ τὰ ἐγκλήματά σοι «ἀφείναι ξύμπαντα ἔγνωκα, ἐκείνη τὴν σὴν δωρουμένη 4.28 «ψυχὴν. τὸ μὲν οὖν ἔνθεν σοι τὸ θαρσεῖν ὑπὲρ τε «τῆς σωτηρίας καὶ τῶν χρημάτων περίεστιν· ὁποῖος δὲ «σὺ πρὸς αὐτὴν ἔση διὰ τῶν πραχθησομένων εἰσόμεθα.» 4.29 ταῦτα ἐπεὶ Βελισάριος ἀνελέξατο, ἅμα μὲν ὑφ' ἡδονῆς ἐπὶ μέγα ἀρθεῖς, ἅμα δὲ καὶ τῷ παρόντι ἐπίδειξιν ἐθέλων ποιεῖσθαι τῆς γνώμης, ἀναστάς εὐθύς παρὰ 4.30 τῆς γυναικὸς τοὺς πόδας ἐπὶ στόμα πίπτει. καὶ χειρὶ μὲν ἐκατέρᾳ περιλαβὼν αὐτῆς ἄμφω τὰς κνήμας, τὴν δὲ γλῶσσαν ἀεὶ τῶν ταρσῶν τῆς γυναικὸς μεταβιβάζων, τοῦ μὲν βίου καὶ τῆς σωτηρίας αἰτίαν ἐκάλει, ἀνδράποδον δὲ αὐτῆς τὸ ἐνθένδε πιστὸν ὠμολόγει καὶ 4.31 οὐκ ἀνὴρ ἔσεσθαι. καὶ τῶν χρημάτων δὲ ἡ βασιλὶς ἐς τριάκοντα χρυσοῦ κεντηνάρια τῷ βασιλεῖ δοῦσα, τἄλλα Βελισαρίῳ ἀπέδοτο. 4.32 Τὰ μὲν οὖν ἀμφὶ Βελισαρίῳ τῷ στρατηγῷ τῆδε κεχωρήκει, ὥπερ ἡ τύχη οὐ πολλῷ πρότερον Γελίμερά 4.33 τε καὶ Οὐίττιγιν

δορυαλώτους παρεδεδώκει. ἐκ παλαιοῦ δὲ Ἰουστινιανόν τε καὶ Θεοδώραν πλοῦτος ὁ τούτου τοῦ ἀνδρὸς ἀκριβῶς ἔκνιζεν, ὑπέρογκός τε ὢν 4.34 καὶ βασιλικῆς αὐλῆς ἄξιος. ἔφασκόν τε ὡς τῶν δημοσίων χρημάτων Γελίμερός τε καὶ Οὐιττίγιδος τὸ πλεῖστον ἀποκριψάμενος λάθρα ἔτυχε, μοῖραν δὲ αὐτῶν βραχεῖάν τέ τινα καὶ οὐδαμῆ ἀξιόλογον βασιλεῖ ἔδωκε. 4.35 πόνους δὲ τοὺς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἔξωθεν τὴν βλασφημίαν διαριθμούμενοι, ἅμα δὲ καὶ σκῆψιν ἀξιόχρεων ἐπ' αὐτῷ οὐδεμίαν κεκομισμένοι ἡσυχῆ ἔμενον. 4.36 τότε δὲ ἡ βασιλις αὐτοῦ λαβομένη κατωρρωδηκότος τε καὶ ἀποδειλιάσαντος ὄλως πράξει μιᾷ διεπράξατο ζυμ4.37 πάσης αὐτοῦ τῆς οὐσίας κυρία γενέσθαι. ἐς κῆδος γὰρ ἀλλήλοις ζυνηλθέτην εὐθύς, Ἰωαννίνα τε ἡ Βελισαρίου θυγάτηρ, ἥσπερ μόνης ἐγεγόνει πατήρ, Ἀναστασίω τῷ 4.38 τῆς βασιλίδος θυγατριδῶ μνηστὴ γέγονε. Βελισάριος μὲν οὖν ἀρχὴν τε ἀπολαβεῖν τὴν οἰκίαν ἠξίου καὶ στρατηγὸς τῆς ἐώας ἀποδειχθεὶς πάλιν ἐπὶ Χοσρόην καὶ Μήδους ἐξηγήσεσθαι τῷ Ῥωμαίων στρατῷ, Ἀντωνίνα δὲ οὐδαμῶς εἶα περιυβρίσθαι γὰρ ἐν τοῖς ἐκείνη χωρίοις πρὸς αὐτοῦ ἔφασκεν, ἅπερ οὐκέτι τὸ λοιπὸν ὄψεσθαι. 4.39 Διὸ δὴ Βελισάριος ἄρχων τῶν βασιλικῶν καταστάς ἵποκόμων ἐς τὴν Ἰταλίαν τὸ δεύτερον ἐστάλη, ὁμολογήσας βασιλεῖ, ὡς φασι, χρήματα μήποτε αὐτὸν ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ αἰτήσιν, ἀλλὰ ζύμπασαν αὐτὸς τὴν τοῦ πολέμου παρασκευὴν χρήμασιν οἰκείοις ποιήσεσθαι. 4.40 πάντες μὲν οὖν ὑπετόπαζον τὰ τε ἀμφὶ τῇ γυναικὶ ταύτῃ, ἥπερ ἐρρήθη, Βελισάριον διοικήσασθαι καὶ βασιλεῖ ταῦτα ὁμολογήσαι ἀμφὶ τῷ πολέμῳ ἃ δεδιήγηται, ἀπαλλαξιόντα τῆς ἐν Βυζαντίῳ διατριβῆς, ἐπειδὴν τε τάχιστα τοῦ τῆς πόλεως περιβόλου ἐκτὸς γένηται, ἀρπάσεσθαι τε αὐτίκα τὰ ὄπλα καὶ τι γενναῖον καὶ ἀνδρὶ πρέπον ἐπὶ τε τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς βιασαμένοις φρονή4.41 σειν. αὐτὸς δὲ πάντα τὰ ζυμπεσόντα ἐν ἀλογίᾳ πεπονημένος ὄρκων τε τῶν Φωτίω καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεῖσις ὁμωμοσμένων ἐν λήθῃ τε πολλῇ καὶ ὀλιγωρίᾳ γενόμενος εἶπετο τῇ γυναικὶ, καταστάς ἐκτόπως εἰς αὐτὴν ἐρωτόληπτος, καὶ ταῦτα ἐξήκοντα ἤδη γεγονυῖαν ἔτη. 4.42 ἐπειδὴ μέντοι ἐν Ἰταλίᾳ ἐγένετο, εἰς ἡμέραν ἐκάστην ἀπ' ἐναντίας αὐτῷ τὰ πράγματα ἐχώρει, ἐπεὶ οἱ διαρρή4.43 δην τὰ ἐκ θεοῦ πολέμια ἦν. πρῶτον μὲν γε τὰ τῷ 4.43 στρατηγῷ τούτῳ ἐν τοῖς ζυμπίπτουσιν ἐπὶ τε Θευδάτον καὶ Οὐίτιγιν βουλευόμενα, καίπερ οὐκ ἐπιτηδείως τοῖς πρᾶσσομένοις δοκοῦντα ἔχειν, ἐς ζύμφορον ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον ἔτελευτα τέλος· ἐν δὲ τῷ ὑστέρω δόξαν μὲν ἀπήνεγκεν ὅτι δὴ τὰ βελτίω βεβούλευται ἄτε καὶ τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε πραγμάτων γεγονῶς ἔμπειρος, ἀλλ' ἐν τοῖς ἀποβαίνουσι κακοτυχοῦντι τὰ πολλὰ ἐς 4.44 ἀβουλίας δόκησιν αὐτῷ ἀπεκρίθη. οὕτως ἄρα οὐκ ἀνθρώπων βουλαῖς, ἀλλὰ τῇ ἐκ θεοῦ ῥοπῇ πρυτανεύεται τὰ ἀνθρώπεια, ὃ δὴ τύχην εἰώθασιν καλεῖν ἀνθρωποι, οὐκ εἰδότες ὅτου δὴ ἔνεκα ταύτη πρόεισι τὰ ζυμβαί4.45 νοντα, ἥπερ αὐτοῖς ἔνδηλα γίνεται. τῷ γὰρ ἀλόγῳ δοκοῦντι εἶναι φιλεῖ τὸ τῆς τύχης ὄνομα προσχωρεῖν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὡς πη ἐκάστῳ φίλον, ταύτη δοκεῖτω. 5.1 Βελισάριος δὲ τὸ δεύτερον ἐν Ἰταλίᾳ γενόμενος αἰσχίστα ἐνθένδε ἀπήλλαξε· τῆς μὲν γὰρ γῆς ἐς πεντάετες ἀποβῆναι οὐδαμῆ ἴσχυσεν, ὡσπερ μοι ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις ἐρρήθη, ὅτι μὴ ἔνθα τι ὀχύρωμα ἦν. ναυτιλλόμενος δὲ πάντα τοῦτον τὸν χρόνον τὰ ἐπιθα5.2 λάσσια περιήει. Τουτίλας δὲ λυσσῶν ἦν αὐτὸν ἔξω τείχους λαβεῖν, οὐ μέντοι εὔρεν, ἐπεὶ ὀρρωδίᾳ πολλῇ αὐτὸς τε καὶ ζύμπας ὀῤωμαίων στρατὸς εἶχετο. 5.3 διὸ δὴ οὔτε τῶν ἀπολωλότων τι ἀνεσώσατο, ἀλλὰ καὶ Ῥώμην προσαπώλεσε καὶ τὰλλα ὡς εἰπεῖν ἅπαντα. 5.4 ἐγένετο δὲ φιλοχρήματος ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ πάντων μάλιστα καὶ κέρδους αἰσχροῦ ἐπιμελητῆς ἀκριβέστατος ἄτε οὐδὲν ἐκ βασιλέως κεκομισμένος, Ἰταλοὺς ἀμέλει σχεδὸν πάντας, οἵπερ ὤκνητο ἐπὶ τε Ῥαβέννης καὶ Σικελίας, καὶ εἴ του ἄλλου κατατυχεῖν ἐν ἐξουσίᾳ ἔσχεν, ἐληΐσατο οὐδενὶ κόσμῳ, λογισμοὺς δῆθεν τῶν βεβιω5.5 μένων καταπραττόμενος. οὕτω γοῦν καὶ Ἡρωδιανὸν μετιῶν χρήματα ἤτει, ἅπαντα τῷ ἀνθρώπῳ ἐπανασείων.

5.6 οἷς δὴ ἐκεῖνος ἀχθόμενος ἀπετάξατο μὲν τῶ Ῥωμαίων στρατῶ, αὐτὸν δὲ εὐθύς ζύν τε τοῖς ἐπομένοις καὶ τῶ 5.7 Σπολιτίῳ Τουτίλα καὶ Γότθοις ἐνέδωκεν. ὅπως δὲ αὐτῶ τε καὶ Ἰωάννη τῶ Βιταλιανοῦ ἀδελφιδῶ διχοστατῆσαι συνέβη, ὅπερ τὰ Ῥωμαίων πράγματα μάλιστα ἔσφηλεν, αὐτίκα δηλώσω. 5.8 Ἐς τοῦτο ἀπεχθείας Γερμανῶ ἡ βασιλῆς ἦλθεν ἐπιδηλότατόν τε ἅπασι τὸ ἔχθος ἐποίει, ὥστε αὐτῶ κηδεύειν, καίπερ βασιλέως ἀνεψιῶ ὄντι, ἐτόλμα οὐδεὶς, ἄνυμοί τε αὐτῶ οἱ παῖδες διαγεγόνασι, μέχρις αὐτῆ ἀπελύθη τοῦ βίου. ἢ τε θυγάτηρ αὐτῶ Ἰουστίνα 5.9 ἐπὶ ὀκτωκαίδεκα ἔτη ἠβήσασα ἔτι ἀνυμέναιος ἦν. διὰ τοι τοῦτο ἠνίκα Ἰωάννης πρὸς Βελισαρίου σταλεις ἀφίκετο ἐς Βυζάντιον, ἐς λόγους αὐτῶ καταστῆναι ὁ Γερμανὸς ἀμφὶ τῆ κηδεῖα ἠνάγκαστο, καὶ ταῦτα λίαν 5.10 ἀπὸ τῆς ἀξίας τῆς αὐτοῦ ὄντι. ἐπεὶ τε τὸ πρᾶγμα ἤρεσκεν ἄμφω, ὅρκους ἀλλήλους ἔγνωσαν δεινοτάτοις καταλαβεῖν ἢ μὴν τὸ κῆδος ἐπιτελέσειν δυνάμει τῆ πάση, ἐπεὶ αὐτοῖν ἐκάτερος τὸ θαρσεῖν ἐπὶ θατέρω ὡς ἦκιστα εἶχεν, ὁ μὲν τῶ ζυνειδένασι ὅτι δὴ τῶν ὑπὲρ 5.11 τὴν ἀξίαν ὀρέγοιτο, ὁ δὲ κηδεστοῦ ἀπορούμενος. ἢ δὲ οὐκ ἔχουσα τίς γένηται διὰ πάσης ὁδοῦ ἰούσα ἐκάτερον μετιέναι μηχανῆ πάση οὐκ ἀπηξίου, ὅπως ἂν τὰ πρατῶ 5.12 τόμενα διακωλύοι. ἐπεὶ δὲ αὐτοῖν καίπερ πολλὰ δεδιξαμένη ἀναπέθειν οὐδέτερον ἔσχε, διαρρήδην ἀπολεῖν 5.13 τὸν Ἰωάννην ἠπειλήσε. καὶ ἀπ' αὐτοῦ Ἰωάννης αὐθις ἐς Ἰταλίαν σταλεις οὐδαμῆ ζυμιῖξαι Βελισαρίῳ ἐτόλμησε, τὴν ἐξ Ἀντωνίνης ἐπιβουλήν δείσας, ἕως ἂν 5.14 τωνίνα ἐς Βυζάντιον ἦλθε. τὴν τε γὰρ βασιλίδα ταύτη ἐπιστεῖλαι τὸν αὐτοῦ φόνον οὐκ ἄπο τοῦ εἰκότος ἂν τις ὑπόπτεισε, καὶ τὸν Ἀντωνίνης σταθμωμένω τρόπον ἅπαντά τε Βελισαρίου ἐνδιδόναι τῆ γυναικὶ 5.15 ἐπισταμένω δέος ἐγένετο μέγα καὶ τὸν ἐσήει. τοῦτο γοῦν Ῥωμαίοις τὰ πράγματα καὶ πρότερον ἐπὶ θατέρου σκέλους ἐστῶτα προσουδίξει χαμαί. 5.16 Βελισαρίῳ μὲν οὖν ὁ Γοτθικὸς πόλεμος τῆδε ἐχώρησεν. ἀπογνοὺς δὲ βασιλέως ἐδεῖτο ὅπως οἱ ἐξῆ ἐν 5.17 θένδε ὅτι τάχιστα ἀπαλλαγῆναι. καὶ ἐπεὶ ἐνδεχόμενον βασιλέα τὴν δέησιν ἔγνω, ἄσμενος εὐθύς ἀπιὼν ὤχετο, χαίρειν πολλὰ τῶ τε Ῥωμαίων στρατῶ καὶ τοῖς Ἰταλοῖς φράσας, καὶ τὰ μὲν πλεῖστα ὑποχείρια τοῖς πολεμίοις ἀπολιπὼν, Περυσίαν δὲ πικρότατα πολιορκία πιεζομένην, ἠπερ ἔτι αὐτοῦ ὁδῶ ἰόντος κατ' ἄκρας ἀλοῦσα ἐς πᾶσαν κακοῦ ἰδέαν ἦλθεν, ἠπερ μοι πρότερον δεδιήγηται. ζυνηνέχθη δὲ καὶ κατὰ τὴν οἰκίαν τύχης ἐναντίωμα ζυμπεσεῖν τοιόνδε. 5.18 Θεοδώρα ἡ βασιλῆς τῆς Βελισαρίου παιδὸς ἐξεργάζεσθαι τὴν ἐγγύην ἐπειγομένη τῶ θυγατριδῶ, συχνὰ 5.19 γράφουσα τοὺς γειναμένους τὴν κόρην ἠνώχλει. οἱ δὲ τὸ κῆδος ἀναδυόμενοι ἀπετίθεντο μὲν ἐς παρουσίαν τὴν σφετέραν τὸν γάμον, μεταπεμπομένης δὲ αὐτοὺς ἐς Βυζάντιον τῆς βασιλίδος, ἀδύνατοι εἶναι ἀπαλ 5.20 λάσσεσθαι τανῦν ἐξ Ἰταλίας ἐσκήπτοντο. ἢ δὲ γλιχομένη μὲν κύριον τὸν θυγατριδοῦν τοῦ Βελισαρίου καταστήσεσθαι πλούτου, ἦδει γὰρ ἐπὶ κληρον ἐσομένην τὴν παῖδα, οὐκ ὄντος Βελισαρίῳ ἐτέρου του γόνου, ἐπὶ μέντοι τῆ Ἀντωνίνης γνώμη θαρσεῖν οὐδαμῆ ἔχουσα, δειμαίνουσα τε μὴ μετὰ τὴν τοῦ βίου καταστροφὴν οὐ φανεῖσα πιστὴ ἐς τὸν αὐτῆς οἶκον, καίπερ αὐτῆς οὕτω φιλανθρώπου ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις τυχοῦσα, δια 5.21 σπάσεται τὰ ζυγκείμενα, ἐργάζεται ἀνόσιον ἔργον. τῶ γὰρ μειρακίῳ τὴν παιδίσκην ζυνοικίζει οὐδενὶ νόμῳ. φασὶ δὲ ὡς καὶ πλησιάσαι οὐτι ἐκουσίαν ἠνάγκασε κρύβδην, οὕτω τε διαπεπαρθενευμένη τὸν ὑμέναιον τῆ κόρῃ ζυστῆναι, τοῦ μὴ βασιλέα τὰ πρᾶσσόμενα δια 5.22 κωλύσαι. τοῦ μέντοι ἔργου ἐξεργασμένου ἔρωτι ἀλλήλοιν διαπύρω τινὶ ὃ τε Ἀναστάσιος καὶ ἡ παῖς εἶχοντο, καὶ χρόνος σφίσι οὐχ ἦσσαν ἢ ὀκτῶ μηνῶν ἐν ταύτῃ 5.23 τῆ διαίτῃ ἐτρίβη. ἠνίκα δὲ Ἀντωνίνα τῆς βασιλίδος ἀπογενομένης ἐς Βυζάντιον ἦλθεν, ἐπελάθετο μὲν ἐθελουσία ὦν ἐκεῖνη ἔναγχος εἰς αὐτὴν εἶργαστο, ὡς ἦκιστα δὲ ὑπολογισαμένη ὡς, ἦν τῶ ἐτέρω ἢ παῖς αὐτῆ ζυνοικίζοιτο, πεπορνευμένη τὰ πρότερα ἔσται, τὸν Θεοδώρας ἔκγονον κηδεστοὴν ἀτιμάζει, τὴν τε παῖδα ὡς μάλιστα ἀκουσίαν βιασαμένη ἀνδρὸς τοῦ ἐρωμένου 5.24 ἀπέστησε.

μεγάλην τε ἀγνωμοσύνης ἐκ τοῦ ἔργου τούτου ἀπηνέγκατο δόξαν εἰς πάντας ἀνθρώπους, ἤκοντά τε οὐδενὶ πόνῳ ἀναπειθεὶ τὸν ἄνδρα τοῦ ἄγους αὐτῆ μεταλαχεῖν τοῦδε. ὥστε διαρρήδην τηνικάδε ὁ τοῦ 5.25 ἀνθρώπου τρόπος ἐλήλεγκται. καίτοι διομοσάμενος Φωτίῳ τε καὶ τῶν ἐπιτηδείων τισὶ πρότερον καὶ τὰ ὁμοιοσμένα οὐδαμῆ ἐμπεδώσας συγγνώμης ἐτύγχανε 5.26 πρὸς πάντων ἀνθρώπων. αἴτιον γὰρ τοῦ ἀπίστου τάνδρὸς οὐ τὴν γυναικοκράτειαν, ἀλλὰ δέος τὸ ἐκ 5.27 τῆς βασιλίδος ὑπόπτειον εἶναι. ἐπεὶ δὲ καὶ Θεοδώρας ἀπογενομένης, ὡσπερ μοι εἴρηται, οὔτε Φωτίου οὔτε ἄλλου του τῶν οἱ ἀναγκαίων λόγος γεγένητο, ἀλλ' αὐτῷ δέσποινα μὲν ἢ γυνὴ ἐφαίνετο οὔσα, κύριος δὲ Καλλίγονος ὁ προαγωγὸς ἦν, τότε δὴ ἀπογνόντες αὐτοῦ ἅπαντες ἐχλεύαζόν τε διαθρυλλοῦντες καὶ ἄτε ἄνοιαν ὀφλισκάνοντι ἐλοιδοροῦντο. τὰ μὲν οὖν ἡμαρτημένα Βελισαρίῳ ἀπαρακαλύπτως εἰπεῖν ταύτη πη ἔχει. 5.28 Τὰ δὲ Σεργίῳ τῷ Βάκχου παιδί ἐπὶ Λιβύης ἡμαρτημένα διαρκῶς μὲν ἐν λόγοις μοι τοῖς ἐπιτηδείοις δεδήλωται, ὅς δὴ αἰτιώτατος γέγονε Ῥωμαίοις ἐνταῦθα διαφθαρήναι τὰ πράγματα, τὰ τε πρὸς Λευάθας αὐτῷ πρὸς τῶν εὐαγγελίων ὁμοιοσμένα ἐν ἀλογία πεποιημένος καὶ τοὺς ὀγδοήκοντα πρέσβεις οὐδενὶ λόγῳ διαχρησάμενος, τοσοῦτον δέ μοι τανῦν ἐντιθέναι τῷ λόγῳ δεήσει, ὡς οὔτε νῶ δολερῶ οἱ ἄνδρες οὔτοι παρὰ Σέργιον ἦλθον οὔτε τινὰ σκῆψιν ὁ Σέργιος ὑποψίας περὶ αὐτοὺς εἶχεν, ἀλλὰ διώμοτος ἐπὶ θοίνην καλέσας τοὺς 5.29 ἄνδρας διεχρήσατο οὐδενὶ κόσμῳ. ἀφ' οὗ δὴ Σολόμωνι καὶ τῷ Ῥωμαίων στρατῷ καὶ Λίβυσι πᾶσι διε5.30 φθάρθαι ξυνέβη. δι' αὐτὸν γὰρ, ἄλλως τε καὶ Σολόμωνος τετελευτηκότος, ὡσπερ μοι εἴρηται, οὔτε τις ἄρχων οὔτε τις στρατιώτης ἐς πολέμου κίνδυνον ἰέναι 5.31 ἤξιον. μάλιστα δὲ πάντων Ἰωάννης ὁ Σισινιόλου τῷ ἐς αὐτὸν ἔχθει ἀπόμαχος ἦν, ἕως Ἀρεόβινδος ἐς Λι5.32 βύην ἀφίκετο. ἦν γὰρ ὁ Σέργιος μαλθακὸς μὲν καὶ ἀπόλεμος, τὸ δὲ ἦθος καὶ τὴν ἡλικίαν κομιδῆ νέος, φθόνῳ τε καὶ ἀλαζονείᾳ ἐς ὑπερβολὴν ἐχόμενος ἐς πάντας ἀνθρώπους, τεθρυμμένος τε τὴν δίαίταν καὶ 5.33 τὰς γνάθους φυσῶν. ἀλλ' ἐπεὶ τῆς Ἀντωνίνης τῆς Βελισαρίου γυναικὸς ἐγγόνης ἐτύγχανε μνηστῆρ γεγωνῶς, τίσιν τινὰ ἐς αὐτὸν ἢ βασιλὶς ἐξενεγκεῖν ἢ παραλύειν τῆς ἀρχῆς οὐδαμῆ ἠθέλε, καίπερ ἐνδελεχέστατα διαφθειρομένην Λιβύην ὀρώσα, ἐπεὶ καὶ Σολόμωνα τὸν Σεργίου ἀδελφὸν τοῦ Πηγασίου φόνου αὐτῆ τε καὶ βασιλεὺς ἀθῶν ἀφῆκεν. ὅ τι δὲ τοῦτό ἐστιν αὐτίκα δηλώσω. 5.34 Ἐπειδὴ ὁ Πηγάσιος τὸν Σολόμωνα πρὸς τῶν Λευαθῶν ὠνήσατο καὶ οἱ βάρβαροι ἐπ' οἴκου ἀπεκομίσθησαν, ὁ μὲν Σολόμων ξύν τε Πηγασίῳ τῷ ἐωνημένῳ καὶ στρατιώταις ὀλίγοις τίσιν εἰς Καρχηδόνα ἐστέλλετο, ἐν δὲ τῇ ὁδῷ ταύτη λαβὼν ὁ Πηγάσιος ὅ τι δὴ ἀδικοῦντα Σολόμωνα χρῆναί οἱ ἔφασκεν ἐν μνήμῃ εἶναι ὡς αὐτὸν 5.35 ἔναγχος ἐκ τῶν πολεμίων ὁ θεὸς ῥύσαιτο. ὁ δὲ χαλεπήνας, ὅτι δὴ οἱ ἄτε δορυαλῶτῳ ὠνείδισε, τὸν Πηγάσιον εὐθύς ἔκτεινε, ταῦτά τε σῶστρα τῷ ἀνθρώπῳ 5.36 ἀπέδωκεν. ἐπειδὴ τε ὁ Σολόμων ἐς Βυζάντιον ἦλθε, καθαρὸν αὐτὸν βασιλεὺς τοῦ φόνου ἐποίει ἄτε προ5.37 δότην ἀνελόντα τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς. γράμματά τε αὐτῷ ἐδίδου τὴν ὑπὲρ τούτων ἀσφάλειαν παρεχόμενος. καὶ ὁ μὲν Σολόμων οὕτω τὴν τίσιν διαφυγῶν ἐπὶ τὴν ἐῶν ἄσμενος ἦει, τὴν τε πατρίδα καὶ γένος τὸ κατὰ 5.38 τὴν οἰκίαν ὀψόμενος. ἢ δὲ ἀπὸ τοῦ θεοῦ τίσιν ἐν ταύτῃ τῇ ὁδῷ καταλαβοῦσα ἐξ ἀνθρώπων αὐτὸν ἀφανίζει. τὰ μὲν οὖν ἀμφὶ Σολόμωνί τε καὶ Πηγασίῳ τῆδε ἐχώρησεν. 6.1 Οἵτινες δὲ ἀνθρώπῳ Ἰουστινιανός τε καὶ Θεοδώρα ἦσθιν τρόπῳ τε ὅτῳ διεσπάσαντο τὰ Ῥωμαίων 6.2 πράγματα ἐρῶν ἔρχομαι. Λέοντος ἐν Βυζαντίῳ τὴν αὐτοκράτορα ἀρχὴν ἔχοντος, γεωργοὶ νεανίαί τρεῖς, Ἰλλυριοὶ γένος, Ζίμαρχός τε καὶ Διτύβιστος καὶ Ἰουστίνος ὁ ἐκ Βεδεριάνης, πράγμασιν ἐνδελεχέστατα τοῖς ἀπὸ τῆς πενίας οἴκοι μαχόμενοι τούτων τε ἀπαλλα6.3 ξεῖοντες ἐπὶ τὸ στρατεύεσθαι ὥρμησαν. καὶ πεζῆ βαδίζοντες ἐς Βυζάντιον ἦεσαν, σισύρας ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοὶ φέροντες, ἐν αἷς δὴ ἄλλο οὐδὲν ὅτι μὴ διπύρους ἄρτους οἴκοθεν ἐμβεβλημένοι ἀφίκοντο, ταχθέντας τε

έν τοῖς στρατιωτικοῖς καταλόγοις βασιλεὺς αὐτοὺς ἐς τοῦ Παλατίου τὴν φυλακὴν ἐπελέξατο. κάλλιστοι γὰρ 6.4 ἅπαντες τὰ σώματα ἦσαν. χρόνῳ δὲ ὕστερον Ἀναστασίῳ τὴν βασιλείαν παραλαβόντι πόλεμος πρὸς τὸ Ἰσαύ6.5 ρων ἔθνος ὄπλα ἐπ' αὐτὸν ἀραμένους κατέστη. στρατιάν τε λόγου ἀξίαν ἐπ' αὐτοὺς ἔπεμψεν, ἥσπερ Ἰωάννης ἠγεῖτο, ἐπὶ κλησιν Κυρτός. οὗτος Ἰωάννης τὸν Ἰουστίνον ἀμαρτάδος τινὸς ἔνεκα ἐν δεσποτηρίῳ καθεῖρξεν, ἡμέρᾳ τε τῇ ἐπιούσῃ ἐξ ἀνθρώπων αὐτὸν ἀφανιεῖν ἔμελλεν, εἰ μὴ τις μεταξὺ ἐπιγενομένη ὄψις 6.6 ὄνειρου ἐκώλυσεν. ἔφη γάρ οἱ ἐν ὄνειρῳ ὁ στρατηγὸς ἐντυχεῖν τινα παμμεγέθη τε τὸ σῶμα καὶ τᾶλλα 6.7 κρεῖσσω ἢ ἀνθρώπῳ εἰκάζεσθαι. καὶ τὸν μὲν οἱ ἐπισκῆψαι μεθεῖναι τὸν ἄνδρα, ὄνπερ καθεῖρξας ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐτύγχανεν· αὐτὸν δὲ τοῦ ὕπνου ἐξαναστάντα 6.8 ἐν ἀλογία τὴν τοῦ ὄνειρου ὄψιν ποιήσασθαι. ἐπιλαβούσης δὲ καὶ ἑτέρας νυκτὸς ἐδόκει μὲν οἱ ἐν τῷ ὄνειρῳ καὶ αὐθις τῶν λόγων ἀκούειν ὥνπερ ἠκηκόει τὸ πρότερον, ἐπιτελέσαι δὲ τὰ ἐπιτεταγμένα οὐδ' ὡς 6.9 βεβουλήσθαι. τρίτον τέ οἱ ἐπιστάσαν τὴν τοῦ ὄνειρου ὄψιν ἀπειλήσαι μὲν τὰ ἀνήκεστα, ἦν μὴ τὰ ἐπηγγελμένα ποιοίη, ἐπειπεῖν τε ὡς αὐτοῦ τε τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς συγγενείας χρέος οἱ μέγα ὀργισθησομένῳ ἐς χρόνον τὸν ὀπισθεν εἶη. 6.10 Τότε μὲν οὖν οὕτως Ἰουστίνῳ περιεῖναι ξυνέβη, προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου ἐς μέγα δυνάμειος οὗτος Ἰου6.11 στίνος ἐχώρησεν. ἄρχοντα γὰρ αὐτὸν Ἀναστάσιος βασιλεὺς κατεστήσατο τῶν ἐν Παλατίῳ φυλάκων. ἐπειδὴ τε ὁ βασιλεὺς ἐξ ἀνθρώπων ἠφάνιστο, αὐτὸς τῇ τῆς ἀρχῆς δυνάμει τὴν βασιλείαν παρέλαβε, τυμβογέρων μὲν γεγονὼς ἤδη, ἀμάθητος δὲ γραμμάτων ἀπάντων καὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀναλφάβητος ὢν, οὐ γεγονὼς ἔν 6.12 γέ Ῥωμαίοις πρότερον τοῦτο γε. εἰθισμένον δὲ γράμματα οἰκεῖα τοῖς βιβλίοις ἐντιθέναι τὸν βασιλέα, ὅσα ἂν ἐπαγγέλλοντος αὐτοῦ γίνοιτο, αὐτὸς μέντοι οὔτε ἐπαγγέλλειν οὔτε τοῖς πρᾶσσομένοις ξυνεπίστασθαι 6.13 οἷός τε ἦν. ὅς δὲ παρεδρεύειν αὐτῷ ἔλαχεν, ἀρχὴν ἔχων τὴν τοῦ καλουμένου κοιαιστῶρος Πρόκλος ὄνο6.14 μα, αὐτὸς δὴ αὐτονόμῳ γνώμῃ ἅπαντα ἔπρασεν. ὅπως δὲ μαρτυρίαν τῆς βασιλέως χειρὸς ἔχοιεν, οἷς δὴ 6.15 ἐπὶ κείται τὸ ἔργον τοῦτο, ἐπενοήθη τάδε. ζύλῳ εἰργασμένῳ βραχεῖ ἐγκολάψαντες μορφὴν τινα γραμμάτων τεττάρων, ἅπερ ἀναγνῶναι τῇ Λατίνων φωνῇ δύναται, γραφίδα τε βαφῆ βάψαντες, ἢ βασιλεῖς γράφειν εἰώ6.16 θασιν, ἐνεχειρίζοντο τῷ βασιλεῖ τούτῳ. καὶ τὸ ζύλον, οὗπερ ἐμνήσθη, τῷ βιβλίῳ ἐνθέμενοι, λαβόμενοι τε τῆς βασιλέως χειρὸς, περιῆγον μὲν ζῦν τῇ γραφίδι ἐς τῶν τεττάρων γραμμάτων τὸν τύπον, ἐς πάσας τε τὰς τοῦ ζύλου αὐτὴν περιελίξαντες ἐντομὰς οὕτω δὴ ἀπηλλάσσοντο, τοιαῦτα βασιλέως γράμματα φέροντες. 6.17 Τὰ μὲν ἀμφὶ τῷ Ἰουστίνῳ ταύτῃ Ῥωμαίοις εἶχε. γυναικὶ δὲ ὄνομα Λουπικινὴ ξυνώκει. αὕτη δὲ δούλη τε καὶ βάρβαρος οὖσα τοῦ πρόσθεν αὐτὴν ἐωνημένου παλλακὴ γέγονε. καὶ αὕτη μὲν ζῦν Ἰουστίνῳ ἐπὶ βίου δυσμαῖς τὴν βασιλείαν ἔσχεν. 6.18 Ἰουστίνος μὲν οὖν οὔτε τι πονηρὸν τοὺς ὑπηκόους ἐργάζεσθαι οὔτε ἀγαθὸν ἴσχυεν. εὐηθεία γὰρ πολλῇ εἶχετο, ἀγλωττός τε παντάπασιν ὢν καὶ ἀγροικιζόμενος 6.19 μάλιστα. ἀδελφιδοὺς δὲ αὐτῷ Ἰουστινιανὸς νέος ὢν ἔτι διωκεῖτο τὴν ἀρχὴν ζύμπασαν καὶ γέγονε Ῥωμαίοις ξυμφορῶν αἴτιος, οἷας τε καὶ ὅσας ἐς τὸν ἅπαντα αἰῶ6.20 να οὐδεὶς που πρότερον ἀκοῆ ἔλαβεν. ἔς τε γὰρ ἀνθρώπων ἄδικον φόνον καὶ χρημάτων ἀρπαγὴν ἀλλοτρίων ῥᾶστα ἐχώρει, καὶ οὐδὲν ἦν αὐτῷ μυριάδας πολλὰς ἐξ ἀνθρώπων ἀφανισθῆναι, καίπερ αὐτῷ αἰτίαν 6.21 οὐδεμίαν παρασχομένων. καὶ φυλάσσειν μὲν τῶν καθεσταμένων οὐδὲν ἠξίου, ἅπαντα δὲ νεοχοῦν ἐς αἰεὶ ἠθέλε, καὶ τὸ ζύμπαν εἰπεῖν, μέγιστος δὴ οὗτος ἦν 6.22 διαφθορεὺς τῶν εὖ καθεστῶτων. τὸν μὲν οὖν λοιμὸν, ὅσπερ μοι ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις ἐρρήθη, καίπερ ἐπισκῆψαντα εἰς τὴν γῆν ζύμπασαν, διέφυγον ἄνθρωποι οὐχ ἡσσοὺς ἢ ὅσοις διαφθαρῆναι τετύχηκεν, ἢ οὐδαμῇ τῇ νόσῳ ἀλόντες ἢ περιγενόμενοι, ἐπειδὴ 6.23 σφίσι ἀλῶναι ξυνέβη. ἄνδρα δὲ τοῦτον διαφυγεῖν ἀνθρώπῳ γε ὄντι Ῥωμαίῳ τῶν πάντων οὐδενὶ ξυνηνέχθη, ἀλλ'

ὡσπερ τι ἄλλο ἐξ οὐρανοῦ πάθος ὄλω τῷ γένει ἐπεισεσὸν ἀνέπαφον οὐδένα παντελῶς εἶασε. 6.24 τοὺς μὲν γὰρ ἔκτεινεν οὐδενὶ λόγῳ, τοὺς δὲ πενία μαχομένους ἀφείδως ἀθλιωτέρους τῶν τετελευτηκότων εἰργάζετο, εὐχομένους τὰ παρόντα σφίσι διαλύσαι θανάτῳ οἰκτίστῳ. τινῶν μέντοι ξὺν τοῖς χρήμασι καὶ 6.25 τὰς ψυχὰς εἶλεν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἦν αὐτῷ μόνην καταλύσαι τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν, Λιβύης τε καὶ Ἰταλίας οὐκ ἄλλου του ἔνεκα πεποιῆσθαι τὴν ἐπικράτησιν ἴσχυσεν ἢ ὥστε ξὺν τοῖς πρότερον ὑφ' αὐτῷ οὔσι διολέσαι 6.26 τοὺς ταύτη ἀνθρώπους. οὐπῶ γοῦν δεκαταῖος εἰς τὴν δύναμιν γεγωνῶς Ἀμάντιον τῶν ἐν Παλατίῳ εὐνούχων ἄρχοντα ξὺν ἑτέροις τισὶν ἐξ αἰτίας οὐδεμιᾶς ἔκτεινεν, ἄλλο οὐδὲν τῷ ἀνθρώπῳ ἐπενεγκῶν, πλὴν γε δὴ ὅτι ἐς Ἰωάννην τὸν τῆς πόλεως ἀρχιερέα λόγον 6.27 τινὰ προπετῆ εἶποι. καὶ ἀπ' αὐτοῦ φοβερῶτατος γέγονεν ἀνθρώπων ἀπάντων. αὐτίκα δὲ καὶ Βιταλιανὸν τὸν τύραννον μετεπέμψατο, ᾧ δὴ τὰ πιστὰ πρότερον ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας παρέσχετο, διαλαχῶν αὐτῷ τῶν ἐν 6.28 Χριστιανοῖς μυστηρίων. ὀλίγῳ τε ὕστερον ἐξ ὑποψίας αὐτῷ προσκεκρουκότα ξὺν τοῖς ἐπιτηδεῖοις ἐν Παλατίῳ λόγῳ οὐδενὶ διεχρήσατο, πίστεις οὕτω δεινοτάτας ἐμπεδῶσαι οὐδαμῆ ἀξιώσας. 7.1 Τοῦ δὲ δήμου ἐκ παλαιοῦ ἐς μοίρας δύο διεστηκότος, ὡσπερ μοι ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις ἐρρήθη, μίαν αὐτὸς τὴν Βενέτων ἑταιρισάμενος, ἢ οἱ καὶ τὸ πρότερον κατεσπουδασμένη ἐτύγχανε, ξυγγχεῖν τε καὶ ξυνταράξει ἅπαντα ἴσχυσε. καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐς γόνυ 7.2 ἔλθειν Ῥωμαίους τὴν πολιτείαν πεποιήκεν. οὐχ ἅπαντες δὲ οἱ Βένετοι ἐπισπέσθαι τῇ τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς γνώμῃ 7.3 ἔγνωσαν, ἀλλ' ὅσοι στασιῶται ὄντες ἐτύγχανον. καὶ αὐτοὶ μέντοι προϊόντος ἤδη τοῦ δεινοῦ σωφρονέει 7.4 στατοὶ ἔδοξαν εἶναι ἀνθρώπων ἀπάντων. ἐνδεεστερῶς γὰρ ἢ κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἡμάρτανον. οὐ μὴν οὐδὲ τῶν Πρασίνων οἱ στασιῶται ἡσυχῆ ἔμενον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἔπρασσον αἰεὶ τὰ ἐγκλήματα ἐς ὅσον σφίσι δυνατὰ ἐγεγονέει, καίπερ κατὰ μόνας διηνεκὲς κολαζόμενοι 7.5 νοί. ὅπερ αὐτοὺς ἐς τὸ θρασύνεσθαι πολλῶν ἔτι μᾶλλον ἐς αἰεὶ ἤγεν. ἀδικούμενοι γὰρ εἰώθασιν ἐς ἀπόνοιαν 7.6 τρέπεσθαι ἄνθρωποι. τότε οὖν τοὺς Βενέτους αὐτοῦ ῥιπίζοντός τε καὶ διαφανῶς ἐρεθίζοντος ἅπασα κατ' ἄκρας ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ ἐκινήθη ὡσπερ σεισμοῦ ἢ κατακλυσμοῦ ἐπιπεσόντος ἢ πόλεως ἐκάστης πρὸς τῶν 7.7 πολεμίων ἀλούσης. πάντα γὰρ ἐν ἅπασι ξυνεταράχθη καὶ οὐδὲν ἐφ' ἑαυτοῦ τὸ λοιπὸν ἔμεινεν, ἀλλ' οἱ τε νόμοι καὶ ὁ τῆς πολιτείας κόσμος ξυγγχύσεως ἐπιγενομένης ἐς πᾶν τούναντίον ἐχώρησαν. 7.8 Καὶ πρῶτα μὲν τοῖς στασιώταις τὰ ἐς τὴν κόμην ἐς νεώτερόν τινα μετεβέβλητο τρόπον. ἀπεκείροντο γὰρ 7.9 αὐτὴν οὐδὲν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις Ῥωμαίοις. τοῦ μὲν γὰρ μύστακος καὶ τοῦ γενεῖου οὐδαμῆ ἤπτοντο, ἀλλ' αὐτοῖς κατακομᾶν ἐπὶ πλεῖστον ὡσπερ οἱ Πέρσαι ἐς 7.10 αἰεὶ ἤθελον. τῶν δὲ ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν τὰ ἔμπροσθεν ἄχρι ἐς τοὺς κροτάφους ἀποτεμώμενοι τὰ ὀπισθεν ἀποκρέμασθαι σφίσιν ἐπὶ μακρότατον λόγῳ οὐδενὶ εἶων, ὡσπερ οἱ Μασσαγέται. διὸ δὴ καὶ Οὐννικὸν τὸ τοιοῦτον εἶδος ἐκάλουν. 7.11 Ἐπειτα δὲ τὰ ἐς τὰ ἱμάτια εὐπάρυφοι ἤξιον ἅπαντες εἶναι, κομπωδεστέραν ἢ κατὰ τὴν ἐκάστου ἀξίαν 7.12 ἐνδιδυσκόμενοι τὴν ἐσθῆτα. κτᾶσθαι γὰρ αὐτοῖς τὰ τοιαῦτα ἐξ οὐ προσηκόντων παρῆν. τοῦ δὲ χιτῶνος τὸ ἀμφὶ τῷ χεῖρε μέρος αὐτοῖς τὰ μὲν ἐς τὸν καρπὸν ξυνηῖ σφίσιν ἐν στενωῷ μάλιστα, τὰ δὲ ἐνθένδε ἄχρι ἐς ὦμον ἐκάτερον ἐς ἄφατόν τι εὐρους διεκέχυτο 7.13 χρῆμα. ὁσάκις τε ἢ χεῖρ αὐτοῖς σείοιτο ἀναβοῶσιν ἐν τοῖς θεάτροις τε καὶ ἵπποδρομίαις, ἢ ἐγκελευομένοις, ἢ περ εἰώθει, ἐς ὕψος αὐτοῖς τοῦτο τὸ μέρος ἀτεχνῶς ἤρετο, αἴσθησιν παρεχόμενον τοῖς ἀνοήτοις, ὅτι δὴ αὐτοῖς οὕτω καλόν τε τὸ σῶμα καὶ ἀδρὸν εἶη ἂν ὥστε δεῖν γε αὐτοῖς πρὸς τῶν τοιούτων ἱματίων καλύπτεσθαι, οὐκ ἐννοοῦσιν ὅτι δὴ αὐτοῖς τῷ τῆς ἐσθῆτος ἡραιωμένῳ τε καὶ κενῷ πολλῶν ἔτι μᾶλλον τὸ τοῦ σώματος 7.14 ἐξίτηλον διελεγχθεῖη. αἱ ἐπωμίδες δὲ καὶ ἀναξυρίδες καὶ τῶν ὑποδημάτων τὰ πλεῖστα ἐς τῶν Οὐννων τό τε ὄνομα καὶ τὸν τρόπον ἀπεκέκριτο σφίσιν. 7.15 Ἐσιδηροφόρον δὲ νύκτωρ μὲν τὰ πρῶτα ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἅπαντες

σχεδόν, ἐν δέ γε ἡμέρᾳ ξιφίδια παρὰ τὸν μηρὸν δίστομα ὑπὸ τῷ ἱματίῳ ἀποκρυψάμενοι, ξυνιστάμενοί τε κατὰ συμμορίας, ἐπειδὴν ξυσκοτάζοι, ἔλωποδύτουν τοὺς ἐπιεικεστέρους ἐν τε ὅλῃ ἀγορᾷ κὰν τοῖς στενωποῖς, ἀφαιρούμενοι τοὺς παραπετωκότας τὰ τε ἱμάτια καὶ ζώνας τε καὶ περόνας χρυσᾶς καὶ εἴ τι 7.16 ἄλλο ἐν χερσὶν ἔχοιεν. τινὰς δὲ πρὸς τῇ ἀρπαγῇ καὶ κτείνειν ἤξιουν, ὅπως μηδενὶ τὰ ξυμπεσόντα σφίσι 7.17 ἀναγγείλωσιν. οἷς δὴ ἅπαντες καὶ τῶν Βενέτων οἱ μὴ στασιῶται μάλιστα ἤχθοντο, ἐπεὶ οὐδὲ αὐτοὶ ἀπα7.18 θεῖς ἔμενον. καὶ ἀπ' αὐτοῦ χαλκαῖς τὸ λοιπὸν ζώνας τε καὶ περόνας καὶ ἱματίους πολλῶ ἔλασσόνως ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν ὡς πλεῖστοι ἐχρῶντο, ὅπως δὴ μὴ τῷ φιλοκάλῳ ἀπόλωνται, καὶ οὕτω δεδουκότος ἡλίου ἐς τὰς 7.19 οἰκίας ἀναχωροῦντες ἐκρύπτοντο. μηκνομένου δὲ τοῦ κακοῦ καὶ οὐδεμιᾶς ἐπιστροφῆς ἐς τοὺς ἡμαρτηκότας πρὸς τῆς τῷ δήμῳ ἐφεστῶσης ἀρχῆς γινομένης ἐπὶ 7.20 μέγα τὸ τῶν ἀνδρῶν θράσος ἐς αἰὶ ἦρετο. ἄμαρτία γὰρ παρρησίας ἀξιοθεῖσα ἐπ' ἄπειρον φέρεσθαι πέφυκεν, ἐπεὶ καὶ κολαζόμενα τὰ ἐγκλήματα φιλεῖ οὐκ ἐς 7.21 τὸ παντελὲς ἀποκόπτεσθαι. φύσει γὰρ οἱ πλεῖστοι ἐς τὸ ἀμαρτάνειν εὐπετῶς τρέπονται. 7.22 Τὰ μὲν οὖν τῶν Βενέτων ἐφέρετο τῆδε. τῶν δὲ ἀντιστασιωτῶν οἱ μὲν ἐς τὴν ἐκείνων ἀπέκλινον μοῖραν, ἐπιθυμία τοῦ ξυναμαρτάνειν τε καὶ μὴ δοῦναι τὴν δίκην, οἱ δὲ φυγῇ ἐχόμενοι ἐς ἑτέρας τινὰς ἐλάνθανον χώρας· πολλοὶ δὲ καὶ αὐτοῦ καταλαμβανόμενοι διεφθείροντο πρὸς τῶν ἐναντίων ἢ πρὸς τῆς ἀρχῆς κολα7.23 ζόμενοι. καὶ ἄλλοι δὲ νεανῖαι πολλοὶ ἐς ταύτην δὴ τὴν ἑταιρίαν ξυνέρρεον οὐδεπώποτε πρότερον περὶ ταῦτα ἐσπουδακότες, ἀλλὰ δυνάμεώς τε καὶ ὕβρεως 7.24 ἐξουσία ἐνταῦθα ἠγμένοι. οὐ γὰρ ἐστὶν οὐδὲν μίasma ὑπὸ ἀνθρώπων ὠνομασμένον, ὅπερ οὐχ ἡμαρτήθη τε 7.25 ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ καὶ τιμωρίας ἐκτὸς ἔμεινε. πρῶτον μὲν οὖν σφῶν τοὺς ἀντιστασιώτας διέφθειρον, προϊόντες δὲ καὶ τοὺς οὐδὲν προσκεκρουκότας αὐτοῖς 7.26 ἔκτεινον. πολλοὶ δὲ καὶ χρήμασιν αὐτοὺς ἀναπέισαντες ἀπεδείκνυον τοὺς σφετέρους ἐχθροὺς, οὐσπερ ἐκείνοι διεχρῶντο εὐθὺς ὄνομα μὲν Πρασίνων αὐτοῖς ἐπενεγ7.27 κόντες, ἀγνώτας δὲ σφίσι παντάπασιν ὄντας, καὶ ταῦτα οὐκ ἐν σκότῳ ἔτι οὐδ' ἐν παραβύστῳ ἐγένετο, ἀλλ' ἐν ἅπασιν μὲν τῆς ἡμέρας καιροῖς, ἐν ἐκάστῳ δὲ τῆς πόλεως χώρῳ, ἀνδράσι τοῖς λογιμωτάτοις τῶν πρᾶσσομένων, ἂν οὕτω τύχοι, ἐν ὀφθαλμοῖς ὄντων. 7.28 οὐδὲν γὰρ ἐπικαλύπτειν ἐδέοντο τὰ ἐγκλήματα, ἐπεὶ τοὶ αὐτοῖς οὐκ ἐπέκειτο κολάσεως δέος, ἀλλὰ τις προσῆν καὶ φιλοτιμίας ἀξίωσις, ἰσχύος τε καὶ ἀνδρείας ἐμποιοῦμένοις ἐπίδειξιν, ὅτι δὴ πληγῇ μιᾷ τῶν τινα παραπετωκότων γυμνὸν ἔκτεινον, ἐλπίς τε οὐδενὶ τοῦ ἔτι βιώσεσθαι ἐν τῷ τῆς διαίτης σφαλερῷ ἔμεινε. 7.29 πάντες γὰρ ἐγκεῖσθαι σφίσι τὸν θάνατον τῷ περιδεεῖς εἶναι ὑπόπτειον, καὶ οὔτε τόπος τις ὄχυρός οὔτε καιρὸς ἐχέγγυός τινι ἐς τὴν σωτηρίαν ἔδοξεν εἶναι, ἐπεὶ κὰν τοῖς τῶν ἱερῶν τιμιωτάτοις κὰν ταῖς πανηγύρεσι λόγῳ οὐδενὶ διεφθείροντο, πίστις τε οὐδεμία πρὸς τε τῶν φίλων καὶ τῶν συγγενῶν ἔτι ἐλέλειπτο. πολλοὶ γὰρ καὶ τῇ τῶν οἰκειοτάτων ἐπιβουλῇ ἔθνησκον. 7.30 Ζήτησις μέντοι οὐδεμία τῶν πεπραγμένων ἐγένετο. ἀλλὰ τὰ πάθη ἀπροσδόκητα πᾶσιν ἔπιπτε καὶ τοῖς 7.31 πεπτωκόσιν οὐδεὶς ἤμυνε. νόμου δὲ τινος ἢ συμβολαίου δύναμις τις ἐν τῷ βεβαίῳ τῆς τάξεως οὐκέτι ἐλέλειπτο, ἀλλ' ἐπὶ τὸ βιαιότερον ἅπαντα τετραμμένα ξυνεταράχθη, τυραννίδι τε ἦν ἢ πολιτεία ἐμφορῆς μάλιστα, οὐ καθεστῶση μέντοι γε, ἀλλὰ καθ' ἐκάστην 7.32 τε ἀμειβομένη καὶ αἰὶ ἀρχομένη. τῶν τε ἀρχόντων αἰ γινώμαι ὡσπερ ἐκπεπληγμέναις ἐώκεσαν, ἐνὸς ἀνδρὸς φόβῳ δεδουλωμένων τὸ φρόνημα, οἱ τε δικάζοντες τὰς ὑπὲρ τῶν ἀντιλεγόμενων ποιούμενοι γνώσεις τὰς ψήφους ἐδίδοσαν, οὐχ ἦπερ αὐτοῖς ἐδόκει δίκαιά τε καὶ νόμιμα εἶναι, ἀλλ' ὡσπερ τῶν διαφορομένων ἐκάστῳ τὰ ἐκ τῶν στασιωτῶν δυσμενῆ τε καὶ φίλα ἐτύχανεν ὄντα. δικαστῆ γὰρ ὠλιγωρηκότι τῆς ἐκείνων προρρήσεως θάνατος ἢ ζημία ἐπέκειτο. 7.33 Καὶ πολλοὶ μὲν δανεισταὶ τὰ γραμματεῖα τοῖς ὠφληκόσι ξὺν βίᾳ πολλῇ οὐδὲν τοῦ ὀφλήματος κεκομισμένοι

ἀπέδοντο, πολλοὶ δὲ οὐτι ἐκούσιοι ἐλευθέρους 7.34 τοὺς οἰκέτας ἀφῆκαν. φασὶ δὲ καὶ γυναῖκάς τινας πολλὰ ὧν οὐκ ἐβούλοντο τοῖς αὐτῶν δούλοις ἀναγκα7.35 σθῆναι. ἤδη δὲ καὶ παῖδες οὐκ ἀφανῶν ἀνδρῶν τούτοις δὴ τοῖς νεανίαις ἀναμιχθέντες τοὺς πατέρας ἠνάγκαζον ἄλλα τε πολλὰ οὐτι ἐθελουσίους ποιεῖν καὶ τὰ 7.36 χρήματα σφίσι προΐεσθαι. πολλοὶ δὲ καὶ ἀκούσιοι παῖδες τοῖς στασιώταις ἐς κοίτην ἀνοσίαν οὐκ ἀγνοοῦν7.37 των ἠναγκάσθησαν τῶν πατέρων ἐλθεῖν. καὶ γυναιξὶ μέντοι ἀνδράσι ξυνοικούσαις ταύτων τοῦτο ξυνέβη παθεῖν. καὶ λέγεται γυνὴ μία κόσμον περιβεβλημένη πολὺν πλεῖν μὲν ξὺν τῷ ἀνδρὶ ἐπὶ τι προάστειον τῶν ἐν τῇ ἀντιπέρας ἠπειρῶ· ἐντυχόντων δὲ σφίσιν ἐν τῷ διάπλω τούτῳ τῶν στασιωτῶν, καὶ τοῦ μὲν ἀνδρὸς αὐτὴν ξὺν ἀπειλῇ ἀφαιρουμένων, ἐς δὲ ἄκατον τὴν οἰκειάν ἐμβιβασάντων, ἐσελθεῖν μὲν ἐς τὴν ἄκατον ξὺν τοῖς νεανίαις, ἐγκελευσαμένη τῷ ἀνδρὶ λάθρα ἀλλὰ 7.38 θαρσεῖν τε καὶ μηδὲν ἐπ' αὐτῇ δεδιέναι φαῦλον· οὐ γάρ τι ξυμβήσεσθαι ἐς τὸ σῶμα αὐτῇ ὑβρισθῆναι· ἔτι δὲ τοῦ ἀνδρὸς ξὺν πένθει μεγάλῳ ἐς αὐτὴν βλέποντος ἔς τε τὴν θάλασσαν καθεῖναι τὸ σῶμα καὶ αὐτίκα μάλα ἐξ ἀνθρώπων ἀφανισθῆναι. 7.39 Τοιαῦτα μὲν ἦν τὰ τούτοις δὴ τότε τοῖς στασιώταις ἐν Βυζαντίῳ τετολμημένα. ἦσσαν δὲ ταῦτα τοὺς παραπεπτωκότας ἠνία ἢ τὰ πρὸς Ἰουστινιανοῦ ἐς τὴν πολιτείαν ἀμαρτηθέντα, ἐπεὶ τοῖς παρὰ τῶν κακούργων πεπονθόσι τὰ χαλεπώτατα μέρος ἀφαιρεῖται τὸ πλεῖστον τῆς δι' ἀταξίας ἐμβάσης ἀνίας τὸ προσδοκᾶν αἰεὶ 7.40 τὴν πρὸς τῶν νόμων τε καὶ τῆς ἀρχῆς τίσιν. ἐν γὰρ τῷ πρὸς τὰ μέλλοντα εὐέλπιδες εἶναι ῥᾶόν τε καὶ ἀπονώτερον τὰ παρόντα σφίσι φέρουσιν ἄνθρωποι, βιαζόμενοι δὲ πρὸς τῆς τῇ πολιτεία ἐφεστῶσης ἀρχῆς τοῖς τε ξυμπεσοῦσιν ἔτι μᾶλλον, ὡς τὸ εἰκὸς, περιαλγοῦσι καὶ ἐς τὴν ἀπόγνωσιν τῷ ἀπροσδοκῆτῳ τῆς τιμῷ7.41 ρίας ἐς αἰεὶ τρέπονται. ἡμάρτανε δὲ οὐχ ὅτι μόνον προσποιεῖσθαι τοὺς κακουμένους ἠκιστα ἠθέλεν, ἀλλ' ὅτι προστάτης τῶν στασιωτῶν ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς καθί7.42 στασθαι οὐδαμῇ ἀπηξίου· χρήματά τε γὰρ μεγάλα τοῖς νεανίαις τούτοις προΐετο, καὶ πολλοὺς μὲν ἀμφ' αὐτὸν εἶχε, τινὰς δὲ αὐτῶν ἔς τε τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ ἄλλα ἀξιώματα καλεῖν ἐδικαίου. 8.1 Ταῦτα μὲν οὖν ἔν τε Βυζαντίῳ ἐπράττετο καὶ πόλει ἐκάστη. ὡσπερ γὰρ ἄλλο τι νόσημα ἐνθένδε ἀρξάμενον τὸ κακὸν πανταχῇ ἐπέσκηψε τῆς Ῥωμαίων 8.2 ἀρχῆς. βασιλεῖ δὲ τῶν πρασομένων ἠκιστα ἔμελεν, ἐπεὶ οὐδέ τις αἴσθησις τῷ ἀνθρώπῳ ἐγένετο, καίπερ αὐτόπτη τῶν δρωμένων ἐν τοῖς ἵπποδρομίῳ αἰεὶ γινο8.3 μένω. ἠλίθιος τε γὰρ ὑπερφυῶς ἦν καὶ νωθεῖ ὄνω ἐμφορῆς μάλιστα καὶ οἷος τῷ τὸν χαλινὸν ἔλκοντι 8.4 ἔπεσθαι, συχνὰ οἱ σειομένων τῶν ὠτων. Ἰουστινιανὸς ταῦτά τε ἔπρασε καὶ ξύμπαντα τᾶλλα ἐκύκα. ὡσπερ ἐπειδὴ τάχιστα ἐπελάβετο τῆς τοῦ θεοῦ ἀρχῆς, χρήματα μὲν τὰ δημόσια εὐθύς καταναλοῦν κόσμῳ οὐδενὶ 8.5 ἐν σπουδῇ εἶχεν ἄτε αὐτῶν κύριος γεγονώς. Οὐννων γὰρ τοῖς αἰεὶ προστυγχάνουσι πλεῖστα ἐπὶ τῇ πολιτεία προΐετο· ἐξ οὗ δὴ ἐφόδοις ἀποκεισθαι συχναῖς ξυνέ8.6 βαινε Ῥωμαίων τὴν γῆν. ἀπογευσάμενοι γὰρ οἱ βάρβαροι οὗτοι Ῥωμαίων πλούτου μεθίεσθαι οὐκέτι ἠνεῖχοντο τῆς ἐνταῦθα φερούσης ὁδοῦ. 8.7 Πολλὰ δὲ ῥίπτειν καὶ ἐς θαλαττίους οἰκοδομίας τινὰς ἠξίου, βιαζόμενος τὸ τῶν κυμάτων ἐς αἰεὶ ῥόθιον. 8.8 ἐκ γὰρ τῆς ἠιόνος ταῖς τῶν λίθων ἐπιβολαῖς ἐπίπροσθεν ἦει φιλονεικῶς ταῖς ἐκ τοῦ πόντου ἐπιρροαῖς ἔχων καὶ καθάπερ ἐξουσία πλούτου πρὸς τὴν 8.9 τῆς θαλάσσης ἀντιφιλοτιμούμενος δύναμιν. τὰς τε τῶν Ῥωμαίων ἰδίας ἐκάστων οὐσίας ἐκ πάσης γῆς ἐς αὐτὸν ἤγειρε, τοῖς μὲν ὅ τι δὴ ἔγκλημα οὐχ ἀμαρτηθὲν ἐπικαλέσας, τῶν δὲ καὶ τὴν γνώμην ἄτε αὐτὸν 8.10 δεδωρημένων τερατευσάμενος. πολλοὶ δὲ φόνων τε καὶ ἄλλων ἐγκλημάτων τοιοῦτων ἀλόντες, εἶτα ἐξιστάμενοι αὐτῷ τῶν πάντων χρημάτων διέφυγον ὧν ἡμαρ8.11 τον μὴ δοῦναι τὴν δίκην· ἕτεροι δὲ χωρίων, οὐ δέον, τοῖς πέλας τινῶν, ἂν οὕτω τύχοι, ἀμφισβητοῦντες, ἐπεὶ καταδικαιτήσασθαι τῶν ἀντιδίκων οὐδαμῇ εἶχον τοῦ νόμου σφίσιν ἀντιστατοῦντος, οἱ δὲ τούτοις δὴ τοῖς ἀντιλεγόμενοις αὐτὸν δωρησάμενοι

ἀπηλλάσσοντο, αὐτοὶ μὲν χάριτι ἀζημίῳ κερδάναντες τὸ γνῶριμοι γεγονέναι τῷ ἀνδρὶ τούτῳ, τρόπῳ δὲ παρανομωτάτῳ καταδικάσασθαι τῶν ἀντιδίκων ἰσχύσαντες. 8.12 Οὐκ ἄπο δὲ καιροῦ ἡγοῦμαι εἶναι καὶ τὸ εἶδος τούτου δὴ τοῦ ἀνθρώπου σημεῖναι. τὸ μὲν οὖν σῶμα οὔτε μακρὸς οὔτε κολοβὸς ἄγαν, ἀλλὰ μέτριος ἦν, οὐ μέντοι ἰσχνός, ἀλλὰ κατὰ βραχὺ εὖσαρκος, τὴν δὲ δὴ ὄψιν στρογγύλος τε καὶ οὐκ ἄμορφος· ἐπυρρία γὰρ 8.13 καὶ δυοῖν ἡμέραιν ἀπόσιτος ὢν. ὅπως δὲ ἅπαν αὐτοῦ τὸ εἶδος συλλήβδην σημήνω, Δομετιανῷ τῷ Οὐεσπασιανοῦ παιδί ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον ἐμφερέστερος ἦν, οὐπερ' Ῥωμαῖοι τῆς κακοτροπίας ἐς τοσόνδε ἀπώναντο ὥστε οὐδὲ κρεουργήσαντες ὄλον ἐκλῦσαι τὴν ἐς αὐτὸν ὄργην ἔγνωσαν, ἀλλὰ δόγμα ἐγεγόνει τῆς συγκλήτου βουλῆς μηδὲ ὄνομα τοῦ βασιλέως τούτου ἐν γράμμασιν 8.14 εἶναι μηδ' εἰκόνα ἠντιναοῦν αὐτοῦ διασώζεσθαι. τό τε γοῦν ὄνομα τοῦτο πανταχόσε ἐπὶ τῶν τῆς Ῥώμης γραμμάτων καὶ εἶ που ἄλλη τοῦτο γεγράφθαι ξυνέβη ἐκκεκολαμμένον ἰδεῖν μεταξὺ τῶν ἄλλων πάρεστι μόνον, καὶ τις αὐτοῦ εἰκῶν οὐδαμῆ φαίνεται οὔσα τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, ὅτι μὴ χαλκῆ μία ἐξ αἰτίας τοιαύδε. 8.15 ἦν τῷ Δομετιανῷ γυνὴ ἔλευθέριος καὶ ἄλλως κοσμία, καὶ οὔτε αὐτὴ κακόν τι οὐδένα εἰργάσατο πώποτε τῶν πάντων ἀνθρώπων, οὔτε τις αὐτῆ τῶν τοῦ ἀνδρὸς 8.16 πράξεων ἤρεσκε. διόπερ αὐτὴν ἄγαν ἀγαπωμένην ἢ βουλή τότε μεταπεμψαμένη αἰτεῖσθαι ὅ τι ἂν αὐτῆ 8.17 βουλομένη εἴη ἐκέλευεν. ἢ δὲ τοῦτο μόνον ἰκέτευε, τό τε Δομετιανοῦ σῶμα λαβοῦσα θάψαι καὶ μίαν αὐτῷ 8.18 ἀναθεῖναι εἰκόνα χαλκῆν, ὅποι ἂν ἐθέλοι. καὶ ἢ μὲν βουλή ξυνεχώρει ταῦτα· ἢ δὲ γυνὴ τῆς ἀπανθρωπίας τῶν τὸν ἄνδρα κρεουργησάντων ἀπολεῖψαι βουλομένη 8.19 μνημεῖα τῷ ὀπισθεν χρόνῳ ἐπενόει τάδε. τὰ Δομετιανοῦ ξυλληξαμένη κρέα, ξυνθεισά τε αὐτὰ ἐς τὸ ἀκριβὲς καὶ ἐναρμοσαμένη ἐς ἄλληλα κατέρραψε μὲν τὸ σῶμα ὄλον, τοῖς δὲ πλάσταις ἐνδειξαμένη ἐν εἰκόνι χαλκῆ 8.20 τὸ πάθος ἀπομιμεῖσθαι τοῦτο ἐκέλευεν. οἱ μὲν οὖν τεχνῖται τὴν εἰκόνα εὐθὺς ἐποίουν. λαβοῦσα δὲ ἢ γυνὴ ἔστησεν ἐπὶ τῆς ἐς τὸ Καπιτώλιον φερούσης ἀνόδου ἐν δεξιᾷ ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἐνταῦθα ἰόντι, εἶδος τε τὸ Δομετιανοῦ καὶ τὸ πάθος δηλοῦσαν ἐς τόδε τοῦ 8.21 χρόνου. εἰκάσειεν ἂν τις τό τε ἄλλο Ἰουστινιανοῦ σῶμα καὶ τὴν ὄψιν αὐτὴν καὶ τὰ τοῦ προσώπου ἅπαντα ἦθη ἐν ταύτῃ τῇ εἰκόνι διαφανῶς εἶναι. 8.22 Τὸ μὲν οὖν εἶδος τοιοῦτός τις ἦν· τὸν δὲ τρόπον ἐς μὲν τὸ ἀκριβὲς οὐκ ἂν φράσαιμι. ἦν γὰρ οὗτος ἀνὴρ κακοῦργός τε καὶ εὐπαράγωγος, ὃν δὴ μωροκακοῦθη καλοῦσιν, οὔτε αὐτὸς ἀληθιζόμενος τοῖς ἐντυγχάνουσιν, ἀλλὰ νῶ δολερῷ ἅπαντα ἐς αἰεὶ καὶ λέγων καὶ πράττων, καὶ τοῖς ἐξαπατᾶν ἐθέλουσιν ἀποκείμενος 8.23 οὐδενὶ πόνῳ. καὶ τις ἀήθης κρᾶσις ἐν αὐτῷ ἐπεφύκει ἔκ τε ἀνοίας καὶ κακοτροπίας ξυγκεκραμένη. καὶ τάχα τοῦτο ἦν ὅπερ ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις τῶν τις ἐκ τοῦ περιπάτου φιλοσόφων ἀπεφθέγγετο, ὡς καὶ τὰ ἐναντιώτατα ἐν ἀνθρώπου φύσει ξυμβαίνει εἶναι, ὡσπερ 8.24 ἐν τῶν χρωμάτων τῇ μίξει. γράφω μὲντοι ὧν μοι ἐφικέσθαι οὐ δυνατὸν γέγονεν. ἦν τοίνυν ὁ βασιλεὺς οὗτος εἶρων, δολερός, κατάπλαστος, σκοτίος ὄργην, διπλοῦς, ἀνθρωπος δεινός, ὑποκρίνασθαι γνώμην τελεώτατος, καὶ δάκρυα οὐχ ὑφ' ἡδονῆς τινος ἢ πάθους ἐκφέρων, ἀλλὰ τεχνάζων ἐπὶ καιροῦ κατὰ τὸ τῆς χρείας παρὸν, ψευδόμενος ἐς αἰεὶ, οὐκ εἰκὴ μὲντοι, ἀλλὰ καὶ γράμματα καὶ ὄρκους δεινοτάτους ἐπὶ τοῖς ξυγκειμένοις πεπονημένος, καὶ ταῦτα πρὸς τοὺς κατηκόους τοὺς αὐτῶν 8.25 τοῦ. ἀνεχώρει δὲ τῶν τε ὠμολογημένων καὶ ὁμωμοσμένων εὐθὺς, ὡσπερ τῶν ἀνδραπόδων τὰ χεῖριστα, δέει τῶν ἐγκειμένων σφίσι βασάνων διώμοτα εἰς τὴν 8.26 ὁμολογίαν ἡγμένα. φίλος ἀβέβαιος, ἐχθρὸς ἄσπονδος, φόνων τε καὶ χρημάτων διάπυρος ἐραστής, δύσερίς τε καὶ νεωτεροποιὸς μάλιστα, ἐς μὲν τὰ κακὰ εὐπαράγωγος, ἐς δὲ τὰ ἀγαθὰ οὐδεμιᾷ ξυμβουλῇ ἤκων, ἐπινοῆσαι μὲν τὰ φαῦλα καὶ ἐπιτελέσαι ὀξὺς, τῶν δὲ δὴ ἀγαθῶν καὶ αὐτὴν που τὴν ἀκοὴν ἀλμυρὰν εἶναι οἰόμενος. 8.27 πῶς ἂν τις τῶν Ἰουστινιανοῦ τρόπων ἐφικέσθαι τῷ λόγῳ δυνατὸς εἴη; ταῦτά τε καὶ πολλὰ ἔτι μεῖζω κακὰ οὐ κατὰ

ἄνθρωπον ἔχων ἐφαίνετο, ἀλλὰ πᾶσαν ἢ φύσις ἐδόκει τὴν κακοτροπίαν ἀφελομένη
τοὺς ἄλλους ἀνθρώ8.28 πους ἐν τῇ τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς καταθέσθαι ψυχῇ. ἦν δὲ πρὸς
τοῖς ἄλλοις ἐς μὲν τὰς διαβολὰς εὐκόλος ἄγαν, ἐς δὲ τὰς τιμωρίας ὀξύς. οὐ γάρ τι
πώποτε διερευνησάμενος ἔκρινεν, ἀλλ' ἀκούσας τοῦ διαβάλλον8.29 τος τὴν γνῶσιν
εὐθὺς ἐξενεγκεῖν ἔγνω. ἔγραφέ τε γράμματα οὐδεμιᾶ ὀκνήσει, χωρίων τε ἀλώσεις
καὶ πόλεων ἐμπρησμοὺς καὶ ὄλων ἐθνῶν ἀνδραποδισμοὺς 8.30 ἐξ αἰτίας οὐδεμιᾶς
ἔχοντα. ὥστε εἴ τις ἄνωθεν ἅπαντα τὰ Ῥωμαίοις ξυνενεχθέντα σταθμώμενος
ἀντισηκοῦν αὐτὰ τούτοις ἐθέλοι, δοκεῖ μοι ἂν πλείω φόνον εὐρέσθαι ἀνθρώπων
πρὸς τοῦ ἀνδρὸς τοῦδε ξυμβάντα ἢ ἐν 8.31 τῷ ἄλλω παντὶ αἰῶνι γεγενῆσθαι
τετύχηκε. τῶν δὲ ἄλλων χρημάτων ἐς μὲν τὴν ἀναίσθητον κτῆσιν ἀοκνότατος ἦν·
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ σκῆψιν ἠξίου τινὰ παραπέτασμα τοῦ δικαίου προβεβλημένος τῶν οὐ
προσηκόντων ἐπιβατεύειν· γενομένων δὲ οἰκείων ἐτοιμότητος ἦν ἀλογίστω
φιλοτιμίᾳ περιφρονεῖν τε καὶ τοῖς βαρ8.32 βάροις προῖεσθαι οὐδενὶ λόγῳ. καὶ τὸ
ξύμπαν εἰπεῖν, χρήματα οὔτε αὐτὸς εἶχεν οὔτε ἄλλον τινὰ ἔχειν τῶν ἀπάντων εἶα,
ὥσπερ οὐ φιλοχρηματίας ἠσώμενος, ἀλλὰ φθόνῳ ἐς τοὺς ταῦτα κεκτημένους
ἐχόμενος. 8.33 ἐξοικίσας οὖν ῥᾶστα τὸν πλοῦτον ἐκ Ῥωμαίων τῆς γῆς πενίας
δημιουργὸς ἅπασι γέγονεν. 9.1 Ἰουστινιανῶ μὲν οὖν τὰ ἐς τὸν τρόπον ὅσα γε ἡμᾶς
δύνασθαι φράσαι τῆδέ πη εἶχεν. ἔγχε δὲ γυναῖκα, ἢ ὄντινα τρόπον γενομένη τε καὶ
τραφεῖσα καὶ τῷδε τῷ ἀνθρώπῳ ἐς γάμον ξυναφθεῖσα πρόρριζον Ῥωμαίοις τὴν
πολιτείαν ἐξέτριψεν, ἐγὼ δηλώσω. 9.2 Ἀκάκιος ἦν τις ἐν Βυζαντίῳ θηριοκόμος τῶν
ἐν κυνηγεσίῳ θηρίων μοίρας Πρασίνων, ὄνπερ ἀρκοτρόφον 9.3 καλοῦσιν. οὗτος ὁ
ἀνὴρ Ἀναστασίῳ τὴν αὐτοκράτορα ἀρχὴν ἔχοντος ἐτελεύτησε νόσω παίδων οἱ
ἀπολελειμμένων τριῶν θήλεος γένους, Κομιτοῦς τε καὶ Θεοδώρας καὶ Ἀναστασίας,
ὣνπερ ἡ πρεσβυτάτη οὕτω ἐπ9.4 ταέτης γεγонуῖα ἐτύγχανεν. ἡ δὲ γυνὴ ἐκπεσοῦσα
ἐτέρῳ ἀνδρὶ ἐς κοίτην ἦλθεν, ὃς δὴ ξὺν αὐτῇ τῶν τε κατὰ τὴν οἰκίαν καὶ τοῦ ἔργου
τούτου ἐπιμελήσεσθαι 9.5 τὸ λοιπὸν ἔμελλεν. ὁ δὲ τῶν Πρασίνων ὀρχηστῆς Ἀστέριος
ὄνομα χρήμασι πρὸς ἐτέρου ἀναπεισθεὶς τούτους μὲν τῆς τιμῆς ταύτης ἀπέστησε, τὸν
δὲ οἱ τὰ χρήματα δόντα ἐς αὐτὴν ἀντεκατέστησεν οὐδενὶ πόνῳ. τοῖς γὰρ ὀρχησταῖς
τὰ τοιαῦτα ἐξῆν διοικεῖσθαι κατ' 9.6 ἐξουσίαν ἢ βούλοιντο. ἐπεὶ δὲ τὸν δῆμον
ξύμπαντα ἢ γυνὴ ἐν κυνηγεσίῳ ἀγηγεμένον εἶδε, στέμματα ταῖς παισὶν ἔν τε τῇ
κεφαλῇ καὶ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν 9.7 ἐνθεμένη ἐς τὴν ἰκετείαν ἐκάθισεν. ἀλλ' οἱ
Πράσινοι μὲν προσίεσθαι τὴν ἰκετείαν οὐδαμῇ ἔγνωσαν, Βένετοι δὲ αὐτὰς ἐπὶ ταύτης
δὴ κατεστήσαντο τῆς τιμῆς, ἐπεὶ 9.8 ὁ θηριοκόμος ἐτετελευτήκει καὶ αὐτοῖς ἔναγχος.
ἐπεὶ δὲ τὰ παιδιά ταῦτα ἐς ἡβὴν ἦλθε, καθῆκεν αὐτὰ ἐπὶ τῆς ἐνταῦθα σκηνῆς αὐτίκα
ἢ μήτηρ, ἐπεὶ εὐπρεπεῖς τὴν ὄψιν ἦσαν, οὐ μέντοι ὑπὸ χρόνον τὸν αὐτὸν ἀπάσας,
ἀλλ' ὡς ἐκάστη ἔδοξεν οἱ ἐς τὸ ἔργον τοῦτο 9.9 ὠραία εἶναι. ἡ μὲν οὖν πρώτη
Κομιτῶ ἦδη ἐν ταῖς καθ' αὐτὴν ἐταίραις λαμπρὰ ἐγεγόνει· Θεοδώρα δὲ ἢ μετ' ἐκείνην
χιτωνίσκον χειριδωτὸν ἀμπεχομένη δούλῳ παιδί πρέποντα τὰ τε ἄλλα ὑπηρετοῦσα
εἶπετο καὶ τὸ βᾶθρον ἐπὶ τῶν ὤμων ἀεὶ ἔφερεν, ἐφ' οὗπερ ἐκείνη 9.10 ἐν τοῖς
ξυλλόγοις καθῆσθαι εἰώθει. τέως μὲν οὖν ἄωρος οὔσα ἢ Θεοδώρα ἐς κοίτην ἀνδρὶ
ξυνιέναι οὐδαμῇ εἶχεν, οὐδὲ οἷα γυνὴ μίγνυσθαι· ἡ δὲ τοῖς κακοδαιμονοῦσιν
ἀνδρείαν τινὰ μισητίαν ἀνεμίσητο, καὶ ταῦτα δούλοις, ὅσοι τοῖς κεκτημένοις
ἐπόμενοι ἐς τὸ θέατρον πάρεργον τῆς οὔσης αὐτοῖς εὐκαιρίας τὸν ὄλεθρον τοῦτον
εἰργάζοντο, ἔν τε μαστροπείῳ πολὺν τινὰ χρόνον ἐπὶ ταύτῃ δὴ τῇ παρὰ φύσιν
ἐργασία τοῦ 9.11 σώματος διατριβὴν εἶχεν. ἐπειδὴ δὲ τάχιστα ἔς τε τὴν ἡβὴν ἀφίκετο
καὶ ὠραία ἦν ἤδη, εἰς τὰς ἐπὶ σκηνῆς καθῆκεν αὐτὴν, ἐταῖρα τε εὐθὺς ἐγεγόνει,
οἷανπερ 9.12 οἱ πάλαι ἄνθρωποι ἐκάλουν πεζῆν. οὐ γὰρ ἀυλήτρια οὐδὲ ψάλτρια ἦν,
οὐ μὴν οὐδὲ τὰ ἐς τὴν ὀρχήστραν αὐτῇ ἦσκητο, ἀλλὰ τὴν ὥραν τοῖς ἀεὶ
περιπίπτουσιν ἀπεδίδοτο μόνον ἐκ παντὸς ἐργαζομένη τοῦ σώματος. 9.13 εἶτα τοῖς

μίμοις τὰ ἐς τὸ θέατρον πάντα ὠμίλει καὶ τῶν ἐνταῦθα ἐπιτηδευμάτων μετεῖχεν αὐτοῖς, γελωτοποιῶσι τισὶ βωμολοχίαις ὑπηρετοῦσα. ἦν γὰρ ἀστεία διαφερόντως καὶ σκώπτρια, ἀπόβλεπτός τε ἐκ τοῦ ἔργου 9.14 εὐθὺς ἐγεγόνει. οὐ γὰρ τινος αἰδοῦς τῆ ἀνθρώπῳ μετῆν ἢ διατραπεῖσάν τις αὐτὴν πώποτε εἶδεν, ἀλλ' ἐς ἀναισχύντους ὑπουργίας οὐδεμιᾶ ὀκνήσει ἐχώρει, καὶ τοιαύτη τις ἦν οἷα ῥαπιζομένη μὲν καὶ κατὰ κόρρης πατασομένη χαριεντίζειν τε καὶ μέγιστα ἀνακαγχάζειν, ἀποδυσασμένη τε τὰ τε πρόσω καὶ τὰ ὀπίσω τοῖς ἐντυγχάνουσι γυμνὰ ἐπιδείξει, ἃ τοῖς ἀνδράσι θέμις ἄδηλά τε καὶ ἀφανῆ εἶναι. 9.15 Ἐς δὲ τοὺς ἐραστὰς ἐχλεύαζε τε βλακεύουσα καὶ νεωτέραις ἀεὶ τῶν μίξεων ἐνδιαθρυπτομένη ἐπιτεχνήσεσι παραστήσασθαι τὰς τῶν ἀκολάστων ψυχὰς ἐς ἀεὶ ἴσχυεν, ἐπεὶ οὐδὲ πειρᾶσθαι πρὸς τοὺς ἐντυγχανόντων ἠξίου, ἀλλ' ἀνάπαλιν αὐτὴ γελοιάζουσα τε καὶ βωμολόχως ἰσχιάζουσα τοὺς παραπεπτωκότας ἅπαντας, ἄλλως 9.16 τε καὶ ἀγενεῖους ὄντας ἐπέειρα. ἤσων γὰρ τις οὕτως ἡδονῆς ἀπάσης οὐδαμῆ γέγονεν· ἐπεὶ καὶ ἐς ζυναγώγιμον δεῖπνον πολλάκις ἐλθοῦσα ζὺν νεανίας δέκα, ἢ τούτων πλείοσιν, ἰσχυῖ τε σώματος ἀκμάζουσι λίαν καὶ τὸ λαγνεύειν πεπονημένοις ἔργον, ζυνεκοιτάζετο μὲν τοῖς συνδείπνοις ἅπασιν τὴν νύκτα ὄλην, ἐπειδὴν δὲ πρὸς τὸ ἔργον τοῦτο πάντες ἀπέπειοιεν, ἦδε παρὰ τοὺς ἐκείνων οἰκέτας ἰοῦσα τριάκοντα ὄντας, ἂν οὕτω τύχοι, ζυνεδουάζετο μὲν αὐτῶν ἐκάστῳ, κόρον δὲ οὐδ' ὡς ταύτης δὴ τῆς μισητίας ἐλάμβανε. 9.17 Καὶ ποτε ἐς τῶν τινος ἐπιφανῶν οἰκίαν ἐλθοῦσα 9.17 μεταξὺ τοῦ πότου θεωμένων αὐτὴν, ὡς φασι, τῶν ζυμποτῶν ἀπάντων, ἐς τὸ προὔχον ἀναβᾶσα τῆς κλίνης ἀμφὶ τὰ πρὸς ποδῶν ἀνασύρασα τε τὰ ἱμάτια οὐδενὶ κόσμῳ ἐνταῦθα οὐκ ἀπηξίωσε τὴν ἀκολασίαν ἐνδείκνυσθαι. 9.18 ἢ δὲ κάκ τριῶν τρυπημάτων ἐργαζομένη ἐνεκάλει τῆ φύσει, δυσφορομένη ὅτι δὴ μὴ καὶ τοὺς τιτθοὺς αὐτῆ εὐρύτερον ἢ νῦν εἰσι τρυπῶν, ὅπως καὶ 9.19 ἄλλην ἐνταῦθα μίξιν ἐπιτεχνᾶσθαι δυνατὴ εἶη. καὶ συχνὰ μὲν ἐκύει, πάντα δὲ σχεδὸν τεχνάζουσα ἐξαμβλίσκειν εὐθὺς ἴσχυε. 9.20 Πολλάκις δὲ κὰν τῷ θεάτρῳ ὑπὸ θεατῆ παντὶ τῷ δήμῳ ἀπεδύσατό τε καὶ γυμνῆ διὰ μέσου ἐγένετο, ἀμφὶ τὰ αἰδοῖα καὶ τοὺς βουβῶνας διάζωμα ἔχουσα μόνον, οὐχ ὅτι μέντοι ἠσχύνητο καὶ ταῦτα τῷ δήμῳ δεικνύναι, ἀλλ' ὅτι ἐνταῦθα γυμνῶ παντάπασι παριέναι οὐδενὶ ἔξεστιν ὅτι μὴ τῷ ἀμφὶ τοὺς βουβῶνας διάζωμα ἔχοντι. οὕτω μέντοι τοῦ σχήματος ἔχουσα, 9.21 ἀναπεπτωκυῖα τε ἐν τῷ ἐδάφει ὑπτία ἔκειτο. θῆτες δὲ τινες, οἷς δὴ τὸ ἔργον τόδε ἐνέκειτο, κριθὰς αὐτῆ ὑπερθεν τῶν αἰδοίων ἐρρίπτουν, ἃς δὴ οἱ χῆνες, οἱ ἐς τοῦτο παρεσκευασμένοι ἐτύγχανον, τοῖς στόμασιν 9.22 ἐνθένδε κατὰ μίαν ἀνελόμενοι ἦσθιον. ἢ δὲ οὐχ ὅτι οὐκ ἐρυθριῶσα ἐξανίστατο, ἀλλὰ καὶ φιλοτιμουμένη ἐπὶ ταύτῃ δὴ τῆ πράξει ἐώκει. ἦν γὰρ οὐκ ἀναίσχυντος μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀναισχυντοποιὸς πάντων μά9.23 λιστα. πολλάκις δὲ καὶ ἀποδυσασμένη ζὺν τοῖς μίμοις ἐν μέσῳ εἰστήκει ἐπὶ τῆς σκηνῆς λορδουμένη τε καὶ τὰ ὀπίσω ἀποκεντῶσα τοῖς τε διάπειραν αὐτῆς ἔχουσι καὶ τοῖς οὐπῶ πεπλησιακόσι τὰ ἐκ παλαιόστρας τῆς αὐ9.24 τῆ εἰωθυίας βρενθυομένη. οὕτω δὲ ἀκολάστως ἐς τὸ σῶμα τὸ αὐτῆς ὕβριζεν, ὥστε τὴν αἰδῶ οὐκ ἐν τῆ τῆς φύσεως χώρᾳ κατὰ ταῦτὰ ταῖς ἄλλαις γυναιξίν, ἀλλ' 9.25 ἐν τῷ προσώπῳ ἔχειν ἐδόκει. οἱ μὲν οὖν αὐτῆ πλησιάζοντες ἐνδηλοὶ εὐθὺς ἀπ' αὐτοῦ ἦσαν, ὅτι δὴ οὐ κατὰ νόμον τῆς φύσεως τὰς μίξεις ποιοῦνται· ὅσοι δὲ αὐτῆ ἐν ἀγορᾷ τῶν ἐπιεικεστέρων ἐντύχοιεν, ἀποκλινόμενοι σπουδῆ ὑπεχώρουν, μὴ τοῦ τῶν ἱματίων τῆς ἀνθρώπου ἀψάμενοι μεταλαχεῖν τοῦ μιάσματος τούτου 9.26 δόξειαν. ἦν γὰρ τοῖς ὀρῶσιν ἄλλως τε καὶ ἀρχομένης ἡμέρας βλάσφημος οἰωνός. ἐς μέντοι τὰς συνθεατρίας ἀγριώτατα εἰώθει ἐς ἀεὶ σκορπιαίνεσθαι· βασκανία γὰρ πολλῆ εἶχετο. 9.27 Ἐκηβόλῳ δὲ ὕστερον Τυρίῳ ἀνδρὶ τὴν ἀρχὴν παραλαβόντι Πενταπόλεως ἐς τὰ αἰσχίστα ὑπηρετήσουσα εἶπετο, ἀλλά τι τῷ ἀνθρώπῳ προσκεκρουκυῖα ἐνθένδε ὅτι τάχιστα ἀπηλαύνετο· διὸ δὴ αὐτῆ ἀπορεῖσθαι τῶν ἀναγκαίων ζυνέπεσεν, ἅπερ τὸ λοιπὸν ἐπορίζετο τὴν ἐς τὸ σῶμα παρανομίαν, ἥπερ εἶθιστο, ἐργαζομένη. 9.28 ἐς μὲν

οὐν' Ἀλεξάνδρειαν τὰ πρῶτα ἤκεν. ἔπειτα δὲ πᾶσαν τὴν ἕω περιελθοῦσα ἐς Βυζάντιον ἐπανῆκεν, ἐργασία χρωμένη ἐν πόλει ἐκάστη, ἣν γε ὀνομάζοντι, οἶμαι, ἀνθρώπῳ οὐκ ἂν ποτε ἴλεως ὁ θεὸς εἶη, ὥσπερ οὐκ ἀνεχομένου τοῦ δαίμονος χῶρόν τινα τῆς Θεοδώρας ἀκολασίας ἀγνώτα εἶναι. 9.29 Οὕτω μὲν οὖν τετέχθαι τε τῆδε τῆ γυναικὶ καὶ τετράφθαι ξυνέβη καὶ ἐς δημοσίους πολλὰς διαβολήτω 9.30 γεγενῆσθαι καὶ ἐς πάντας ἀνθρώπους. ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο ἐς Βυζάντιον αὐθις, ἠράσθη αὐτῆς Ἰουστινιανὸς ἔρωτα ἐξαισίον οἶον, καὶ τὰ πρῶτα ἐπλησίαζεν ὡς ἐρωμένη, καίπερ αὐτὴν ἀναγαγὼν ἐς τὸ τῶν πατρικίων 9.31 ἀξίωμα. δύναμιν τοίνυν ἐξαισίαν τινὰ καὶ χρήματα ἐπιεικῶς μεγάλα περιβαλέσθαι ἢ Θεοδώρα εὐθὺς ἴσχυσε. πάντων γὰρ ἡδιστον τῷ ἀνθρώπῳ ἐφαίνετο, ὃ δὴ ξυμβαίνειν τοῖς ἐκτόπως ἐρώσι φιλεῖ, χάριτάς τε πάσας καὶ χρήματα πάντα τῆ ἐρωμένη χαρίζεσθαι. 9.32 ἐγένετό τε ἡ πολιτεία τοῦ ἔρωτος τοῦδε ὑπέκκαυμα. ξὺν αὐτῇ τοίνυν πολλῶ ἔτι μᾶλλον τὸν δῆμον διέφθειρεν οὐκ ἐνταῦθα μόνον, ἀλλ' ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ῥωμῶν 9.33 μαίων ἀρχὴν. ἄμφω γὰρ μοίρας τῆς Βενέτων ἐκ παλαιοῦ ὄντες ἐν πολλῇ ἐξουσίᾳ τούτοις δὴ τοῖς στα9.34 σιώταις τὰ ἐς τὴν πολιτείαν πράγματα ἔθεντο. χρόνῳ δὲ πολλῶ ὕστερον τὸ πλεῖστον τοῦ κακοῦ ἐλελωφῆκει τρόπῳ τοιῶδε. 9.35 Ἰουστινιανῶ ἐν ἡμέραις πολλαῖς νοσῆσαι ξυνέβη, ἐν δὲ τῇ νόσῳ ταύτῃ ἐς τόσον κινδύνου ἀφίκετο ὥστε καὶ ἐλέχθη ὅτι δὴ ἀποθάνοι· οἱ μὲντοι στασιῶται ταῦτα ἄπερ ἐρρήθη ἡμάρτανον, καὶ τινὰ Ὑπάτιον οὐκ ἀφανῆ ἄνδρα δι' ἡμέρας ἐν τῷ τῆς Σοφίας ἱερῷ διε9.36 χρήσαντο. ἐξεργασμένου δὲ τοῦ κακοῦ ἢ τοῦ ἔργου ταραχὴ ἐς βασιλέα ἦλθε, τῶν τε ἀμφ' αὐτὸν ἕκαστος, ἐπεὶ τῆς Ἰουστινιανοῦ ἀπουσίας ἐλάβετο, τὴν τῶν πεπραγμένων ἀτοπίαν ἐπὶ μέγα αἴρειν ἐν σπουδῇ ἐποιεῖτο, καταλέγων ἐξ ἀρχῆς ἅπαντα, ὅσα δὴ γενέσθαι 9.37 τετύχηκε. τότε δὴ ὁ βασιλεὺς τῷ τῆς πόλεως ἐπάρχῳ ἐπέστελλε τῶν πεπραγμένων ἀπάντων ποιεῖσθαι τὰς τίσεις. ἦν δὲ οὗτος ὁ ἀνὴρ Θεόδοτος ὄνομα, ὄνπερ 9.38 Κολοκύνθιον ἐπὶ κλησιν ἐκάλουν. καὶ ὅς διερευνώμενος ἅπαντα πολλοὺς μὲν τῶν κακούργων ἐλεῖν τε καὶ διαχρήσασθαι νόμῳ ἴσχυσε πολλοὶ δὲ καὶ διαλαθόντες 9.39 ἐσώθησαν. μεταξύ γὰρ ἐπιαπολέσθαι αὐτοὺς πράγμασι Ῥωμαίων ἔδει. ὁ δὲ παράδοξον διασωθεὶς ἐξάπινα σωτηρίαν καὶ τὸν Θεόδοτον κτεῖναι ἄτε φαρμα9.40 κέα καὶ μάγον εὐθὺς ἐνεχείρει. ἐπεὶ δὲ οὐκ εἶχεν ὅτῳ ποτὲ προσήματι χρώμενος τὸν ἀνθρώπον διαφθείρει, τῶν οἱ ἐπιτηδείων τινὰς πικρότατα αἰκισάμενος ἠνάγκαζε λόγους ὡς ἠκιστα ὑγιεῖς ἐπ' αὐτῷ 9.41 φθέγγεσθαι. πάντων δὲ οἱ ἐκποδῶν ἰσταμένων καὶ σιωπῇ τὴν ἐς τὸν Θεόδοτον ὀδυρομένων ἐπιβουλήν, μόνος ὁ Πρόκλος τὴν τοῦ καλουμένου κοιαιστωρος ἔχων ἀρχὴν καθαρὸν ἀπέφαινε τοῦ ἐγκλήματος εἶναι 9.42 τὸν ἀνθρώπον καὶ θανάτου οὐδαμῇ ἄξιον. διὸ δὴ ὁ Θεόδοτος ἐς τὰ Ἱεροσόλυμα βασιλέως κομίζεται γνώμη. γνοὺς δὲ ἤκειν τινὰς ἐνταῦθα, οἵπερ αὐτὸν διαφθεροῦσιν, ἐν τῷ ἱερῷ ἦν κρυπτόμενος τὸν ἅπαντα χρόνον, οὕτω τε διαβιὸς ἐτελεύτησε. 9.43 Τὰ μὲν οὖν ἀμφὶ Θεοδότῳ ταύτῃ πη ἔσχεν. οἱ δὲ στασιῶται σωφρονέστατοι τὸ ἐντεῦθεν ἐγένοντο ἀν9.44 θρώπων ἀπάντων. οὐ γὰρ ἔτι τὰ τοιαῦτα ἐξαμαρτάνειν ἠνεύχοντο, καίπερ σφίσι παρὸν ἀδεέστερον τῇ 9.45 ἐς τὴν δίκαιαν παρανομία χρῆσθαι. τεκμήριον δὲ· ὀλίγων γὰρ τινων ὕστερον τόλμαν τὴν ὁμοίαν ἐνδει9.46 ξαμένων τίσις οὐδεμία ἐς αὐτοὺς γέγονεν. οἱ γὰρ τοῦ κολάζειν τὴν ἐξουσίαν ἀεὶ ἔχοντες παρρησίαν τοῦ διαλανθάνειν τοῖσδε τὰ δεινὰ εἰργασμένοις παρείχοντο, ταύτῃ αὐτοὺς τῇ ξυγχωρήσει ἐς τὸ τοῖς νόμοις ἐπεμβαίνειν ἐνάγοντες. 9.47 Ἔως μὲν οὖν ἡ βασιλις περιῆν ἔτι, γυναῖκα ἐγγυητὴν Ἰουστινιανὸς τὴν Θεοδώραν ποιήσασθαι οὐδεμιᾶ μηχανῇ εἶχεν. ἐν τούτῳ γὰρ μόνον ἀπ' ἐναντίας αὐτῷ 9.48 ἐχώρει, καίπερ ἀντιστατοῦσα τῶν ἄλλων οὐδέν. πονηρίας μὲν γὰρ ἢ γυνὴ ἀπωτάτω οὔσα ἐτύγχανεν, ἄγροικος δὲ ἦν κομιδῇ καὶ βάρβαρος γένος, ὥσπερ μοι 9.49 εἴρηται. ἀντιλαβέσθαι τε ἀρετῆς οὐδαμῇ ἴσχυσεν, ἀλλ' ἀπειροτάτη οὔσα διατετέλεκε τῶν κατὰ τὴν πολιτείαν πραγμάτων, ἣ γε οὐδὲ ξὺν τῷ ὀνόματι τῷ αὐτῆς ἰδίῳ ἄτε

καταγελάστω ὄντι ἐς Παλάτιον ἦλθεν, ἀλλ' Εὐφημία ἐπικληθεῖσα. χρόνω δὲ ὕστερον τῇ βασιλίδι 9.50 μὲν ἀπογενέσθαι ξυνέπεσεν. ὁ δὲ ἠλιθιάζων τε καὶ κομιδῇ ἐσχατογέρων γενόμενος, πρὸς τῶν ἀρχομένων γέλωτα ὤφλεν, ὀλιγωρία τε πολλῇ ἐς αὐτὸν ἐχόμενοι ἅπαντες ἄτε τῶν πρασσομένων οὐ ξυνιέντος, ὑπερεώρων, Ἰουστινιανὸν δὲ ξὺν δέει πολλῶ ἑθεράπευον. κυκῶν γὰρ αἰεὶ καὶ ξυνταράσσων ἀνεσόβει ἐφεξῆς ἅπαντα. 9.51 τότε δὴ τὴν ἐγγύην πρὸς τὴν Θεοδώραν ἐνεχείρει ποιεῖν. ἀδύνατον δὲ ὄν ἄνδρα ἐς ἀξίωμα βουλῆς ἦκοντα ἐταίρα γυναικὶ ξυνοικίζεσθαι, νόμοις ἄνωθεν τοῖς παλαιοτάτοις ἀπορρηθὲν, λῦσαι τε τοὺς νόμους τὸν βασιλέα νόμῳ ἐτέρῳ ἠνάγκασε καὶ τὸ ἐνθένδε ἄτε γαμετῇ τῇ Θεοδώρᾳ ξυνώκησε, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν βᾶσιμον κατεστήσατο τὴν πρὸς τὰς ἐταίρας ἐγγύην, τυραννῶν τε αὐτίκα ἐπεβάτευσεν τῆς τοῦ αὐτοκράτορος τιμῆς προσχήματι συμπεπλασμένῳ τῆς πράξεως ἐπι9.52 καλύπτων τὸ βίαιον. ἀνεῖπον γὰρ αὐτὸν βασιλέα ξὺν τῷ θείῳ τῶν Ῥωμαίων, εἴ τι δόκιμον ἦν, δειμά9.53 των περιουσία ἐπὶ ταύτην ἠγμένοι τὴν ψῆφον. παρέλαβον τοίνυν τὴν βασιλείαν Ἰουστινιανός τε καὶ Θεοδώρα πρότερον τῆς Πασχαλίας ἐορτῆς ἡμέραις τρισίν, ὅτε δὴ οὔτε ἀσπάσασθαι τῶν φίλων τινὰ οὔτε 9.54 εἰρηναῖα προσειπεῖν ἔξεστιν. ἡμέραις δὲ οὐ πολλαῖς ὕστερον Ἰουστίνος μὲν ἐτελεύτησε νόσῳ, τῇ ἀρχῇ ἐπιβιούς ἔτη ἐννέα, μόνος δὲ Ἰουστινιανός ξὺν Θεοδώρᾳ τὴν βασιλείαν ἔσχεν. 10.1 Οὕτω γοῦν ἡ Θεοδώρα, ὡσπερ ἐρρήθη, τεθραμμένη καὶ παιδευθεῖσα ἐς βασιλείας 10.2 ἀξίωμα τρόπῳ οὐδενὶ ἐμποδισθεῖσα ἦλθεν. οὐδὲ γὰρ τῷ γήμαντι ὕβρεώς τις οἴησις γέγονεν, εἴ οἱ παρὸν ἐκ πάσης ἀπολεξαμένῳ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς γαμετὴν γυναικᾶ ποιήσασθαι τὴν πασῶν γυναικῶν μάλιστα εὖ τε γεγонуῖαν καὶ τροφῆς κρυφαίου μεταλαχοῦσαν, τοῦ τε αἰδεῖσθαι οὐκ ἀμελέτητον γεγενημένην, καὶ σωφροσύνη ξυνοικισμένην, πρὸς δὲ τῷ κάλλει ὑπερφυᾶ καὶ παρθένον τινὰ καὶ τὸ δὴ λεγόμενον ὀρθό10.3 τιθον οὔσαν. ὁ δὲ τὸ κοινὸν ἄγος ἀπάντων ἀνθρώπων αὐτοῦ ἴδιον πεποιῆσθαι οὐκ ἀπηξίου, ἐπ' οὐδενὶ τῶν προδεδηλωμένων καταδυόμενος, καὶ γυναικὶ πλησιάζειν ἄλλα τε περιβεβλημένη μεγάλα μιάσματα καὶ παιδοκτονίας πολλὰς ἐθελουσίῳ ἀμβλώσεων. ἄλλο τέ μοι ἐνδεῖν ἦθους πέρι μνημονεῦσαι τοῦδε τοῦ 10.4 ἀνθρώπου οὐδ' ὅτιοῦν οἶμαι. ἅπαντα γὰρ αὐτοῦ τὰ τῆς ψυχῆς πάθη οὔτος ἂν ἀξιόχρεως ὁ γάμος σημῆναι διαρκῶς εἶη, ἐρμηνεύς τε καὶ μάρτυς τοῦ τρόπου καὶ 10.5 λογογράφος γινόμενος. ἐπεὶ ὅστις ἀλογήσας τὴν ὑπὲρ τῶν πεπραγμένων αἰσχύνην οὐκ ἀπαξιοῖ τοῖς ἐντυγχάνουσι βδελυρὸς φαίνεσθαι, τούτῳ δὴ οὐδεμία παρανομίας ἀτραπὸς ἄβατος, ἀλλὰ τὴν ἀναίδειαν αἰεὶ τοῦ μετώπου προβεβλημένος ῥᾶστά τε καὶ οὐδενὶ πόνῳ ἐς 10.6 τῶν πράξεων τὰς μιαιρωτάτας χωρεῖ. οὐ μὴν οὐδέ τις ἐκ τῆς συγκλήτου βουλῆς τὸ αἴσχος τοῦτο ἀναδουμένην τὴν πολιτείαν ὀρῶν δυσφορεῖσθαι τε καὶ τὴν πρᾶξιν ἀπειπεῖν ἔγνω, καίπερ αὐτὴν ἅπαντες ἴσα θεῷ 10.7 προσκυνήσοντες. ἀλλ' οὐδέ τις ἱερεὺς δεινοπαθῶν ἔνδηλος γέγονε, καὶ ταῦτα δέσποιναν αὐτὴν προσερεῖν 10.8 μέλλοντες. καὶ ὁ πρότερον αὐτῆς θεατῆς δῆμος δοῦλος εὐθὺς οὐδενὶ κόσμῳ αὐτῆς εἶναί τε καὶ ὀνομάζεσθαι 10.9 ὑπτίαις ἐδικαίου χερσίν. οὐδέ τις στρατιώτης ἠγγρίωτο, εἰ τοὺς ἐν τοῖς στρατοπέδοις κινδύνους ὑπὲρ τῶν τῆς Θεοδώρας πραγμάτων ὑφίστασθαι μέλλοι οὐδέ τις αὐτῇ ἄλλος ἀπήντησε τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων, ἀλλὰ πάντες, οἶμαι, τῷ ταῦτα οὔτω δεδόσθαι κεκλιμένοι ἐνεχώρησαν ξυμπεραίνεσθαι τὸ μίασμα τοῦτο, ὡσπερ τῆς τύχης ἐπίδειξιν τῆς δυνάμεως πεπονημένης, ἣ δὴ ἅπαντα πρυτανευούση τὰ ἀνθρώπεια ὡς ἦκιστα μέλει οὔτε ὅπως ἂν τὰ πραττόμενα εἰκότα εἶη οὔτε ὅπως ἂν ταῦτα κατὰ λόγον τοῖς ἀνθρώποις γεγενησθαι δοκῆ. 10.10 ἐπαίρει γοῦν τινὰ ἐξαπιναιῶς ἀλογίστῳ τινὶ ἐξουσίᾳ ἐς ὕψος μέγα, ὥπερ ἐναντιώματα μὲν πολλὰ ξυμπεπλέχθαι δοκεῖ, ἀντιστατεῖ δὲ παρά τι ἔργον τῶν πάντων οὐδὲν, ἀλλὰ ἄγεται μηχανῇ πάσῃ ὅπη ποτὲ αὐτῇ διατέτακται, ἀπάντων ἐτοιμῶς ἐξισταμένων τε καὶ ὑποχωρούντων προϊούσῃ τῇ τύχῃ. ἀλλὰ ταῦτα

μὲν ὅπη τῷ θεῷ φίλον, ταύτη ἐχέτω τε καὶ λεγέσθω. 10.11 Ἡ δὲ Θεοδώρα εὐπρόσωπος μὲν ἦν καὶ εὐχαρις ἄλλως, κολοβὸς δὲ καὶ ὠρακιῶσα οὐ παντάπασι μὲν, ἀλλ' ὅσον ὑπόχλωρος εἶναι, γοργόν τε καὶ συνεστραμ10.12 μένον ἀεὶ βλέπουσα. τῶν δὲ δὴ αὐτῇ βεβιωμένων ἐν τῇ θυμέλῃ τὰ μὲν πλεῖστα λέγοντι οὐκ ἂν ὁ πᾶς αἰὼν ἐπαρκέσαι, ὀλίγα δὲ ἄττα ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις ἀπολεξάμενος τοῦ τῆς γυναικὸς τρόπου τοῖς ἐπιγεννησομένοις ὄλην ἂν πεποιῆσθαι τὴν δὴλῶσιν 10.13 ἱκανὸς εἶην. νῦν δὲ αὐτῆς καὶ τάνδρὸς τὰ πεπραγμένα ἐν ὀλίγῳ δηλωτέον ἡμῖν, ἐπεὶ οὐδέ τι ἀλλήλοιν 10.14 χωρὶς ἐς τὴν δίαιταν ἐπραξάτην. χρόνον μὲν γὰρ πολὺν ἔδοξαν ἅπασι ταῖς τε γνώμας ἀεὶ καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασι καταντικρὺ ἀλλήλοιν ἰέναι, ὕστερον μέντοι ἐξεπίτηδες αὐτοῖν ζυμπεπλάσθαι ἢ δόκησις αὕτη ἐγνώσθη, τοῦ μὴ ζυμφρονήσαντας τοὺς κατηκόους σφίσι ἐπαναστῆναι, ἀλλὰ διεστάναι τὰς γνώμας ἐπ' αὐτοὺς ἅπασι. 10.15 Πρῶτα μὲν οὖν τοὺς Χριστιανοὺς διαναστήσαντε καὶ τὴν ἐναντίαν ἔν γε τοῖς ἀντιλεγομένοις σκηπτομένῳ ἀλλήλοιν ἰέναι διεσπᾶσαντο οὕτως ἅπαντας, ὥσπερ μοι λελέξεται οὐ πολλῶ ὕστερον. ἔπειτα δὲ 10.16 τοὺς στασιώτας διείλοντο. καὶ ἡ μὲν δυνάμει τῇ πάσῃ μεταποιεῖσθαι τῶν Βενέτων ἐπλάσσετο καὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῖς ἐπὶ τοὺς ἀντιστασιώτας ἀναπετάσασα ἐνεδίδου κόσμῳ ἐν οὐδενὶ ἐξαμαρτάνειν τε καὶ βιάζε10.17 σθαι τὰ ἀνήκεστα. ὁ δὲ ὥσπερ ἀγανακτοῦντι μὲν καὶ ἀποσκύζοντι λάθρα ἐώκει, κελυθῆώς δὲ τῇ γυναικὶ ἀντιστατεῖν οὐχ οἶῳ τε ὄντι· πολλάκις δὲ καὶ μεταμπισχόμενοι τὴν τοῦ δύνασθαι δόξαν σφίσι αὐτοῖς 10.18 τὴν ἐναντίαν ἤεσαν. ὁ μὲν γὰρ τοὺς Βενέτους οἷα ἐξαμαρτάνοντας κολάζειν ἤξιον, ἡ δὲ τῷ λόγῳ χαλεπαίνουσα ἐδυσφορεῖτο ὅτι δὴ οὐχ ἐκοῦσα τάνδρὸς ἠσσηθείη. 10.19 Τῶν μέντοι Βενέτων οἱ στασιῶται, ὥσπερ μοι εἴρηται, σωφρονέστατοι ἔδοξαν εἶναι. τοὺς γὰρ πέλας βιάζεσθαι ὅσα ἐξῆν οὐδαμῇ ἐδικαίουν, ἔν τε ταῖς περὶ τὰς δίκας φιλονεικίαις ἐδόκει μὲν ἑκάτερος ἐνὶ τῶν διαφόρων ἀμύνειν, νικᾶν δὲ αὐτοῖν τὸν λόγῳ τῷ ἀδίκῳ ζυμισταμένον ἐπάναγκες ἦν· οὕτω δὲ τὰ πλεῖστα 10.20 χρημάτων αὐτοὺς τῶν ἀντιλεγομένων ληΐζεσθαι. πολλοὺς μὲν οὖν ὅδε ὁ αὐτοκράτωρ ἐν τοῖς αὐτῷ καταλέγων ἐπιτηδείοις ἐς τὴν ἐξουσίαν ἐνεβίβαζε τοῦ βιάζεσθαι τε καὶ εἰς τὴν πολιτείαν ἐξαμαρτάνειν ἢ βούλοιντο, ἐπειδὴ δὲ πλούτου τι μέγα χρῆμα περιβεβλημένοι φανεῖεν, εὐθύς τι προσκεκρουκότες τῇ 10.21 γυναικὶ διάφοροι ἦσαν. ὧν δὴ κατ' ἀρχὰς μεταποιεῖσθαι πάσῃ προθυμία οὐδαμῇ ἀπηξίου, ὕστερον δὲ τὴν ἐς τοὺς ἀνθρώπους μεθεῖς εὐνοίαν τὰ ἐς τὴν 10.22 σπουδὴν τάραχος ἐκ τοῦ αἰφνιδίου ἐγίνετο. καὶ ἡ μὲν αὐτίκα εἰργάζετο αὐτοὺς ἀνήκεστα ἔργα, ὁ δὲ δῆθεν οὐκ ἐπαισθανόμενος τῶν πραττομένων σύμπασαν αὐτῶν τὴν οὐσίαν κτήσει ἀναισχύντῳ ἠσπάζετο. 10.23 τούτοις τε ἀεὶ τοῖς μηχανήμασιν ἐν σφίσι μὲν αὐτοῖς ζυμφρονοῦντες, ἐς δὲ τὸ ἐμφανὲς στασιάζειν ποιούμενοι, διαστήσασθαί τε τοὺς ὑπηκόους καὶ τὴν τυραννίδα βεβαιοτάτα κρατύνεσθαι ἔσχον. 11.1 Ἐπειδὴ οὖν Ἰουστινιανὸς τὴν βασιλείαν παρέλαβε, συγγεῖν ἅπαντα εὐθύς ἴσχυσεν. ἢ γὰρ ἔμπροσθεν νόμῳ ἀπορρηθέντα ἐτύγχανεν, ἐς τὴν πολιτείαν εἰσήγε, τὰ τε ὄντα καὶ ζυμειθισμένα καθελὼν ζύμπαντα, ὥσπερ ἐπὶ τούτῳ κεκομισμένος τὸ τῆς βασιλείας σχῆμα, ἐφ' 11.2 ᾧ ἅπαντα μεταλλάσσοι ἐφ' ἕτερον σχῆμα. ἀρχὰς τε γὰρ τὰς μὲν οὐσας ἀνήρει, τὰς δὲ οὐκ οὐσας ἐφίστη τοῖς πράγμασι· τοὺς τε νόμους καὶ τῶν στρατιωτῶν τοὺς καταλόγους ταῦτ' οὗτο ἐποίησε, οὐ τῷ δικαίῳ εἰκῶν οὐδὲ τῷ ζυμφόρῳ ἐς τοῦτο ἠγμένος, ἀλλ' ὅπως δὴ ἅπαντα νεώτερά τε καὶ αὐτοῦ ἐπώνυμα εἶη. ἦν δὲ τι καὶ μεταβαλεῖν ἐν τῷ παραυτίκα ἠκιστα ἴσχυσεν, ἀλλὰ τούτῳ γε τὴν ἐπώνυμιαν τὴν αὐτοῦ ἔθετο. 11.3 Χρημάτων δὲ ἀρπαγῆς ἢ φόνου ἀνθρώπων κόρος 11.3 αὐτὸν οὐδεὶς ἔλαβε πώποτε, ἀλλ' οἰκίας μὲν παμπληθεῖς ληϊσάμενος εὐδαιμόνων ἀνδρῶν ἐτέρας ἐζήτει, προέμενος εὐθύς τῶν βαρβάρων τισίν, ἢ ἀνοήτοις 11.4 οἰκοδομίαις λείας τῆς προτέρας τὰ χρήματα. καὶ μυρίους δὲ ἴσως λόγῳ οὐδενὶ ἀνελὼν ἐς πλειόνων ἄλλων 11.5 ἐπιβουλήν αὐτίκα μάλα καθίστατο. εἰρήνης

τοίνυν Ῥωμαίοις οὔσης ἐς πάντας ἀνθρώπους οὐκ ἔχων ὅστις γένηται τῶν φόνων ἐπιθυμία πάντας βαρβάρους πρὸς τε ἀλλήλους ξυνέκρουε, τῶν δὲ Οὐννων τοὺς ἡγουμένους ἐξ αἰτίας οὐδεμιᾶς μετακαλῶν χρήματα μεγάλα σφίσιν ἀτόπῳ φιλοτιμίᾳ προίετο, φιλίας ἐνέχυρα δῆθεν τῷ λόγῳ ταῦτα ποιούμενος· ὅπερ αὐτὸν ἐρρήθη καὶ ὑπὸ τὸν χρόνον τῆς Ἰουστίνου βασιλείας πεποιηκέναι. 11.6 οἱ δὲ καὶ χρήματα κεκομισμένοι τῶν ξυναρχόντων τινὰς ξὺν τοῖς ἐπομένοις τοῖς αὐτῶν ἔπεμπον, καταθέειν ἐξ ἐπιδρομῆς γῆν τὴν βασιλέως κελεύοντες, ὅπως καὶ αὐτοὶ τὴν εἰρήνην ἀπεμπολεῖν τῷ ταύτην ὠνεῖσθαι 11.7 λόγῳ οὐδενὶ βουλομένῳ δυνατοὶ εἶεν. καὶ οἱ μὲν αὐτίκα ἠνδραπόδιζόν τε τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν καὶ οὐδέν τι ἦσσαν ἔμμισθοι πρὸς τοῦ βασιλέως ἐγίνοντο· ἕτεροι δὲ μετ' ἐκείνους εὐθύς ἐς τὸ ληΐζεσθαι τοὺς ταλαιπώρους Ῥωμαίους καθίσταντο, καὶ μετὰ τὴν λείαν ἄθλα τῆς ἐφόδου τὴν βασιλέως φιλοτιμίαν ἐδέχοντο. 11.8 οὕτω τε ἅπαντες ξυλλήβδην εἰπεῖν οὐδένα ἀνιέντες καιρὸν ἐκ περιτροπῆς ἤγόν τε καὶ ἔφερον ἀπαξάπαντα. 11.9 ἀρχόντων γάρ εἰσι τοῖς βαρβάροις τούτοις ξυμμορίαὶ πολλαὶ καὶ περιήρχετο πόλεμος τὴν μὲν αἰτίαν ἐκ φιλοτιμίας ἀλογίστου λαβῶν, τὸ δὲ πέρασ εὐρέσθαι οὐδαμῆ ἔχων, ἀλλ' ἐφ' ἑαυτὸν ἀνακυκλούμενος τὸν 11.10 πάντα αἰῶνα. διὸ δὴ χῶρος μὲν τις ἢ ὄρος ἢ σπήλαιον ἢ ἄλλο τι τῆς Ῥωμαίων γῆς ὑπὸ τὸν χρόνον τοῦτον ἀδήωτον οὐδαμῆ ἔμεινε, χώραις δὲ πολλαῖς 11.11 πλέον ἢ πεντάκις ἀλῶναι συνέβη. καὶ ταῦτα μέντοι καὶ ὅσα πρὸς Μήδων τε καὶ Σαρακηνῶν καὶ Σκλαβηνῶν καὶ Ἄντων καὶ τῶν ἄλλων βαρβάρων ξυνηνέχθη γενέσθαι ἐν τοῖς ἔμπροσθέν μοι δεδιήγηται λόγοις· ἀλλ' ὅπερ τοῦδε ἀρχόμενος τοῦ λόγου ὑπεῖπον, τὴν αἰτίαν τῶν ξυμπεπτωκῶτων ἐνταῦθά μοι ἦν ἀναγκαῖον εἰπεῖν. 11.12 Καὶ Χοσρόη μὲν κεντηναρίων πλήθος ὑπὲρ τῆς εἰρήνης προέμενος, αὐτογνωμονήσας δὲ οὐδενὶ λόγῳ αἰτιώτατος τοῦ λελύσθαι τὰς σπονδὰς γέγονεν, Ἀλαμούνδαρον τε καὶ Οὐννους τοὺς Πέρσαις ἐνσπόνδους σπουδάζων τε καὶ διατεινόμενος ἐταιρίζεσθαι, ὅπερ μοι ἐν λόγοις τοῖς ὑπὲρ αὐτῶν οὐκ ἀπαρακαλύπτως 11.13 εἰρησθαι δοκεῖ. ἐν ᾧ δὲ τὰ ἐκ τῶν στάσεών τε καὶ πολέμων κακὰ Ῥωμαίοις ἀνήγειρε καὶ ἐρρίπιζεν, ἐν τοῦτο βουλευσάμενος, αἵματος ἀνθρωπέου τὴν γῆν πολλαῖς μηχαναῖς ἔμπλεων γίνεσθαι καὶ χρήματα ληΐζεσθαι πλείω, φόνον καὶ ἄλλον τῶν ὑπηκόων ἐπενόει πολὺν τρόπον τοιῶδε. 11.14 Χριστιανῶν δόξαι ἀπόβλητοι πολλαὶ εἰσιν ἐν πάσῃ τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ, ὅσπερ αἰρέσεις καλεῖν νενομίκασι, Μοντανῶν τε καὶ Σαββατιανῶν καὶ ὅσαις ἄλλαις 11.15 πλανᾶσθαι αἱ τῶν ἀνθρώπων εἰώθασι γινώμαι. τούτους ἅπαντας δόξαν τὴν παλαιὰν ἐκέλευε μετατίθεσθαι, ἄλλα τε ἀπειλήσας ἀπειθοῦσι πολλὰ καὶ τὰς οὐσίας ἐς τοὺς παῖδας ἢ ξυγγενεῖς μηκέτι παραπέμπειν οἷον 11.16 τε εἶναι. τούτων δὲ τὰ ἱερὰ τῶν αἰρετικῶν καλουμένων, καὶ διαφερόντως οἷσπερ ἡ τοῦ Ἀρείου ἡσκητο 11.17 δόξα, πλοῦτόν τινα εἶχεν ἀκοῆς κρείττω. οὔτε γὰρ ἡ σύγκλητος βουλή ξύμπασα οὔτε τις ἄλλη μεγίστη μοῖρα τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς τὰ γε εἰς τὴν οὐσίαν εικάζεσθαι 11.18 τούτοις δὴ τοῖς ἱεροῖς ἔσχε. κειμήλιά τε γὰρ αὐτοῖς χρυσᾶ τε καὶ ἀργυρᾶ καὶ ξυγκείμενα ἐκ λίθων ἐντίμων ἀμύθητά τε καὶ ἀναρίθμητα ἦν, οἰκίαι τε καὶ κῶμαι παμπληθεῖς, καὶ χώρα πολλὴ πανταχόθι τῆς γῆς, καὶ ὅση ἄλλη πλούτου ἰδέα ἐστὶ τε καὶ ὀνομάζεται ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις ἅτε οὐδενὸς αὐτὰ τῶν πώποτε 11.19 βεβασιλευκῶτων ὀχλήσαντος. πολλοὶ τε ἀνθρωποὶ, καὶ ταῦτα δόξης ὄντες ὀρθῆς, τῇ τῶν σφετέρων ἐπιτηδευμάτων προφάσει ἐνθένδε ἀεὶ τοῦ βίου τὰς ἀφορμὰς 11.20 εἶχον. τούτων μὲν οὖν τῶν ἱερῶν πρῶτον τὰς οὐσίας δημοσιώσας Ἰουστινιανὸς βασιλεὺς ἀφείλετο ἑξαπιναίως τὰ χρήματα πάντα. ἐξ οὗ τοῖς πολλοῖς ἀποκεκλεισθαι τὸ λοιπὸν τοῦ βίου συνέβη. 11.21 Πολλοὶ δὲ εὐθύς πανταχόσε περιόντες δόξης τῆς πατρῆου τοὺς παραπίπτοντας ἠνάγκαζον μεταβάλλεσθαι. 11.22 ἅπερ ἐπεὶ ἀνθρώποις ἀγροϊκοῖς οὐχ ὅσια ἔδοξεν εἶναι, τοῖς ταῦτα ἐπαγγέλλουσιν ἀντιστατεῖν ἅπαντες ἔγνω 11.23 σαν. πολλοὶ μὲν οὖν πρὸς τῶν στρατιωτῶν διεφθείροντο, πολλοὶ δὲ καὶ

σφᾶς αὐτοὺς διεχρήσαντο εὐσεβεῖν μάλιστα ὑπὸ ἀβελτερίας οἰόμενοι, καὶ αὐτῶν ὁ μὲν πλεῖστος ὄμιλος γῆς τῆς πατρῴας ἐξιστάμενοι ἔφευγον, Μοντανοὶ δὲ, οἱ ἐν Φρυγίᾳ κατώκηντο, σφᾶς αὐτοὺς ἐν ἱεροῖς τοῖς σφετέροις καθεύξαντες τούτους τε τοὺς νεῶς αὐτίκα ἐμπρήσαντες ξυνδιεφθάρησαν οὐδενὶ λόγῳ, πᾶσά τε ἀπ' αὐτοῦ ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ φόνου τε ἦν καὶ φυγῆς ἔμπλεως. 11.24 Νόμου δὲ τοῦ τοιούτου καὶ ἀμφὶ τοῖς Σαμαρείταις αὐτίκα τεθέντος ταραχὴ ἄκριτος τὴν Παλαιστίνην 11.25 κατέλαβεν. ὅσοι μὲν οὖν ἔν τε Καισαρείᾳ τῇ ἐμῇ κὰν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν ὥκουν, παρὰ φαῦλον ἡγησάμενοι κακοπάθειάν τινα ὑπὲρ ἀνοήτου φέρεσθαι δόγματος, ὄνομα Χριστιανῶν τοῦ σφίσι παρόντος ἀνταλλαζάμενοι τῷ προσχήματι τούτῳ τὸν ἐκ τοῦ νόμου ἀποσείσασθαι 11.26 κίνδυνον ἴσχυσαν. καὶ αὐτῶν ὅσοις μὲν τι λογιζομένου καὶ ἐπιεικειᾶς μετῆν, πιστοὶ εἶναι τὰ ἐς δόξαν τήνδε οὐδαμῇ ἀπηξίουσι, οἱ μὲντοι πλεῖστοι ὡσπερ ἀγανακτοῦντες, ὅτι δὴ οὐχ ἐκούσιοι, ἀλλὰ τῷ νόμῳ ἠναγκασμένοι δόγμα τὸ πάτριον μετεβάλλοντο, αὐτίκα δὲ μάλα ἐπὶ τε Μανιχαίου καὶ τοὺς καλουμένους Πολυ11.27 θέους ἀπέκλιναν. οἱ δὲ γεωργοὶ ζύμπαντες ἀθρόοι γεγενημένοι ὅπλα ἀνταίρειν βασιλεῖ ἔγνωσαν, βασιλέα σφίσι τῶν τινα ληστῶν προβεβλημένοι, Ἰουλιανὸν 11.28 ὄνομα, Σαβάρου υἱόν. καὶ χρόνον μὲν τινα τοῖς στρατιώταις ἐς χεῖρας ἐλθόντες ἀντείχον, ἔπειτα δὲ ἡττη11.29 θέντες τῇ μάχῃ διεφθάρησαν ξὺν τῷ ἡγεμόνι. καὶ λέγονται μυριάδες ἀνθρώπων δέκα ἐν τῷ πόνῳ τούτῳ ἀπολωλέναι, καὶ χώρα ἡ πάσης γῆς ἀγαθὴ μάλιστα 11.30 ἔρημος γεωργῶν ἀπ' αὐτοῦ γέγονε. τοῖς τε τῶν χωρίων κυρίοις Χριστιανοῖς οὗσι τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐς μέγα κακὸν ἐτελεύτησεν. ἀναγκαῖον γὰρ γέγονε σφίσιν οὐδὲν ἐνθένδε μετακομιζομένοις φόρον τὸν ἐπέτειον ἀδρόν τινα ὄντα ἐς τὸν ἅπαντα αἰῶνα βασιλεῖ φέρειν, ἐπεὶ οὐδεμιᾶ φειδοῖ ἢ τοῦ ἔργου τούτου ἐντροπὴ γέγονεν. 11.31 Ἐντεῦθεν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας καλουμένους τὴν δίωξιν ἦγεν αἰκίζόμενός τε τὰ σώματα καὶ τὰ χρήματα 11.32 ληϊζόμενος. ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ὅσοι τοῦ Χριστιανῶν ὀνόματος δῆθεν μεταλαχεῖν ἔγνωσαν τῷ λόγῳ τὰ παρόντα σφίσιν ἐκκρούοντες, οὗτοι δὴ οὐ πολλῶ ὕστερον ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς καὶ θυσίαις καὶ ἄλλοις οὐχ 11.33 ὁσίοις ἔργοις ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον ἠλίσκοντο. τὰ γὰρ ἀμφὶ τοῖς Χριστιανοῖς εἰργασμένα ἐν τοῖς ὀπισθὲν μοι λόγοις λελέξεται. 11.34 Μετὰ δὲ καὶ τὸ παιδεραστεῖν νόμῳ ἀπεῖργεν, οὐ τὰ μετὰ τὸν νόμον διερευνώμενος, ἀλλὰ τοὺς πάλαι 11.35 ποτὲ ταύτῃ δὴ τῇ νόσῳ ἀλόντας. ἐγίνετό τε ἢ ἐς αὐτοὺς ἐπιστροφή οὐδενὶ κόσμῳ, ἐπεὶ καὶ κατηγοροῦ χωρὶς ἐπράσσετο ἢ ἐς αὐτοὺς τίσις, ἐνός τε ἀνδρὸς ἢ παιδὸς λόγος, καὶ τούτου δούλου, ἂν οὕτω τύχοι, καὶ ἀκουσίου μαρτυρεῖν ἐπὶ τὸν κεκτημένον ἀναγκασθέντος, 11.36 ἔδοξεν εἶναι ἀκριβῆς ἔλεγχος. τοὺς τε οὕτως ἀλισκομένους τὰ αἰδοῖα περιηρημένους ἐπόμπευον. οὐκ ἐς πάντας μὲντοι κατ' ἀρχὰς τὸ κακὸν ἦγετο, ἀλλ' ὅσοι ἢ Πράσινοι εἶναι ἢ μεγάλα περιβεβλησθαι χρήματα ἔδοξαν ἢ ἄλλο τι τοῖς τυραννοῦσι προσκεκρουκότες ἐτύγχανον. 11.37 Καὶ μὴν καὶ τοῖς μετεωρολόγοις χαλεπῶς εἶχον. διὸ δὴ αὐτοὺς ἢ ἐπὶ τοῖς κλέπταις τεταγμένη ἀρχὴ ἠκίζετό τε ἀπ' οὐδεμιᾶς ἄλλης αἰτίας καὶ ξαίνουσα κατὰ τοῦ νώτου πολλὰς ἐπὶ καμήλων φερομένους ἐπόμπευεν ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν γέροντάς τε καὶ ἄλλως ἐπιεικεῖς ὄντας, ἄλλο αὐτοῖς ἐπικαλεῖν οὐδὲν ἔχουσα, πλὴν γε δὴ ὅτι σοφοὶ τὰ περὶ τοὺς ἀστέρας 11.38 ἐν τοιούτῳ χώρῳ ἐβούλοντο εἶναι. ἔφευγον τοίνυν ἀνθρώπων διηνεκὲς πολὺς ὄμιλος οὐκ ἐς βαρβάρους μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐς τοὺς μακρὰν ὠκισμένους Ῥωμαίους, ἦν τε ἰδεῖν ἐν χώρᾳ τε αἰεὶ καὶ πόλει ἐκάστη τοὺς 11.39 πλεῖστους ξένους. τοῦ γὰρ διαλαθεῖν ἔνεκα γῆς τῆς πατρῴας τὴν ἀλλοτρίαν ἠλλάξαντο εὐπετῶς ἕκαστοι, 11.40 ὡσπερ τῆς πατρίδος αὐτοῖς ὑπὸ πολεμίων ἀλούσης. τὸν μὲν οὖν πλοῦτον τῶν εὐδαιμόνων εἶναι δοκούντων ἔν τε Βυζαντίῳ καὶ πόλει ἐκάστη μετὰ γε τοὺς ἐκ τῆς συγκλήτου βουλῆς, τρόποις οἷσπερ εἴρηται 11.41 Ἰουστινιανός τε καὶ Θεοδώρα ληϊσάμενοι ἔσχον. ὅπως δὲ καὶ τοὺς ἐκ βουλῆς ἀφαιρεῖσθαι τὰ χρήματα ζύμπαντα ἴσχυσαν, αὐτίκα δηλώσω.

12.1 Ἦν τις ἐν Βυζαντίῳ Ζήνων ὄνομα, ἐκείνου Ἀνθεμίου υἱὸν, ὅσπερ ἐν τῇ ἑσπερίᾳ τὴν βασιλείαν τὰ πρότερα ἔσχε. τοῦτον δὴ ἐξεπίτηδες ἄρχοντα ἐπ' 12.2 Αἰγύπτου καταστησάμενοι ἔστειλλον. ἀλλ' ὁ μὲν χρημάτων τὸ πλοῖον τῶν τιμιωτάτων ἐμπλησάμενος τὰ ἐς τὴν ἀναγωγὴν διέθετο· ἦσαν γὰρ αὐτῷ σταθμός τε ἀργύρου ἀναρίθμητος καὶ χρυσώματα μαργάρους τε καὶ σμαράγδοις καλλωπισθέντα καὶ λίθοις ἄλλοις τοιούτοις ἐντίμοις· οἱ δὲ τινὰς ἀναπέισαντες τῶν οἱ πιστοτάτων εἶναι δοκούντων τὰ μὲν χρήματα ἐνθὲνδε ὅτι τάχιστα ἐκφορήσαντες, πῦρ δὲ ἐν κοίλῃ νηὶ ἐμβεβλημένοι τῷ Ζήνωνι ἀπαγγέλλειν ἐκέλευον ἀπὸ ταύτομάτου τὴν τε φλόγα ἐν τῷ πλοίῳ ξυνηνέχθαι 12.3 καὶ διολωλέναι τὰ χρήματα. χρόνῳ δὲ ὕστερον Ζήνωνι μὲν ἐξαπιναίως ἀπογενέσθαι ξυνέπεσεν, αὐτοὶ δὲ κύριοι τῆς οὐσίας εὐθύς ἄτε κληρονόμοι γεγόνασι. 12.4 διαθήκην γὰρ τινὰ προὔφερον, ἦν περ οὐ παρ' ἐκείνου ξυγκεῖσθαι διατεθρύλληται. 12.5 Καὶ Τατιανοῦ τε καὶ Δημοσθένους καὶ τῆς Ἰλαρᾶς τρόπῳ τῷ ὁμοίῳ σφᾶς αὐτοὺς κληρονόμους πεποίηται, οἵπερ τὰ τε ἄλλα καὶ τὸ ἀξίωμα πρῶτοι ἐν γέ· Ῥωμαίων τῇ βουλῇ ἦσαν. τινῶν δὲ οὐ διαθήκας, ἀλλ' 12.6 ἐπιστολὰς διεσκευασμένοι τὴν οὐσίαν ἔσχον. οὕτω γὰρ Διονυσίου τε κληρονόμοι γεγόνασιν, ὃς ἐν Λιβάνῳ ὤκει, καὶ Ἰωάννου τοῦ Βασιλείου παιδὸς, ὃς δὴ ἐπιφανέστατος μὲν Ἐδεσηνῶν ἐγεγόνει πάντων, βίᾳ δὲ πρὸς Βελισαρίου ἐν ὁμήρων λόγῳ ἐκδέδοται τοῖς Πέρσαις, ὅσπερ μοι ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις ἐρρήθη. 12.7 τοῦτον γὰρ τὸν Ἰωάννην ὁ μὲν Χοσρόης οὐκέτι ἠφίει, ἐπικαλῶν Ῥωμαίοις ἠλογηκέναι τὰ ξυγκείμενα πάντα, ἐφ' οἷς αὐτῷ πρὸς Βελισαρίου δοθεὶς ἐτύγχανεν, ἀπο12.8 δίδοσθαι μέντοι ἄτε δορυάλωτον γεγονότα ἠξίου. ἡ δὲ τοῦ ἀνδρὸς μάμμη (περιοῦσα γὰρ ἔτι ἐτύγχανε) τὰ λύτρα παρεχομένη οὐχ ἦσον ἢ δισχιλίας λίτρας ἀρ12.9 γύρου τὸν υἱὸν ὠνήσεσθαι ἐπίδοξος ἦν. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ λύτρα ταῦτα ἐς Δάρας ἦλθε, μαθὼν ὁ βασιλεὺς τὸ συμβόλαιον γενέσθαι οὐκ εἶα, ὡς μὴ ἐς τοὺς βαρ12.10 βάρους, εἰπὼν, ὄ· Ῥωμαίων κομίζεται πλοῦτος. οὐ πολλῶ δὲ ὕστερον τῷ μὲν Ἰωάννη νοσήσαντι ξυνέβη ἐξ ἀνθρώπων ἀφανισθῆναι, ὁ δὲ τὴν πόλιν ἐπιτροπεύων ἐπιστολὴν ἀναπλάσας τινὰ ἔφη πρὸς αὐτὸν ἄτε φίλον οὐ πολλῶ ἔμπροσθεν τὸν Ἰωάννην γράψαι ὡς οἱ αὐτῷ βουλομένῳ εἶη εἰς τὸν βασιλέα τὴν οὐσίαν 12.11 ἐλθεῖν. πάντων δὲ τῶν ἄλλων τὰ ὀνόματα καταλέγειν οὐκ ἂν δυναίμην ὧν περ αὐτόματοι κληρονόμοι γεγέννηται. 12.12 Ἀλλὰ μέχρι μὲν οὖν ἡ τοῦ Νίκα καλουμένη στάσις ἐγένετο, κατὰ μίαν διαλέγεσθαι τὰς τῶν εὐδαιμόνων οὐσίας ἠξίου· ἐπεὶ δὲ ταύτην, ὅσπερ μοι ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις ἐρρήθη, γενέσθαι ξυνέβη, τότε δὴ ἀθρόας σχεδόν τι εἰπεῖν ἀπάντων τῶν ἀπὸ τῆς συγκλήτου βουλῆς τὰς οὐσίας δημοσιώσαντες, τὰ μὲν ἔπιπλα πάντα καὶ τῶν χωρίων ὅσα κάλλιστα ἦν ἦπερ ἐβούλοντο διεχειρίσαν, ἀπολέξαντες δὲ τὰ φόρου πικροῦ τε καὶ βαρυτάτου ὑποτελῆ ὄντα, φιλανθρωπίας προσχή12.13 ματι τοῖς πάλαι κεκτημένοις ἀπέδοντο. διὸ δὴ πρὸς τε τῶν φορολόγων ἀγχόμενοι καὶ ἀποκναιόμενοι τόκοις ὀφλημάτων ἀειρρῦτοις τισὶ δυσθανοῦντες ἀκού12.14 σιοι διεβίωσαν. διὸ δὴ ἐμοί τε καὶ τοῖς πολλοῖς ἡμῶν οὐδεπώποτε ἔδοξαν οὗτοι ἄνθρωποι εἶναι, ἀλλὰ δαίμονες παλαμναῖοί τινες καὶ ὅσπερ οἱ ποιηταὶ λέγουσι βροτολογίῳ ἦσθη, οἱ δὴ ἐπὶ κοινῆς βουλευσάμενοι ὅπως ἅπαντα ἀνθρώπεια γένη τε καὶ ἔργα ὡς ῥᾶστα καὶ τάχιστα διαφθεῖρουν ἱκανοὶ εἶεν, ἀνθρώπειόν τε ἡμίσχοιτο σχῆμα καὶ ἀνθρωποδαίμονες γεγεννημένοι τῷ τρόπῳ τούτῳ ζύμπασαν τὴν οἰκουμένην κατέσεισαν. 12.15 τεκμηριώσαι δ' ἂν τις τὸ τοιοῦτο πολλοῖς τε καὶ ἄλλοις καὶ τῇ τῶν πεπραγμένων δυνάμει. τὰ γὰρ δαιμόνια τῶν ἀνθρωπειῶν ξυμβαίνει πολλῶ τῷ δια12.16 λάσσοντι διακεκρίσθαι. πολλῶν ἀμέλει γεγονότων ἐκ τοῦ παντὸς αἰῶνος ἀνθρώπων τύχη ἢ φύσει φοβερῶν ἐς τὰ μάλιστα, οἱ μὲν πόλεις, οἱ δὲ χώρας, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτο καθ' αὐτοὺς ἔσφηλαν, ὄλεθρον δὲ ξυμπάντων ἀνθρώπων ξυμφοράς τε γῆς τῆς οἰκουμένης ἀπάσης οὐδεὶς ὅτι μὴ οὗτοι ἄνθρωποι ἐργάζεσθαι ἱκανῶς ἔσχον. ὧν δὴ

καὶ ἡ τύχη ὑπούργει τῇ γνώμῃ συγκατεργαζομένη τῶν ἀνθρώπων διαφθορὰν 12.17 σεισμοῖς τε γὰρ καὶ λοιμοῖς καὶ ὑδάτων ποταμίων ἐπιρροαῖς ὑπὸ τὸν χρόνον τοῦτον πλεῖστα διολωλέναι τετύχηκεν, ὥς μοι αὐτίκα λελέξεται. οὕτως οὐκ ἀνθρωπεύω, ἀλλ' ἐτέρω σθένει τὰ δεινὰ ἔπρασσον. 12.18 Λέγουσι δὲ αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα φάναι τῶν ἐπιτηδείων τισὶν ὡς οὐ Σαββατίου τοῦ αὐτῆς ἀνδρὸς 12.19 οὐδὲ ἀνθρώπων τινὸς υἱὸς εἶη. ἡνίκα γὰρ αὐτὸν κύειν ἔμελλεν, ἐπιφοιτᾶν αὐτῇ δαιμόνιον οὐχ ὀρώμενον, ἀλλ' αἴσθησίν τινα ὅτι δὴ πάρεστιν αὐτῇ παρασχὸν ἄτε ἄνδρα γυναικὶ πλησιάσαντα, καθάπερ ἐν ὄνειρῳ ἀφανισθῆναι. 12.20 Τινὲς δὲ τῶν αὐτῷ παρόντων τε πόρρω που τῶν νυκτῶν καὶ ξυγγινομένων ἐν Παλατίῳ δηλονότι, οἷσπερ ἐν καθαρῷ ἢ ψυχῇ ἦν, φάντασμά τι θεάσασθαι δαι2.21 μόνιον ἄηθες σφίσις ἀντ' αὐτοῦ ἔδοξαν. ὁ μὲν γὰρ ἔφασκεν ἄφνω μὲν αὐτὸν θρόνου τοῦ βασιλείου ἐξαναστάντα περιπάτους ἐνταῦθα ποιεῖν· συχνὸν γὰρ καθῆσθαι οὐδαμῇ εἴθιστο· τῆς δὲ κεφαλῆς ἐν τῷ παραυτίκα τῷ Ἰουστινιανῷ ἀφανισθείσης τὸ ἄλλο οἱ σῶμα τούτους δὴ τοὺς μακροὺς διαύλους ποιεῖν δοκεῖν, αὐτὸν τε ἄτε οἱ τῶν ὀμμάτων περὶ τὴν θέαν ὡς ἦκιστα ὑγαινόντων, ἀσχάλλοντα καὶ διαπορούμενον 12.22 ἐπὶ πλεῖστον ἐστάναι. ὕστερον μέντοι τῆς κεφαλῆς τῷ σώματι ἐπανηκούσης τὰ τέως λειπόμενα οἶεσθαι 12.23 παρὰ δόξαν ἀναπιμπλάναι. ἄλλος δὲ παρεστάναι οἱ καθημένῳ ἔφη, ἐκ δὲ τοῦ αἰφνιδίου τὸ πρόσωπόν οἱ κρέατι ἀσήμῳ ἰδεῖν ἐμφορὸς γεγονός· οὔτε γὰρ ὄφρυς οὔτε ὄφθαλμοὺς ἐπὶ χώρας τῆς αὐτῶν ὄντας οὔτε ἄλλο τι τὸ παράπαν ἔφερε γνῶρισμα· χρόνου μέντοι αὐτῷ τὸ σχῆμα τῆς ὄψεως ἐπανῆκον ἰδεῖν. ταῦτα οὐκ αὐτὸς θεασάμενος γράφω, ἀλλὰ τῶν τότε θεάσασθαι ἰσχυριζομένων ἀκούσας. 12.24 Λέγουσι δὲ καὶ μοναχόν τινα τῷ θεῷ ἐς τὰ μάλιστα φίλον πρὸς τῶν αὐτῷ γῆν τὴν ἔρημον ξυνοικούντων ἀναπεισθέντα σταλῆναι μὲν ἐς Βυζάντιον τοῖς ἄγχιστα σφίσις ἐνσημασμένοις ἐπαμνοῦντα, βιαζομένοις τε καὶ ἀδικουμένοις ἀνύποιστα, ἐνταῦθα δὲ ἀφικόμενον αὐτίκα 12.25 εἰσόδου τῆς παρὰ τὸν βασιλέα τυχεῖν· μέλλοντα δὲ εἶσω 12.25 παρ' αὐτὸν γενέσθαι, ἀμείψαι μὲν τὸν ἐκείνη οὐδὸν θατέρω τοῖν ποδοῖν, ἐξαπιναίως δὲ ἀναποδίζοντα ὀπίσω 12.26 ἰέναι. εὐνοῦχον μὲν οὖν τὸν εἰσαγωγέα καὶ τοὺς τῆδε παρόντας πολλὰ τὸν ἀνθρωπον λιπαρεῖν ἐπίπροσθεν βαίνειν, τὸν δὲ οὐδὲν τι ἀποκρινάμενον, ἀλλὰ καὶ παραπλήγι ἐοικότα ἐνθένδε ἀπαλλαγῆναι ἐς τὸ δωματίον, οὐ δὴ κατέλυε, γεγονότα· τῶν τέ οἱ ἐπομένων ἀναπυθνομένων ὅτου ἔνεκα ταῦτα ποιόη, φάναι λέγουσιν αὐτὸν ἀντικρυς ὡς τῶν δαιμόνων τὸν ἄρχοντα ἐν τῷ Παλατίῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καθήμενον ἴδοι, ᾧ δὴ ξυγγενέσθαι ἢ τι παρ' αὐτοῦ αἰτεῖσθαι οὐκ ἂν 12.27 ἀξιοίη. πῶς δὲ οὐκ ἔμελλεν ὅδε ὁ ἀνὴρ δαίμων τις ἀλιτήριος εἶναι, ὅς γε ποτοῦ ἢ σιτίων ἢ ὕπνου εἰς κόρον οὐδέποτε ἦλθεν, ἀλλ' ἀμηγέπη τῶν παρατεθέντων ἀπογευσάμενος ἄωρὶ νύκτωρ περιήρχετο τὰ βασιλεία, καίπερ ἐς τὰ ἀφροδίσια δαιμονίως ἐσπουδακῶς. 12.28 Λέγουσι δὲ καὶ τῶν Θεοδώρας ἑραστῶν τινες, ἡνίκα ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἦν, νύκτωρ τι αὐτοῖς ἐπισκῆψαν δαιμόνιον ἐξελάσαι τοῦ δωματίου, ἵνα δὴ σὺν αὐτῇ ἐνυκτέρευον. ὀρηστρὶς δὲ τις Μακεδονία ὄνομα ἐγγόνει τοῖς ἐν' Ἀντιοχεῦσι Βενέτοις, δύναμιν περιβε2.29 βλημένη πολλήν. γράμματα γὰρ Ἰουστινιανῷ γράφουσα ἔτι τοῦ Ἰουστίνου διοικουμένῳ τὴν βασιλείαν, οὐς ἂν βούλοιο τῶν ἐν τοῖς ἐώοις λογίμων ἀνήρει οὐδενὶ πόνῳ, καὶ αὐτῶν τὰ χρήματα ἐποίει ἀνάγραπτα 12.30 ἐς τὸ δημόσιον γίνεσθαι. ταύτην τὴν Μακεδονίαν φασὶν ἐξ Αἰγύπτου τε καὶ Λιβύης ποτὲ ἤκουσαν τὴν Θεοδώραν ἀσπαζομένην, ἐπειδὴ λίαν δυσφορομένην τε αὐτὴν καὶ ἀσχάλλουσαν εἶδεν οἷς δὴ περιύβριστό τε πρὸς τοῦ Ἐκρηβολίου καὶ χρήματά οἱ ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ ἀπολώλει, πολλὰ παρηγορεῖν τε καὶ παραθρασύνειν τὴν ἀνθρωπον ἄτε τῆς τύχης οἴας τε οὔσης καὶ αὐθις αὐτῇ χορηγοῦ γενέσθαι χρημάτων μεγάλων. 12.31 τότε λέγουσι τὴν Θεοδώραν εἰπεῖν ὡς καὶ ὄναρ αὐτῇ ἐπισκῆψαν τὴν νύκτα ἐκείνην πλούτου ἔνεκα μηδεμίαν 12.32 κελεύσαι ποιεῖσθαι φροντίδα. ἐπειδὴν γὰρ εἰς Βυζάντιον ἵκοιτο, τῷ τῶν δαιμόνων ἄρχοντι ἐς

εὐνήν ἤξειν, τούτῳ τε ἄτε γαμετὴν γυναῖκα ξυνοικήσεσθαι μηχανῇ πάσῃ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ κυρίαν αὐτὴν πάντων χρημάτων γενήσεσθαι. 13.1 Ἄλλα ταῦτα μὲν οὕτω δὴ δόξης τοῖς πλείστοις εἶχεν. Ἰουστινιανὸς δὲ τοιοῦτος μὲν ἦν τὸ ἄλλο ἦθος οἷος δεδήλωται, εὐπρόσιτον δὲ παρεῖχεν αὐτὸν καὶ πρᾶον τοῖς ἐντυγχάνουσιν, οὐδενὶ τε τῶν πάντων ἀποκεκλεισθαι τῆς εἰς αὐτὸν εἰσόδου συνέβαινε, ἀλλὰ καὶ τοῖς οὐκ ἐν κόσμῳ παρ' αὐτῷ ἐστῶσιν ἢ φθεγγοῖσιν 13.2 μένοις οὐδεπώποτε χαλεπῶς ἔσχεν. οὐ μέντοι διὰ ταῦτα ἠρυθρία τινὰ τῶν πρὸς αὐτοῦ ἀπολουμένων. οὐ μὴν οὐδὲ ὀργῆς πώποτε ἢ ἀκροχολίας τι ὑποφαίνων ἐς τοὺς προσκεκρουκότας ἔνδηλος γέγονεν, ἀλλὰ πρᾶος μὲν τῷ προσώπῳ, καθειμέναις δὲ ταῖς ὀφρῦσιν, ὑφειμένη δὲ τῇ φωνῇ ἐκέλευε μυριάδας μὲν διαφθεῖραι μηδὲν ἠδίκηκότων ἀνθρώπων, πόλεις δὲ καθελεῖν, χρήματά τε ἀνάγραπτα ἐς τὸ δημόσιον πάντα ποιεῖσθαι. 13.3 εἶκασεν ἂν τις ἐκ τοῦδε τοῦ ἦθους προβατίου γνώμην τὸν ἀνθρώπον ἔχειν. ἦν μέντοι τις αὐτὸν ἰλεούμενος τοὺς παραπεπτωκότας ἰκεσίους λιταῖς παραιτεῖσθαι πειρῶτο, ἐνταῦθα ἠγριωμένος τε καὶ σεσηρῶς μεστοῦσθαι ἐδόκει, ὡς μὴ τι τῶν οἱ ἐπιτηδείων δοκούντων εἶναι ἐξαιτεῖσθαι ἐν ἐλπίδι τὸ λοιπὸν εἶη. 13.4 Δόξαν δὲ βέβαιον ἀμφὶ τῷ Χριστῷ ἔχειν ἐδόκει, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐπὶ φθόρῳ τῶν κατηκόων. τοῖς τε γὰρ ἱερεῦσιν ἀδεέστερον τοὺς πέλας ξυνεχώρει βιάζεσθαι καὶ ληϊζομένοις τὰ τῶν ὁμόρων συνέχαιρεν, εὐ 13.5 σεβεῖν ταύτῃ ἀμφὶ τὸ θεῖον οἴομενος. δίκας τε τοιαύτας δικάζων τὰ ὅσα ποιεῖν ᾔφετο, ἦν τις ἱερῶν λόγῳ τῶν τι οὐ προσηκόντων ἀρπάσας νενικηκῶς τε ἀπιῶν οἴχοιτο. τὸ γὰρ δίκαιον ἐν τῷ περιεῖναι τοὺς ἱερέας 13.6 τῶν ἐναντίων ᾔφετο εἶναι. καὶ αὐτὸς δὲ κτώμενος ἐξ οὐ προσηκόντων τὰς τῶν περιόντων ἢ τετελευτηκότων οὐσίας, καὶ ταύτας τῶν τι νειῶν εὐθύς ἀνατιθεὶς τῷ τῆς εὐσεβείας ἐφιλοτιμεῖτο παραπετάσματι, ὡς μὴ ἐς 13.7 τοὺς βιασθέντας ἢ τούτων αὐθις ἐπανίοι κτήσις. ἀλλὰ καὶ φόνων ἀριθμὸν ἄκριτον διὰ ταῦτα εἰργάζετο. ἐς μίαν γὰρ ἀμφὶ τῷ Χριστῷ δόξαν συναγαγεῖν ἅπαντας ἐν σπουδῇ ἔχων λόγῳ οὐδενὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους διέφθειρε, καὶ ταῦτα ἐν τῷ τῆς εὐσεβείας προσχήματι πράσων· οὐ γὰρ οἱ ἐδόκει φόνος ἀνθρώπων εἶναι, ἦν γε μὴ τῆς αὐτοῦ δόξης οἱ τελευτῶντες τύχοιεν 13.8 ὄντες. οὕτως ἦν αὐτῷ κατεσπουδασμένος ὁ τῶν ἀνθρώπων ἐς αἰὶ φθόρος, ἐπινοῶν τε ζῆν τῇ γαμετῇ 13.9 οὐποτε ἀνίει τὰς ἐς τοῦτον φερούσας αἰτίας. ἄμφω γὰρ τῷδε τῷ ἀνθρώπῳ τὰς μὲν ἐπιθυμίας ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον ἀδελφὰς εἶχον, οὐ δὲ αὐτοῖς καὶ διαλλάσσειν τὸν τρόπον ξυνέβη, πονηρὸς μὲν ἐκάτερος ἦν, τὰ μέντοι ἐναντιώτατα ἐνδεικνύμενοι τοὺς ὑπηκόους διέφθει 13.10 ρον. ὁ μὲν γὰρ κονιορτοῦ τὰ ἐς τὴν γνώμην κουφότερος ἦν, ὑποκείμενος τοῖς αἰὶ παράγειν ὅποι ποτ' ἐδόκει βουλομένοις αὐτὸν, ἦν μὴ τὸ πρᾶγμα ἐς φιλανθρωπίαν ἢ ἀκερδίαν ἄγοι, θῶπάς τε λόγους ἐνδελε 13.11 χέστατα προσιέμενος. ἔπειθον γὰρ αὐτὸν οἱ κολακεύοντες οὐδενὶ πόνῳ ὅτι μετέωρος ἀρθεῖη καὶ ἀεροβατοῖη. 13.12 Καί ποτε αὐτῷ παρεδρεύων Τριβωνιανὸς ἔφη περιδεῆς ἀτεχνῶς εἶναι μὴ ποτε αὐτὸν ὑπὸ εὐσεβείας ἐς τὸν οὐρανὸν ἀναληφθεὶς λάθοι ταῦτα. τοιοῦτους δὲ τοὺς ἐπαίνους ἦτοι σκώμματα ἐν τῷ τῆς διανοίας ἐποι 13.13 εἶτο βεβαίῳ. ἀλλὰ καὶ του θαυμάσας, ἂν οὕτω τύχοι, τὴν ἀρετὴν, ὀλίγῳ ὕστερον ἄτε πονηρῷ ἐλοιδορεῖτο. καὶ κακίσας τῶν τινα ὑπηκόων αὐθις αὐτοῦ ἐπαινέτης 13.14 ἐγένετο λόγῳ, ἐξ οὐδεμιᾶς μεταβεβλημένος αἰτίας. τὰ γὰρ τῆς γνώμης αὐτῷ ἐξ ἐναντίας ἦει ὧν τε αὐτὸς 13.15 ἔλεγε καὶ ἐβούλετο ἔνδηλος εἶναι. ὅπως μέντοι ὁ τρόπος αὐτῷ τὰ ἐς φιλίαν τε καὶ ἔχθος εἶχεν, ὑπεῖπον ἤδη, τοῖς τῷ ἀνθρώπῳ ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον εἰργασμέ 13.16 νοις τεκμηριώσας. ἐχθρὸς μὲν γὰρ ἀσφαλῆς τε καὶ ἄτρεπτος ἦν, ἐς δὲ τοὺς φίλους ἄγαν ἀβέβαιος. ὥστε ἀμέλει τῶν μὲν οἱ ἐσπουδασμένων κατειργάσατο πλείστους, φίλος δὲ τῶν πώποτε μισουμένων οὐδενὶ γέ 13.17 γονεν. οὐς δὲ μάλιστα γνωρίμους καὶ ἐπιτηδείους ἔδοξεν ἔχειν, τούτους τῇ ὁμόζυγι ἢ ἄλλῳ ὁτῶοῦν χαριζόμενος ἀπολουμένους οὐκ ἐς μακρὰν προὔδωκε, καίπερ εὖ εἰδὼς ὅτι δὴ τῆς ἐς αὐτὸν εὐνοίας ἕνεκα τεθνή 13.18 ζονται

μόνης. ἄπιστος γὰρ ἐν πᾶσι πλὴν γε δὴ τῆς τε ἀπανθρωπίας καὶ φιλοχρηματίας διαφανῶς ἦν. ταύτης γὰρ αὐτὸν ἀποστῆσαι δυνατὸν οὐδενὶ γέγονεν. 13.19 ἀλλὰ καὶ ἐς ἃ πείθειν αὐτὸν ἢ γαμετὴ οὐκ εἶχε, χρημάτων αὐτῷ μεγάλων ἐλπίδας ἐκ τοῦ ἔργου ἐσομένων ἐμβαλομένη ἐς τὴν πρᾶξιν ἦν περ ἐβούλετο οὐτι ἐθε13.20 λούσιον τὸν ἄνδρα ἐφεῖλκε. κέρδους γὰρ οὐκ εὐπρεποῦς ἔνεκα καὶ νόμους τιθέναι καὶ αὐτὸν πάλιν αὐτοὺς καθελεῖν οὐδαμῆ ἀπηξίου. 13.21 Ἐδίκάζε τε οὐ κατὰ τοὺς νόμους, οὐς αὐτὸς ἔγραψεν, ἀλλ' ἔνθα ἂν αὐτὸν μείζων τε ὀφθεῖσα καὶ με13.22 γαλοπρεπεστέρα ἢ τῶν χρημάτων ὑπόσχεσις ἄγοι. καὶ κατὰ μικρὸν γὰρ κλέπτοντι ἀφαιρεῖσθαι τὰς τῶν ὑπηκόων οὐσίας αἰσχύνῃν αὐτῷ φέρειν τινὰ οὐδαμῆ ὤφειτο, ἠνίκα δὴ οὐχ ἀπαξάπαντα ἀφελέσθαι λόγῳ τινὶ εἶχεν ἢ ἔγκλημα ἐπενεγκῶν ἀπροσδόκητον, ἢ διαθήκης οὐ 13.23 γεγενημένης προσχήματι. ἔμεινέ τε αὐτοῦ Ῥωμαίων ἄρχοντας, οὐ πίστις ἢ δόξα πρὸς θεὸν ἀσφαλῆς, οὐ νόμος 13.24 ὄχυρός, οὐ πρᾶξις βεβαία, οὐ συμβόλαιον οὐδέν. στελλομένων δὲ πρὸς αὐτοῦ τῶν οἱ ἐπιτηδεῖων ἐπὶ τινὰ πρᾶξιν, εἰ μὲν δὴ αὐτοῖς ἀπολωλεκέναι ξυνέβη τῶν σφίσι παραπεπτωκότων πολλοὺς καὶ χρημάτων τι ληΐσασθαι πλῆθος, οὗτοι δὴ εὐθύς εὐδόκιμοι τῷ αὐτοκράτορι ἐδόκουν τε εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι ἅτε δὴ ἅπαντα ἐς τὸ ἀκριβὲς τὰ ἐπηγγελμένα ἐπιτελέσαντες· εἰ δὲ φειδοῖ τινι ἐς ἀνθρώπους χρησάμενοι παρ' αὐτὸν ἴκοντο, δύσνους τε αὐτοῖς τὸ λοιπὸν καὶ πολέμιος ἦν. 13.25 ἀπογνοὺς τε, ὡς περ ἀρχαιότροπὸν τινὰ τὴν τῶν ἀνδρῶν φύσιν, ἐς τὴν ὑπουργίαν οὐκέτι ἐκάλει. ὥστε καὶ πολλοὶ ἐν σπουδῇ ἐποιοῦντο ἐνδείκνυσθαι αὐτῷ ὡς πονηροὶ εἶεν, καί περ σφίσι τῶν ἐπιτηδευμάτων οὐ 13.26 ταύτη ἐχόντων. ὑποσχόμενος δὲ τισι πολλάκις καὶ ὄρκῳ ἢ γράμμασι τὴν ὑπόσχεσιν ὄχυρωτέραν πεποιημένος, εὐθύς ἐθελούσιος ἐς λήθην ἀφίκτο, δόξης τι 13.27 φέρειν αὐτῷ τὸ ἔργον τοῦτο οἴομενος. καὶ ταῦτα Ὀϊουστινιανὸς οὐ μόνον ἐς τοὺς ὑπηκόους ἔπρασεν, ἀλλὰ καὶ ἐς τῶν πολεμίων πολλοὺς, ὡς περ μοι εἴρηται ἔμπροσθεν. 13.28 Ἦν τε ἄυπνός τε ὡς ἐπὶ πλεῖστον εἰπεῖν καὶ σιτίοις μὲν ἢ ποτῷ κατακορῆς οὐδαμῆ γέγονεν, ἀλλὰ σχεδόν 13.29 τι ἄκρω δακτύλῳ ἀπογευσάμενος ἀπηλλάσσετο. ὡς περ γὰρ τι αὐτῷ πάρεργον τῆς φύσεως αὐτὸν ἀγαρευομένης τὰ τοιαῦτα ἐφαίνετο εἶναι, ἐπεὶ καὶ ἀπόσιτος ἡμέρας τε καὶ νύκτας δύο τὰ πολλὰ ἔμενεν, ἄλλως τε ἠνίκα ὁ πρὸ τῆς Πασχαλίας καλουμένης ἑορτῆς χρόνος 13.30 ἐνταῦθα ἄγοι. τότε γὰρ πολλάκις ἡμέραιν δυοῖν, ὡς περ εἴρηται, γεγωνῶς ἄσιτος ὕδατι τε βραχεῖ ἀποζῆν ἐπηξίου καὶ βοτάναις ἀγρίαις τισὶν, ὥραν τε, ἂν οὕτω τύχοι, καταδαρθῶν μίαν, εἶτα περιπάτους ἀεὶ 13.31 ποιούμενος τὸν ἄλλον κατέτριβε χρόνον. καίτοι εἰ τοῦτον αὐτὸν καιρὸν ἐς πράξεις δαπανᾶν ἀγαθὰς ἠθέλεν, ἐπὶ μέγα ἂν τι εὐδαιμονίας ἐκεχωρήκει τὰ πράγ13.32 ματα. νῦν δὲ τῆ φύσεως ἰσχυρῶς ἐπὶ τῷ Ῥωμαίων πονηρῷ χρώμενος ζύμπασαν αὐτῶν τὴν πολιτείαν ἐς τὸ ἔδαφος καθελεῖν ἴσχυσεν. ἐγρηγορέναι τε γὰρ διηνεκὲς καὶ ταλαιπωρεῖν καὶ πονεῖσθαι οὐκ ἄλλου τοῦ ἔνεκα ἔργον πεποιήται ἢ ὥστε κομπωδεστέρας ἀεὶ καθ' ἐκά13.33 στην τοῖς ὑπηκόοις ἐπιτεχνᾶσθαι τὰς συμφοράς. ἦν γὰρ ὅπερ εἴρηται, διαφερόντως ὀξὺς ἐπινοῆσαί τε καὶ ταχὺς ἀποτελέσαι ἀνόσια ἔργα, ὥστε αὐτῷ καὶ τὰ τῆς φύσεως ἀγαθὰ ἐπὶ λύμῃ τῶν ὑπηκόων ἀποκεκρίσθαι ξυνέβαινε. 14.1 Πραγμάτων γὰρ ἦν ἄωρία πολλὴ καὶ τῶν εἰωθότων οὐδὲν ἔμεινεν, ὥν περ μοι ὀλίγων ἐπιμνησθέντι σιωπῇ δοτέον τὰ λοιπὰ ζύμπαντα, ὡς μὴ ὁ λόγος ἀπέ14.2 ραντος εἴη. πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἐς βασιλικὸν ἀξίωμα ἐπιτηδεῖως ἔχον οὔτε αὐτὸς εἶχεν οὔτε ζυμφυλάσσειν ἠξίου, ἀλλὰ τὴν τε γλῶτταν καὶ τὸ σχῆμα καὶ τὴν 14.3 διάνοιαν ἐβαρβάριζεν. ὅσα τε γράφεσθαι πρὸς αὐτοῦ βούλοιο, οὐ τῷ τὴν κοιαιστωρος ἔχοντι τιμῇ, ἢ περ εἰώθει, ἐπέστελλε διοικεῖσθαι, ἀλλ' αὐτὸς τε τὰ πλεῖστα, καί περ οὕτω τῆς γλώττης ἔχων, ἐκφέρειν ἠξίου καὶ τῶν παρατυχόντων πολὺς ὄμιλος, ὥστε τοὺς ἐν14.4 θένδε ἠδικημένους οὐκ ἔχειν ὄτῳ ἐπικαλοῖεν. τοῖς δὲ ἀσηκρήτις καλουμένοις οὐκ ἀπεκέκριτο τὸ ἀξίωμα ἐς τὸ τὰ βασιλέως ἀπόρρητα γράφειν, ἐφ' ὧ περ τὸ

ἀνέκαθεν ἐτετάχατο, ἀλλὰ τὰ τε ἄλλα ἔγραφεν αὐτὸς ὡς εἰπεῖν ἅπαντα καὶ εἶ που διατάσσειν τοὺς διαιτῶντας ἐν πόλει δεήσειεν, ὅπη ποτὲ αὐτοῖς τὰ ἐς τὴν 14.5 γνῶσιν ἰτέον εἶη. οὐ γὰρ εἶα τινὰ ἔν γε τῆ Ῥωμαίων ἀρχῇ γνώμη αὐτονόμῳ τὰς ψήφους δίδοναι, ἀλλὰ αὐθαδιζόμενος ἀλογίστῳ τινὶ παρρησίᾳ κρίσεις τε αὐτὸς τὰς ἐσομένας ἐρρῦθμιζεν ἀκοῆς λόγον πρὸς τοὺς τῶν διαφορομένων λαβῶν καὶ ἀνάδικα εὐθύς ἀβασανίστως τὰ δεδικασμένα ἐποίει οὐ νόμῳ τινὶ ἢ δικαίῳ ἡγμένος, 14.6 ἀλλ' ἀπαρακαλύπτως αἰσχροκερδεῖα ἠσώμενος. δωροδοκῶν γὰρ ὁ βασιλεὺς οὐκ ἠσχύνετο, πᾶσαν αὐτοῦ τὴν αἰδῶ τῆς ἀπληστίας ἀφελομένης. 14.7 Πολλάκις δὲ τὰ τε τῆ συγκλήτῳ βουλή καὶ τῷ αὐτοκράτορι δεδοκιμασμένα ἐς ἑτέραν τινὰ ἐτελεύτησε 14.8 κρίσιν. ἢ μὲν γὰρ βουλή ὡσπερ ἐν εἰκόνι ἐκάθητο, οὔτε τῆς ψήφου οὔτε τοῦ καλοῦ κυρία οὔσα, σχήματος δὲ μόνου καὶ νόμου ξυνειλεγμένη παλαιοῦ εἶνεκα, ἐπεὶ οὐδὲ φωνὴν ἀφείναι τινὰ ὄτω οὖν τῶν ἐνταῦθα ξυνειλεγμένων τὸ παράπαν ἐξῆν, ἀλλ' ὅ τε βασιλεὺς καὶ ἡ σύνοικος ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον διαλαγχάνειν μὲν ἀλλήλοισιν τῶν διαφορομένων ἐσκήπτοντο, ἐνίκα δὲ τὰ 14.9 ἐν σφίσι αὐτοῖς ὑπὲρ τούτων ξυγκείμενα. ἦν δὲ τῷ δόξειεν οὐκ ἐν ἀσφαλεῖ εἶναι παρανενομηκότι νενικηκέναι, ὅδε καὶ ἄλλο τι χρυσίον τῷ βασιλεῖ τούτῳ προέμενος νόμον εὐθύς διεπράττετο ἀπ' ἐναντίας ἀπάντων 14.10 ἐλθόντα τῶν πρόσθεν κειμένων. ἦν δὲ καὶ τις ἕτερος τοῦτον δὴ τὸν νόμον τὸν ἀπολωλότα ἐπιζητοῖη, αὐθις αὐτὸν μετακαλεῖν τε καὶ ἀντικαθιστάναι αὐτοκράτωρ οὐδαμῇ ἀπηξίου, οὐδὲν τε ἐν τῷ τῆς δυνάμεως βεβαίῳ εἰστήκει, ἀλλ' ἐπλανᾶτο περιφερομένη πανταχόσε ἢ τῆς δίκης ῥοπή ὅπη ἂν αὐτὴν βαρήσας ὁ πλείων χρυσὸς ἀνθέλκειν ἰσχύοι ἔκειτό τε ἐν τῷ δημοσίῳ τῆς ἀγορᾶς καὶ ταῦτα ἐκ Παλατίου καὶ προὔτιθετο οὐ δικαστικῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ νομοθετικῆς πωλητήρια. 14.11 Τοῖς δὲ ῥεφερενδαρίοις καλουμένοις οὐκέτι ἀπέχρη ἀνενεγκεῖν εἰς τὸν βασιλέα τὰς τῶν ἰκετευόντων δεήσεις, ἐς δὲ τὰς ἀρχὰς ἀναγγεῖλαι μόνον, ἥπερ εἰώθει, ὅ τι ἂν αὐτῷ ἀμφὶ τῷ ἰκέτῃ δοκῆ, ἀλλὰ ξυμφορήσαντες ἐκ πάντων ἀνθρώπων τὸν ἄδικον λόγον, φενακισμοῖς μὲν τὸν Ἰουστινιανὸν καὶ παραγωγαῖς τισιν ἐξηπάτων, τοῖς ταῦτα ἐπιτηδεύουσιν ὑποκείμενον φύσει. 14.12 ἔξω δὲ αὐτίκα γενόμενοι καὶ τῶν σφίσι ὠμίληκόντων τοὺς ἀντιδίκους καθεῖρξαντες χρήματα οὐδενὸς ἀμυνομένου ἀνεξελέγκτως ἐπράσσοντο ὅσα ἂν αὐτοῖς διαρκῆ 14.13 εἶη. καὶ στρατιῶται οἱ τὴν ἐν Παλατίῳ φρουρὰν ἔχοντες ἐν τῇ βασιλείῳ στοᾶ παρὰ τοὺς διαιτῶντας 14.14 γενόμενοι βιαία χειρὶ τὰς δίκας ἐσῆγον. πάντες τε ὡς εἰπεῖν τὴν αὐτῶν ἐκλιπόντες τάξιν ὁδοῦς τότε κατ' ἐξουσίαν ἐβάδιζον ἀπόρους τε καὶ ἀστιβήτους σφίσι τὰ πρότερα οὔσας, καὶ τὰ πράγματα πλημμελῶς πάντα ἐφέρετο, οὐδὲ ὀνόματός τινος ἰδίου μεταλαχόντα, ἐώκει 14.15 τε ἡ πολιτεία βασιλίδι παιζόντων παιδίων. ἀλλὰ τὰ μὲν ἄλλα μοι παριτέον, ὡσπερ τοῦδε ἀρχόμενος τοῦ λόγου ὑπέειπον. λελέξεται δὲ ὅστις ἀνὴρ πρῶτος δικάζοντα δωροδοκεῖν τὸν βασιλέα τοῦτον ἀνέπεισε. 14.16 Λέων ἦν τις, Κίλιξ μὲν γένος, ἐς δὲ φιλοχρηματίαν δαιμονίως ἐσπουδακῶς. οὗτος ὁ Λέων κράτιστος ἐγένετο κολάκων ἀπάντων, καὶ οἷος ταῖς τῶν ἀμαθῶν 14.17 διανοίαις τὸ δόξαν ὑποβαλέσθαι. πειθῶ γὰρ οἱ τινὰ ξυναιρομένην ἐς τοῦ τυράννου τὴν ἀβελτερίαν ἐπὶ φθόρῳ τῶν ἀνθρώπων εἶχεν. οὗτος ἀνὴρ πρῶτος Ἰουστινιανὸν ἀναπεῖθει ἀπεμπολεῖν χρημάτων τὰς δὲ 14.18 κας. ἐπειδὴ τε κλέπτειν ὅδε ὁ ἀνὴρ τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ ἔγνω, οὐκέτι ἀνίει, ἀλλ' ὀδῶ προῖόν τὸ κακὸν τοῦτο ἐπὶ μέγα ἐχώρει, ὅστις τε δίκην λαχεῖν ἄδικον τῶν τινι ἐπεικῶν ἐν σπουδῇ εἶχεν, εὐθύς παρὰ τὸν Λέοντα ἦει, καὶ μοῖραν τῶν ἀντιλεγόμενων τινὰ ὁμολογήσας τῷ τε τυράννῳ καὶ αὐτῷ κείσεσθαι, αὐτίκα νενικηκῶς, οὐ δέον, ἀπηλλάσσετο ἐκ τοῦ Παλατίου. 14.19 καὶ Λέων μὲν χρήματα ἐνθὲνδε περιβαλέσθαι μεγάλα κομιδῇ ἴσχυσε, χώρας τε πολλῆς κύριος γέγονε, Ῥωμαίοις δὲ τὴν πολιτείαν αἰτιώτατος γέγονεν ἐς γόνου 14.20 ἐλθεῖν. ἦν τε οὐδὲν τοῖς ξυμβεβηκόσιν ὀχύρωμα, οὐ νόμος, οὐχ ὄρκος, οὐ γράμματα, οὐ ποινὴ ξυγκείμενη, οὐκ ἄλλο τῶν πάντων

οὐδὲν, ὅτι μὴ Λέοντι καὶ βασι14.21 λεί χρήματα προέσθαι. οὐ μὴν οὐδὲ τοῦτο ἐν τῷ βεβαίῳ τῆς γνώμης τῆς τοῦ Λέοντος ἔμενε, ἀλλὰ μισθ14.22 αρνεῖν καὶ πρὸς τῶν ἐναντίων ἠξίου. κλέπτων γὰρ 14.22 ἀεὶ ἐφ' ἑκάτερα τῶν ἐπ' αὐτῷ προστεθαρρηκότων ὀλιγωρεῖν τε καὶ ἀπ' ἐναντίας ἰέναι οὐδαμῆ αἰσχύνην 14.23 ὑπώπτευεν εἶναι. οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν, εἰ μόνον τὸ κερδαίνειν προσῆ, ἐδόξαζεν οἱ αὐτῷ ἐπαμφοτερίζοντι ἔσσεσθαι. 15.1'Ο μὲν οὖν Ἰουστινιανὸς τοιοῦτός τις ἦν. Θεοδώρα δὲ ἐν τῷ βεβαίῳ τῆς ἀπανθρωπίας ἐνδεδεχέστατα 15.2 ἐπεπήγει τὴν γνώμην. ἄλλω μὲν γὰρ ἀναπεισθεῖσα ἢ ἀναγκασθεῖσα εἰργάζετο οὐδὲν πώποτε, αὐτὴ δὲ τὰ δόξαντα ἐπετέλει ἀθαδιαζομένη δυνάμει τῆ πάση, οὐδε15.3 νὸς ἐξαιτεῖσθαι τὸν παραπεπτωκότα τολμῶντος. οὐδὲ γὰρ χρόνου μῆκος, οὐ κολάσεως πλησιονῆ, οὐχ ἰκετείας τις μηχανή, οὐ θανάτου ἀπειλή, ὅτι δὴ ἐξ οὐρανοῦ πεσεῖται τῷ παντὶ γένει ἐπίδοξος οὔσα, καταθέσθαι 15.4 αὐτὴν τι τῆς ὀργῆς ἔπειθε. καὶ συλλήβδην Θεοδώραν τῷ προσκεκρουκῶ καταλλαγεῖσαν οὐδεὶς ποτε εἶδεν οὐδὲ ἐξ ἀνθρώπων ἀφανισθέντι, ἀλλὰ τοῦ τετελευτηκότος ὁ παῖς διαδεξάμενος τὸ τῆς βασιλίδος ἔχθος ὡσπερ ἄλλο τι τοῦ πατρὸς ἐς τριγένειαν παρέπεμπε. 15.5 ὁ γὰρ θυμὸς αὐτῆ κινεῖσθαι μὲν εἰς ἀνθρώπων φθορὰν ἐτοιμότητος ἦν, ἐς δὲ τὸ λωφῆσαι ἀμήχανος. 15.6 Τὸ μέντοι σῶμα ἐθεράπευε μειζρόνως μὲν ἢ κατὰ τὴν χρεῖαν, ἐλασσόνως δὲ ἢ κατὰ τὴν αὐτῆς ἐπιθυμίαν. 15.7 ταχύτατα μὲν γὰρ ἐς τὸ βαλανεῖον εἰσήει, ὀψιαίτατα δὲ ἀπαλλαγεῖσα καὶ καταλουσαμένη, ἐς τὸ ἀκρατίζεσθαι 15.8 ἐνθὲνδε ἐχώρει. ἀκρατισταμένη δὲ ἡσυχίαν ἤγεν. ἀριστῶσα μέντοι καὶ δεῖπνον αἰρουμένη ἐς πᾶσαν ἰδέαν ἐδωδύμων τε καὶ ποτῶν ἤρχετο, ὕπνοι τε αὐτῆς ἀεὶ μακρότατοι ἀντελαμβάνοντο, ἡμερινοὶ μὲν ἄχρι πρώτων νυκτῶν, νυκτερινοὶ δὲ ἄχρις ἡλίου ἀνίσχοντος. 15.9 εἰς πᾶσάν τε οὕτως ἀκρασίας ἐκπεπτωκυῖα τρίβον ἐς τόσον ἡμέρας καιρὸν ἅπασαν διοικεῖσθαι ἠξίου τὴν 15.10'Ρωμαίων ἀρχήν. καὶ ἦν τῷ ἐπιστεῖλαιε πράξιν τινα ὁ βασιλεὺς οὐκ αὐτῆς γνώμη, ἐς τοῦτο τύχης περιεστῆκει τούτῳ δὴ τῷ ἀνθρώπῳ τὰ πράγματα, ὥστε οὐ πολλῶ ὕστερον τῆς τε τιμῆς παραλυθῆναι ξὺν ὕβρει μεγάλη καὶ ἀπολωλέναι θανάτῳ αἰσχίστῳ. 15.11 Τῷ μὲν οὖν Ἰουστινιανῷ ἅπαντα πράσσειν ῥάδιον ἦν, οὐχ ὅσον τῷ τῆς διανοίας εὐκόλῳ, ἀλλ' ὅτι καὶ ἄυπνος ἦν ἐπὶ πλεῖστον, ὡσπερ εἴρηται, καὶ εὐπρόσο15.12 δος πάντων μάλιστα. πολλὴ γὰρ ἀνθρώποις ἐξουσία ἐγένετο, καίτοι ἀδόξοις τε καὶ ἀφανέσι παντάπασιν οὔσιν, οὐχ ὅτι ἐντυχεῖν τῷ τυράννῳ τούτῳ, ἀλλὰ καὶ 15.13 κοινολογεῖσθαι καὶ ἐξ ἀπορρήτων συγγίνεσθαι. παρὰ δὲ τὴν βασιλίδα οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τινὶ ὅτι μὴ χρόνῳ τε καὶ πόνῳ πολλῶ εἰσιτητὰ ἦν, ἀλλὰ προσήδρευον μὲν ἐς ἀεὶ ἅπαντες ἀνδραποδώδη τινὰ προσεδρεῖαν ἐν δωματίῳ στενῶ τε καὶ πνιγερῶ τὸν ἅπαντα χρόνον. κίνδυνος γὰρ ἀπολελεῖσθαι τῶν ἀρχόντων τινὶ ἀνύπ15.14 οιστος ἦν. ἴσταντο δὲ διηνεκὲς ἐπ' ἄκρων δακτύλων, αὐτὸς καθυπέρτερον ἕκαστος τῶν πέλας διατεινόμενος τὸ πρόσωπον ἔχειν, ὅπως αὐτὸν ἔνδοθεν ἐξιόντες εὐνοῦ15.15 χοι ὀρῶεν. ἐκαλοῦντο δὲ αὐτῶν τινες μόλις τε καὶ ἡμέραις πολλαῖς ὕστερον, ἐσιόντες δὲ παρ' αὐτὴν ξὺν δέει πολλῶ ὅτι τάχιστα ἀπηλλάσσοντο, προσκυνήσαντες μόνον καὶ ταρσοῦ ἑκατέρου ποδὸς ἄκρῳ χεῖλει ἀψά15.16 μενοι. φθέγγεσθαι γὰρ ἢ αἰτεῖσθαι τι μὴ ἐκείνης ἐγκελευομένης οὐδεμία παρρησία ἐγένετο. ἐς δουλοπρέπειαν γὰρ ἡ πολιτεία ἦλθε, δουλοδιδάσκαλον αὐτὴν 15.17 ἔχουσα. οὕτω τε'Ρωμαίοις τὰ πράγματα διεφθείρετο τοῦ μὲν τυράννου τῷ ἄγαν εὐήθει δοκοῦντι εἶναι, 15.18 Θεοδώρας δὲ τῷ χαλεπῷ καὶ λίαν δυσκόλῳ. ἐν μὲν γὰρ τῷ εὐήθει τὸ ἀβέβαιον ἦν, ἐν δὲ τῷ δυσκόλῳ τὸ ἀπρακτον. 15.19'Ἐν τοῖς μὲν οὖν τῆς τε γνώμης αὐτοῖς καὶ τῆς διαίτης τὸ διαλλάσσον ἐφαίνετο, κοινὰ δὲ ἦν αὐτοῖς ἢ τε φιλοχρηματία καὶ ἢ τῶν φόνων ἐπιθυμία καὶ τὸ 15.20 μηδενὶ ἀληθίζεσθαι. ἄμφω γὰρ ἐπιτηδεῖως ἐς τὰ μάλιστα ψεύδεσθαι εἶχον, καὶ ἦν μὲν τις τῶν Θεοδώρα προσκεκρουκῶν ἀμαρτάνειν λέγοιτό τι βραχὺ τε καὶ λόγου οὐδαμῆ ἄξιον, αἰτίας εὐθὺς ἀναπλάσσουσα τῷ ἀνθρώπῳ οὐδὲν προσηκούσας, ἐς μέγα τι

κακοῦ τὸ 15.21 πρᾶγμα ἦρεν. ἐγκλημάτων τε ἠκούετο πλῆθος καὶ καταλύσεως πέρι τῶν καθεστώτων ληΐζεσθαι δικαστήριον ἦν, καὶ δικασταὶ ξυνελέγοντο πρὸς αὐτῆς ἀγειρόμενοι, οἳ δὴ ἔμελλον διαμαχέσασθαι πρὸς ἀλλήλους, ὅστις ἂν αὐτῶν μᾶλλον τῶν ἄλλων ἀρέσκειν τῇ ἐς τὴν γνώσιν ἀπανθρωπία τῇ βασιλίδι τὸ βούλημα 15.22 ἱκανὸς γένοιτο. οὕτω τε τοῦ παραπεπτωκότος τὴν μὲν οὐσίαν αὐτίκα ἐς τὸ δημόσιον ἀνάγραπτον ἐποίει, πικρότατα δὲ αὐτὸν αἰκισαμένη, καίπερ ἴσως εὐπατρίδην τὸ ἀνέκαθεν ὄντα, ἢ φυγῇ ζημιούῃ ἢ θανάτῳ οὐδαμῇ 15.23 ἀπηξίου. ἦν δέ γε τῶν αὐτῇ ἐσπουδασμένων τινὶ ἐπὶ φόνοις ἀδίκους ἢ ἐτέρῳ τῶν μεγίστων ἀδικημάτων ἀλῶναι ξυμβαίνει, διασύρουσα καὶ χλευάζουσα τὴν τῶν κατηγορῶν ὀρμὴν σιωπᾶν τὰ προσπεσόντα οὗτι ἐθελουσίους ἠνάγκαζεν. 15.24 Ἀλλὰ καὶ τῶν πραγμάτων τὰ σπουδαιότατα εἰς γελωτοποιίαν μεταβάλλειν, ὅταν αὐτῇ δοκῇ, ὡσπερ ἐν 15.25 σκηνῇ καὶ θεάτρῳ ἔργον πεποιήται. καί ποτε ἦν τις τῶν πατρικίων γέρων τε καὶ χρόνον πολὺν ἐν ἀρχῇ γεγονώς, οὐπερ ἐγὼ τὸ ὄνομα ἐξεπιστάμενος ὡς ἥκιστα ἐπιμνήσομαι, ὡς μὴ ἀπέραντον τὴν ἐς αὐτὸν ὕβριν ποιήσωμαι, τῶν αὐτῇ ὑπηρετούντων τινὰ ὀφείλοντά οἱ χρήματα μεγάλα εἰσπράξασθαι οὐχ οἷός τε ὢν ἐσῆλθε παρ' αὐτὴν, τόν τε συμβαλόντα αἰτιασόμενος καὶ δεῖν 15.26 θησόμενος αὐτῷ βοηθῆσαι τὰ δίκαια. ὅπερ ἢ Θεοδώρα προμαθοῦσα τοῖς εὐνούχοις ἐπέστελλεν, ἐπειδὴν ὁ πατρικίος πρὸς αὐτὴν ἴκοιτο, κυκλώσασθαι μὲν αὐτὸν ἅπαντας, ἐπακούειν δὲ αὐτῇ φθεγγομένη, ὑπεὶ 15.27 ποῦσα ὅ τι αὐτοὺς ἀντιφθέγγεσθαι δεῖ. ἐπεὶ δὲ ὁ πατρικίος ἐς τὴν γυναικωνίτιν ἦλθε, προσεκύνησε μὲν ὡσπερ αὐτὴν προσκυνεῖν εἴθιστο, δεδακρυμένῳ δὲ εὐκρινῶς «ὦ δέσποινα», ἔφη, «χαλεπὸν πατρικίῳ ἀνδρὶ χρῆναι 15.28 «μάτων δεῖσθαι. ἂ γὰρ τοῖς ἄλλοις συγγνώμην τε καὶ «ἔλεον φέρει, ταῦτα ἐς ὕβριν τῷδε ξυμβαίνει τῷ ἀξιώ 15.29 «ματι ἀποκεκρίσθαι. ἄλλῳ μὲν γὰρ ὄτῳ ἀπορου»μένῳ τὰ ἔσχατα πάρεστιν αὐτὸ τοῦτο εἰπόντι τοῖς «χρήσταις ὄχλου τοῦ ἐνθένδε εὐθὺς ἀπηλλάχθαι, πατρικίος δὲ ἀνὴρ οὐκ ἔχων ὅθεν ἂν ἐκτίσαι τοῖς χρήσταις τὰ ὀφλήματα ἱκανὸς εἶη μάλιστα μὲν τοῦτο ἂν «εἰπεῖν αἰσχυρθεῖν, εἰπὼν δὲ οὐκ ἂν ποτε πείσαι ὡς «οὐχ οἷόν τε ὄν τῷδε πενίαν τῷ τάγματι ξυνοικίζεσθαι. 15.30 «ἦν δέ γε καὶ πείση, τὰ πάντων αὐτῷ αἰσχιστά τε καὶ 15.31 «ἀνιαρότατα πεπονθέναι ξυμβήσεται. οὐκοῦν, ὦ δέσποινα, εἰσί μοι χρήσται, οἳ μὲν δανείσαντες τὰ σφέ 15.32 «τερα αὐτῶν, οἳ δὲ παρ' ἐμοῦ δεδανεισμένοι. καὶ τοὺς «μὲν δανείσαντας ἐνδελεχέστατα ἐγκειμένους οὐχ οἷός «τέ εἰμι αἰδοῖ τοῦ ἀξιώματος ἀποκρούσασθαι, οἳ δέ γε «ὀφείλοντες, οὐ γὰρ πατρικίοι τυγχάνουσιν ὄντες, εἰς 15.33 «σκήψεις τινὰς ἀπανθρώπους χωροῦσιν. ἀντιβολῶ τοῖσιν καὶ ἰκετεύω καὶ δέομαι βοηθῆσαί τέ μοι τὰ δῖ 15.34 «καία καὶ τῶν παρόντων ἀπαλλάξαι κακῶν.» ὁ μὲν ταῦτα εἶπεν. ἢ δὲ γυνὴ ἀπεκρίνατο ἐμμελῶς, «πατρικίε ὁ δεῖνα», καὶ ὁ τῶν εὐνούχων χορὸς ὑπολαβὼν ἀντε 15.35 φθέγγετο, «μεγάλην κήλην ἔχεις». αὐθις δὲ τοῦ ἀνθρώπου ἰκετεύσαντός τε καὶ ῥῆσιν τινα ἐμπερῆ τοῖς ἔμπροσθεν εἰρημένους εἰπόντος κατὰ ταῦτα πάλιν ἢ τε γυνὴ ἀπεκρίνατο καὶ ὁ χορὸς ἀντεφθέγγετο, ἕως ἂν ἀπειπὼν ὁ ταλαίπωρος προσεκύνησέ τε ἦπερ εἰώθει καὶ 15.36 ἀπιὼν οἴκαδε ὥχετο. ἐν προαστείοις δὲ τοῖς ἐπιθαλαττίοις τὸ πλεῖστον τοῦ ἔτους καὶ οὐχ ἥκιστα ἐν τῷ ἐπικαλουμένῳ Ἡρίῳ διατριβὴν εἶχε, καὶ ἀπ' αὐτοῦ τῶν ἐπομένων ὁ πολὺς ὄμιλος κακοπαθεία πολλῇ εἶχετο. 15.37 τῶν τε ἀναγκαίων γὰρ ἐσπᾶνίζον καὶ θαλαττίοις ὠμίλου κινδύνοις, ἄλλως τε καὶ χειμῶνος, ἂν οὕτω τύχη, ἐπιπεσόντος, ἢ τοῦ κήτους ἐνταῦθά ποι ἐπισκήσαντος. 15.38 ἀλλ' αὐτοὶ τὰ πάντων ἀνθρώπων κακὰ οὐδὲν πρᾶγμα ὄντο εἶναι, ὅσον ἦν γε μόνον αὐτοῖς τρυφᾶν ἐξείη. 15.39 ὁποῖος δὲ ὁ Θεοδώρας πρὸς τοὺς προσκεκρουκότας ἐφαίνετο τρόπος, αὐτίκα δηλώσω, ὀλίγων δηλονότι ἐπιμνησθεῖς, ὡς μὴ ἀτελεύτητα πονεῖν δόξαιμι. 16.1 Ἡνίκα Ἀμαλασοῦνθα τῆς ἐν Γόθθους ἀπαλλαξείουσα διατριβῆς μεταμπίσχεσθαι τε τὸν βίον ἔγνω, καὶ τὴν ἐπὶ τὸ Βυζάντιον διενοεῖτο πορεύεσθαι, ὡσπερ μοι ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις ἐρρήθη,

λογισαμένη ἢ Θεοδώρα ὡς εὐπατρίδης τε ἢ γυνὴ καὶ βασιλὶς εἴη, καὶ ἰδεῖν μὲν εὐπρεπῆς ἄγαν, ἐπινοεῖν δὲ ὅ τι ἂν βούλοιο γοργὸς μάλιστα, ὑποπτον δὲ αὐτῆς ποιησαμένη τό τε μεγαλοπρεπὲς καὶ διαφερόντως ἀρρενωπὸν, ἅμα δὲ καὶ τὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐλαφρὸν δεῖσασα, οὐκ ἐπὶ μικροῖς τὴν ζηλοτυπίαν ἐξήνεγκεν, ἀλλ' ἐνεδρεύειν τὴν 16.2 γυναῖκα μέχρις ἐς θάνατον ἐν βουλῇ ἔσχεν. αὐτίκα τοίνυν ἀναπέθει τὸν ἄνδρα, Πέτρον μόνον αὐτὸν ἄτε 16.3 πρεσβεύσοντα ἐς Ἰταλίαν πέμψαι. ὧ δὴ στελλομένῳ βασιλεὺς μὲν ἐπέστελλεν ἄπερ μοι ἐν τοῖς ἐγκαίροις δεδιήγηται λόγοις, ἵνα δὴ μοι τῶν πεπραγμένων ἐκπύστους ποιῆσθαι τὰς ἀληθείας δέει τῆς βασιλίδος 16.4 ἀδύνατα ἦν. αὐτὴ δὲ τοῦτο ἐπήγγελλε μόνον, ὅτι τάχιστα τὴν γυναῖκα ἐξ ἀνθρώπων ἀφανιεῖν, ἐπ' ἐλπίδος ὀχεῖσθαι μεγάλων ἀγαθῶν, ἦν τὰ ἐπηγγελμένα ποιοίη, 16.5 καταστησαμένη τὸν ἄνθρωπον. καὶ ὃς ἐν Ἰταλία γενόμενος (οὐ γὰρ οἶδεν ἀνθρώπου φύσις ὀκνηρῶς ἐς ἄδικον φόνον ἰέναι, ἀρχῆς τινος ἴσως ἢ χρημάτων ἐν ἐλπίδι κειμένων μεγάλων) οὐκ οἶδα ἦντινα Θευδάτῳ παραίνεσιν ποιησάμενος διαχρήσασθαι τὴν Ἀμαλασοῦνθαν ἀνέπεισε. καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἔς τε τὸ τοῦ μαγίστρου ἀξίωμα ἦλθε καὶ ἐπὶ πλεῖστον δυνάμεώς τε καὶ μάλιστα πάντων ἔχθους. 16.6 Τὰ μὲν οὖν κατὰ τὴν Ἀμαλασοῦνθαν ἐς τοῦτο 16.7 ἐτελεύτα. ἦν δὲ τις Ἰουστινιανῶ ἐπιστολογράφος, Πρίσκοις ὀνόματι, ἄγαν πονηρὸς μὲν καὶ Παφλαγῶν καὶ πρέπων τῷ προστάτῃ τὸν τρόπον ἀρέσκειν, λίαν δὲ πρὸς αὐτὸν εὐνοϊκῶς ἔχων καὶ πρὸς αὐτοῦ τυγχάνειν τῶν ὁμοίων οἰόμενος· διὸ δὴ καὶ χρημάτων μεγάλων ὧν κύριος ὑπῆρχεν οὐκ ἐν δίκῃ τάχιστα 16.8 γέγονε. τοῦτον δὴ ἄτε ὀφρυάζοντά τε καὶ οἱ ἀντιτείνειν πειρώμενον ἢ Θεοδώρα ἐς τὸν ἄνδρα διέβαλε. 16.9 καὶ τὰ μὲν πρῶτα οὐδὲν ἦνυσεν, οὐ πολλῶν δὲ ὕστερον αὐτὴ μὲν τὸν ἄνθρωπον χειμῶνος μέσου εἰς ναῦν ἐμβιβάσασα ὅπῃ ἐβούλετο ἔπεμψε καὶ ἀποθρίξασα ἱερέα 16.10 οὗτι ἐκούσιον ἠνάγκασεν εἶναι. αὐτὸς δὲ δόκησιν παρεχόμενος ὅτι δὴ τῶν ποιουμένων οὐδὲν εἰδείη Πρίσκον μὲν οὐ διηρευνᾶτο ὅπῃ γῆς εἴη οὐδὲ ἐν μνήμῃ τὸ λοιπὸν εἶχεν, ἀλλὰ σιωπῇ ὡσπερ ληθάργῳ ἀλοῦς καθῆστο, τὰ μέντοι χρήματα ὀλίγων οἱ ἀπολελειμμένων 16.11 ἐληΐσατο πάντα. ὑποψίας δὲ συμπεσούσης αὐτῇ ἐρωτολήπτῳ εἶναι εἰς τῶν οἰκετῶν ἕνα, Ἀρεόβινδον ὄνομα, βάρβαρον μὲν γένος, εὐπρεπῆ δὲ καὶ νεανίαν, ὄνπερ ταμίαν αὐτὴ καταστησαμένη ἐτύγχανεν, ἀπολύσασθαι βουλομένη τὸ ἐγκλημα, καίπερ, ὡς φασι, τοῦ ἀνθρώπου δαιμονίως ἐρῶσα, ἐν μὲν τῷ παρόντι πικρότατα αὐτὸν ἀπ' οὐδεμιᾶς αἰτίας αἰκίζεσθαι ἔγνω, τὸ δὲ λοιπὸν οὐδὲν τι ἄμφ' αὐτῷ ἔγνωμεν, οὐδέ τις αὐτὸν 16.12 τὸν ἄχρι νῦν εἶδεν. ἦν γάρ τι τῶν πρᾶσσομένων ἀποκρύπτεσθαι αὐτῇ βουλομένη εἴη, τοῦτο δὴ ἄρρητόν τε καὶ ἀμνημόνευτον ἅπασιν ἔμεινε, καὶ οὔτε τῷ ἐπισταμένῳ ἀγγεῖλαι τῶν τι ἀναγκαίων ἔτι ἐξῆν οὔτε τῷ μανθάνειν βουλομένῳ πυθάνεσθαι, κἂν πάνυ τις 16.13 περιέργος ἦν. τοιοῦτο γὰρ δέος ἐξ οὗ γεγόνασιν ἄνθρωποι ἐκ τυράννων οὐδενὸς γέγονεν, ἐπεὶ οὐδὲ λατὸν 16.14 θεῖν τινα τῶν προσκεκρουκότων οἶόν τε ἦν. πλῆθος γὰρ κατασκόπων αὐτῇ τὰ λεγόμενα καὶ πρᾶσσόμενα ἐν 16.15 τε τῇ ἀγορᾷ καὶ ταῖς οἰκίαις ἐσήγγελλον. ἠνίκα τοίνυν τοῦ παραπεπτωκότος τὴν κόλασιν ἐκφέρεσθαι οὐδαμῆ 16.16 ἠθέλεν, ἐποίει τάδε. τὸν ἄνθρωπον μετακαλεσαμένη, ἦν τις τῶν λογίμων ἐτύγχανεν ὧν, μόνη τε αὐτῇ τῶν ὑπουργούντων τινὶ παραδοῦσα μόνῳ ἐπήγγελλεν εἰς τὰς ἐσχατίας αὐτὸν μετακομίσαι τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς. 16.17 καὶ ὃς ἄωρὶ τῶν νυκτῶν κατακεκαλυμμένον αὐτὸν καὶ δεθέντα εἰς τὴν ναῦν ἐμβιβάσας καὶ σὺν αὐτῷ γεγωνῶς, οὗ οἱ πρὸς τῆς γυναικὸς ἐπετέτακτο, ἐνταῦθα παρεδίδου λαθραιότερον τῷ ἐς ταύτην τὴν ὑπουργίαν ἰκανῶς ἔχοντι, φυλάσσειν τε ὡς ἀσφαλέστατα ἐπιστείλας τὸν ἄνθρωπον καὶ ἀπειπῶν μηδενὶ φράζειν, ἕως ἂν ἢ τὸν ταλαίπωρον ἢ βασιλὶς οἰκτιζῆται ἢ χρόνον πολὺν τῇ ἐνταῦθα κακοπαθείᾳ δυσθανατήσας τε καὶ καταμαρανθεῖς τελευτήσειεν, ἀπηλλάσσετο. 16.18 Καὶ Βασιανὸν δὲ τινα Πράσινον, οὐκ ἀφανῆ νέον ὄντα, αὐτῇ διαλοιδορησάμενον δι' ὀργῆς ἔσχε. διὸ δὴ ὁ Βασιανὸς

(οὐ γὰρ ἀνήκοος ταύτης δὴ τῆς ὀργῆς 16.19 ἐγεγόνει) ἐς τοῦ ἀρχαγγέλου τὸν νεῶν φεύγει. ἡ δὲ οἱ ἐπέστησεν αὐτίκα τὴν τῷ δήμῳ ἐφροσῶσαν ἀρχὴν, οὐδὲν μὲν τῆς λαιδορίας ἐπικαλεῖν ἐπαγγείλασα, ὅτι 16.20 δὲ παιδεραστοίη ἐπενεγκοῦσα. καὶ ἡ μὲν ἀρχὴ ἐκ τοῦ ἱεροῦ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσασα ἠκίζετο ἀνυποίστω τινὶ κολάσει, ὁ δὲ δήμος ἅπας ἐπεὶ ἐν τοιαύταις συμφοραῖς εἶδε σῶμα ἐλευθέριον τε καὶ ἀνειμένη ἄνωθεν διαίτη ἐντραφέν, ἀπήλγησάν τε τὸ πάθος εὐθύς καὶ ζῆν οἰμωγῇ ἀνέκραγον οὐράνιον ὅσον ἐξαιτούμενοι τὸν 16.21 νεανίαν. ἡ δὲ αὐτὸν ἔτι μᾶλλον κολάσασα καὶ τὸ αἰδοῖον ἀποτεμομένη διέφθειρεν ἀνεξελέγκτως, καὶ τὴν 16.22 οὐσίαν ἐς τὸ δημόσιον ἀνεγράψατο. οὕτως ἠνίκα ὀργῶν τὸ γύναιον τοῦτο, οὔτε ἱερὸν ὄχυρὸν ἐγεγόνει οὔτε νόμου του ἀπαγόρευσις οὔτε πόλεως ἀντιβόλησις ἐξελέσθαι τὸν παραπεπτωκότα ἱκανὴ ἐφαίνετο οὔσα, οὔτε ἄλλο αὐτῇ ἀπὴντα τῶν πάντων οὐδέν. 16.23 καὶ Διογένην δὲ τινα οἶα Πράσινον ὄντα δι' ὀργῆς ἔχουσα, ἄνδρα ἀστεῖον καὶ ποθεινὸν ἅπασί τε καὶ αὐτῷ τῷ βασιλεῖ, οὐδέν τι ἤσσον γάμων ἀνδρείων συκο16.24 φαντεῖν ἐν σπουδῇ εἶχε. δύο γοῦν ἀναπέισασα τῶν αὐτοῦ οἰκετῶν κατηγορούς τε καὶ μάρτυρας τῷ κεκτη16.25 μένῳ ἐπέστησε. τοῦ δὲ οὐ κρύβδην ἐξεταζομένου καὶ λαθραιότατα, ἥπερ εἰώθει, ἀλλ' ἐν δημοσίῳ, δικαστῶν ἠρημένων πολλῶν τε καὶ οὐκ ἀδόξων, διὰ τὴν Διογένους δόξαν, ἐπεὶ οὐκ ἐδόκουν ἀκριβολογουμένοις τοῖς δικασταῖς οἱ τῶν οἰκετῶν λόγοι ἀξιοχρεῶ ἐς τὴν κρίσιν εἶναι, ἄλλως τε καὶ παιδαρίων ὄντων, Θεόδωρον τῶν Διογένει ἀναγκαίων τινὰ ἐν τοῖς εἰωθόσιν οἰκί16.26 δίοις καθεῖρξεν. ἐνταῦθα πολλαῖς μὲν θωπείαις, πολλοῖς δὲ τὸν ἄνθρωπον αἰκισμοῖς περιῆλθεν. ἐπεὶ τέ οἱ οὐδὲν προὔχωρει, νευρὰν βοείαν ἐς τοῦ ἀνθρώπου τὴν κεφαλὴν ἀμφὶ τὰ ὦτα περιελίξαντας τὴν νευρὰν 16.27 στρέφειν τε καὶ σφίγγειν ἐκέλευε. καὶ τοὺς μὲν οἱ ὀφθαλμοὺς Θεόδωρος ἐκπεπηδηκέναι τὴν οἰκείαν λιπόντας χῶραν ὑπώπτευσεν, οὐδὲν μέντοι τῶν οὐ γεγο16.28 νότων ἀναπλάσσειν ἔγνω. διὸ δὴ οἱ μὲν δικασταὶ ἅτε ἀμαρτυρήτου δίκης Διογένους ἀπέγνωσαν, ἡ δὲ πόλις ἐορτὴν ἀπ' αὐτοῦ πανδημεῖ ἤγεν. 17.1 Ἀλλὰ τοῦτο μὲν τῆδε ἐχώρησεν. ἐρρήθη δὲ ἀρχομένῳ μοι τοῦδε τοῦ λόγου καὶ ὅσα Βελισάριόν τε 17.2 καὶ Φώτιον καὶ Βούζην αὐτῇ ἐργασθείη. στασιῶται δὲ Βένετοι δύο Κίλικες γένος Καλλινίκῳ τῷ Κιλικίας Δευτέρῳ ἄρχοντι σὺν θορύβῳ πολλῷ ἐπιστάντες χειρῶν ἀδίκων ἐπ' αὐτὸν ἤρξαν, τὸν τε αὐτοῦ ἵπποκόμον ἄγχιστά που ἐστῶτα καὶ ἀμύνειν τῷ κεκτημένῳ πειρώμενον ἔκτειναν, τοῦ τε ἄρχοντος καὶ τοῦ δήμου θεω17.3 μένου παντός. καὶ ὁ μὲν τοὺς στασιώτας ἄλλων τε πολλῶν καὶ τοῦδε ἀλόντας τοῦ φόνου ἐν δίκη ἀνεῖλεν, ἡ δὲ μαθοῦσα καὶ ὅτι τοὺς Βενέτους προσποιεῖται ἐνδεικνυμένη, ἔτι αὐτὸν τὴν ἀρχὴν ἔχοντα ἐν τῷ τῶν 17.4 φονέων τάφῳ ἀνεσκολόπισεν οὐδενὶ λόγῳ. βασιλεὺς δὲ κλάειν τε καὶ ὀδύρεσθαι τὸν ἀπολωλότα σκηπτόμενος καθῆστο γρυλλίζων, πολλὰ τε τοῖς ἐς τὴν πρᾶξιν ὑπουργηκόσιν ἀνατεινόμενος οὐδὲν ἔδρασε, τὰ μέντοι χρήματα τοῦ τετελευτηκότος ληΐζεσθαι ὡς ἤκιστα ἀπηξίωσεν. 17.5 Ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ἀμαρτάδων τῶν ἐς τὸ σῶμα κολάσεις τῇ Θεοδώρᾳ ἐπινοεῖν ἐπιμελὲς ἦν. πόρνας ἀμέλει πλέον ἢ πεντακοσίας ἀγείρασα ἐν ἀγορᾷ μέση ἐς τριώβολον, ὅσον ἀποζῆν μισθαρνούσας, ἔς τε τὴν ἀντιπέρας ἠπειρον στείλασα ἐν τῷ καλουμένῳ Μετανοίᾳ μοναστηρίῳ καθεῖρξε τὸν βίον μεταμφιέσασθαι ἀναγ17.6 κάζουσα. ὧν δὴ τινες ἐρρίπτουν αὐτὰς ἀφ' ὑψηλοῦ νύκτωρ, ταύτη τε τῆς ἀκουσίου μεταβολῆς ἀπηλλάσσοντο. 17.7 Δύο δὲ κόραι ἐν Βυζαντίῳ ἀδελφαὶ ἦτην, οὐκ ἐκ πατρός τε καὶ τριγωνίας ὑπάτων μόνον, ἀλλ' ἀνέκαθεν αἵματος τοῦ πρώτου ἐν γε τῇ συγκλήτῳ βουλῇ γεγο17.8 νυῖαι. ταύταις ἤδη ἐς γάμον ἐλθούσαις ἀπολωλότων τῶν ἀνδρῶν χήραις γεγονέναι ξυνέπεσεν. αὐτίκα δὲ ἄνδρας ἡ Θεοδώρα δύο ἀγελαίους τε καὶ βδελυροὺς ἀπολέξασα συνοικίζειν αὐταῖς ἐν σπουδῇ εἶχεν, ἐπικα17.9 λοῦσα μὴ σωφρόνως βιοῦν. ὅπερ ἴνα μὴ γένηται δεῖσασαι, ἐς τὸ τῆς Σοφίας ἱερὸν φεύγουσιν, ἔς τε τὸν θεῖον λουτρῶνα ἐλθοῦσαι τῆς ἐνταῦθα κολυμβήθρας 17.10 ἀπρίξ εἶχοντο. ἀλλὰ τοσαύτην αὐταῖς

ανάγκην τε καὶ κακοπάθειαν προσετρίψατο ἡ βασίλισσα ὥστε αὐταῖς ἀπαλλαξιοῦσαι τῶν ἐνθένδε κακῶν τὸν γάμον αὐτῶν ἀνταλλάξασθαι ἐν σπουδῇ γέγονεν. οὕτως αὐτῇ ἄχραν^{17.11} τος οὐδεὶς ἢ ἄσυλος μεμένηκε χῶρος. αὐται μὲν οὖν ἀνδράσι πτωχοῖς τε καὶ ἀπερριμμένοις πολλῶ ἀπὸ τῆς σφετέρας ἀξίας ἀκούσαι ξυνωκίσθησαν, καίπερ εὐπα^{17.12} τριδῶν σφίσι παρόντων μνηστήρων. ἡ δὲ μήτηρ αὐταῖς χήρα καὶ αὐτὴ γεγονυῖα οὔτε ἀνοιμῶξαι οὔτε ^{17.13} ἀποκλαῦσαι τολμῶσα τὸ πάθος παρῆν τῇ ἐγγύῃ. ὕστερον δὲ ἀφοσιουμένη ἡ Θεοδώρα τὸ μίasma, δημοσίαις ^{17.14} αὐτὰς παρηγορῆσαι ξυμφοραῖς ἔγνω. ἄρχοντα γὰρ ἐκάτερον κατεστήσατο. καὶ ταῖς μὲν κόραις παραψυχὴ οὐδ' ὡς γέγονε, πάθη δὲ ἀνήκεστα καὶ ἀνύποιστα τοῖς ὑπηκόοις σχεδόν τι ἅπασι πρὸς τῶν ἀνδρῶν τούτων ξυνηνέχθη παθεῖν, ἅπερ μοι ἐν τοῖς ὀπισθεν λόγοις ^{17.15} λελέξεται. Θεοδώρα γὰρ οὔτε ἀρχῆς οὔτε πολιτείας ἀξίωσις οὔτε τι ἄλλο ἐπιμελὲς ἦν, εἰ τὸ βούλημα περνεῖται μόνον. ^{17.16} Ἐτύγχανε δὲ ὑπὸ τοῦ κυήσασα τῶν ἐραστῶν, ἠνίκα ἔτι ἐπὶ σκηνῆς ἦν, τοῦ δὲ κακοῦ ὀψὲ τοῦ καιροῦ αἰσθομένη πάντα μὲν ἐς τὸ ἀμβλύσκειν, ὥσπερ εἰώθει, ἐποίει, ἄωρον δὲ ἀποκτινύναι τὸ βρέφος οὐδεμιᾶ μηχανῇ εἶχεν, ἐπεὶ οὐ πολλῶ ἀπελέλειπτο τοῦ ἀνθρωπο^{17.17} εἰδὲς γένος γεγονέναι. διὸ δὴ ἐπεὶ οὐδὲν προὔχῳρει, τῆς πείρας ἀφεμένη τίκτειν ἠνάγκαστο. ὀρῶν δὲ αὐτὴν ὁ τοῦ τεχθέντος πατὴρ ἀπορουμένην τε καὶ ἀσχάλλουσαν, ὅτι μήτηρ γενομένη τῷ σώματι ὁμοίως ἐργάζεσθαι οὐκέτι ἂν δυνατὴ εἶη, ἐπεὶ καὶ ἀληθῶς δὴ ὑπήσθετο ὡς διαχρήσεται τὸ παιδίον, ἀνείλετό τε καὶ Ἰωάννην ἐπονομάσας, ἐπεὶ ἄρσεν ἦν, ἐς τὴν Ἀραβίαν ^{17.18} ἐς ἣνπερ ὠρμητο ἀπιῶν ὤχετο. ἐπεὶ δὲ αὐτὸς μὲν τελευτᾶν ἔμελλεν, Ἰωάννης δὲ ἤδη μειράκιον ἦν, τὸν πάντα λόγον αὐτῷ ἀμφὶ τῇ μητρὶ ὁ πατὴρ ἔφρασε. ^{17.19} καὶ ὅς ἅπαντα ἐπὶ τῷ πατρὶ ἐξ ἀνθρώπων ἀφανισθέντι τὰ νόμιμα ποιήσας, χρόνῳ τινὶ ὕστερον ἐς Βυζάντιον ἦλθε καὶ τοῖς παρὰ τὴν μητέρα τὰς εἰσόδους ἀεὶ ποιου^{17.20} μένοις τὸ πρᾶγμα ἀγγέλλει. οἱ δὲ οὐδὲν ἀπὸ τοῦ ἀνθρωπέου τρόπου αὐτὴν λογιεῖσθαι ὑποτοπήσαντες ἐπαγγέλλουσι τῇ μητρὶ ὅτι δὴ αὐτῆς Ἰωάννης ὁ υἱὸς ^{17.21} ἦκοι. δείσασα δὲ ἡ γυνὴ μὴ ἐς τὸν ἄνδρα ἔκπυστος ὁ λόγος γένηται, τὸν παῖδά οἱ ἐς ὄψιν ἐκέλευεν ἦκειν. ^{17.22} ἐπεὶ τε εἶδε παραγενόμενον, τῶν οἰκείων τινὶ ἐνεχεῖ^{17.23} ρισεν, ὥπερ ἀεὶ τὰ τοιαῦτα ἐπέχειν εἰώθει. καὶ τρόπῳ μὲν ὅτῳ ὁ ταλαίπωρος ἐξ ἀνθρώπων ἠφάνισται οὐκ ἔχω εἰπεῖν, οὐδεὶς δὲ αὐτὸν ἄχρι δεῦρο ἰδεῖν οὐδὲ ἀπογενομένης τῆς βασιλίδος ἔσχε. ^{17.24} Τότε καὶ ταῖς γυναίξι σχεδόν τι ἀπάσαις τὸν τρόπον διεφθάρθαι ξυνέβη. ἐξήμαρτον γὰρ ἐς τοὺς ἀνδρας ἐξουσίᾳ τῇ πάσῃ, οὐ φέροντος αὐταῖς κίνδυνόν τινα ἢ βλάβην τοῦ ἔργου, ἐπεὶ καὶ ὅσαι μοιχείας ἀλοῖεν, αὐται κακῶν ἀπαθεῖς ἔμενον, παρὰ δὲ τὴν βασιλίδα αὐτίκα ἰοῦσαι ἀντίστροφοὶ τε γενόμεναι καὶ δίκην οὐ γεγονότων ἐγκλημάτων ἀντιλαχοῦσαι τοὺς ἀνδρας ὑπὴ^{17.25} γον. περιῆν τε αὐτοῖς ἀνεξελέγκτοις οὔσι τὴν μὲν προῖκα ἐν διπλασίῳ ἀποτινύναι, μεμαστιγμένοις δὲ ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον ἐς τὸ δεσμωτήριον ἀπαχθῆναι, καὶ αὖ πάλιν τὰς μοιχευτρίδας ἐπιδεῖν κεκομψευμένας τε καὶ πρὸς τῶν μοιχῶν ἀδεέστερον λαγνευομένας. τῶν δὲ μοιχῶν πολλοὶ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἔργου καὶ τιμῆς ^{17.26} ἔτυχον. διόπερ οἱ πλεῖστοι τὸ λοιπὸν πάσχοντες πρὸς τῶν γυναικῶν ἀνόσια ἔργα ἀσμενέστατα ἀμαστίγωτοι σιωπῇ ἔμενον, τὴν παρρησίαν αὐταῖς τῷ μὴ πεφωρᾶσθαι δοκεῖν ἐνδιδόντες. ^{17.27} Αὕτη ἅπαντα πρυτανεύειν αὐτογνωμονοῦσα τὰ ἐν τῇ πολιτείᾳ ἠξίου. τὰς τε γὰρ ἀρχὰς καὶ ἱερωσύνας ἐχειροτόνει, ἐκεῖνο μόνον διερευνωμένη καὶ φυλασσομένη ἐνδελεχέστατα, μὴ καλὸς ἢ ἀγαθὸς τις ὁ τὸ ἀξίωμα μετιῶν εἶη, καὶ οὐχ οἷός τέ οἱ ἐσόμενος ἐς τὰ ^{17.28} ἐπαγγελλόμενα ὑπουργήσειν. καὶ τοὺς γάμους ἅπαντας τῇ θεῖᾳ ἐξουσίᾳ τινὶ διωκεῖτο, τοῦ τε γαμεῖν πρότερον οὐδεμιᾶν ἀνθρωποὶ ἐγγύην ἐκουσίαν πεποιήνται. ^{17.29} γυνὴ γὰρ ἐκάστῳ ἐξαπιναίως ἐγίνετο, οὐχ ὅτι δὴ ἐς αὐτὸν ἤρεσκεν, ὅπερ κὰν τοῖς βαρβάροις εἰώθει, ἀλλ' ^{17.30} ὅτι βουλομένη τῇ Θεοδώρα εἶη. ὅπερ αὖ καὶ ταῖς γαμουμέναις ἀνάπαλιν ξυνέβαινε

πάσχειν. ἀνδράσι γὰρ 17.31 ξυνιέναι οὐδαμῆ ἐθελούσαι ἠναγκάζοντο. πολλάκις δὲ καὶ τὴν νύμφην ἐκ τῆς παστάδος ἀποβιάσασα λόγω οὐδενὶ ἀνυμέναιον τὸν νυμφίον ἀφῆκε, τοῦτο μόνον 17.32 ξὺν ἀκροχολίᾳ εἰποῦσα, ὅτι δὴ αὐτὴν ἀπαρέσκοι. ὅπερ ἄλλους τε πολλοὺς ἔδρασε καὶ Λέοντα, ὅσπερ ῥεφερενδάριος ἦν τὴν τιμὴν, καὶ Σατορνῖνον, τὸν Ἑρμογένους τοῦ μαγίστρου γεγονότος ἐπὶ μνηστῆ. τούτῳ γὰρ τῷ Σατορνῖνῳ ἦν τις ἀνεψιαδῆ παρθένος μνηστῆ, ἔλευθέριος καὶ κοσμία, ἦνπερ οἱ Κύριλλος ὁ πατὴρ κατηγ17.33 γύησεν Ἑρμογένους τοῦ βίου ἤδη ἀπολυθέντος. πεπηγυίας τε αὐτοῖς τῆς παστάδος τὸν νυμφίον καθεῖρξεν, ἕς τε τὴν ἑτέραν παστάδα ἦχθη, ἔγημέ τε κωκύων καὶ 17.34 οἰμώζων ὅσον τὴν Χρυσομαλλοῦς παῖδα. Χρυσομαλλῶ δὲ αὕτη πάλαι μὲν ὀρχηστρίς ἐγεγόνει καὶ αὖθις ἑταίρα, τότε δὲ ξὺν ἑτέρᾳ Χρυσομαλλοῖ καὶ Ἰνδαροῖ ἐν Παλα17.35 τίῳ τὴν δίαιταν εἶχεν. ἀντὶ γὰρ τοῦ φαλλοῦ καὶ τῆς ἐν θεάτρῳ διατριβῆς τῆδε διωκοῦντο τὰ πράγματα. 17.36 ξυγκαταδαρθῶν δὲ ὁ Σατορνῖνος τῇ νύμφῃ καὶ διαπεπαρθενευμένην εὐρών ἕς τινα τῶν ἐπιτηδείων ἐξήνεγ17.37 κεν ὅτι δὴ οὐκ ἄτρητον γῆμαι. ὅπερ ἐπεὶ ἐς Θεοδώραν ἦλθε, τοὺς ὑπηρέτας ἐκέλευεν ἄτε ἀποσεμνυνόμενόν τε καὶ ὀγκωθέντα οὐδὲν αὐτῷ προσῆκον, μετέωρον αἶρειν, οἷα τὰ ἐς γραμματιστοῦ φοιτῶντα παιδιά, ξαίνουσά τε κατὰ τῶν νώτων πολλὰς ἀπεῖπεν αὐτῷ μὴ φλυάρῳ εἶναι. 17.38 Οἷα μέντοι καὶ Ἰωάννην τὸν Καππαδόκην εἰργάσατο ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις ἐρρήθη. ἅπερ αὐτῇ διαπέπρακται τῷ ἀνθρώπῳ χαλεπαινούση, οὐχ ὑπὲρ ὧν ἐς τὴν πολιτείαν ἡμάρτανε (τεκμήριον δὲ τῶν γὰρ ὕστερον δεινότερα ἐς τοὺς ὑπηκόους ἐργασαμένων οὐδένα τοῦτο πεποιήται), ἀλλ' ὅτι τά τε ἄλλα τῇ γυναικὶ καταντικρὺ ἐτόλμα ἰέναι καὶ αὐτὴν ἐς τὸν βασιλέα διέβαλλεν, ὥστε αὐτῇ καὶ τὸν ἄνδρα ἐκπεπολεμῶσθαι 17.39 παρ' ὀλίγον ἐλθεῖν. τῶν γὰρ αἰτιῶν, ὅπερ ὑπεῖπον, ἐνταῦθά μοι μάλιστα τὰς ἀληθεστάτας ἀναγκαῖον 17.40 εἰπεῖν. ἠνίκα τε αὐτὸν ἐπ' Αἰγύπτου καθεῖρξε πεπονθότα ὅσα μοι ἀμφ' αὐτῷ προδεδήλωται, οὐδ' ὡς τινα ἔλαβε τῆς τοῦ ἀνθρώπου κολάσεως κόρον, ἀλλὰ ψευδομάρτυρας ἐπ' ἐκείνῳ διερευνωμένη οὐδέποτε ἀνίει. 17.41 τέτρασι δὲ ἐνιαυτοῖς ὕστερον Πρασίνοιο εὐρέσθαι δύο τῶν ἐν Κυζίκῳ στασιωτῶν ἴσχυσεν, οἵπερ τῶν τῷ ἐπι17.42 σκόπῳ ἐπαναστάντων ἐλέγοντο εἶναι. καὶ αὐτοὺς θωπεΐαις τε καὶ λόγοις καὶ ἀπειλαῖς περιῆλθεν, ὥστε ἄτερος μὲν κατορρωδῆσας καὶ ταῖς ἐλπίσιν ἐπαρθεὶς 17.43 τὸ μίasma τοῦ φόνου ἐς τὸν Ἰωάννην ἀνήνεγκεν. ὁ δὲ δὴ ἕτερος τῆς ἀληθείας ἀπ' ἐναντίας ἐλθεῖν οὐδαμῆ ἔγνω, καίπερ οὕτως ἐκ τῆς βασάνου καταταθεὶς, ὥστε 17.44 ὅτι δὴ καὶ τεθνήξεται αὐτίκα μάλα ἐπίδοξος ἦν. διὸ δὴ τὸν μὲν Ἰωάννην τούτῳ δὴ τῷ παραπετάσματι διαχρήσασθαι οὐδεμιᾶ μηχανῆ ἔσχε, τοῖν δὲ νεανίαιν τούτοις χεῖρας τὰς δεξιὰς ἔτεμε, τοῦ μὲν ὅτι ψευδομαρτυρεῖν οὐδαμῆ ἠθέλε, τοῦ δὲ ὅπως μὴ ἐπιφανῆς 17.45 ἡ ἐπιβουλή ἐς τὸ πᾶν γένηται. τούτων δὲ οὕτως ἐν τῷ δημοσίῳ πρassoμένων τῆς ἀγορᾶς, Ἰουστινιανὸς ἐποιεῖτο τῶν πρassoμένων μηδενὸς τὸ παράπαν ξυνεῖναι. 18.1 Ὅτι δὲ οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλὰ δαίμων τις, ὥσπερ εἴρηται, ἀνθρωπόμορφος ἦν, τεκμηριώσαιτο ἂν τις τῷ μεγέθει σταθμώμενος ὧν εἰς τοὺς ἀνθρώπους κακῶν 18.2 ἔδρασεν. ἐν γὰρ τῷ ὑπερβάλλοντι τῶν πεπραγμένων 18.3 καὶ ἡ τοῦ δεδρακότος δύναμις ἔνδηλος γίνεται. τὸ μὲν οὖν μέτρον ἐς τὸ ἀκριβὲς φράσαι τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀνηρημένων οὐκ ἂν ποτε, μοὶ δοκεῖ, τῶν πάντων τινὶ 18.4 ἢ τῷ θεῷ δυνατὰ εἶη. θᾶσσον γὰρ ἂν τις, οἶμαι, τὴν πᾶσαν ψάμμον ἐξαριθμήσειεν ἢ ὅσους ὁ βασιλεὺς οὗτος ἀνήρηκε. τὴν δὲ χώραν ἐπὶ πλεῖστον διαριθμούμενος, ἦνπερ ἔρημον τῶν ἐνοικούντων ξυμπέπτωκεν εἶναι, μυριάδας μυριάδων μυρίας φημὶ ἀπολωλέναι. 18.5 Λιβύῃ μὲν γὰρ ἐς τοσοῦτον διήκουσα μέτρον οὕτως ἀπόλωλεν ὥστε ὁδὸν ἰόντι πολλὴν ἀνδρὶ ἐντυχεῖν 18.6 χαλεπὸν τε καὶ λόγου ἄξιον εἶναι. καίτοι Βανδύλων μὲν τῶν ὅπλα ἀρχὴν αἰρομένων ἐνταῦθα μυριάδες ὀκτὼ ἐτύγχανον οὔσαι, γυναιῶν δὲ καὶ παιδαρίων καὶ 18.7 θεραπεόντων αὐτῶν τίς ἂν εἰκάσειε μέτρον; Λιβύων δὲ τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν

ώκημένων τὰ πρότερα καὶ γῆν γεωργούντων ἐργασίαν τε τὴν κατὰ θάλασσαν ἐργαζομένων, ὅπερ μοι αὐτόπτη ἐπὶ πλείστον γεγονέναι τετύχηκε, πῶς ἂν τις τὸ πλῆθος διαριθμεῖσθαι ἱκανὸς εἴη τῶν πάντων ἀνθρώπων; τούτων δὲ πολλῶ ἔτι πλείους Μαυρούσιοι ἦσαν ἐνταῦθα, οἷς δὴ ἅπασι ζύν 18.8 τε γυναιξὶ καὶ γόνῳ διεφθάρθαι ζυνέβη. πολλοὺς δὲ αὖ τῆ καὶ Ῥωμαίων στρατιωτῶν καὶ τῶν αὐτοῖς ἐκ Βυζαντίου ἐπισπομένων ἢ γῆ ἔκρυσεν. ὥστε εἴ τις μυριάδας ἀνθρώπων ἔν γε Λιβύῃ πεντακοσίας ἰσχυρίζεται ἀπολωλέναι, οὐκ ἂν ποτε τῷ πράγματι, οἶμαι, 18.9 διαρκῶς εἴποι. αἴτιον δὲ ὅτι Βανδίλων εὐθὺς ἠσημένων οὐχ ὅπως κρατύνηται τὴν τῆς χώρας ἐπικράτησιν ἐπιμελὲς οἱ ἐγίνετο, οὐδ' ὅπως οἱ ἢ τῶν ἀγαθῶν φυλακὴ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ εὐνοίᾳ τῶν κατηκῶν εἴη προϋνόησεν, ἀλλὰ Βελισάριον αὐτίκα μελλήσει οὐδεμιᾶ μετεπέμπετο, τυραννίδα οἱ οὐδαμόθεν προσήκουσαν ἐπεγκαλέσας, ὅπως τὸ ἐνθένδε διοικούμενος κατ' ἐξουσίαν Λιβύην καταπιὼν ὄλην ληΐζηται. 18.10 Τιμητὰς ἀμέλει τῆς γῆς εὐθὺς ἔπεμπε καὶ φόρους ἐπετίθει πικροτάτους τινὰς οὐ πρότερον ὄντας. καὶ τῶν χωρίων προσεποιεῖτο, εἴ τι ἄριστον ἦν, καὶ Ἀρεία 18.11 νοὺς τῶν ἐν σφίσιν αὐτοῖς μυστηρίων εἶργε. καὶ ταῖς στρατιωτικαῖς συντάξεσιν ὑπερήμερος ἦν, καὶ ἄλλως τοῖς στρατιώταις ἐγεγόνει βαρὺς. ἐξ ὧν αἱ στάσεις 18.12 φυόμεναι τετελευτήκασιν εἰς ὄλεθρον μέγαν. οὐ γὰρ μένειν ἐν τοῖς καθεστῶσι ποτε ἴσχυεν, ἀλλὰ ζυγχεῖν τε καὶ ἀναθολοῦν ἐπεφύκει πάντα. 18.13 Ἰταλία δὲ οὐχ ἦσσαν ἢ τριπλασία Λιβύης οὕσα ἔρημος ἀνθρώπων πολλῶ μᾶλλον ἔτι ἢ ἐκείνη πανταχόθι γεγένηται. ὥστε δὴ μέτρον τῶν κἀνταῦθα 18.14 ἀνηρημένων ἐγγύθεν ἢ δῆλωσις ἔσται. ἢ γὰρ αἰτία τῶν ἐν Ἰταλίᾳ ζυμπεπτωκότων ἤδη μοι ἔμπροσθεν δεδιήγηται. ἅπαντά τε γὰρ ὅσα ἐν Λιβύῃ, κἀνταῦθα 18.15 αὐτῷ ἡμαρτήθη. καὶ τοὺς καλουμένους λογοθέτας προσεπιπέμψας ἀνεχαίτισέ τε καὶ διέφθειρεν εὐθὺς 18.16 ἅπαντα. κατέτεινε δὲ ἢ Γότθων ἀρχὴ πρὸ τοῦδε τοῦ πολέμου ἐκ Γάλλων τῆς γῆς ἄχρι τῶν Δακίας ὀρίων, 18.17 οὗ δὴ πόλις τὸ Σίρμιόν ἐστι. Γαλλίας μὲν οὖν καὶ Βενετίων γῆν τὴν πολλὴν Γερμανοὶ ἔσχον, ἐπειδὴ 18.18 ἀφίκετο ἐς Ἰταλίαν ὄ Ῥωμαίων στρατός. Σίρμιον δὲ καὶ τὰ ἐκείνη χωρία Γήπαιδες κατέχουσιν, ἅπαντα μέντοι συλλήβδην εἰπεῖν ἀνθρώπων παντελῶς ἔρημα. 18.19 τοὺς μὲν γὰρ ὁ πόλεμος, τοὺς δὲ νόσος τε καὶ λιμὸς 18.20 διεχρήσαντο, ἃ δὴ τῷ πολέμῳ ἔπεσθαι πέφυκεν. Ἰλλυριοὺς δὲ καὶ Θράκην ὄλην, εἴη δ' ἂν ἐκ κόλπου τοῦ Ἰονίου μέχρι ἐς τὰ Βυζαντίων προάστεια, ἐν τοῖς Ἑλλάς τε καὶ Χερρονησιωτῶν ἢ χώρα ἐστίν, Οὐννοὶ τε καὶ Σκλαβηνοὶ καὶ Ἄνται σχεδόν τι ἀνὰ πᾶν καταθέοντες ἔτος, ἐξ οὗ Ἰουστινιανὸς παρέλαβε τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν, ἀνῆκεστα ἔργα εἰργάσαντο τοὺς ταύτη 18.21 ἀνθρώπους. πλέον γὰρ ἐν ἐκάστη ἐσβολῇ οἶμαι ἢ κατὰ μυριάδας εἴκοσιν εἶναι τῶν τε ἀνηρημένων καὶ ἠνδραποδισμένων ἐνταῦθα Ῥωμαίων, ὥστε τὴν Σκυθῶν ἐρημίαν ἀμέλει ταύτης πανταχόσε τῆς γῆς ζυμβαίνειν εἶναι. 18.22 Τὰ μὲν οὖν ἐν Λιβύῃ τε καὶ Εὐρώπῃ κατὰ τὸν πόλεμον ζυνενεχθέντα τοιαῦτά ἐστι. Σαρακηνοὶ δὲ τοὺς ἐώους Ῥωμαίους ἐκ τῆς Αἰγύπτου μέχρι τῶν Περίδος ὀρίων πάντα τοῦτον τὸν χρόνον διηνεκῶς καταθέοντες οὕτω δὴ ἐνδελεχέστατα κατειργάσαντο, ὥστε ὀλιγανθρωπότατα ζύμπαντα ἐγεγόνει τὰ ἐκείνη χωρία, καὶ οὐ μήποτε ἀνθρώπῳ, οἶμαι, δυνατὰ ἔσται τὸ μέτρον τῶν οὕτως ἀπολωλότων διερευνημένῳ εὐ 18.23 ρέσθαι. Πέρσαι τε καὶ Χοσρόης τετράκις μὲν ἐμβάλλοντες ἐς τὴν ἄλλην Ῥωμαίων ἀρχὴν τὰς τε πόλεις καθεῖλον καὶ τοὺς ἀνθρώπους οὐς ἂν λάβοιεν ἔν τε πόλεσι ταῖς ἀλίσκομέναις καὶ χώρα ἐκάστη τοὺς μὲν κτείνοντες, τοὺς δὲ ζῆν αὐτοῖς ἐπαγόμενοι, ἔρημον τὴν γῆν κατεστήσαντο τῶν ἐνοικούντων, ἢ περ αὐτοὺς 18.24 ἐπισκῆψαι ζυνέπεσεν. ἐξ οὗ δὲ καὶ εἰς γῆν τὴν Κολχίδα ἐσήλασαν, αὐτοῖς τε καὶ Λαζοῖς καὶ Ῥωμαίοις διαφθεῖρεσθαι μέχρι δεῦρο ζυμβαίνει. 18.25 Οὐ μέντοι οὐδὲ Πέρσαις ἢ Σαρακηνοῖς ἢ Οὐννοῖς ἢ τῷ Σκλαβηνῶν γένει ἢ τῶν ἄλλων βαρβάρων τισὶν ἀκραιφνέσιν ἐκ Ῥωμαίων τῆς γῆς ζυνηνέχθη ἀπαλ 18.26 λαγῆναι. ἔν τε γὰρ ταῖς ἐφόδοις καὶ πολλῶ ἔτι μᾶλλον ἔν τε

πολιορκίαις καὶ ξυμβολαῖς ἐναντιώμασι πολλοῖς προσεπταικότες οὐδέν τι ἦσον ξυνδιεφθάρη 18.27 σαν. οὐ γὰρ Ῥωμαῖοι μόνον, ἀλλὰ καὶ βάρβαροι σχεδόν τι πάντες τῆς Ἰουστινιανοῦ μαιφονίας ἀπώ 18.28 ναντο. ἦν μὲν γάρ τε καὶ Χοσρόης αὐτός τε πονηρός τὸ ἦθος καὶ, ὡς μοι ἐν λόγοις εἴρηται τοῖς καθήκουσι, τὰς μὲν αἰτίας αὐτῶ τοῦ πολέμου ὅδε παρείχετο 18.29 πάσας. οὐ γὰρ ἡξίου τοῖς καιροῖς ἐναρμόζειν τὰς πράξεις, ἀλλ' ἀπὸ καιροῦ πάντα εἰργάζετο, ἐν μὲν εἰρήνῃ καὶ σπονδαῖς ἐξαρτούμενος αἰεὶ νῶ δολερῶ ἐπὶ τοὺς πέλας πολέμου αἰτίας, ἐν δὲ τῶ πολέμῳ ἀναπεπτωκῶς τε οὐδενὶ λόγῳ καὶ τὴν τῶν ἔργων παρασκευὴν ὀκνηρῶς ἄγαν διὰ φιλοχρηματίαν ποιούμενος, ἀντί τε σπουδῆς τῆς περὶ ταῦτα περισκοπῶν μὲν τὰ μετέωρα, περιέργος δὲ ἀμφὶ τῇ τοῦ θεοῦ φύσει γινόμενος, καὶ οὔτε τὸν πόλεμον μεθίεις, τῶ μαιφόνος τις καὶ παλαμναῖος εἶναι, οὔτε περιεῖναι τῶν πολεμίων οἴος τε ὦν, τῶ μὴ τὰ δέοντα ὑπὸ μικρολογίας περιεργάζεσθαι. 18.30 ταύτη τε αὐτοῦ βασιλεύοντος ἡ γῆ ζύμπασα ἔμπλεως αἵματος ἀνθρωπεῖου ἔκ τε Ῥωμαίων καὶ βαρβάρων σχεδόν τι πάντων διαρκῶς γέγονε. 18.31 Ταῦτα μέντοι κατὰ τὸν πόλεμον πανταχόθι γῆς τῆς Ῥωμαίων ξυλλήβδην εἰπεῖν ὑπὸ τοῦτον τὸν χρόν 18.32 νον ξυνηνέχθη γενέσθαι. τὰ δὲ κατὰ στάσιν ἐν τε Βυζαντίῳ καὶ πόλει ἐκάστη ξυνενεχθέντα διαριθμούμενος οὐκ ἐλάσσω ἀνθρώπων φόνον ταύτη ξυμβῆναι 18.33 ἢ κατὰ τὸν πόλεμον οἶομαι. τοῦ γὰρ δικαίου καὶ τῆς ὁμοίας ἐπιστροφῆς ἐπὶ τοῖς ἀμαρτανομένοις ὡς ἠκιστα ὄντων, ἀλλὰ κατεσπουδασμένου τῶ βασιλεῖ θατέρου τοῖν μεροῖν μάλιστα ἡσυχίαν οὐδὲ θάτεροι ἦγον, ἀλλ' οἱ μὲν τῶ ἐλασσοῦσθαι, οἱ δὲ τῶ θαρσεῖν ἐς ἀπόγνωσίν τε καὶ ἀπόνοιαν αἰεὶ ἔβλεπον, καὶ πῆ μὲν ἀθρόοι ἐπ' ἀλλήλους ἰόντες, πῆ δὲ κατ' ὀλίγους μαχόμενοι, ἢ καὶ κατ' ἄνδρα ἓνα τὰς ἐνέδρας, ἂν οὔτω τύχοι, ποιούμενοι ἐς δύο καὶ τριάκοντα ἐνιαυτοὺς οὐδένα ἀνιέντες καιρὸν αὐτοῖ τε εἰργάζοντο ἀλλήλους ἀνήκεστα ἔργα καὶ πρὸς τῆς τῶ δῆμῳ ἐφεστῶσης ἀρ 18.34 χῆς ὡς τὰ πολλὰ διεφθείροντο. ἡ μέντοι τίσις τῶν ἀμαρτανομένων ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον ἐς τοὺς Πρασίνοους ἐγένετο. ἔτι μὴν καὶ ἡ ἐς τοὺς Σαμαρείτας καὶ τοὺς καλουμένους αἰρετικούς κόλασις φόνου ἐνέπλησε τὴν 18.35 Ῥωμαίων ἀρχὴν. ταῦτα δὲ μοι ὅσον ἐν κεφαλαίῳ εἰρησθαι ἀπομνημονεύεται τανῦν, ἐπεὶ μοι ἰκανῶς ὀλίγῳ ἔμπροσθεν δεδιήγηται. 18.36 Ταῦτα μὲν κατὰ τὸν ἐν σώματι γενόμενον δαίμονα τετύχηκε γενέσθαι ἐς πάντας ἀνθρώπους, ὥνπερ τὰς αἰτίας αὐτὸς ἄτε βασιλεὺς καταστάς ἔδωκε· καὶ ὅσα μέντοι κατακεκρυμμένη δυνάμει καὶ φύσει δαιμονία 18.37 διειργάσατο ἀνθρώπους κακὰ, ἐγὼ δηλώσω. τούτου γὰρ Ῥωμαίων διοικουμένου τὰ πράγματα πολλὰ καὶ ἄλλα πάθη ξυνηνέχθη γενέσθαι, ἅπερ οἱ μὲν τῇ τοῦ πονηροῦ δαίμονος τῆδε παρουσίᾳ ἰσχυρίζοντο καὶ μηχανῆ ξυμβῆναι, οἱ δὲ αὐτοῦ τὸ θεῖον τὰ ἔργα μισῆσαν ἀποστραφέν τε ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, χώραν δαίμοσι τοῖς παλαμναίοις ἐνδεδωκέναι ταῦτα διαπράξασθαι 18.38 τῆδε. Ἐδεσσαν μὲν γὰρ Σκιρτὸς ἐπικλύσας ὁ ποταμὸς μυρίων δημιουργὸς τοῖς ἐκείνῃ ἀνθρώποις συμφορῶν γέγονεν, ὡς μοι ἐν τοῖς ὀπισθεν λόγοις γεγράφεται. 18.39 Νεῖλος δὲ ἀναβάς μὲν ἦπερ εἰώθει, χρόνοις δὲ οὐκ ἀποβάς τοῖς καθήκουσι, δεινά τινος τῶν ὠκημένων εἰργάσατο ἔργα, ἅπερ μοι καὶ πρότερον δεδιήγηται. 18.40 Κύδνος δὲ Ταρσὸν περιβαλλόμενος σχεδόν τι πᾶσαν ἡμέρας τε αὐτὴν ἐπικλύσας πολλὰς οὐ πρότερον ἀπέστη 18.41 ἕως αὐτὴν ἀνήκεστα κακὰ ἔδρασε. σεισμοὶ δὲ Ἀντιόχειάν τε καθεῖλον τὴν τῆς ἑώας πρώτην καὶ Σελεύκειαν, ἦπερ αὐτῆς ἐκ γειτόνων οἰκεῖται, καὶ τὴν ἐν 18.42 Κίλιξιν ἐπιφανεστάτην Ἀνάζαρβον. αἷς τῶν ξυναπολωλότην ἀνθρώπων τὸ μέτρον τίς ἂν διαριθμεῖσθαι δυνατὸς εἴη; προσθεῖη δὲ ἂν τις τὰ τε Ἰβῶρα καὶ Ἀμάσειαν, ἢ πρώτη ἐν Πόντῳ ἐτύγχανεν οὔσα, Πολύβοτόν τε τὴν ἐν Φρυγίᾳ καὶ ἦν Πισίδαί Φιλομηδὴν καλοῦσι, Λύχνιδόν τε τὴν ἐν Ἠπειρώταις καὶ Κόρινθον, αἷ δὴ πολυανθρωπόταται ἐκ παλαιοῦ ἦσαν. 18.43 ταύταις γὰρ ἀπαξάπασαις ὑπὸ τοῦτον τὸν χρόνον σεισμῶ τε καταπεσεῖν καὶ τοῖς ὠκημένοις σχεδόν τι 18.44 πᾶσι ξυνδιολωλέναι τετύχηκεν. ἐπιγενόμενος δὲ καὶ ὁ λοιμὸς, οὗ

πρόσθεν ἐμνήσθην, τὴν ἡμίσειαν μάλιστα 18.45 τῶν περιγυνομένων ἀνθρώπων ἀπήνεγκε μοῖραν. τοσούτων μὲν ἀνθρώπων ἐγένετο φθόρος, Ἰουστινιανοῦ πρότερον Ῥωμαίοις διοικουμένου τὴν πολιτείαν καὶ ὕστερον τὴν αὐτοκράτορα ἀρχὴν ἔχοντος. 19.1 Ὅπως δὲ καὶ τὰ χρήματα ἀφείλετο ἀπαξάπαντα ἐρῶν ἔρχομαι, ὄψιν ὄνειρου ὑπειπὼν πρότερον ἦν περ κατ' ἀρχὰς τῆς Ἰουστίνου βασιλείας τῶν τι 19.2 ἐπιφανῶν ἰδεῖν ξυνηνέχθη. ἔφη γὰρ οἱ δοκεῖν ἐν τῷ ὄνειρῳ ἐστάναι μὲν πού ἐν Βυζαντίῳ παρὰ τὴν τῆς θαλάσσης ἡίονα, ἢ δὴ Χαλκηδόνας καταντικρὺ ἐστίν, ὁρᾶν δὲ τοῦτον κατὰ τὸν ἐκείνη πορθμὸν ἐστῶτα 19.3 μέσον. καὶ πρῶτον μὲν τοι τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης αὐτὸν ἐκπιεῖν ὅλον, ὥστε οἶεσθαι τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἠπείρου ἐστάναι, οὐκέτι τοῦ πορθμοῦ ταύτη ἐπιόντος, ἔπειτα δὲ ὕδωρ ἄλλο ρύπου τε πολλοῦ καὶ φορυτοῦ γέμον, βρύσαν ἐξ ὑπονόμων ἐκατέρωθεν ὄντων, ἐνταῦθα γενέσθαι, καὶ αὐτὸ μὲν τοῦτον ἐκπιεῖν ἅμα, γυμνὸν τε αὐθις ἐξεργάσασθαι τοῦ πορθμοῦ χῶρον. 19.4 Ἡ μὲν τοῦ ὄνειρου ὄψις ἐδήλου τοιαῦτα. Ἰουστινιανὸς δὲ οὗτος, ἠνίκα οἱ ὁ θεῖος Ἰουστίνος τὴν βασιλείαν παρέλαβε, χρημάτων δημοσίων ἔμπλεων τὴν 19.5 πολιτείαν εὗρεν. Ἀναστάσιος γὰρ προνοητικώτατός τε ἅμα καὶ οἰκονομικώτατος πάντων αὐτοκρατόρων γενόμενος, δείσας ὅπερ ἐγένετο, μή οἱ ὁ τὴν βασιλείαν ἐκδεξιόμενος χρημάτων ὑποσπανίζων ἴσως τοὺς κατηκόους ληΐζεται, χρυσοῦ τοὺς θησαυροὺς ἅπαντας κατα 19.6 κόρως ἐμπλησάμενος, τὸν βίον ξυνεμετρήσατο. οὐσπερ ἅπαντας Ἰουστινιανὸς ὡς τάχιστα διεσπάσατο, πῆ μὲν θαλασσίους οἰκοδομίας λόγον οὐκ ἐχούσας, πῆ δὲ τῇ ἐς τοὺς βαρβάρους φιλότητι· καίτοι ᾤθη ἂν τις αὐτοὺς βασιλεῖ ἐς ἄγαν ἀσώτῳ ἐσομένῳ ἐτῶν ἑκατὸν 19.7 ἐπαρκέσειν. ἰσχυρίζοντο γὰρ οἱ τοῖς θησαυροῖς τε καὶ ταμείοις καὶ ἄλλοις ἅπασιν τοῖς βασιλικαῖς χρήμασιν ἐφεστῶτες. Ἀναστάσιον μὲν Ῥωμαίων ἔτη πλέον ἢ ἑπτὰ καὶ εἴκοσιν ἄρξαντα διακόσια καὶ τρισχίλια χρυ 19.8 σοῦ κεντηνάρια ἐν δημοσίῳ ἀπολιπεῖν. ἐπὶ μέντοι Ἰουστίνου ἔτη ἑννέα τὴν αὐτοκράτορα ἀρχὴν ἔχοντος, τούτου Ἰουστινιανοῦ ζύγχυσίν τε καὶ ἀκοσμίαν τῇ πολιτείᾳ προστριψαμένου, τετρακισχίλια κεντηνάρια ἐς τὴν βασιλείαν εἰσκομισθῆναι οὐδενὶ νόμῳ, καὶ τούτων ἀπάντων οὐδ' ὅτι οὖν ἀπολελεῖσθαι, ἀλλ' ἔτι περιόντος Ἰουστίνου πρὸς τοῦδε τοῦ ἀνθρώπου δεδαπανῆσθαι 19.9 ἢ πέρ μοι ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἴρηται λόγοις. ἅπερ γὰρ αὐτὸς ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ σφετερίζεσθαι τε οὐ δέον καὶ ἀναλοῦν ἴσχυσεν, οὐδ' ἂν τινα λόγον ἢ λογισμὸν 19.10 ἢ μέτρον φανῆναι μηχανή τις οὐδεμία ἐστίν. ὥσπερ γὰρ τις ποταμὸς ἀένναος ἐς ἡμέραν ἐκάστην ἐδήου τε καὶ ἐληΐζετο τοὺς ὑπηκόους, ἐπέρρει δὲ ἅπαντα τοῖς βαρβάρους εὐθύς **. 19.11 Πλοῦτον οὕτω τὸν δημόσιον εὐθύς ἐκφορήσας ἐπὶ τοὺς κατηκόους τὸ βλέμμα ἤγε, πλείστους τε αὐτίκα τὰς οὐσίας ἀφείλετο ἀρπάζων τε καὶ βιαζόμενος οὐδενὶ λόγῳ, τῶν ἐγκλημάτων τε οὐδαμῆ γεγονότων ὑπάγων τοὺς εὐδαίμονας ἔν τε Βυζαντίῳ καὶ πόλει ἐκάστη δοκοῦντας εἶναι, καὶ τοῖς μὲν πολυθεΐαν, τοῖς δὲ δόξης ἐν Χριστιανοῖς οὐκ ὀρθῆς αἴρεσιν, τοῖς δὲ παιδεραστίας, ἑτέροις ἱερῶν γυναικῶν ἔρωτας, ἢ ἄλλας τινὰς οὐ θεμιτὰς μίξεις, ἄλλοις στάσεως ἀφορμῆν, ἢ μέρους Πρασίνου στοργῆν, ἢ ἐς αὐτὸν ὑβρίζειν, ἢ ὄνομα ὅτι οὖν ἄλλο ἐπενεγκῶν, ἢ κληρονόμος αὐτόματος τοῖς τετελευτηκόσιν ἢ καὶ περιοῦσιν, ἂν οὕτω τύχοι, γινόμενος ἄτε ἐσποιητὸς πρὸς αὐτῶν γενό 19.12 μενος. αἱ γὰρ δὴ σεμνόταται τῶν πράξεων αὐτῷ τοιαῦται ἦσαν. ὅπως δὲ καὶ τὴν γενομένην ἐπ' αὐτὸν στάσιν, ἦν Νίκα ἐκάλουν, διοικησάμενος πᾶσι κληρονόμος τοῖς ἐκ βουλής εὐθύς γέγονεν ἤδη μοι ἔναγχος δεδιγῆται, καὶ ὅπως τῆς στάσεως πρότερον οὐκ ὀλίγων αὐτὸς ἰδία ἐκάστου τὴν οὐσίαν ἀφείλετο. 19.13 Τοὺς δὲ βαρβάρους ἅπαντας οὐδένα ἀνιείς καιρὸν χρήμασιν ἐδωρεῖτο μεγάλοις, ἐψούς τε καὶ ἐσπερίους πρὸς τε ἄρκτον καὶ μεσημβρίαν, ἄχρι ἐς τοὺς ἐν Βρεττανίαις ὠκημένους καὶ γῆς πανταχόθι τῆς οἰκουμένης τὰ ἔθνη, ὧν περ οὐδὲ ὅσον ἀκοὴν πρότερον εἶχομεν, ἀλλὰ πρῶτον ἰδόντες εἶτα τοῦ γένους ὄνομα 19.14 ἔγνωμεν. αὐτοῖ τε γὰρ πυνθανόμενοι τὸ τοῦ

άνδρὸς ἦθος ἐπ' αὐτὸν δὴ ἐκ πάσης γῆς ξυνέρρεον ἐς Βυ19.15 ζάντιον. καὶ ὃς οὐδεμιᾶ ὀκνήσει, ἀλλ' ὑπερηδόμενός τε τῷ ἔργῳ τούτῳ, καί τι καὶ ἔρμαιον εἶναι οἴομενος τὸν μὲν Ῥωμαίων ἐξαντλεῖν πλοῦτον, βαρβάροις δὲ ἀνθρώποις ἢ ῥοθίοις τισὶ θαλασσίοις προῖεσθαι, αἰεὶ καθ' ἐκάστην αὐτῶν ἕκαστον ξὺν ἀδροῖς χρήμασιν 19.16 ἀπεπέμπετο. ταύτη τε οἱ βάρβαροι ἅπαντες κύριοι τοῦ Ῥωμαίων παντάπασι γεγένηται πλούτου, ἢ τὰ χρήματα πρὸς τοῦ βασιλέως κεκομισμένοι ἢ ληϊζόμενοι τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀρχὴν, ἢ τοὺς αἰχμαλώτους ἀποδιδόμενοι, ἢ τὴν ἐκεχειρίαν ἀπεμπολοῦντες, τὴν τε τοῦ ὄνειρου ὄψιν, ἧς ἄρτι ἐμνήσθην, ἐς τοῦτο τῷ ἰδόντι 19.17 ἀποκεκρίσθαι τετύχηκε. καὶ ἄλλους μέντοι ἐπιτεχνήσασθαι τῆς τῶν κατηκῶν λεηλασίας τρόπους ἴσχυσεν, οἵπερ ἐς ὅσον δυνατὸς ἂν εἶην αὐτίκα μάλα λελέξονται, δι' ὧν οὐκ ἀθρόας, ἀλλὰ κατὰ βραχὺ τὰς πάντων οὐσίας ληϊζέσθαι διαρκῶς ἔσχε. 20.1 Πρῶτα τῷ δήμῳ οἱ ἔπαρχον ἐν Βυζαντίῳ ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον ἐφίστη, ὃς δὴ ἔμελλε τοῖς τὰ πωλητήρια ἔχουσι πόρου ἐνιαυσίου ἐνθένδε διαλαγχάνων ἐς τὴν ἐξουσίαν αὐτοὺς ἐμβιβάζειν τοῦ τὰ ὄνια ὄπη 20.2 βούλοιντο ἀποδίδοσθαι. καὶ περιεστήκει τοῖς τῆδε ἀνθρώποις ὠνεῖσθαι τὰ ἐπιτήδεια, τριπλασίονα μὲν καταβαλλομένοις τιμήματα, ὅτῳ δὲ ἂν διὰ ταῦτα ἐπι20.3 καλοῖεν, οὐδαμῆ ἔχουσι. μέγα τε τὸ ἀπὸ τοῦ ἔργου βλάβος ἠγεύρετο. μέρος γὰρ τῆς βασιλείας τοῦδε φερομένης τοῦ πόρου πλουτεῖν ἀπ' αὐτοῦ ἢ τῷ πράγματι 20.4 ἐφεστῶσα ἀρχὴ ἦθελε. τὸ δὲ ἐνθένδε οἷ τε τῆς ἀρχῆς ὑπηρεταί τῆς αἰσχροῦς ταύτης ὑπουργίας ἐπειλημμένοι καὶ οἱ τὰ πωλητήρια ἔχοντες τῆς τοῦ παρανομεῖν ἐξουσίας δραξάμενοι ἀνήκεστα ἔργα τοὺς τότε ὠνεῖσθαι δεομένους εἰργάζοντο, οὐχ ὅσον πολλὰ εἴρηται πολλαπλάσια τὰ τιμήματα κομιζόμενοι, ἀλλὰ καὶ δολῶσεις ἐν τοῖς ὠνίοις μηχανώμενοι ἀμυθήτους τινάς. 20.5 Ἐπειτα δὲ πολλὰ καταστησάμενος τὰ καλούμενα μονοπώλια τὴν τε κατηκῶν σωτηρίαν ἀπεμπολήσας τοῖς τὸ ἄγος τοῦτο ἐνεργολαβεῖν ἀξιοῦσιν, αὐτὸς μὲν τίμημα τοῦ ἔργου τούτου ἀντιφορτισάμενος ἀπηλλάσσετο, τοῖς δὲ αὐτῷ ξυμβεβληκόσι παρέιχετο τὴν ἐργα20.6 σίαν ἢ βούλοιντο διοικήσασθαι. ὅπερ ἀπαρακαλύπτως ἡμαρτάνετο κὰν ταῖς ἄλλαις ἀπάσαις ἀρχαῖς, βασιλέως γὰρ μοῖράν τινα οὐ πολλὴν αἰεὶ τῶν φωρίων κομιζομένου αἶ τε ἀρχαῖ ἀπ' αὐτοῦ καὶ οἱ πράγματι ἐφεστῶτες ἐκάστῳ ἀδεέστερον τοὺς σφίσι παραπίπτοντας 20.7 ἐληϊζοντο. ὥσπερ δὲ οὐχ ἰκανῶν οἱ ἐς τοῦτο οὐσῶν τῶν πάλαι διατεταγμένων ἀρχῶν, ἐτέρας δύο ἐπὶ τῇ πολιτείᾳ ἐπετεχνήσατο, καίτοι ἅπαντα μετῆι πρότερον 20.8 τὰ ἐγκλήματα ἢ τῷ δήμῳ ἐφεστῶσα ἀρχή. ἀλλ' ὅπως αἰεὶ πλείους τε οἱ συκοφάνται εἶεν καὶ πολλῶ ἔτι θᾶσσον τῶν οὐδὲν ἐπταικότων ἀνθρώπων τὰ σώματα 20.9 αἰκίζοιτο, ταύτας δὴ τὰς ἀρχὰς ἐπινοεῖν ἔγνω. καὶ αὐταῖν τὴν ἐτέραν μὲν τοῖς κλέπταις δῆθεν τῷ λόγῳ ἐπέστησεν, ὄνομα ταύτη ἐπιθεῖς πραιτώρα δήμων· τῇ δὲ δὴ ἐτέρα τούς τε παιδεραστοῦντας ἐς αἰεὶ τίνυσθαι καὶ γυναιξίν οὐ νόμιμα μιγνυμένους ἐπήγγελλε, καὶ εἴ τῳ τὰ ἐς τὸ θεῖον οὐκ ὀρθῶς ἤσκηται, 20.10 ὄνομα ταύτη ἐπιθεῖς κοιαισίτωρα. ὁ μὲν οὖν πραιτῶρ εἴ τινα ἐν τοῖς φωρίοις λόγου πολλοῦ ἄξια εὔρε, ταῦτα δὴ τῷ αὐτοκράτορι ἀποφέρειν ἠξίου, φάσκων 20.11 οὐδαμῆ φαίνεσθαι τοὺς τούτων κυρίους. ταύτη τε χρημάτων αἰεὶ τῶν τιμιωτάτων διαλαγχάνειν ὁ βασιλεὺς εἶχεν. ὁ δὲ δὴ κοιαισίτωρ καλούμενος τοὺς παραπεπτωκότας κατεργαζόμενος, ἃ μὲν βούλοιο, βασιλεῖ ἔφερον, αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἦσσαν ἐπλούτει τοῖς ἄλλο20.12 τριοῖς οὐδενὶ νόμῳ. οἱ γὰρ δὴ τούτων τῶν ἀρχῶν ὑπηρεταί οὔτε κατηγόρους ἐπήγοντο οὔτε μάρτυρας τῶν πεπραγμένων παρείχοντο, ἀλλὰ διηνεκὲς πάντα τοῦτον τὸν χρόνον ἀκατηγόρητοί τε καὶ ἀνεξέλεγκτοι ὡς λαθραϊότατα ἐντυχόντες ἐκτείνοντό τε καὶ ἀφηροῦντο τὰ χρήματα. 20.13 Ὑστερον δὲ ὁ παλαμναῖος οὗτος ταύταις τε καὶ τῇ τῷ δήμῳ ἐφεστῶση ἀρχῇ πάντων ὁμοίως ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἐγκλημάτων ἐπέστελλεν, ἐρίζειν σφίσι πρὸς ἀλλήλους εἰπὼν ὅστις αὐτῶν πλείους τε καὶ θᾶσσον 20.14 διαφθεῖρειν ἰκανὸς εἴη. καὶ αὐτῶν ἓνα μὲν αὐτὸν

εὐθύς ἐρέσθαι φασίν, ἦν ἐς τοὺς τρεῖς τίς ποτε διαβάλλοιτο, τίνος ἂν αὐτῶν ἢ τοῦ πράγματος διάγνωσις εἴη· τὸν δὲ ὑπολαβόντα φάναι, ὅστις ἂν αὐτῶν προ20.15 τερήσας τοὺς ἄλλους φθάνοι. ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ κοιαίστωρος καλουμένην ἀρχὴν διέθετο οὐδενὶ κόσμῳ, ἥσπερ διαφερόντως ἐπεμελοῦντο οἱ πρότερον βεβασιλευκότες, ὡς εἰπεῖν, ἅπαντες, ὅπως τε τὰ ἄλλα ἔμπειροι καὶ σοφοὶ καὶ τὰ ἐς τοὺς νόμους μάλιστα εἶεν οἱ ταύτην διαχειρίσαντες καὶ χρημάτων διαφανῶς ἀδωρότατοι, ὡς οὐκ ἄνευ μεγάλου ὀλέθρου τούτου γε τῆ πολιτεία γενησομένου, εἶπερ οἱ ταύτην τὴν ἀρχὴν ἔχοντες ἢ ἀπειρία τινὶ ἔχοιντο ἢ φιλοχρηματία ἐφεῖντο. 20.16 ὁ δὲ βασιλεὺς οὗτος πρῶτον μὲν ἐπὶ ταύτης Τριβωνιανὸν κατεστήσατο, οὐπὲρ τὰ ἐπιτηδεύματα ἐν τοῖς 20.17 ἔμπροσθεν λόγοις διαρκῶς εἴρητο. ἐπεὶ δὲ ὁ Τριβωνιανὸς ἐξ ἀνθρώπων ἠφάνιστο, μοῖραν μὲν αὐτοῦ τῆς οὐσίας ἀφείλετο, καίτοι παιδὸς τέ οἱ ἀπολελειμμένου καὶ πλήθους ἐκγόνων, ἐπεὶ ἐπεγένετο τῷ ἀνθρώπῳ ἢ τέλειος ἡμέρα τοῦ βίου, Ἰούνιον δὲ Λίβυν γένος ἐπὶ τῆς τιμῆς κατεστήσατο ταύτης, νόμου μὲν οὐδὲ ὅσον ἀκοὴν ἔχοντα, ἐπεὶ οὐδὲ τῶν ῥητόρων τις ἦν, γράμματα δὲ Λατῖνα μὲν ἐξεπιστάμενον, Ἑλληνικῶν μέντοι ἔνεκα οὐδὲ πεφοιτηκότα πρὸς γραμματιστοῦ πῶποτε, οὐδὲ τὴν γλῶσσαν αὐτὴν ἑλληνίζειν δυνάμενον (πολλάκις ἀμέλει φωνὴν Ἑλληνίδα προθυμηθεὶς ἀφεῖναι πρὸς τῶν ὑπηρετούντων γέλωτα ὤφλεν), ἐς δὲ τὴν αἰσχροκέρδειαν δαιμονίως ἐσπουδακότα, ὅς γε γράμματα μὲν τὰ βασιλέως ἐν δημοσίῳ ἀπεμπολῶν ὡς 20.18 ἦκιστα κατεδύετο. ἐνὸς δὲ στατήρος χρυσοῦ ἔνεκα τὴν χεῖρα ὀρέγειν τοῖς ἐντυγχάνουσιν οὐδαμῆ ὠκνεῖ. 20.19 οὐχ ἥσόν τε ἢ ἑπτὰ ἐνιαυτῶν χρόνον τοῦτον ἢ πολι20.20 τεῖα τὸν γέλωτα ὤφλεν. ἐπεὶ δὲ καὶ Ἰούνιος ἐς τὸ μέτρον τοῦ βίου ἀφίκετο, Κωνσταντῖνον ἐπὶ τοῦδε τοῦ ἀξιώματος κατεστήσατο, νόμων μὲν ὄντα οὐκ ἀμελέτητον, νέον δὲ κομιδῆ καὶ οὐπὼ ἀγωνίας δικανικῆς ἐς πεῖραν ἐλθόντα, κλεπτίστατον δὲ καὶ ἀλαζονικώτα 20.21 τον ἀνθρώπων ἀπάντων. οὗτος Ἰουστινιανῶ ποθεινότατός τε ἄγαν καὶ φίλτατος ἐν τοῖς μάλιστα ἐγεγόνει, ἐπεὶ καὶ δι' αὐτοῦ κλέπτειν τε καὶ δικάζειν αἰεὶ ὁ 20.22 βασιλεὺς οὗτος οὐδαμῆ ἀπηξίου. διὸ δὴ χρήματα μεγάλα χρόνου ὀλίγου Κωνσταντῖνος ἔσχε καὶ ὑπερφυεῖ τινὶ κόμπῳ ἐχρήτο, ἀεροβατῶν τε καὶ πάντας ἀνθρώπους περιφρονῶν, κἂν μὲν τινες αὐτῷ πολλὰ βούλοιντο χρήματα προσέσθαι, ταῦτα δὴ κατατιθέντες τῶν οἱ πιστοτάτων τισὶ τὰ σφίσι ἐσπουδασμένα 20.23 κατορθοῦν ἴσχυον. αὐτῷ μέντοι ἐντυχεῖν ἢ ζυγγενέσθαι τῶν πάντων οὐδενὶ γέγονε δυνατὸν, ὅτι μὴ ἐς βασιλέα δρόμῳ ἴοντι ἢ ἀπαλλασσομένῳ ἐνθένδε οὐ βάδην, ἀλλὰ σπουδῆ τε καὶ τάχει πολλῶ τοῦ μή τινα οἱ ἀκερδῆ ἀσχολίαν τοὺς προσιόντας προστρίβεσθαι. 21.1 Ταῦτα μὲν οὖν τῆδε βασιλεῖ τῷδε εἶχε. πρὸς δὲ τοῦ τῶν πραιτωρίων ἐπάρχου ἀνὰ πᾶν ἔτος πλέον ἢ τριάκοντα κεντηνάρια πρὸς τοῖς δημοσίοις ἐπράσ21.2 σετο φόροις. οἷς δὴ ὄνομα τὸ ἀερικὸν ἐπιτέθεικεν, 21.2 ἐκεῖνο, οἶμαι, παραδηλῶν, ὅτι δὴ οὐ τεταγμένη τις οὐδὲ ζυνηθισμένη οὐσα ἢ φορὰ ἐτύγχανεν αὕτη, ἀλλὰ τύχη τινὶ ὡσπερ ἐξ ἀέρος αἰεὶ αὐτὴν φερομένην ἐλάμβανε, δέον τῆς πονηρίας τῆς αὐτοῦ ταῦτα ἐπικαλεῖν 21.3 ἔργα. ὧν δὴ τῷ ὀνόματι οἱ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τεταγμένοι ἀδεέστερον αἰεὶ ταῖς ἐς τοὺς κατηκόους ληστεῖαις 21.4 ἐχρῶντο. καὶ ταῦτα μὲν τῷ αὐτοκράτορι ἀποφέρειν ἠξίουσαν, αὐτοὶ δὲ πλοῦτον βασιλικὸν περιεβάλλοντο 21.5 οὐδενὶ πόνῳ. ὧνπερ Ἰουστινιανὸς ἐπιστροφὴν οὐδεμίαν ἐδικαίου ποιεῖσθαι, καιροφυλακῶν ὅπως, ἐπειδὴν τάχιστα πλοῦτου τι μέγα περιβάλλονται χρῆμα, ἔγκλημα ὃ τι δὴ αὐτοῖς ἐπενεγκῶν ἀπροφάσιστον ἀθρόον αὐτοῖς ἀφαιρεῖσθαι τὴν οὐσίαν ἱκανὸς εἴη. ὅπερ καὶ Ἰωάννην 21.6 τὸν Καπαδόκην εἰργάσατο. ἅπαντες οὖν ἀμέλει ὅσοι τῆς τιμῆς ὑπὸ τὸν χρόνον τοῦτον ἐλαμβάνοντο πλούσιοι ἐξαπιναίως οὐδενὶ γεγένηται μέτρῳ, δυοῖν μέντοι χωρὶς, Φωκᾶ τε, οὐπὲρ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις ἐμνήσθην ἅτε τοῦ δικαίου ἐς τὸ ἀκρότατον ἐπιμελητοῦ γεγονότος· κέρδους γὰρ ὄτουσιν οὗτος ὁ ἀνὴρ ἐν τῷ ἀξιώματι καθαρὸς ἔμεινε, καὶ

Βάσσου, ὃς δὴ ἐν χρόνῳ 21.7 τῷ ὑστέρω τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν. ὥνπερ οὐδέτερος ἐνιαυτὸν διασώσασθαι τὴν τιμὴν ἔσχεν, ἀλλ' ἄτε ἀχρεῖοί τε καὶ τοῦ καιροῦ τὸ παράπαν ἀλλόκοτοι μηνῶν που 21.8 ὀλίγων τοῦ ἀξιώματος ἕξω γεγέννηται. ἵνα δὲ μὴ τὸ καθ' ἕκαστόν μοι διηγουμένῳ ἀτελεύτητος ὁ λόγος εἴη, ταῦτα κἀν ταῖς ἄλλαις ἐπράσσετο ταῖς ἐν Βυζαντίῳ ἀρχαῖς. 21.9 Πανταχόθι μέντοι τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς Ὀϊουστινιανὸς ἐποίει τάδε. τοὺς πονηροτάτους τῶν ἀνθρώπων ἀπολεξάμενος διεφθάρθαι ἀπεδίδοτο τὰς ἀρχὰς σφίσι 21.10 χρημάτων μεγάλων. σῶφρονι γὰρ ἀνδρὶ ἢ ξυνέσεως ὀπωστιοῦν μεταλαχόντι ἔννοια οὐδεμία ἐγένετο χρήματα οἰκεῖα προῖεσθαι, ἐφ' ᾧ δὴ τοὺς οὐδὲν ἠδίκη21.11 κότας ληΐζεται. τοῦτό τε τὸ χρυσίον πρὸς τῶν ξυμβαλλόντων κεκομισμένος ἐς τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦς 21.12 ἐνεβίβαζε τοῦ τοὺς κατηκόους πάντα ἐργάζεσθαι. ἀφ' ὧν ἔμελλον τὰς χώρας αὐτοῖς ἀνθρώποις ἀπολοῦντες 21.13 ἀπάσας πλούσιοι τὸ λοιπὸν ἔσεσθαι αὐτοί. οἱ δὲ τὰς τῶν πόλεων τιμὰς ἐπὶ τόκοις ἀδροῖς τισιν ἀπὸ τῆς τραπέζης δεδανεισμένοι καὶ τῷ ἀποδομένῳ ἀπαριθμήσαντες, ἐπειδὴ ἐγίνοντο ἐν ταῖς πόλεσι, πᾶσαν κακοῦ ἰδέαν ἐς τοὺς ἀρχομένους ἀεὶ ἐνδεικνύμενοι οὐκ ἄλλου του ἐν ἐπιμελείᾳ καθίσταντο ἢ ὅπως τοῖς χρήσταις τὰ ὠμολογημένα τελέσειαν καὶ αὐτοὶ τὸ λοιπὸν ἐν τοῖς πλουσιωτάτοις τετάξονται, οὐκ ἔχοντος αὐτοῖς κίνδυνόν τινα ἢ ὕβριν τοῦ ἔργου, φέροντος δὲ τι καὶ δόξης μᾶλλον, ὅσω καὶ πλείους τῶν σφίσι παραπεπτωκότων οὐδενὶ λόγῳ ἀποκτείναντες ληΐζεσθαι ἴσχυον. 21.14 τὸ γὰρ τοῦ φονέως τε καὶ ληστοῦ ὄνομα ἐς τὸ τοῦ 21.15 δραστηρίου αὐτοῖς ἀποκεκρίσθαι ξυνέβαινε. ὅσους μέντοι τῶν ἐχόντων ἀρχὰς ἦσθετο πλούτῳ ἀκμάζοντας, τούτους δὴ σκήψεσι σαγηνεύσας εὐθὺς ἅπαντα συλλήβδην ἀφηρεῖτο τὰ χρήματα. 21.16 Μετὰ δὲ νόμον τοὺς τὰς ἀρχὰς ἔγραψε μετιόντας ὀμνῦναι ἢ μὴν καθαρὸς ἀπὸ πάσης κλοπῆς σφᾶς αὐτοῦς ἔσεσθαι, καὶ μῆτε τι δώσειν τῆς ἀρχῆς ἔνεκα 21.17 μῆτε λήψεσθαι. ἀράς τε πάσας ἐπέβαλεν, ὅσαι πρὸς τῶν παλαιοτάτων ὠνομασμένοι εἰσιν, ἢν τις τῶν γε21.18 γραμμένων ἐκβαίη. ἀλλὰ τοῦ νόμου τεθέντος οὕτω ἐνιαυτὸν αὐτὸς μὲν τῶν γεγραμμένων καὶ κατηραμένων ὀλιγορήσας καὶ τῆς ὑπὲρ τούτων αἰσχύνης, ἀδεέστερον τὰ τιμήματα τῶν ἀρχῶν οὐκ ἐν παραβύστῳ, ἀλλ' ἐς 21.19 τὸ δημόσιον τῆς ἀγορᾶς ἔπραττεν. οἱ δὲ τὰς ἀρχὰς ὠνημένοι διώμοτοι μᾶλλον ἢ πρότερον πάντα ἐσύλων. 21.20 Ὑστερον δὲ καὶ ἄλλο τι ἐπετεχνήσατο ἀκοῆς κρείσσον. τῶν ἀρχῶν, ἅσπερ ἀξιώτατας ἐν τε Βυζαντίῳ καὶ πόλεσι ταῖς ἄλλαις ὤφειτο εἶναι, οὐκέτι ἀπεμπολεῖν ἔγνω ἤπερ τὰ πρότερα, μισθωτοὺς δὲ διερευνώμενος ἐχειροτόνει, τάξας αὐτοῖς ὅ τι δὴ μισθαρνοῦντας ἀπο21.21 φέρειν αὐτῷ τὰ φώρια πάντα. οἱ δὲ τὴν μίσθωσιν κεκομισμένοι ἀδεέστερον ξυμφορήσαντες ἐκ πάσης γῆς ἅπαντα ἔφερον καὶ περιήρχετο μισθοφόρος ἐξουσία τῷ τῆς ἀρχῆς ὀνόματι καταληϊζομένη τοὺς ὑπηκόους. 21.22 οὕτως ὁ βασιλεὺς ἀκριβολογούμενος τὸν ἅπαντα χρόνον ἐκείνους ἐφίστη τοῖς πράγμασιν οἱ δὴ πάντων κατὰ τὸν ἀληθῆ λόγον μιαιώτατοι ἦσαν, αἰεὶ τε τὸ 21.23 κακὸν τοῦτο ἰχνηλατῶν κατετύγχανεν. ἠνίκα οὖν ἀμέλει τοὺς πρώτους πονηροὺς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς κατεστήσατο ἐς φῶς τε αὐτῶν ἢ τῆς δυνάμεως ἐξουσία τὴν κακοτροπίαν ἐξήνεγκεν, ἐθαυμάζομέν γε ὅπως δὴ κακότητα 21.24 τοσαύτην ἀνθρώπου φύσις ἐχώρησεν. ἐπεὶ δὲ αὐτοὺς οἱ χρόνῳ τῷ ἀρχὰς ἐκδεξάμενοι πολλῶ τῷ περιόντι παρελᾶν ἴσχυσαν, διηποροῦντο πρὸς ἀλλήλους οἱ ἄνθρωποι ὄντινα τρόπον οἱ πρόσθεν πονηρότατοι δόξαντες τοσοῦτῳ παραλόγῳ ἄτε αὐτοὶ καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ γεγονότες ἐν τοῖς σφετέροις ἐπιτηδεύμασι, πρὸς τῶν ἐπιγενομένων ἠσσήθησαν, αὐθὶς τε οἱ τρίτοι τοὺς δευτέρους ὑπερηκόντισαν πονηρίᾳ τῆ πάσης, καὶ μετ' ἐκείνους ἕτεροι τοῖς τῶν ἐγκλημάτων καινοτομήμασιν 21.25 ὄνομα χρηστὸν τοῖς φθάσασι προσετίψαντο. μηκνομένου τε τοῦ κακοῦ πᾶσιν ἐκμεμαθηκέναι τῷ ἔργῳ ξυνέβη ὅτι δὴ τοῖς ἀνθρώποις ἐπ' ἄπειρον μὲν ἡ πονηρία φύεσθαι εἴωθε, μαθήσει δὲ τῶν προγεγενημένων ἐκτρεφομένη καὶ τῆ τῆς παρρησίας ἐξουσία ἐς τὸ

λυμαίνεσθαι τοῖς παραπίπτουσιν ἐξαγομένη ἐς τοσόνδε αἰεὶ ἐξικνεῖσθαι δοκεῖ ἐς ὅσον δύναται ἢ τῶν βλαπτομένων σταθμαῖσθαι δόξα. 21.26 Ῥωμαίοις μὲν οὖν τά γε ἀμφὶ τοῖς ἄρχουσι ταύτη πη εἶχε. Πολλάκις δὲ καὶ Οὐννων πολεμίων στρατῶ ἀνδραποδίσασί τε καὶ ληϊσαμένοις τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν οἱ Θρακῶν τε καὶ Ἰλλυριῶν στρατηγοὶ βεβουλευμένοι ἀναχωροῦσιν ἐπιθήσεσθαι ἀπεπήδησαν, ἐπεὶ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ γράμματα εἶδον, ἀπεροῦντα σφίσι τὴν ἐς τοὺς βαρβάρους ἐπίθεσιν, ἀναγκαίων αὐτῶν ἐς ξυμμαχίαν Ῥωμαίοις ὄντων ἐπὶ Γότθους ἴσως ἢ ἐπὶ 21.27 ἄλλους πολεμίων τινάς. καὶ ἀπ' αὐτοῦ οἱ βάρβαροι οὗτοι ἐληΐζοντο μὲν ὡς πολέμιοι καὶ ἠνδραποδίζοντο τοὺς τῆδε Ῥωμαίους, ξὺν δὲ τῇ ἄλλῃ λεία καὶ τοῖς αἰχμαλώτοις ἄτε φίλοι καὶ ξύμμαχοι Ῥωμαίοις ὄντες 21.28 ἐπ' οἴκου ἀπεκομίζοντο. πολλάκις δὲ καὶ γεωργῶν τῶν ἐνταυθά τινες, παίδων τε σφετέρων καὶ γυναικῶν πόθῳ ἐξηνδραποδισμένων ἠγμένοι, ἄθροοι τε γεγενημένοι ἀναχωροῦσι πολλοὺς ἐτύχανον κτείναντες, καὶ αὐτῶν τοὺς ἵππους ἴσχυσαν ξὺν πάσῃ ἀφελέσθαι τῇ λεία, πραγμάτων μέντοι ἐς πείραν ἤλθον ἐνθένδε 21.29 δυσκόλων. ἐκ Βυζαντίου γάρ τινες ἐσταλμένοι αἰκίζεσθαι τε αὐτῶν καὶ λωβᾶσθαι τὰ σώματα καὶ χρήμασι ζημιοῦν οὐδεμιᾶ ὀκνήσει ἠξίου, ἕως τοὺς ἵππους ἅπαντας δοῖεν οὔσπερ τοὺς βαρβάρους ἀφείλοντο. 22.1 Ἡνίκα δὲ βασιλεύς τε καὶ Θεοδώρα τὸν Καππαδόκην Ἰωάννην ἀνεῖλον, ἀντικαθιστάναι μὲν ἐς τιμὴν τὴν αὐτοῦ ἠθέλον, ἄνδρα δὲ τινα πονηρότερον εὐρεῖν ἐπὶ κοινῆς ἐν σπουδῇ ἐποιοῦντο, περισκοπούμενοί τε τὸ τοιοῦτο τῆς τυραννίδος ὄργανον καὶ πάσας διερευνῶντες τὰς τῶν ἀνθρώπων γνώμας, ὅπως ἔτι θᾶσσον 22.2 τοὺς ὑπηκόους ἀπολεῖν δύνωνται. ἐν μὲν οὖν τῷ παραυτίκα Θεόδοτον ἀντ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς κατεστήσαντο, ἄνδρα οὐ καλοῦν μὲν, οὐ σφόδρα δὲ 22.3 ἀρέσκειν αὐτοῖς ἰκανὸν γεγονότα. ὕστερον δὲ ἅπαν διερευνώμενοι περιήρχοντο. εὔρον δὲ παρὰ δόξαν ἀργυραμοιβόν τινα Πέτρον ὀνόματι, Σύρον γένος, ὄνπερ ἐπὶ κλησιν Βαρσύμην ἐκάλουν· ὃς πάλαι μὲν ἐπὶ τῆς τοῦ χαλκοῦ τραπέζης καθήμενος κέρδη αἰσχροτάτα ἐκ ταύτης δὴ ἐπορίζετο τῆς ἐργασίας, τὴν περὶ τοὺς ὀβολοὺς κλοπὴν εὖ μάλα τεχνάζων καὶ τοὺς αὐτῷ ξυμβάλλοντας αἰεὶ τῷ τῶν δακτύλων τάχει ἐκκρούων. 22.4 δεξιὸς γὰρ ἦν κλέψαι μὲν τὰ τῶν αὐτῷ περιπεπτωκότων ἀνέδην, ἀλοὺς δὲ ὁμόσαι καὶ τῶν χειρῶν τὸ ἀμάρ22.5 τημα τῷ τῆς γλώττης περικαλύψαι θράσει. ἐν δὲ τοῖς τῶν ὑπάρχων στρατιώταις καταλεχθεὶς ἐς τοσοῦτον ἀτοπίας ἐλήλακεν ὥστε Θεοδώρα ἀρέσκειν τε ἐν τοῖς μάλιστα καὶ ἐς τῶν ἀδίκων αὐτῇ βουλημάτων ῥᾶστα 22.6 ὑπουργεῖν τὰ ἀμύχανα. διὸ δὲ Θεόδοτον μὲν, ὄνπερ μετὰ τὸν Καππαδόκην καταστησάμενοι ἔτυχον, τῆς τιμῆς αὐτίκα παρέλυσαν, Πέτρον δὲ ταύτη ἐπέστησαν, 22.7 ὅσπερ αὐτοῖν διεπράξατο κατὰ νοῦν ἅπαντα. τοὺς τε γὰρ στρατευομένους ἀποστερῶν τὰς συντάξεις ἀπάσας οὔτε αἰσχυνθεὶς οὔτε δείσας πώποτε ὦφθη, ἀλλὰ καὶ ὠνίους τὰς ἀρχὰς ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον προὔθηκεν, ἀτιμωτέρας τε αὐτὰς καταστησάμενος ἀπεδίδοτο τοῖς ταύτην δὴ οὐκ ἀποκνοῦσι τὴν ἀνοσίαν ἐμπορίαν ἐργάζεσθαι, ἐφίεις διαρρήδην τοῖς τὰς ἀρχὰς ὠνησαμένοις ταῖς τῶν ἀρχομένων ψυχαῖς τε καὶ οὐσίαις ἢ 22.8 βούλοιντο χρήσασθαι. αὐτῷ τε γὰρ εὐθύς καὶ τῷ τῆς ἀρχῆς καταβεβληκότη τὸ τίμημα ἢ τοῦ συλᾶν τε καὶ ἄλλως ἀρπάζειν ἐξουσία ξυνέκειτο. καὶ προῆει μὲν ἐκ τοῦ κεφαλαίου τῆς πολιτείας ἢ τῶν βίων ὠνῆ, 22.9 ἐπράττετό τε τὸ συμβόλαιον τῆς τῶν πόλεων διαφθορᾶς ἐν τε τῶν δικαστηρίων τοῖς προὔχουσι καὶ τῷ δημοσίῳ τῆς ἀγορᾶς περιήρχετο ληστής ἔννομος, ὄνομα τῇ πράξει τιθεὶς τὴν συλλογὴν τῶν ἐπὶ τοῖς τιμήμασι τῆς ἀρχῆς καταβεβλημένων χρημάτων, οὐκ ἐχούσης 22.10 τινὰ ἐλπίδα τῆς τῶν ἀμαρτανομένων ἐπιστροφῆς. καὶ πάντων δὲ τῶν τῇ ἀρχῇ ὑπηρετούντων, πολλῶν τε καὶ δοκίμων ὄντων, τοὺς πονηροτάτους αἰεὶ ἐς αὐτὸν 22.11 εἶλκε. τοῦτο δὲ οὐκ αὐτὸς ἐξήμαρτε μόνος, ἀλλὰ καὶ ὅσοι ταύτην πρότερόν τε καὶ ὕστερον τὴν τιμὴν ἔσχον. 22.12 Ἡμαρτάνετο δὲ τοιοῦτο κἂν τῇ τοῦ μαγίστρου καλουμένου ἀρχῇ κἂν τοῖς

Παλατίνοις, οἱ δὴ ἀμφὶ τε τοὺς θησαυροὺς καὶ τὰ πριβάτα καλούμενα τό τε πατριμώνιον ἐπιτελεῖν ἀεὶ τὴν ὑπουργίαν εἰώθασιν, ἐν πάσαις τε συλλήβδην εἰπεῖν ταῖς ἐν Βυζαντίῳ καὶ 22.13 πόλεσι ταῖς ἄλλαις τεταγμέναις ἀρχαῖς. ἔξ οὗ γὰρ ὅδε ὁ τύραννος τὰ πράγματα διωκῆσατο, ἐν ἀρχῇ ἐκάστη τοὺς τοῖς ὑπηρετοῦσι προσήκοντας πόρους πῆ μὲν αὐτὸς, πῆ δὲ ὁ τὴν τιμὴν ἔχων προσεποιούντο ἐν οὐδενὶ λόγῳ, οἱ τε αὐτοῖς ἐπιτάττουσιν ὑπουργοῦντες πενόμενοι τὰ ἔσχατα πάντα τοῦτον τὸν χρόνον δουλοπρεπέστατα ὑπουργεῖν ἠναγκάζοντο. 22.14 Σίτου δὲ πολλοῦ κομιδῆ ἐς Βυζάντιον κεκομισμένου ἐσεσήπει μὲν ὁ πλείστος ἤδη, αὐτὸς δὲ τοῦτον πόλεσι ταῖς ἐώαις ἐπέβαλλε κατὰ λόγον ἐκάστη, καίπερ οὐκ ἔχοντα ἐπιτηδείως ἐς βρώσιν ἀνθρώπων, ἐπέβαλλέ τε, οὐχ ἥπερ ἀποδίδοσθαι τὸν κάλλιστον σῖτον εἰώθει, ἀλλὰ καὶ πολλῶ ἀξιώτερον, ἦν τε τοῖς ὠνούμενοις ἐπάναγκες χρήματα μεγάλα προεμένους ἐπὶ τιμήμασι φορτικωτάτοις, εἶτα τὸν σῖτον ἐς τὴν θάλασσαν ἢ ἐξ 22.15 τινα ὑδροχόην ἀπορριπτεῖν. ἐπεὶ δὲ καὶ σίτου ἀκραιφνοῦς τε καὶ οὕτω σεσηπότος μέγα τι πλῆθος ἐνταῦθα ἀπέκειτο, καὶ τοῦτο πλείστων τῶν πόλεων ταῖς σίτου 22.16 ὑποσπανιζούσαις ἀπεμπολεῖν ἔγνω. ταύτη γὰρ διπλάσια τὰ χρήματα ἐποίει ἄπερ τοῖς ὑποτελέσει τὸ δημόσιον ὑπὲρ τοῦδε τοῦ σίτου τὰ πρότερα ἐλελόγιστο. 22.17 ἀλλ' ἐπεὶ ἐς νέωτα οὐκέτι ὁμοίως ἢ τῶν καρπῶν φορὰ ἤκμαζεν, ἐνδεεστέρως μὲν ἢ κατὰ χρεῖαν ἐς Βυζάντιον ὁ σιταγωγὸς στόλος ἀφίκετο, Πέτρος δὲ τοῖς παροῦσι διαπορούμενος, ἐκ τῶν ἐν τε Βιθυνίᾳ καὶ Φρυγίᾳ καὶ Θράκῃ χωρίων πρίασθαι μέγα τι χρῆμα σίτου 22.18 ἤξιου. ἦν τε ἀναγκαῖον τοῖς ταύτη οἰκοῦσι μέχρι μὲν ἐς τὴν θάλασσαν πόνῳ πολλῶ τὰ φορτία φέρειν, ἐς Βυζάντιον δὲ ζῦν κινδύνῳ αὐτὰ ἐσκομίζεσθαι καὶ βραχέα μὲν τιμήματα δῆθεν τῷ λόγῳ πρὸς αὐτοῦ φέρεσθαι, τὴν ζημίαν δὲ αὐτοῖς ἐς τοσόνδε μεγέθους καθίστασθαι ὥστε ἀγαπᾶν ἦν τις αὐτοὺς ἐώη τὸν τε σῖτον οἴκῳ δημοσίῳ χαρίζεσθαι καὶ τίμημα ἕτερον ὑπὲρ 22.19 αὐτοῦ κατατιθέναί. τοῦτό ἐστι τὸ ἄχθος ὅπερ καλεῖν συνωνὴν νενομίκασιν. ἐπεὶ δὲ οὐδ' ὡς σῖτος ἐν Βυζαντίῳ κατὰ τὴν χρεῖαν ἰκανὸς ἐγεγόνει, πολλοὶ τὸ 22.20 πρᾶγμα ἐς βασιλέα διέβαλλον. ἅμα δὲ καὶ οἱ στρατευόμενοι σχεδόν τι ἅπαντες ἄτε τὰς εἰωθυίας οὐ κεκομισμένοι ξυντάξεις, θορύβῳ τε ἀνὰ τὴν πόλιν καὶ 22.21 ταραχῇ πολλῇ εἶχοντο. βασιλεὺς μὲν οὖν ἤδη τε αὐτῷ χαλεπῶς ἔχειν ἔδοξε καὶ παραλύειν αὐτὸν τῆς ἀρχῆς ἤθελε διὰ τε ταῦτα ἄπερ ἐρρήθη καὶ ὅτι χρήματα δαιμονίως μεγάλα ἠκηκόει αὐτῷ ἀποκεκρῦθαι, 22.22 ἄπερ ἐκ τοῦ δημοσίου σεσυληκῶς ἔτυχε. καὶ ἦν δὲ οὕτως. Θεοδώρα δὲ τὸν ἄνδρα οὐκ εἶα. ἐκτόπως γὰρ τὸν Βαρσύμην ἠγάπα, ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, τῆς τε πονηρίας ἔνεκα καὶ τοῦ τοῖς κατηκόοις διαφερόντως 22.23 λυμαίνεσθαι. αὐτὴ τε γὰρ ὠμοτάτη ἦν καὶ ἀπανθρωπίας ἀτεχνῶς ἔμπλεως καὶ τοὺς ὑπουργοῦντας ἠξίου τὰ ἐς τὸν τρόπον αὐτῇ ἐπιτηδείως ὡς μάλιστα ἔχειν. 22.24 φασὶ δὲ αὐτὴν καὶ καταμαγευθεῖσαν πρὸς τοῦ Πέτρου 22.25 ἀκούσιον αὐτῷ εὐνοικῶς ἔχειν. περί τε γὰρ τοὺς φαρμακείας καὶ τὰ δαιμόνια περιέργως ἐσπουδάκει ὁ Βαρσύμης οὗτος, καὶ τοὺς καλουμένους Μανιχαίους ἐτεθήπει τε καὶ αὐτῶν προστατεῖν ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς 22.26 οὐδαμῇ ἀπηξίου. καίτοι καὶ ταῦτα ἢ βασιλῆς ἀκούσασα οὐ μεθῆκε τὴν ἐς τὸν ἄνθρωπον εὐνοίαν, ἀλλὰ μᾶλλον ἔτι διὰ ταῦτα περιστέλλειν τε καὶ ἀγαπᾶν 22.27 ἔγνω. μάγοις τε γὰρ καὶ φαρμακεῦσι καὶ αὐτὴ ὁμιλήσασα ἐκ παιδὸς ἄτε τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτὴν ἐς τοῦτο ἀγόντων διεβίω πιστεύουσα τε τῷ πράγματι 22.28 τούτῳ καὶ αὐτῷ τὸ θαρσεῖν ἐς ἀεὶ ἔχουσα. λέγεται δὲ καὶ τὸν Ἰουστινιανὸν οὐ τοσοῦτον θωπεύουσα χειροῖθη ποιήσασθαι, ὅσον τῇ ἐκ τῶν δαιμονίων 22.29 ἀνάγκη. οὐ γὰρ τις ἦν εὐφρων ἢ δίκαιος ὅδε ἀνὴρ ἢ ἐς τὸ ἀγαθὸν βέβαιος, ὥστε κρείσσων ποτὲ τῆς τοιαύτης ἐπιβουλῆς εἶναι, ἀλλὰ φόνων μὲν καὶ χρημάτων ἔρωτος διαφανῶς ἦσσαν, τοῖς δὲ αὐτὸν ἐξαπα22.30 τῶσι καὶ κολακεύουσιν οὐ χαλεπῶς εἰκῶν. ἐν τε πράξεσι ταῖς μάλιστα οἱ ἐσπουδασμέναις μετεβάλλετό τε οὐδενὶ λόγῳ καὶ κονιορτῷ ἐνδελεχέστατα ἐμφορῆς 22.31 ἐγεγόνει.

ταῦτά τοι οὐδέ τις τῶν αὐτοῦ συγγενῶν ἢ ἄλλως γνωρίμων ἐλπίδα τινά ποτε ἀσφαλῆ ἐπ' αὐτῷ ἔσχεν, ἀλλὰ μεταναστάσεις αὐτῷ ἐς αἰεὶ τῆς ἐς τὰ ἐπι22.32 τηδεύματα ἐγίνοντο γνώμης. οὕτω τε καὶ τοῖς φαρμακεῦσιν, ὅπερ ἐρρήθη, εὐέφοδος ὦν καὶ τῇ Θεοδώρᾳ πόνῳ οὐδενὶ ὑποχείριος ἐγεγόνει, καὶ ἀπ' αὐτοῦ μάλιστα ἡ βασιλῆς ἄτε σπουδαῖον τὰ τοιαῦτα τὸν Πέτρον 22.33 ὄντα ὑπερηγάπα. ἀρχῆς μὲν οὖν ἦς τὰ πρότερα εἶχε βασιλεὺς αὐτὸν παρέλυσε μόλις, Θεοδώρας δὲ ἐγκειμένης οὐ πολλῶ ὕστερον ἄρχοντα τῶν θησαυρῶν αὐτὸν κατεστήσατο, Ἰωάννην παραλύσας ταύτης δὴ τῆς τιμῆς, ὅπερ αὐτὴν παρειληφῶς μισί που ὀλίγοις 22.34 πρότερον ἔτυχεν. ἦν δὲ οὗτος ἀνὴρ γένος μὲν Παλαιστίνος, πρᾶος δὲ καὶ ἀγαθὸς ἄγαν, καὶ οὔτε πορίζεσθαι χρημάτων ἀδίκων πόρους εἰδῶς, οὔτε τῷ λυμῆ22.35 νάμενος πώποτε τῶν πάντων ἀνθρώπων. ἀμέλει καὶ διαφερόντως ἠγάπων αὐτὸν ὁ λεῶς ἄπας. διὰ τοι τοῦτο Ἰουστινιανόν τε καὶ τὴν ὁμόζυγα οὐδαμῆ ἤρεσκεν, οἵπερ ἐπειδὴ τῶν σφίσιν ὑπουργούντων καλόν τε καὶ ἀγαθὸν παρὰ δόξαν τινὰ ἴδοιεν, ἰλιγγιώντες καὶ δυσφορούμενοι ἐς τὰ μάλιστα πάσῃ μηχανῇ αὐτὸν ὅτι τάχιστα διωθεῖσθαι ἐν σπουδῇ ἐποιοῦντο. 22.36 Οὕτω γοῦν καὶ τοῦτον τὸν Ἰωάννην ὁ Πέτρος ἐκδεξάμενος θησαυρῶν τε τῶν βασιλικῶν προὔστη καὶ ξυμφορῶν αὔθις μεγάλων αἰτιώτατος ἅπασι γέγονεν. 22.37 ἀποτεμνόμενος γὰρ τῶν χρημάτων τὸ πλεῖστον μέρος, 22.37 ἅπερ ἐν παραψυχῆς λόγῳ πολλοῖς χορηγεῖσθαι ἀνὰ πᾶν ἔτος πρὸς βασιλέως ἐκ παλαιοῦ διατέτακται, αὐτὸς μὲν τοῖς δημοσίοις οὐ δέον ἐπλούτει καὶ μοῖραν ἐν22.38 θένδε βασιλεῖ ἀνέφερεν. οἱ δὲ τὰ χρήματα περιηρημένοι ἐν πένθει μεγάλῳ περιεκάθητο, ἐπεὶ καὶ τὸ χρυσοῦν νόμισμα οὐχ ἤπερ εἰώθει ἐκφέρειν ἠξίου, ἀλλ' ἔλασσον αὐτὸ καταστησάμενος, πρᾶγμα οὐδεπώποτε γεγονὸς πρότερον. 22.39 Τὰ μὲν ἀμφὶ τοῖς ἄρχουσι βασιλεῖ ταύτῃ πη εἶχεν. ὅπως δὲ τοὺς τὰ χωρία κεκτημένους πανταχῇ διέφθειρεν 22.40 ἐρῶν ἔρχομαι. ἀπέχρη μὲν οὖν ἡμῖν τῶν ἐς τὰς πόλεις ἀπάσας στελλομένων ἀρχόντων ἐπιμνησθεῖσιν οὐ πολλῶ πρότερον καὶ τούτων δὴ τῶν ἀνθρώπων σημεῖνα τὰ πάθη. πρῶτους γὰρ οἱ ἄρχοντες οὗτοι τοὺς τῶν χωρίων κυρίους βιαζόμενοι ἐληΐζοντο, καὶ ὡς δὲ τᾶλλα εἰρήσεται πάντα. 23.1 Πρῶτον μὲν εἰθισμένον ὃν ἐκ παλαιοῦ ἕκαστον τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ἔχοντα οὐχ ἄπαξ μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλάκις τοῖς τῶν δημοσίων ὀφλημάτων λειψάνοις τοὺς κατηκόους δωρεῖσθαι πάντας, τοῦ μήτε τοὺς ἀπορουμένους τε καὶ ὅθεν ἂν ἐκτίνοιεν τὰ λείψανα ταῦτα οὐδαμῆ ἔχοντας διηνεκὲς ἀποπνίγεσθαι μήτε τοῖς φορολόγοις σκῆψεις παρέχεσθαι, συκοφαντεῖν ἐγχειροῦσι τῶν τοῦ φόρου ὑποτελῶν τοὺς οὐδὲν ὀφείλοντας, οὗτος ἐς δύο καὶ τριάκοντα ἐτῶν χρόνον οὐδὲν 23.2 τοιοῦτο ἐς τοὺς κατηκόους εἰργάσατο. καὶ ἀπ' αὐτοῦ τοῖς μὲν ἀπορουμένοις ἀναγκαῖον ἦν ἀποδρᾶναί τε καὶ 23.3 μηδενὶ ἔτι ἐπανιέναι. καὶ οἱ συκοφάνται τοὺς ἐπιεικεστέρους ἀπέκναιον κατηγορίαν ἐπανασείοντες ἄτε τὸ τέλος ἐνδεεστέρως ἐκ παλαιοῦ καταβάλλοντας τῆς ἐγ23.4 κειμένης τῷ χωρίῳ φορᾶς. οὐ γὰρ ὅσον οἱ ταλαίπωροι τὴν καινὴν τοῦ φόρου ἀπαγωγὴν ἐδεδίεσαν, ἀλλὰ καὶ χρόνων τοσούτων τὸ πλῆθος οὐδὲν προσῆκον βαρῦ23.5 νεσθαι φόροις. πολλοὶ γοῦν ἀμέλει τὰ σφέτερα αὐτῶν τοῖς συκοφάνταις ἢ τῷ δημοσίῳ προέμενοι ἀπηλλάσ23.6 σοντο. ἔπειτα δὲ Μήδων μὲν καὶ Σαρακηνῶν τῆς Ἀσίας γῆν τὴν πολλὴν, τῶν δὲ δὴ Οὐννων καὶ Σκλαβηνῶν καὶ Ἄντων ζύμπασαν Εὐρώπην ληϊσαμένων, καὶ τῶν πόλεων τὰς μὲν καθελόντων ἐς ἔδαφος, τὰς δὲ ἀργυρολογησάντων ἐς τὸ ἀκριβὲς μάλιστα, τοὺς δὲ ἀνθρώπους ἐξανδραποδισάντων ξὺν χρήμασι πᾶσιν, ἔρημόν τε τῶν οἰκητόρων καταστησαμένων χώραν ἐκάστην ταῖς καθ' ἡμέραν ἐπιδρομαῖς, φόρον μὲν οὐδενὶ τῶν ἀπάντων ἀφήκε, πλὴν γε δὴ ὅσον ἐνιαυτοῦ ταῖς 23.7 ἀλούσαις τῶν πόλεων μόνον. καίτοι εἰ καθάπερ Ἀναστάσιος βασιλεὺς ἐπτάετες ταῖς ἀλούσαις τὰ τέλη ἐπιχωρεῖν ἔγνω, οἶμαι δ' ἂν οὐδ' ὡς αὐτὸν πεποιῆσθαι τὰ δέοντα, ἐπεὶ Καβάδης μὲν ταῖς οἰκοδομίαις ὡς ἥκιστα λυμηνάμενος ἀπιῶν ὤχετο, Χοσρόης δὲ ἅπαντα πυρπολήσας ἐς ἔδαφος

καθείλε, μείζω τε προσετρίψατο 23.8 τοῖς περιπεπτωκόσι τὰ πάθη. καὶ τούτοις μὲν τοῖς ἀνθρώποις οἷσπερ τὸ γελοιῶδες τοῦτο τοῦ φόρου ἀφῆκε καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι, πολλάκις μὲν δεξαμένοις τὸν Μήδων στρατὸν, διηνεκὲς δὲ Οὐννων τε καὶ βαρβάρων Σαρακηνῶν γῆν τὴν ἐψάν ληϊσαμένων, οὐδὲν δὲ ἦσσαν καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Εὐρώπης βαρβάρων ταῦτα ἐργαζομένων ἀεὶ καὶ καθ' ἐκάστην τοὺς ἐκείνη Ῥωμαίους, βασιλεὺς οὗτος χαλεπώτερος εὐθύς γέγονε 23.9 βαρβάρων ἀπάντων. συνωναῖς τε γὰρ καὶ ταῖς καλουμέναις ἐπιβολαῖς τε καὶ διαγραφαῖς οἱ τῶν χωρίων κύριοι τῶν πολεμίων ἀνακεχωρηκῶτων αὐτίκα μάλα 23.10 ἠλίσκοντο. ὅ τι δὲ τὰ ὀνόματά ἐστὶ τε καὶ βούλεται ταῦτα, ἐγὼ δηλώσω. 23.11 Τοὺς τὰ χωρία κεκτημένους ἀναγκάζουσι τὸν Ῥωμαίων ἐκτρέφειν στρατὸν κατὰ τὸ μέτρον τῆς κειμένης ἐκάστῳ φορᾶς, τιμημάτων καταβαλλομένων οὐχ ἥπερ ἐφήσιν ὁ παρῶν τῆ χρεῖα καιρὸς, ἀλλ' ἥπερ ἔξεστι καὶ διώρισται, οὐ διερευνώμενοι δὲ, εἴπερ αὐτοῖς 23.12 τὰ ἐπιτήδεια ἐν τῇ χώρᾳ ζυμβαίνει. περιέστηκέ τε τοὺς δειλᾶιους τούτους ἀνάγκη τὰ μὲν ἐπιτήδεια στρατιώταις τε καὶ ἵπποις ἐσκομίζεσθαι πάντα ὠνουμένους αὐτὰ τιμημάτων πολλῶν ἐς ἄγαν ἀξιώτερον καὶ ταῦτα ἐκ χώρας, ἂν οὕτω τύχοι, μακράν που οὔσης καὶ ταῦτα ἐς τὸ χωρίον ἀποκομίζειν, οὗ δὴ τὸ στρατόπεδον ζυμβαίνει εἶναι, μετρεῖν τε τοῖς τῶν στρατιωτῶν χορηγοῖς, οὐ καθάπερ πᾶσιν ἀνθρώποις νόμος, 23.13 ἀλλ' ἥπερ ἐκείνοις ἂν βουλομένοις εἴη. καὶ τοῦτό ἐστὶ τὸ πρᾶγμα ὅπερ συνωνὴ καλεῖται, ἐξ οὗ δὴ ἅπασιν ἐκνευρίσθαι τοῖς τῶν χωρίων κυρίοις ζυμβαίνει. 23.14 φόρον γὰρ ἀπ' αὐτοῦ τὸν ἐπέτειον οὐχ ἦσσανα ἢ δεκαπλασίονα ἐγκατατιθέναι σφίσιν ἐπάναγκες, οἷς γε οὐ μόνον, ὥσπερ εἴρηται, τῷ στρατῷ χορηγεῖν, ἀλλὰ καὶ σῖτον ἐς Βυζάντιον πολλάκις διακομίζειν ταῦτα πεπονθόσι ξυνέπεσεν, ἐπεὶ οὐχ ὁ Βαρσύμης καλούμενος μόνος τὸ τοιοῦτο ἄγος ἐξαμαρτάνειν τετόλμηκεν, ἀλλὰ καὶ πρότερον μὲν ὁ Καππαδόκης, ὕστερον δὲ οἱ μετὰ τὸν Βαρσύμην τοῦτο δὴ τὸ τῆς ἀρχῆς παραλαβόντες ἀξίωμα. 23.15 Τὰ μὲν οὖν τῆς συνωνῆς ταῦτη πη ἔχει· τὸ δὲ τῆς ἐπιβολῆς ὄνομα ὄλεθρός τις ἐστὶν ἀπρόοπτος ἐξαπιναίως τοῖς τὰ χωρία κεκτημένοις ἐπιγενόμενος πρόρριζόν τε αὐτοῖς ἐκτρίβων τὴν τοῦ βίου ἐλπίδα. 23.16 χωρίων γὰρ τὸ τέλος τῶν ἐρήμων τε καὶ ἀπόρων γεγενημένων, ὧν δὴ τοῖς τε κυρίοις καὶ τοῖς γεωργοῖς ἤδη τετύχηκεν ἢ παντάπασιν ἀπολωλέναι, ἢ γῆν πατρῶαν ἀπολιποῦσι τοῖς ἐγκειμένοις σφίσι διὰ ταῦτα κακοῖς κρύπτεσθαι, οὐκ ἀπαξιούσιν ἐπιφέρειν τοῖς οὐπω διεφθαρμένοις παντάπασιν. 23.17 Τοιοῦτο μὲν καὶ τὸ τῆς ἐπιβολῆς ὄνομά ἐστίν, ἐπιπολάσαν ὡς τὸ εἶκός ἐπὶ τὸν χρόνον μάλιστα τοῦτον. τὰ δὲ τῶν διαγραφῶν ὡς συντομώτατα φράσαντι ἀπὸ 23.18 λάχθαι τῆδέ πη ἔχει. ζημίαις πολλαῖς ἄλλως τε καὶ ὑπὸ τοὺς χρόνους τούτους περιβάλλεσθαι τὰς πόλεις ἦν ἀνάγκη· ὧνπερ τὰς τε ἀφορμὰς καὶ τοὺς τρόπους ἀφήμι λέγειν ἐν τῷ παρόντι, ὡς μή μοι ὁ λόγος 23.19 ἀπέραντος εἴη. ταύτας οἱ τὰ χωρία ἔχοντες ἀπέτινον, τίμημα κατατιθέντες κατὰ λόγον τῆς ἐγκειμένης ἐκάστῳ 23.20 φορᾶς. οὐκ ἄχρι δὲ τούτων αὐτοῖς τὸ κακὸν ἔσθι, ἀλλὰ καὶ τοῦ λοιμοῦ ζύμπασαν περιλαβόντος τὴν τε ἄλλην οἰκουμένην καὶ οὐχ ἥκιστα τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀρχὴν τῶν τε γεωργῶν ἀφανίσαντος μέρος τὸ πλεῖστον, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐρήμων ὡς τὸ εἶκός τῶν χωρίων γεγενημένων, οὐδεμιᾶ φειδοῖ ἐχρήσατο ἐς τοὺς τούτων 23.21 κυρίους. φόρον γὰρ τὸν ἐπέτειον οὐποτε ἀνίει πραττόμενος οὐχ ἥπερ ἐκάστῳ ἐπέβαλλε μόνον, ἀλλὰ καὶ 23.22 γειτόνων τῶν ἀπολωλότων τὴν μοῖραν. προσῆν δὲ αὐτοῖς καὶ τᾶλλα πάντα ὧνπερ ἐμνήσθην ἀρτίως ἄτε τοῖς τῶν χωρίων δεδυστυχηκόσι τὴν κτῆσιν ἀεὶ ἐγκειμένων, ἔτι μέντοι καὶ τοῖς μὲν στρατιώταις ἀνὰ τὰ κάλλιστα τε καὶ τιμιώτατα δωματίων τῶν σφετέρων ὠκνημένοις ὑπηρετεῖν, αὐτοῖς δὲ πάντα τοῦτον τὸν χρόνον ἐν τοῖς φαυλοτάτοις τε καὶ ἀπημελημένοις τῶν οἰκιδίων δίαιταν ἔχειν. 23.23 Ἄπερ ἅπαντα ὑπὸ τὴν Ἰουστινιανουῦ τε καὶ Θεοδώρας βασιλείαν τοῖς ἀνθρώποις ἀεὶ γίνεσθαι ζυνέβη, ἐπεὶ οὔτε πόλεμον οὔτε τι ἄλλο τῶν μεγίστων κακῶν 23.24 ἐν τούτῳ δὴ τῷ

χρόνῳ λελωφηκέναι τετύχηκεν. ἐπεὶ δὲ δωματίων ἐμνήσθημεν, οὐδὲ τοῦτο παριτέον ἡμῖν, ὅτι δὴ οἱ κεκτημένοι τὰς ἐν Βυζαντίῳ οἰκίας βαρβάρους ἐνταῦθα καταλύειν παρεχόμενοι ἑπτακισμυρίοις μάλιστα οὔσιν, οὐχ ὅπως τῶν σφετέρων ὀνίνασθαι οὐδαμῆ εἶχον, ἀλλὰ καὶ προσετρίβοντο δυσκόλοις ἑτέροις. 24.1 Οὐ μὴν οὐδὲ τὰ ἐς τοὺς στρατιώτας αὐτῷ εἰργασμένα σιωπῆ δοτέον, οἷς δὴ τοὺς πονηροτάτους ἐπέστησεν ἀνθρώπων ἀπάντων χρήματα σφᾶς ὅτι πλείστα ξυλλέγειν ἐνθένδε κελεύσας, εὖ εἰδόμενος ὡς μοῖρα τῶν πορισθησομένων ἢ δωδεκάτη αὐτοῖς κείσε. 24.2 ται. ὄνομα δὲ λογοθέτας αὐτοῖς ἔθετο. οἱ δὲ ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐπενόουν τάδε. τὰς στρατιωτικὰς συντάξεις οὐχ ὁμοίως νόμος χορηγεῖσθαι ἐφεξῆς ἅπασιν, ἀλλὰ νέοις μὲν ἔτι αὐτοῖς οὔσι καὶ στρατευσαμένοις ἀρτίως ἐλάσσων ὁ πόρος, πεπονηκόσι δὲ καὶ μέσοις που ἤδη 24.3 καταλόγου γεγενημένοις ἐπὶ μείζον χωρεῖ. γεγηρακόσι μέντοι καὶ μέλλουσι τῆς στρατείας ἀφίεσθαι πολλῶ ἔτι κομπωδεστέρα ἢ σύνταξις, ὅπως αὐτοῖ τε τὸ λοιπὸν ἰδίᾳ βιοῦντες ἐς τὸ ἀποζῆν διαρκῶς ἔχοιεν, καὶ ἐπειδὴν αὐτοῖς ξυμμετρήσασθαι τὸν βίον ξυμβαίη, παραψυχὴν τινα τῶν οἰκείων ἀπολιπεῖν τοῖς κατὰ τὴν 24.4 οἰκίαν δυνατοὶ εἶεν. ὁ τοίνυν χρόνος τῶν στρατιωτῶν τοὺς καταδεεστέρους ἐς τῶν τετελευτηκότων ἢ τῆς στρατείας ἀφειμένων τοὺς βαθμοὺς αἰεὶ ἀναβιβάζων πρυτανεύει κατὰ πρεσβεία τὰς ἐκ τοῦ δημοσίου συν24.5 τάξεις ἐκάστω. ἀλλ' οἱ λογοθέται καλούμενοι οὐκ εἶων ἐκ τῶν καταλόγων ἀφαιρεῖσθαι τὰ τῶν τετελευτηκότων ὀνόματα, καίπερ ὁμοῦ διαφθειρομένων, ἄλλως τε καὶ κατὰ τοὺς πολέμους συχνοὺς γινομένους, τῶν πλείστων. οὐ μὴν οὐδὲ τοὺς καταλόγους ἔτι ἐπλήρουν, καὶ ταῦτα 24.6 χρόνου συχνοῦ. καὶ ἀπ' αὐτοῦ περιεστῆκει τῇ μὲν πολιτείᾳ τὸν τῶν στρατευομένων ἀριθμὸν ἐνδεέστερον αἰεὶ εἶναι, τῶν δὲ στρατιωτῶν τοῖς περιοῦσι πρὸς τῶν πάλαι τετελευτηκότων διωθουμένοις ἐπὶ μοίρας παρὰ τὴν ἀξίαν τῆς καταδεεστέρας ἀπολελεῖσθαι, τὰς τε ξυντάξεις ἐλαττόνως ἢ κατὰ τὴν προσήκουσαν κομίζεσθαι τάξιν, τοῖς δὲ λογοθέταις διαλαγχάνειν Ἰουστινιανῶ τῶν στρατιωτικῶν χρημάτων πάντα τοῦτον τὸν χρόνον. 24.7 Ἐτι μέντοι καὶ ἄλλαις ζημιῶν ιδέαις πολλαῖς τοὺς στρατιώτας ἀπέκναιον, ὡςπερ ἀμειβόμενοι τῶν ἐν τοῖς πολέμοις κινδύνων, ἐπικαλοῦντες τοῖς μὲν ὡς Γραικοὶ εἶεν, ὡςπερ οὐκ ἐξὸν τῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος τὸ παράπαν τινὶ γενναίῳ γενέσθαι, τοῖς δὲ ὡς οὐκ ἐπιτεταγμένον πρὸς βασιλέως σφίσι στρατεύοιντο, καίπερ ἀμφὶ τούτῳ γράμματα βασιλέως ἐνδεικνυμένοις, ἅπερ οἱ λογοθέται διαβάλλειν οὐδεμιᾶ ὀκνήσει ἐτόλμων· ἄλλοις δὲ, ὅτι δὴ τῶν ἐταίρων ἡμέρας σφίσι ἀπολε24.8 λεῖσθαι τινὰς ξυμβαίη. ὕστερον καὶ τῶν ἐν Παλατίῳ φυλάκων τινὲς ἀνὰ πᾶσαν στελλόμενοι τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν διηρουνῶντο δῆθεν τῷ λόγῳ ἐν τοῖς καταλόγοις τοὺς ἐς τὸ στρατεύεσθαι ἐπιτηδείους ὄντας ὡς ἤκιστα, καὶ αὐτῶν τινὰς μὲν ἄτε ἀχρεῖους ὄντας ἢ γεγηρακότας ἀφαιρεῖσθαι τὰς ζώνας ἐτόλμων, οἷπερ τὸ λοιπὸν ἐκ τῶν εὐσεβούντων ἐν τῷ δημοσίῳ τῆς ἀγορᾶς προσαιτοῦντες τροφὴν δακρύων τε καὶ ὀλοφύρσεως αἰεὶ προφάσεις τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἐγίνοντο πᾶσι, τοὺς δὲ λοιποὺς, ὅπως δὴ μὴ ταῦτα καὶ αὐτοὶ πείσωνται, χρήματα μεγάλα ἐπράττοντο, ὥστε πάντων τοὺς στρατιώτας ἄτε τρόποις ἐκνευρισμένους πολλοῖς πτωχοτέρους τε γεγονέναι καὶ οὐδαμῆ ἐς τὸ πολεμεῖν προθυ24.9 μείσθαι ξυνέβη. ὅθεν Ῥωμαίοις καὶ τὰ ἐν Ἰταλίᾳ πράγματα λελύσθαι ξυνέπεσεν. οὗ δὲ Ἀλέξανδρος ὁ λογοθέτης σταλεῖς τοῖς μὲν στρατιώταις ταῦτα ἐπικαλεῖν οὐδεμιᾶ ὀκνήσει ἐθάρρει, τοὺς δὲ Ἰταλοὺς χρήματα ἔπραττε, τῶν ἐς Θευδέριχον καὶ Γότθους 24.10 πεπολιτευμένων ἀμύνεσθαι φάσκων. οὐ μόνον δὲ οἱ στρατιῶται πενία τε καὶ ἀπορία πρὸς τῶν λογοθετῶν ἐπιέζοντο, ἀλλὰ καὶ οἱ πᾶσιν ὑπηρετοῦντες τοῖς στρατηγοῖς παμπληθεῖς τε καὶ δόξη μεγάλοι τὰ πρότερα 24.11 ὄντες, λιμῶ καὶ πενία δεινῇ ἤχθοντο. οὐ γὰρ εἶχον ὅθεν τὰ εἰωθότα σφίσι πορίσονται. 24.12 Προσθήσω δέ τι τούτοις καὶ ἕτερον, ἐπεὶ με ὁ τῶν στρατιωτῶν λόγος ἐς τοῦτο ἄγει. οἱ Ῥωμαίων βεβασιλευκότες ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις

πανταχόσε τῶν τῆς πολιτείας ἐσχατιῶν πάμπολυ κατεστήσαντο στρατιωτῶν πλῆθος ἐπὶ φυλακῇ τῶν ὀρίων τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, καὶ κατὰ τὴν ἑῶαν μάλιστα μοῖραν ταύτη τὰς ἐφόδους Περσῶν τε καὶ Σαρακηνῶν ἀναστέλλοντες, 24.13 οὔσπερ λιμιταναίους ἐκάλουν. τούτοις Ἰουστινιανὸς ὁ βασιλεὺς κατ' ἀρχὰς μὲν οὕτω δὴ παρέργως τε καὶ φαύλως ἐχρήτο, ὥστε τεσσάρων ἢ πέντε αὐτοῖς ἐνιαυτῶν τῶν συντάξεων τοὺς χορηγοὺς ὑπερημέρους εἶναι, καὶ ἐπειδὰν Ῥωμαίοις τε καὶ Πέρσαις εἰρήνη γένοιτο, ἠναγκάζοντο οἱ ταλαίπωροι οὗτοι ἅτε καὶ αὐτοὶ τῶν ἐκ τῆς εἰρήνης ἀγαθῶν ἀπολαύσοντες χρόνου ῥητοῦ τὰς ὀφειλομένας σφίσι ξυντάξεις τῷ δημοσίῳ χαρίζεσθαι· ὕστερον δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τῆς στρατείας ὄνομα 24.14 αὐτοὺς ἀφείλετο οὐδενὶ λόγῳ. τὸ λοιπὸν τὰ μὲν ὄρια τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς φυλακηρίων ἐκτὸς ἔμεινεν, οἱ δὲ στρατιῶται ἐξαπιναίως ἔβλεπον εἰς τῶν εὐσεβεῖν εἰωθότων τὰς χεῖρας. 24.15 Ἔτεροι στρατιῶται οὐχ ἥσους ἢ πεντακόσιοι καὶ τρισχίλιοι τὰ ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ φυλακῇ τοῦ Παλατίου 24.16 κατέστησαν, οὔσπερ σχολαρίους καλοῦσι. καὶ αὐτοῖς συντάξεις ἀνέκαθεν πλείους ἢ τοῖς ἄλλοις ἅπασι τὸ δημόσιον ἀεὶ χορηγεῖν εἴωθε. τούτους οἱ πρότεροι μὲν ἀριστίνδην ἀπολέξαντες ἐξ Ἀρμενίων ἐς ταύτην 24.17 δὴ τὴν τιμὴν ἤγον. ἐξ οὗ δὲ Ζήνων τὴν βασιλείαν παρέλαβε, πᾶσιν ἐξουσία ἐγένετο καὶ ἀνάνδρως καὶ ἀπολέμοις οὔσι παντάπασι τούτου δὴ τοῦ ὀνόματος 24.18 ἐπιβατεύειν. προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου καὶ ἀνδράποδα κατατιθέντες τίμημα τὴν στρατείαν ὠνοῦντο ταύτην. ἠνίκα τοῖνυν Ἰουστίνος τὴν βασιλείαν παρέλαβεν, οὗτος Ἰουστινιανὸς πολλοὺς ἐς τὴν τιμὴν κατεστήσατο 24.19 ταύτην, χρήματα μεγάλα περιβαλόμενος. ἐπεὶ δὲ τούτοις τοῖς καταλόγοις οὐδένα ἐνδεῖν τὸ λοιπὸν ἤσθητο, ἐτέρους αὐτοῖς ἐς δισχιλίους ἐντέθεικεν, οὔσπερ ὑπερ24.20 ἀριθμοὺς ἐκάλουν. ἐπειδὴ δὲ αὐτὸς τὴν βασιλείαν ἔσχε, τούτους δὴ τοὺς ὑπεραρίθμους ἀπεσεῖσατο αὐτίκα μάλα, τῶν χρημάτων οὐδ' ὀτιοῦν ἀποδοὺς σφίσι. 24.21 Ἐς μέντοι τοὺς ἐντὸς τοῦ τῶν σχολαρίων ἀριθμοῦ ὄντας ἐπενόει τάδε. ἠνίκα στρατεύμα ἐπὶ Λιβύην ἢ Ἰταλίαν ἢ ἐπὶ Πέρσας ὡς σταλήσεται ἐπίδοξον εἶη, καὶ αὐτοῖς ὡς ξυστρατεύσουσιν ἐπήγγελε συσκευάζεσθαι, καίπερ ἐξεπιστάμενος ἐπιτηδεῖως αὐτοὺς ἐς τὸ στρατεύεσθαι ὡς ἠκιστα ἔχειν, οἱ δὲ τοῦτο ἵνα μὴ γένηται δεῖσαντες χρόνου οἱ ῥητοῦ τὰς ξυντάξεις ἀφίεσαν. ταῦτα μὲν τοῖς σχολαρίοις πολλάκις ξυνη24.22 νέχθη παθεῖν. καὶ Πέτρος δὲ τὸν ἅπαντα χρόνον ἠνίκα τὴν τοῦ μαγίστρου καλουμένου εἶχεν ἀρχὴν, ἀεὶ καθ' ἡμέραν αὐτοὺς κλοπαῖς ἀμυθήτοις ἀπέκναιε. 24.23 πρῶτος μὲν γὰρ ἦν καὶ ὡς ἠκιστα ὑβρίζειν εἰδῶς, κλεπτίστατος δὲ ἀνθρώπων ἀπάντων καὶ ῥύπου αἰσχροῦ ἀτεχνῶς ἔμπλεως. τούτου τοῦ Πέτρου κὰν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις ἐμνήσθη ἅτε τὸν Ἀμαλασοῦνθης φόνον τῆς Θεουδερύχου παιδὸς εἰργασμένου. 24.24 Εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι τῶν ἐν Παλατίῳ πολὺ ἀξιώτεροι, ἐπεὶ καὶ πλείω τὸ δημόσιον αὐτοῖς χορηγεῖν εἴωθεν ἅτε καὶ μείζω κατατιθεῖσι τοῦ τῆς στρατείας ὀνόματος τὰ τιμήματα, οἱ δὲ δομέστικοί τε καὶ προτίκτωρες ἐπικαλοῦνται καὶ ἀνέκαθεν ἀμελέτητοί εἰσι 24.25 πολεμίων ἔργων. τάξεως γὰρ καὶ προσώπου ἔνεκα μόνον ἐν Παλατίῳ εἰώθασι καταλέγεσθαι. καὶ αὐτῶν οἱ μὲν ἐν Βυζαντίῳ, οἱ δὲ ἐπὶ τε Γαλατίας ἐκ παλαιοῦ 24.26 καὶ χωρίων ἐτέρων ἴδρυνται. ἀλλὰ καὶ τούτους Ἰουστινιανὸς τρόπῳ ἀεὶ δεδισσόμενος τῷ εἰρημένῳ μεθίεσθαι ἠνάγκαζε τῶν προσηκουσῶν σφίσι συντάξεων. 24.27 ἐν κεφαλαίῳ δὲ τοῦτο εἰρήσεται. νόμος ἦν ἀνὰ πενταετηρίδα ἐκάστην τὸν βασιλέα τῶν στρατιωτῶν ἕκα24.28 στον δωρεῖσθαι χρυσίῳ τακτῷ. πέμποντες δὲ ἀνὰ πεντάετες πανταχόσε τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς παρείχοντο 24.29 στατήρας χρυσοῦς στρατιώτῃ ἐκάστῳ πέντε. καὶ τοῦτο οὐχ οἷον τε ἦν μὴ πράσσεσθαι ἀεὶ μηχανῇ πάσῃ. ἐξ ὅτου δὲ ἀνήρ ὅδε διωκῆσατο τὴν πολιτείαν, τοιοῦτο οὐδὲν οὔτε διεπράξατο οὔτε ἐμέλλησε, καίπερ χρόνου δύο καὶ τριάκοντα ἐνιαυτῶν τριβέντος ἤδη, ὥστε καὶ λήθην τοῦ ἔργου τούτου τοῖς ἀνθρώποις γενέσθαι τινά. 24.30 Τρόπον δὲ καὶ ἄλλον τῆς ἐς τοὺς κατηκούς λεηλασίας ἐρῶν ἔρχομαι. οἱ

βασιλεῖ τε καὶ ταῖς ἀρχαῖς ἐν Βυζαντίῳ ἢ ὀπλιζόμενοι ἢ γράμματα διαχειρίζοντες ἢ ἄλλο ὅτιοῦν ὑπηρετοῦντες τάσσονται μὲν ἐν τοῖς καταλόγοις ἀρχὴν ἔσχατοι, προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου ἀναβαίνοντες ἀεὶ ἐς τῶν ἀπογινομένων ἢ ὑπεξιόντων τὴν χώραν τάξεως ἕκαστοι τῆς κατ' αὐτοὺς ἐς τόδε χωροῦσιν, ἕως ἄν τις βαθμοῦ ἐπιβεβηκῶς τοῦ πρώτου 24.31 ἤδη ἐς τὸ τῆς τιμῆς ἀφίκηται πέρασ. καὶ τοῖς ἐς τοῦτο ἀξιώματος ἤκουσι χρήματα ἐκ παλαιοῦ διατέτακται τοσαῦτα τὸ πλῆθος ὥστε πλέον ἀνὰ πᾶν ἔτος ἢ ἐς ἑκατὸν χρυσοῦ ἀγείρεσθαι κεντηνάρια τούτοις, καὶ αὐτοὺς τε γηροκομεῖσθαι καὶ τῶν ἄλλων πολλοὺς μετέχειν αὐτοῖς ὠφελείας ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον τῆς ἔνθεν ξυνέβαινε, τῆς τε πολιτείας τὰ πράγματα 24.32 ἐπὶ μέγα εὐπορίας ἀεὶ ταύτη ἐχώρει. ἀλλὰ βασιλεὺς ὅδε τούτων αὐτοὺς ἀποστερήσας σχεδόν τι ἀπάντων, αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις κακὰ ἤνεγκεν. ἀψαμένη γὰρ αὐτῶν ἢ πενία πρῶτον, εἶτα καὶ διὰ τῶν ἄλλων ἐχώρει, οἷς τι καὶ πρότερον ὠφελείας μετῆν. 24.33 καὶ ἦν τις τὴν ξυμπεπτωκυῖαν αὐτοῖς ἐνθένδε ζημίαν ἐς ἔτη δύο καὶ τριάκοντα διαριθμοῖτο, εὐρήσει τὸ μέτρον ὧνπερ αὐτοὺς ἀποστερεῖσθαι ξυνέπεσε. 25.1 Τοὺς μὲν στρατευομένους οὕτως ὁ τύραννος ὅδε διεχρήσατο. ἄπερ δὲ αὐτῷ ἐς ἐμπόρους τε καὶ ναύτας καὶ βαναύσους καὶ ἀγοραίους ἀνθρώπους, δι' αὐτῶν τε καὶ ἐς τοὺς ἄλλους ἅπαντας εἴργασται, 25.2 φράσων ἔρχομαι. πορθμῷ δύο ἐκατέρωθεν Βυζαντίου ἐστὸν, ἄτερος μὲν ἐφ' Ἑλλησπόντου ἀμφὶ Σηστόν τε καὶ Ἄβυδον, ὁ δὲ δὴ ἕτερος ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ Εὐξείνου καλουμένου Πόντου, οὗ τὸ Ἴερὸν ὀνομάζεται. 25.3 ἐν μὲν οὖν τῷ Ἑλλησπόντου πορθμῷ τελωνεῖον μὲν ἐν δημοσίῳ ὡς ἤκιστα ἦν, ἄρχων δὲ τις ἐκ βασιλέως στελλόμενος ἐν Ἀβύδῳ καθῆστο, διερευνώμενος μὲν, ἦν ναῦς ὄπλα φέρουσα ἐς Βυζάντιον οὐ βασιλέως ἴοι γνώμη, καὶ ἦν τις ἐκ Βυζαντίου ἀνάγοιτο οὐ φερόμενος γράμματα τῶν ἀνδρῶν καὶ σημεῖα οἷς ἐπίκειται ἢ τιμὴ αὐτῆ (οὐ γὰρ θέμις τινὰ ἐκ Βυζαντίου ἀνάγεσθαι οὐκ ἀφειμένον πρὸς τῶν ἀνδρῶν, οἱ τῆ τοῦ μαγίστρου καλουμένου ἀρχῆς ὑπουργοῦσι) πραττόμενος δὲ τοὺς τῶν πλοίων κυρίους τέλος δὲ οὐδενὶ αἰσθησιν παρεχόμενον ἀλλ' ὡσπερ τινὰ μισθὸν ὁ ταύτην 25.4 δὴ τὴν ἀρχὴν ἔχων τοῦ ἔργου τούτου λαμβάνειν ἠξίου· ὁ μέντοι ἐπὶ πορθμοῦ τοῦ ἑτέρου στελλόμενος τὸν μισθὸν ἀεὶ πρὸς βασιλέως κεκομισμένος ἦν καὶ διερευνώμενος ἐς τὸ ἀκριβὲς ταῦτά τε, ἄπερ μοι εἴρηται, καὶ ἦν τι ἐς τοὺς βαρβάρους κομίζοιτο, οἱ παρὰ τὸν Εὐξείνου ἴδρυνται Πόντον, ὧνπερ οὐ θέμις ἐκ Ῥωμαίων τῆς γῆς ἐς τοὺς πολεμίους κομίζεσθαι. οὐδὲν μέντοι ἐξῆν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ πρὸς τῶν τῆδε ναυτιλλομένων 25.5 μένων προσίεσθαι. ἐξ οὗ δὲ Ἰουστινιανὸς τὴν βασιλείαν παρέλαβε, τελωνεῖόν τε δημόσιον κατεστήσατο ἐν πορθμῷ ἐκατέρῳ καὶ μισθοφόρους ἄρχοντας δύο ἐς ἀεὶ πέμπων μίσθωσιν μὲν αὐτοῖς παρέιχετο τὴν ξυγκειμένην, ἐπήγγελλε δὲ χρήματά οἱ ὅτι πλεῖστα 25.6 ἐνθένδε ἀποφέρειν δυνάμει τῆ πάση. οἱ δὲ ἄλλο οὐδὲν ἢ εὐνοϊάν οἱ τὴν ἐς αὐτὸν ἐνδείκνυσθαι ἐν σπουδῇ ἔχοντες ἀπαξάπαντα πρὸς τῶν πλεόντων τὰ τῶν φορτίων τιμήματα ληϊζόμενοι ἀπηλλάσσοντο. 25.7 Ἐν μὲν οὖν πορθμῷ ἐκατέρῳ ταῦτα ἐποίει· ἐν δὲ Βυζαντίῳ ἐπενόει τάδε. τῶν τινὰ οἱ ἐπιτηδεῖων προὔστησατο, Σύρον μὲν γένος, ὄνομα δὲ Ἀδδαῖον, ᾧ δὴ ἐπήγγελλεν ἐκ νηῶν τῶν ἐνταῦθα καταρουσῶν 25.8 ὄνησίν τινὰ οἱ πορίζεσθαι. ὁ δὲ πλοῖα ἅπαντα τὰ καταίροντα ἐς τὸν Βυζάντιον λιμένα οὐκέτι ἐνθένδε ἠφίει, ἀλλὰ τοὺς ναυκλήρους ἢ τοῖς τιμήμασιν ἐζημίου νηῶν τῶν σφετέρων ἢ ἀναφορεῖν ἕς τε Λιβύην καὶ 25.9 Ἰταλίαν ἠνάγκαζε. καὶ αὐτῶν οἱ μὲν οὔτε ἀντιφορτίζεσθαι οὔτε θαλαττουργεῖν ἔτι ἤθελον, ἀλλὰ καύσαντες τὰ σφέτερα πλοῖα εὐθύς ἄσμενοι ἀπηλλάσσοντο. 25.10 ὅσοις μέντοι ἐπάναγκες ἦν ἐκ ταύτης δὴ τῆς ἐργασίας τὸν βίον ποιεῖσθαι, οὗτοι δὴ τριπλασίαν πρὸς τῶν ἐμπόρων τὴν μίσθωσιν κεκομισμένοι τὸ λοιπὸν ἐφορτίζοντο τοῖς τε ἐμπόροις περιεστῆκει ταύτην σφίσιν αὐτοῖς τὴν ζημίαν πρὸς τῶν τὰ φορτία ὠνούμενων ἰάσασθαι, οὕτω τε λιμοκτονεῖσθαι πάση μηχανῇ τοὺς Ῥωμαίους ξυνέβαινε. 25.11 Ἀλλὰ ταῦτα μὲν τῆδε κατὰ τὴν πολιτείαν ἐφέρετο. ἃ δὲ καὶ ἐς τὰ

κέρματα τοῖς βασιλεῦσιν εἴργασται, οὗ 25.12 μοι παριτέον οἶομαι εἶναι. τῶν γὰρ ἀργυραμοιβῶν πρότερον δέκα καὶ διακοσίους ὀβολοὺς, οὓς φόλλεις καλοῦσιν, ὑπὲρ ἑνὸς στατήρος χρυσοῦ προΐεσθαι τοῖς ξυμβάλλουσιν εἰωθότων, αὐτοὶ ἐπιτεχνώμενοι κέρδη οἰκεῖα ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν μόνους ὑπὲρ τοῦ στατήρος δίδοσθαι τοὺς ὀβολοὺς διετάξαντο. ταύτη δὲ νομίσματος ἑκάστου χρυσοῦ ἐβδόμη ἀπέτεμον μοῖραν ** πάντων ἀνθρώπων. 25.13 Ἐπεὶ δὲ οἱ βασιλεῖς οὗτοι τῶν ὠνίων τὰ πλεῖστα εἰς τὰ καλούμενα περιστήσαντες μονοπώλια, τοὺς τι ὠνήσασθαι βουλομένους ἀεὶ καθ' ἑκάστην ἀπέπνιγον, μόνα δὲ αὐτοῖς ἀνέφαπτα τὰ τῆς ἐσθῆτος ἐλέλειπτο 25.14 πωλητήρια, μηχανῶνται καὶ ἀμφ' αὐτοῖς τάδε. ἱμάτια τὰ ἐκ μετάξης ἐν Βηρυτῶ μὲν καὶ Τύρῳ πόλεσι 25.15 ταῖς ἐπὶ Φοινίκης ἐργάζεσθαι ἐκ παλαιοῦ εἰώθει. οἳ τε τούτων ἔμποροί τε καὶ ἐπιδημιουργοὶ καὶ τεχνῖται ἐνταῦθα τὸ ἀνέκαθεν ᾤκουν, ἐνθένδε τε ἐς γῆν ἄπα 25.16 σαν φέρεσθαι τὸ ἐμπόλημα τοῦτο ξυνέβαινε. ἐπεὶ δὲ Ἰουστινιανοῦ βασιλεύοντος οἱ ἐπὶ ταύτῃ τῇ ἐργασίᾳ ἐν τε Βυζαντίῳ καὶ πόλεσι ταῖς ἄλλαις ὄντες ἀξιωτέραν ἀπεδίδοντο τὴν ἐσθῆτα ταύτην, αἰτιώμενοι μείζον μὲν ἢ πρότερον ἐν χρόνῳ τῷ παρόντι ὑπὲρ αὐτῆς καταβάλλεσθαι τὸ τίμημα Πέρσαις, πλείω δὲ νῦν τὰ δεκατευτήρια εἶναι ἐν γῆ τῆ Ῥωμαίων, δόκησιν ἅπασιν ὁ αὐτοκράτωρ παρεχόμενος ὅτι δὴ ἐπὶ τούτῳ ἀγανακτοίη, νόμῳ ἅπασιν ἀπεῖπε μὴ πλεον ἢ ὀκτῶ χρυσῶν 25.17 τῆς τοιαύτης ἐσθῆτος τὴν λίτραν εἶναι. καὶ προστίμημα ἔκειτο τοῖς παραβησομένοις τὸν νόμον τῶν ὑπαρχόντων στερεῖσθαι χρημάτων. ταῦτα τοῖς ἀνθρώποις ἀμύχανά τε καὶ ἄπορα ἐδόκει παντάπασιν εἶναι. οὐ γὰρ οἶόν τε ἦν τοὺς ἐμπόρους μείζονος τιμῆς τὰ φορτία ταῦτα ἐωνημένους ἐλάσσονος αὐτὰ τοῖς ξυμβάλ 25.18 λουσιν ἀποδίδοσθαι. διὸ δὴ ταύτην μὲν τὴν ἐμπορίαν ἐργολαβεῖν οὐκέτι ἠξίουσαν, ἐπικλοπώτερον δὲ φορτίων τῶν σφίσι ἀπολελειμμένων ἐποιοῦντο κατὰ βραχὺ τὰς πράξεις, δηλονότι τῶν γνωρίμων τισίν, οἷσπερ τὰ τοιαῦτα καλλωπίζειν τὰ σφέτερα αὐτῶν προἰεμένοις 25.19 ἐν ἡδονῇ ἦν ἢ τρόπῳ τῷ ἀναγκαῖον ἐγένετο. ὣν δὴ ἢ βασιλεῖς ἐπιψιθυρίζοντων τινῶν αἰσθημένη, καίπερ οὐ βασανίσασα τὰ θρυλλούμενα, ξύμπαντα εὐθὺς τὰ φορτία τοὺς ἀνθρώπους ἀφείλετο, καὶ χρυσίον αὐτοῦς ἐς κεντηνάριον ἐπιτιμησαμένη. ** ἄρχει δὲ ταύτης ἐν γε Ῥωμαίοις τῆς ἐργασίας ὁ τοῖς βασιλικοῖς ἐφεστῶς 25.20 θησαυροῖς. Πέτρον οὖν τὸν Βαρσύμην ἐπὶ κλησιν ἐπὶ ταύτης καταστησάμενοι τῆς τιμῆς οὐ πολλῶ ὕστερον 25.21 ἐπεχώρουν αὐτῶν πράσσειν ἀνόσια ἔργα. τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους ἅπαντας τὸν νόμον ἐς τὸ ἀκριβὲς ἐδικαίου τηρεῖν, τοὺς δὲ τοῦ ἔργου τούτου τεχνίτας αὐτῶ μόνῳ ἀναγκάζων ἐργάζεσθαι ἀπεδίδοτο, οὐκέτι ἐπικρυπτόμενος, ἀλλ' ἐν τῷ δημοσίῳ τῆς ἀγορᾶς βαφῆς μὲν τῆς προστυχούσης τὴν οὐγκίαν οὐχ ἦσσαν ἢ κατὰ ἕξ χρυσῶν, βάμματος δὲ τοῦ βασιλικοῦ, ὅπερ καλεῖν ὀλόβηρον νενομίκασι, πλεον ἢ τεσσάρων καὶ εἴκοσι 25.22 χρυσῶν. καὶ βασιλεῖ μὲν ἐνθένδε μεγάλα χρήματα ἔφερον, αὐτὸς δὲ περιβαλλόμενος πλείω ἐλάνθανεν, 25.23 ὅπερ ἀπ' αὐτοῦ ἀρξάμενον ἐς ἀεὶ ἔμεινε. μόνος γὰρ ἐς τότε τοῦ χρόνου ἔμπορός τε ἀπαρακαλύπτως καὶ 25.24 κάπηλος τοῦ ἐμπολήματος τοῦδε καθίσταται. ἔμποροι μὲν οὖν ὅσοι πρότερον τὴν ἐργασίαν ταύτην μετήσαν ἐν τε Βυζαντίῳ καὶ πόλει ἑκάστη θαλαττουργοὶ τε καὶ ἔγγειοι ἐφέροντο ὡς τὸ εἰκὸς τὰ ἐκ τῆς ἐργασίας 25.25 κακά. ἐν δὲ πόλεσιν ὁ δῆμος σχεδόν τι ὅλος ταῖς εἰρημέναις προσαιτητῆς ἐξαπιναιῶς ἐγένετο. βάνουσοι γὰρ ἀνθρωποὶ καὶ χειρώννακτες λιμῶ παλαίειν, ὡς τὸ εἰκὸς, ἠναγκάζοντο, πολλοὶ τε ἀπ' αὐτοῦ τὴν πολιτείαν μεταβαλλόμενοι φεύγοντες ᾤκοντο ἐς τὰ Περσῶν ἤθη. 25.26 μόνος δὲ ἀεὶ ὁ τῶν θησαυρῶν ἄρχων ἐνεργολαβῶν τὸ ἐμπόλημα τοῦτο μοῖραν μὲν βασιλεῖ, ὡσπερ εἴρηται, πόρων τῶν ἐνθένδε ἀποφέρειν ἠξίου, αὐτὸς δὲ τὰ πλείω φερόμενος δημοσίαις συμφοραῖς ἐπλούτει. ταῦτα μὲν οὖν τῆδε κεχώρηκεν. 26.1 Ὄντινα δὲ τρόπον τῶν πόλεων τοὺς κόσμους καὶ τὰ ἐγκαλλωπίσματα πάντα ἐν τε Βυζαντίῳ καὶ 26.2 πόλει ἑκάστη καθελεῖν ἴσχυσεν αὐτίκα ἐροῦμεν. πρῶτα μὲν καταλύειν τὸ τῶν

ρητόρων ἀξίωμα ἔγνω. τά τε γὰρ ἔπαθλα αὐτοὺς ἀφείλετο εὐθὺς ἅπαντα, οἷσπερ τρυφᾶν τε τὰ πρότερα καὶ ἐγκαλλωπίζεσθαι τῆς συνηγορίας ἀφειμένοι εἰώθασι, καὶ διωμότους συνίστασθαι τοὺς διαφορομένους ἐκέλευσε, καὶ ἀπ' αὐτοῦ περιου26.3 βρισμένοι ἐν πολλῇ ἀθυμία ἐγένοντο. ἐπεὶ δὲ τῶν τε ἀπὸ τῆς συγκλήτου βουλῆς καὶ τῶν ἄλλων εὐδαιμόνων δοκούντων εἶναι ἔν τε Βυζαντίῳ καὶ πάσῃ τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ πάσας, ὡσπερ ἐρρήθη, τὰς οὐσίας ἀφείλετο, ἀρ26.4 γεῖν τὸ λοιπὸν τῷ ἐπιτηδεύματι τούτῳ ἐλέλειπτο. οὐ γὰρ εἶχον ἄνθρωποι λόγου ὄτουοῦν οὐδὲν ἄξιον, οὐπερ ἂν καὶ ἀμφισβητοῖεν ἀλλήλοις. αὐτίκα τοίνυν ἐκ πολλῶν μὲν ὀλίγοι, ἐξ ἐνδόξων δὲ λίαν κομιδῇ ἄδοξοι πανταχόθι γεγονότες τῆς γῆς πενία μὲν, ὡς τὸ εἶκος, πολλῇ εἶχοντο, μόνην δὲ ὕβριν τὴν ἀπὸ τοῦ ἔργου φερόμενοι ἀπηλλάσσοντο. 26.5 Ἀλλὰ καὶ τοὺς ἰατροὺς τε καὶ διδασκάλους τῶν ἐλευθερίων τῶν ἀναγκαίων ἀπορεῖσθαι πεποίηκε. τὰς τε γὰρ σιτήσεις, ἃς οἱ πρότερον βεβασιλευκότες ἐκ τοῦ δημοσίου χορηγεῖσθαι τούτοις δὴ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν 26.6 ἔταξαν, ταύτας δὴ οὗτος ἀφείλετο πάσας. καὶ μὴν καὶ ὄσους οἱ τὰς πόλεις οἰκοῦντες ἀπάσας πολιτικῶν σφίσιν ἢ θεωρητικῶν οἴκοθεν πεποιήνται πόρους, καὶ τούτους μεταγαγὼν φόροις ἀναμίξαι τοῖς δημοσίοις 26.7 ἐτόλμησε. καὶ οὔτε ἰατρῶν τις ἢ διδασκάλων τὸ λοιπὸν ἐγένετο λόγος οὔτε δημοσίας τις ἔτι οἰκοδομίας προνοεῖν ἴσχυσεν οὔτε λύχνα ταῖς πόλεσιν ἐν δημοσίῳ ἐκάετο οὔτε τις ἦν ἄλλη παραψυχὴ τοῖς ταύτας οἰκοῦσι. 26.8 τά τε γὰρ θέατρα καὶ ἵπποδρομοὶ καὶ κυνηγέσια ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον ἅπαντα ἤργει, οὐ δὴ οἱ τὴν γυναῖκα τετέχθαι τε καὶ τεθράφθαι καὶ πεπαιδεῦσθαι ξυνέβαι26.9 νεν. ὕστερον δὲ ταῦτα δὴ ἀργεῖν ἐν Βυζαντίῳ ἐκέλευσε τὰ θεάματα, τοῦ μὴ τὰ εἰωθότα χορηγεῖν τὸ δημόσιον πολλοῖς τε καὶ σχεδόν τι ἀναρίθμοις οὔσιν, 26.10 οἷς ἐνθένδε ὁ βίος. ἦν τε ἰδίᾳ τε καὶ κοινῇ λύπη τε καὶ κατήφεια, ὡσπερ ἄλλο τι τῶν ἀπ' οὐρανοῦ ἐπισκίη26.11 ψασαι πάθος, καὶ βίος πᾶσιν ἀγέλαστος. ἄλλο τε τὸ παράπαν οὐδὲν ἐφέρετο τοῖς ἀνθρώποις ἐν διηγήμασιν, οἴκοι τε οὔσι καὶ ἀγοράζουσι κἂν τοῖς ἱεροῖς διατρίβουσιν ἢ συμφοραὶ τε καὶ πάθη καὶ καινοτέρων ἀτυχημάτων ὑπερβολή. 26.12 Ταῦτα μὲν οὕτω ταῖς πόλεσιν εἶχεν. ὁ δὲ τῷ λόγῳ λείπεται, τοῦτο εἰπεῖν ἄξιον. ὕπατοϊ Ῥωμαίων ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐγινέσθην δύο, ἄτερος μὲν ἐν Ῥώμῃ, ὁ 26.13 δὲ δὴ ἕτερος ἐν Βυζαντίῳ. ὅστις δὲ εἰς τὴν τιμὴν ἐκαλεῖτο ταύτην πλέον ἢ κεντηνάρια χρυσοῦ εἴκοσιν ἐς τὴν πολιτείαν ἀναλοῦν ἔμελλεν, ὀλίγα μὲν οἰκεῖα, 26.14 τὰ δὲ πλεῖστα πρὸς βασιλέως κεκομισμένος. ταῦτά τε τὰ χρήματα ἔς τε τοὺς ἄλλους, ὧνπερ ἐμνήσθην, καὶ ἐς τῶν βίων τοὺς ἀπορωτέρους ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον φερόμενα καὶ διαφερόντως ἐς τοὺς ἐπὶ σκηνῆς ἅπαντα 26.15 τὰ πράγματα ἐς αἰεὶ τῇ πόλει ἀνίστη. ἐξ οὗ δὲ Ἰουστινιανὸς τὴν βασιλείαν παρέλαβεν, οὐκέτι καιροῖς τοῖς καθήκουσι ταῦτα ἐπράσσετο· ἀλλὰ τὰ μὲν πρῶτα πολλοῦ Ῥωμαίοις ὕπατος καθίστατο χρόνου, τελευτῶντες δὲ οὐδὲ ὄναρ τὸ πρᾶγμα ἐώρων, ἐξ οὗ δὴ πενία τινὶ ἐνδελεχέστατα ἐσφίγγετο τὰ ἀνθρώπεια, τὰ μὲν εἰωθότα τοῦ βασιλέως οὐκέτι τοῖς ὑπηκόοις παρεχομένου, τὰ δὲ ὑπάρχοντα τρόποις ἅπασι πανταχόθεν ἀφαιρουμένου. 26.16 Ὡς μὲν οὖν τὰ δημόσια καταπιὼν ξύμπαντα χρήματα τοὺς ἐκ τῆς συγκλήτου βουλῆς ὁ λυμεὼν οὗτος ἕκαστόν τε ἰδίᾳ καὶ κοινῇ ξύμπαντας τὰς οὐσίας ἀφή26.17 ρηται, διαρκῶς δεδιηγήσθαι οἶμαι. ὡς δὲ καὶ τοὺς ἄλλους εὐδαιμόνας δοκούντας εἶναι συκοφαντία περιωὼν ἀφαιρεῖσθαι τὰ χρήματα ἴσχυσεν, ἰκανώτατά μοι εἰρησθαι νομίζω, οὐ μέντοι στρατιώτας τε καὶ ἄρχουσι πᾶσιν ὑπηρετοῦντας καὶ τοὺς ἐν Παλατίῳ στρατευομένους, γεωργούς τε καὶ χωρίων κτήτορας καὶ κυρίουσιν καὶ οἷς ἐν λόγοις τὰ ἐπιτηδεύματά ἐστιν, ἀλλὰ μὴν ἐμπόρους τε καὶ ναυκλήρους καὶ ναύτας βαναύσους τε καὶ χειρώνακτας καὶ ἀγοραίους καὶ οἷς ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐπιτηδευμάτων ὁ βίος, καὶ μὴν καὶ τοὺς ἄλλους ὡς εἰπεῖν ἅπαντας, ἐς οὓς δεικνεῖσθαι βλάβος τὸ ἐκ τοῦδε συμβαίνει. 26.18 Οἷα δὲ τοὺς τε προσαιτητὰς καὶ ἀγελαίους ἀνθρώπους καὶ πτωχοὺς τε καὶ λώβῃ πάσῃ ἐχομένους εἰργάσατο, αὐτίκα ἐροῦμεν· τὰ γὰρ ἀμφὶ τοῖς ἱερεῦσιν αὐτῷ 26.19 πεπραγμένα ἐν

τοῖς ὀπισθεν λόγοις λελέξεται. πρῶτα μὲν, ὅπερ εἴρηται, ἅπαντα περιβεβλημένος τὰ πωλητήρια καὶ ὠνίων τῶν ἀναγκαιοτάτων τὰ λεγόμενα καταστησάμενος μονοπώλια πλέον ἢ τριπλάσια τιμήματα 26.20 πάντας ἀνθρώπους ἐπράττετο. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐπεὶ ἀνάριθμά μοι ἔδοξεν εἶναι, οὐκ ἂν ἔγωγε λόγῳ ἀτελευτήτῳ καταλέγειν φιλονεικίην· ἀπὸ δὲ τῶν τοὺς ἄρτους ὠνουμένων πικρότατα ἐς πάντα τὸν αἰῶνα ἐσύλει, οὓς δὴ καὶ χειρώνακτας καὶ πτωχοὺς καὶ πάσῃ λῶβῃ ἐχομένους ἀνθρώπους μὴ οὐκ ὠνεῖσθαι ἀδύνα26.21 τον. αὐτὸς μὲν γὰρ ἐς τρία κεντηνάρια φέρεσθαι ἀνά πᾶν ἔτος ἐνθένδε ἤξει, ὅπως οἱ ἄρτοι ἀξιώτεροι ὧσι καὶ σποδοῦ ἔμπλεω· οὐδὲ γὰρ ἐς τοῦτο δὴ τὸ τῆς αἰσχροκερδείας ἀσέβημα ὁ βασιλεὺς οὗτος ὀκνηρὸς 26.22 ἦει· ταύτη δὲ τῇ σκῆψει οἰκεῖα κέρδη ἐπιτεχνώμενοι οἷς ἐπέκειτο ἡ τιμὴ αὕτη αὐτοὶ μὲν ῥᾶστα ἐς πλοῦτόν τινα περίσταντο μέγαν, λιμὸν δὲ τοῖς πτωχοῖς χειροποίητον ἐν εὐθηνούσι χρόνοις αἰεὶ παρὰ δόξαν εἰργάζοντο, ἐπεὶ οὐδὲ σίτον ἐτέρωθεν τι εἰσκομίζεσθαι τὸ παράπαν ἐξῆν, ἀλλὰ ἀναγκαῖον ἦν ἅπασιν τούτους δὴ ὠνουμένους ἄρτους ἐσθίειν. 26.23 Τὸν δὲ τῆς πόλεως ὀχετὸν διερρωγότα τε ὀρώντες καὶ μοῖραν ὕδατος ὀλίγην τινα ἐς τὴν πόλιν εἰσάγοντα ὑπερεώρων τε καὶ οὐδ' ὀτιοῦν αὐτῷ προέσθαι ἤθελον, καίπερ ὀμίλου αἰεὶ ἀμφὶ τὰς κρήνας ἀποπνιγομένου πολλοῦ, καὶ τῶν βαλανείων ἀποκεκλεισμένων ἀπάντων· καίτοι ἐς οἰκοδομίας θαλασσίους τε καὶ ἀνοήτους ἄλλας μέγεθος χρημάτων οὐδενὶ λόγῳ προῖετο, πανταχόθι τῶν προαστείων ἐπιτεχνώμενος, ὥσπερ τῶν βασιλείων αὐτοῦ οὐ χωρούντων, ἐν οἷς δὴ ἅπαντες οἱ πρότερον 26.24 βεβασιλευκότες διαβιοῦν ἐς αἰεὶ ἤθελον. οὕτως οὐ χρημάτων φειδοῖ, ἀλλὰ φθόρου ἀνθρώπων ἔνεκα τῆς τοῦ ὀχετοῦ οἰκοδομίας ὀλιγωρεῖν ἔγνω, ἐπεὶ οὐδεὶς ἐκ τοῦ παντὸς χρόνου Ἰουστινιανοῦ τοῦδε ἐτοιμότερος γέγονεν ἀνθρώπων ἀπάντων χρήματά τε προσποιεῖσθαι κακῶς, καὶ ταῦτα χειρόνως αὐτίκα δὴ μάλα προέσθαι. 26.25 δυοῖν τοίνυν ἀπολελειμμένοι ἐν τε ποτῷ καὶ τοῖς ἐδωδίμοις τοῖς τὰ ἔσχατα πενομένοις καὶ πτωχοῖς οὗσιν, ὕδατός τε καὶ ἄρτου, δι' ἀμφοῖν αὐτοῦ, ὥσπερ μοι δεδιήγηται, βασιλεὺς ὁδε ἔβλαψε, τὸ μὲν ἄπορον σφίσι, τὸν δὲ πολλῷ ἀξιώτερον ἐργασάμενος. 26.26 Οὐ μόνον δὲ τοὺς ἐν Βυζαντίῳ προσαιτητὰς, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐτέρωθι ὠκημένων τινὰς ἔδρασε ταῦτα, ὥσπερ 26.27 μοι αὐτίκα λελέξεται. Ἰταλίαν γὰρ Θευδέριχος ἐλὼν τοὺς ἐν τῷ Ῥώμης Παλατίῳ στρατευομένους αὐτοῦ εἴασεν, ὅπως τι διασώζοιτο πολιτείας ἐνταῦθα τῆς παλαιᾶς ἵχνος, μικρὰν ἀπολιπὼν σύνταξιν ἐς ἡμέραν ἐκά26.28 στῶ. ἦσαν δὲ οὗτοι παμπληθεῖς ἄγαν. οἳ τε γὰρ σιληντιᾶριοι καλούμενοι καὶ δομέστικοι καὶ σχολᾶριοι ἐν αὐτοῖς ἦσαν, οἷς δὴ ἄλλο οὐδὲν ἀπελέλειπτο ἢ τὸ τῆς στρατείας ὄνομα μόνον, καὶ ἡ σύνταξις αὕτη ἐς τὸ ἀποζῆν ἀποχρῶσα μόλις αὐτοῖς, ἅπερ ἔς τε παῖδας καὶ ἀπογόνους Θευδέριχος αὐτοῦς παραπέμπειν ἐκέ26.29 λευσε. τοῖς τε προσαιτηταῖς οἳ παρὰ τὸν Πέτρου τοῦ ἀποστόλου νεῶν δίαιταν εἶχον, τρισχιλίους σίτου μεδίμνους χορηγεῖν αἰεὶ τὸ δημόσιον ἀνά πᾶν ἔτος διώρισεν· ἅπερ ἅπαντες οὗτοι διαγεγόνασι κομιζόμενοι ἕως Ἀλέ26.30 ξανδρος ὁ Ψαλίδιος ἐς τὴν Ἰταλίαν ἀφίκετο. πάντα γὰρ εὐθύς οὗτος ἀνὴρ ὀκνήσει οὐδεμιᾶ περιλεῖν ἔγνω. ταῦτα μαθὼν Ἰουστινιανὸς Ῥωμαίων αὐτοκράτωρ τὴν τε πρᾶξιν προσήκατο ταύτην καὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον διὰ τιμῆς ἔσχεν. ἐν ταύτῃ Ἀλέξανδρος τῇ πορείᾳ καὶ τοὺς Ἕλληνας εἰργάσατο τάδε. 26.31 Τοῦ ἐν Θερμοπύλαις φυλακτηρίου οἱ τὰ ἐκείνη γεωργοῦντες χωρία ἐκ παλαιοῦ ἐπεμελοῦντο, ἐκ περιτροπῆς τε τὸ ἐνταῦθα τεῖχος ἐφύλασσαν, ἡνίκα δὴ ἔφοδος βαρβάρων τινῶν ὡς ἐπισκῆπει ἐς τὴν Πελοπόννησον ἐπί26.32 δοξος ἦν. ἀλλ' ἐνταῦθα γενόμενος τότε Ἀλέξανδρος οὗτος προνοεῖν Πελοποννησίων σκηπτόμενος οὐκ ἔφη 26.33 γεωργοῖς τὸ ταύτην φυλακτήριον ἐπιτρέψειν. στρατιώτας οὖν ἐνταῦθα εἰς δισχιλίους καταστησάμενος οὐκ ἐκ τοῦ δημοσίου χορηγεῖσθαι σφίσι τὰς συντάξεις διώρισεν, ἀλλὰ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι πασῶν πόλεων τὰ τε πολιτικὰ καὶ θεωρητικὰ ζύμπαντα χρήματα ἐς τὸ

δημόσιον ἐπὶ τῷ προσχήματι τούτῳ μετήνεγκεν, ἐφ' ᾧ ἐνθένδε οἱ στρατιῶται οὗτοι σιτίζονται, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἔν τε τῇ ἄλλῃ πάσῃ Ἑλλάδι καὶ οὐχ ἡκιστα ἐν Ἀθήναις αὐταῖς οὔτε τις ἐν δημοσίῳ οἰκοδομία ἀνενεώθη οὔτε ἄλλο ἀγαθὸν οἷόν τε ἦν γίνεσθαι. 26.34 Ἰουστινιανὸς μέντοι τὰ τῆδε διωκημένα τῷ Ψαλιδίῳ οὐδεμιᾶ μελλήσει ἐπέρρωσε. 26.35 Ταῦτα μὲν οὖν τῆδε κεχώρηκεν. ἰτέον δὲ καὶ εἰς τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πτωχοὺς. Ἡφαιστός τις ἐν τοῖς ἐνταῦθα ῥήτορσιν ἐγεγόνει, ὅσπερ παραλαβὼν τὴν Ἀλεξανδρέων ἀρχὴν τὸν μὲν δῆμον τοῦ στασιάζειν κατέπαυσε, φοβερὸς τοῖς στασιώταις φανείς, ἔσχατα δὲ ἐσχάτων κακὰ τοῖς τῆδε ὠκημένοις ἐνδέδεικται πᾶσι. 26.36 πάντα γὰρ εὐθύς τὰ τῆς πόλεως πωλητήρια ἐς τὸ καλούμενον μονοπώλιον καταστησάμενος ἄλλον μὲν ἐμπόρων οὐδένα ταύτην δὴ τὴν ἐργασίαν ἐργάζεσθαι εἶα, μόνος δὲ ἀπάντων αὐτὸς γεγονὼς κάπηλος παρεδίδοτο τὰ ὄνια πάντα, δηλονότι τὰς τούτων τιμὰς τῇ τῆς ἀρχῆς ἐξουσίᾳ σταθμώμενος, ἀπεπνίγετό τε τῇ τῶν ἀναγκαίων σπάνει ἢ τῶν Ἀλεξανδρέων πόλις, οὗ δὴ καὶ τοῖς τὰ ἔσχατα πενομένοις τὰ πρότερα εὖωνα διαρκῶς ἐγεγόνει πάντα. μάλιστα δὲ αὐτοὺς ἀμφὶ τῷ ἄρτῳ 26.37 ἐπίεζε. τὸν γὰρ σῖτον αὐτὸς ἐξ Αἰγυπτίων ὠνεῖτο μόνος, οὐδὲ ὅσον ἐς μέδιμνον ἕνα ἐτέρῳ ἐνδιδούς πρίασθαι, ταύτη τε τοὺς ἄρτους καὶ τὰ τῶν ἄρτων 26.38 τιμήματα διετίθετο ἥπερ ἐβούλετο. πλοῦτον τοίνυν καὶ ἀμύθητον αὐτὸς τε δι' ὀλίγου περιεβάλετο καὶ 26.39 βασιλεῖ τὴν ἀμφὶ τούτῳ ἐπιθυμίαν ἐνεπλήσατο. καὶ τῶν μὲν Ἀλεξανδρέων ὁ δῆμος δέει τοῦ Ἡφαιστοῦ τὰ παρόντα σφίσιν ἡσυχῇ ἔφερον, ὁ δὲ αὐτοκράτωρ αἰδοῖ τῶν οἱ ἐς αἰεὶ ἐσκομιζομένων χρημάτων ἐν τοῖς μάλιστα ὑπερηγάπα τὸν ἄνθρωπον. 26.40 Βουλευσας δὲ Ἡφαιστος οὗτος ὅπως τὴν βασιλέως διάνοιαν πολλῶ ἔτι μᾶλλον ἐξελεῖν δύνηται, προσε26.41 πετεχνήσατο τάδε. Διοκλητιανὸς Ῥωμαίων γεγονὼς αὐτοκράτωρ σίτου μέγα τι χρῆμα δίδοσθαι παρὰ τοῦ δημοσίου τῶν Ἀλεξανδρέων τοῖς δεομένοις ἀνὰ πᾶν 26.42 ἔτος διώρισε. ταῦτα ὁ δῆμος τηνικάδε διαδασάμενοι ἐν σφίσιν αὐτοῖς ἐς ἀπογόνους τοὺς ἄχρι δεῦρο παρέ26.43 πεμψαν. ἀλλ' Ἡφαιστος ἐνθένδε μυριάδας ἐς διακοσίας ἐπετείους μεδίμνων τοὺς τῶν ἀναγκαίων ὑποσπανίζοντας ἀφελόμενος τῷ δημοσίῳ ἐντέθεικε, βασιλεῖ γράψας ὡς οὐ δικαίως οὐδὲ ἢ ζυμφέρει τοῖς πράγμασι 26.44 μέχρι νῦν ταῦτα οἱ ἄνδρες οὗτοι κομίζονται. καὶ ἀπ' αὐτοῦ βασιλεὺς μὲν ἐμπεδώσας τὴν πρᾶξιν διὰ σπουδῆς αὐτὸν μείζονος ἔσχεν, Ἀλεξανδρέων δὲ ὅσοι ταύτην εἶχον τοῦ βίου ἐλπίδα, ταύτης δὴ ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις τῆς ἀπανθρωπίας ἀπώναντο. 27.1 Τὰ μὲν οὖν Ἰουστινιανῶ εἰργασμένα τοσαῦτά ἐστιν, ὥστε μηδὲ τὸν πάντα αἰῶνα τῷ περὶ αὐτῶν 27.2 λόγῳ ἐπαρκεῖν δύνασθαι. ὀλίγα δὲ μοι ἄττα ἐκ πάντων ἀπολεξαμένῳ εἰπεῖν ἀποχρήσει, δι' ὧν αὐτοῦ ἐνδηλον καὶ τοῖς ὀπισθεν γενησομένοις τὸ ἦθος ἅπαν διαφανῶς ἔσται, καὶ ὡς εἴρων τε ἦν καὶ οὔτε θεοῦ οὔτε ἱερέων οὔτε νόμων αὐτῷ ἔμελεν, οὔτε δήμου κατεσπουδασμένου αὐτῷ δοκοῦντος εἶναι, οὐ μὴν οὔτε τινὸς τὸ παράπαν αἰδοῦς ἢ τοῦ τῆς πολιτείας ζυμφόρου ἢ ὅτου τι προὔργου ἐς αὐτὴν γένοιτο, ἢ ὅπως σκήψεώς τινος τὰ πρᾶσσόμενα τυχεῖν δύναιτο, οὔτε ἄλλο τι αὐτὸν ἐσήει, ὅτι μὴ μόνη ἀφαίρεσις τῶν ἐν πάσῃ γῆ κειμένων χρημάτων. ἄρξομαι δὲ ἐνθένδε. 27.3 Ἀρχιερέα κατεστήσατο Ἀλεξανδρεῦσιν αὐτὸς Παῦλον ὄνομα. ἐτύγχανε δὲ Ῥόδων τις, Φοῖνιξ γένος, ἔχων 27.4 τηνικάδε τὴν Ἀλεξανδρείας ἀρχὴν. ᾧ δὴ ἐπέστελλεν ἐς ἅπαντα Παύλῳ ὑπηρετεῖν προθυμίᾳ τῇ πάσῃ, ὅπως δὴ ἀτελεύτητον μένοι τῶν πρὸς αὐτοῦ ἐπαγγελλομένων 27.5 μηδέν. ταύτη γὰρ τῶν Ἀλεξανδρέων τοὺς αἰρετικούς ἐταιρίζεσθαι αὐτὸν ἐς τὴν ἐν Καλχηδόνι σύνοδον ᾤετο 27.6 δυνατὸν ἔσεσθαι. ἦν δὲ τις Ἀρσένιος, Παλαιστίνος γένος, ὅσπερ Θεοδώρᾳ τῇ βασιλίδι ἐν τοῖς μάλιστα ἀναγκαιοτάτοις ἐπιτήδειος γεγονὼς, καὶ ἀπ' αὐτοῦ δυνάμιν τε πολλὴν μεγάλην τε περιβαλλόμενος χρήματα 27.7 ἐς βουλῆς ἀξίωμα ἦλθε, καίπερ μιαιώτατος ὢν. οὗτος Σαμαρείτης μὲν ἦν, τοῦ δὲ μὴ τὴν ὑπάρχουσαν προέσθαι δυνάμιν ὀνόματος ἀντιλαβέσθαι τοῦ Χριστιανῶν 27.8 ἔγνω. ὁ μὲντοι πατήρ τε καὶ ἀδελφὸς τῆ τούτου

δυνάμει θαρσοῦντες διαγεγόνασι μὲν ἐν Σκυθοπόλει, περιστέλλοντες τὴν πάτριον δόξαν, γνώμη δὲ αὐτοῦ 27.9 ἀνήκεστα τοὺς Χριστιανοὺς εἰργάζοντο πάντας, διὸ δὴ οἱ πολῖται σφίσιν ἐπαναστάντες ἄμφω ἔκτειναν θανάτῳ οἰκτίστῳ, κακὰ τε πολλὰ ξυνηνέχθη Παλαιστί27.10 νοις ἐνθὲνδε γενέσθαι. τότε μὲν οὖν αὐτὸν οὔτε Ἰουστινιανὸς οὔτε βασιλῆς κακὸν τι ἔδρασαν, καίπερ αἰτιώτατον γεγονότα δυσκόλων ἀπάντων, ἀπέειπον δὲ αὐτῷ ἐς Παλάτιον μηκέτι ἰέναι· ἐνδελεχέστατα γὰρ τούτου 27.11 δὴ ἔνεκα πρὸς τῶν Χριστιανῶν ἠνωχλοῦντο. οὗτος Ἀρσένιος βασιλεῖ χαριεῖσθαι οἰόμενος οὐ πολλῶ ὕστερον ξὺν τῷ Παύλῳ ἐς τὴν Ἀλεξανδρείαν στέλλεται, ὡς δὴ τὰ τε ἄλλα ὑπηρετήσων καὶ τὴν ἐς τοὺς Ἀλεξανδρεῖς πειθῶ ξυγκατεργασόμενος αὐτῷ δυνάμει τῇ 27.12 πάσῃ. ἰσχυρίζετο γὰρ ὑπὸ τὸν χρόνον τοῦτον, ἠνίκα οἱ τοῦ Παλατίου ἀποκεκλεισθαι ξυνέπεσε, τῶν ἐν Χριστιανοῖς οὐκ ἀμελέτητος γεγονέναι δογμάτων ἀπάντων. 27.13 ὅπερ τὴν Θεοδώραν ἠνίασε· τὴν ἐναντίαν γὰρ ἐσκήπ27.13 τετο τῷ βασιλεῖ ἐς τοῦτο ἰέναι, ὡς μοι ἐν τοῖς ἔμπρο27.14 σθεν λόγοις εἴρηται. ἐπεὶ οὖν ἐν Ἀλεξανδρεῦσιν ἐγένοντο, διάκονόν τινα Ψόην ὄνομα Ῥόδωνι Παῦλος παρέδωκε τεθνηξόμενον, φάσκων δὴ αὐτὸν μόνον οἱ αὐτῷ ἐμποδῶν ἴστασθαι τοῦ μὴ τὰ βασιλεῖ δεδογμένα 27.15 ὑποτελέσαι. τοῖς δὲ βασιλέως γράμμασι Ῥόδων ἠγμένος, συχνοῖς τε οὔσι καὶ λίαν σπουδαίοις, αἰκίζεσθαι τὸν ἄνθρωπον ἔγνω. καὶ ὅς ὑπὸ τῆς βασάνου κατα27.16 τεινόμενος αὐτίκα θνήσκει. ἅπερ ἐπεὶ ἐς βασιλέα ἦλθεν, ἐγκειμένης ἰσχυρότατα τῆς βασιλίδος, ἅπαντα βασιλεὺς ἐπὶ Παύλῳ τε καὶ Ῥόδωνι καὶ Ἀρσενίῳ εὐθύς ἐκίνει, ὥσπερ τῶν πρὸς αὐτοῦ τούτοις δὴ τοῖς 27.17 ἀνθρώποις ἐπηγγελμένων ἐπιλελησμένος ἀπάντων. Λιβέριον οὖν τῶν ἐκ Ῥώμης ἄνδρα πατρίκιον καταστησάμενος ἐπὶ τῆς Ἀλεξανδρέων ἀρχῆς καὶ τῶν δοκίμων ἱερέων τινὰς ἐς τὴν Ἀλεξανδρείαν ἔστειλε τὴν τοῦ πράγματος ποιησομένους διάγνωσιν, ἐν οἷς καὶ ὁ Ῥώμης ἀρχιδιάκονος Πελάγιος ἦν, τὸ Βιγιλίου τοῦ ἀρχιερέως ὑποδὺς πρόσωπον, ἐπιτεταγμένον οἱ τοῦτό γε πρὸς τοῦ 27.18 Βιγιλίου· τοῦ τε φόνου ἐληλεγμένου Παῦλον τῆς ἱερωσύνης εὐθύς καθεῖλον, φυγόντα δὲ Ῥόδωνα ἐς Βυζάντιον τὴν τε κεφαλὴν ἀφείλετο ὁ βασιλεὺς καὶ τὰ χρήματα ἐς τὸ δημόσιον ἀνάγραπτα ἐποίησατο, καίπερ τρισκαίδεκα ἐπιστολάς τοῦ ἀνθρώπου ἐνδειξαμένου, ἅσπερ αὐτῷ βασιλεὺς ἔγραψε σπουδάζων τε καὶ διατεινόμενος ἄγαν ἐπαγγέλλων τε ἅπαντα τῷ Παύλῳ ὑπηρετεῖν ἐπιτάττοντι καὶ μηδ' ὀτιοῦν ἀντιτείνειν, ὅπως ἐπὶ τῇ δόξῃ ἐπιτελέσαι τὰ δόξαντα δυνατὸς εἴη. 27.19 Ἀρσενίον τε Λιβέριος γνώμη Θεοδώρας ἀνεσκολόπισε, καὶ αὐτοῦ τὰ χρήματα δημοσιοῦν βασιλεὺς ἔγνω, καίπερ οὐδὲν αὐτῷ ἐπεγκαλεῖν ἔχων ἢ ὅτι ξὺν τῷ Παύλῳ δίαιταν εἶχε. 27.20 Ταῦτα μὲν οὖν εἴτε ὀρθῶς εἴτε ἄλλη πη αὐτῷ εἴργασται, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, ὅτου δὲ δὴ ἔνεκα ταῦτά μοι 27.21 εἴρηται αὐτίκα δηλώσω. ὁ Παῦλος χρόνῳ τινὶ ὕστερον ἐς Βυζάντιον ἦκων ἐπτά τε χρυσοῦ κεντηνάρια τῷ βασιλεῖ τούτῳ προέμενος ἠξίου τὴν ἱερωσύνην 27.22 ἀπολαβεῖν ἅτε αὐτὴν οὐδενὶ νόμῳ ἀφηρημένος. Ἰουστινιανὸς δὲ τὰ τε χρήματα ἐδέξατο πρᾶως καὶ τὸν ἄνθρωπον ἐν τιμῇ ἔσχεν, ἀρχιερέα τε ὠμολόγησεν Ἀλεξανδρεῦσιν αὐτὸν καταστήσεσθαι αὐτίκα δὴ μάλα, καίπερ ἐτέρου τὴν τιμὴν ἔχοντος, ὥσπερ οὐκ εἰδὼς ὅτι δὴ τοὺς αὐτῷ ξυνοικήσαντάς τε καὶ ὑπουργεῖν τετολμηκότας ἔκτεινέ τε αὐτὸς καὶ τὰς οὐσίας ἀφείλετο. 27.23 ὁ μὲν οὖν Σεβαστὸς ἐς ἄγαν διατεινόμενος τὸ πρᾶγμα ἐν σπουδῇ ἐποιεῖτο, Παῦλος δὲ διαρρήδην ἐπίδοξος 27.24 ἦν τὴν ἱερωσύνην ἀπολήψεσθαι μηχανῇ πάσῃ. ἀλλὰ Βιγίλιος τηνικάδε παρὼν εἴκειν βασιλεῖ τὸ τοιοῦτον ἐπιτάττοντι οὐδαμῇ ἔγνω. ἔφασκε γὰρ οὐχ οἷός τε εἶναι ψῆφον τὴν οἰκείαν αὐτὸς ἀνάδικον διειργάσθαι, 27.25 τὴν Πελαγίου παραδηλῶν γνώσιν. οὕτως ἄλλου οὐδενὸς τῷ βασιλεῖ τούτῳ ὅτι μὴ χρημάτων ἀφαιρέσεως αἰεὶ ἔμελεν. εἰρήσεται δὲ καὶ ἄλλο τοιόνδε. 27.26 Φαυστίνος ἦν τις, Παλαιστῖνος γένος, Σαμαρείτης μὲν γεγονὼς ἄνωθεν, ὀνόματος δὲ τοῦ Χριστιανῶν 27.27 ἀντιλαμβανόμενος ἀνάγκη τοῦ νόμου.

οὗτος ὁ Φαυστῖνος ἕξ τε βουλῆς ἀξίωμα ἦλθε καὶ τῆς χώρας τὴν ἀρχὴν ἔσχεν, ἥσπερ αὐτὸν παραλυθέντα οὐ πολλῶ ὕστερον ἕξ τε τὸ Βυζάντιον ἦκοντα τῶν τινες ἱερέων διέβαλλον ἐπενεγκάμενοι ὡς Σαμαρειτῶν νόμιμα περιστέλλει, καὶ Χριστιανούς δράσειε τοὺς ἐν Παλαιστίνῃ 27.28 ὤκημένους ἀνόσια ἔργα. Ἰουστινιανὸς δὲ ἀγριαίνεσθαί τε καὶ δεινὰ ποιεῖσθαι διὰ ταῦτα ἐδόκει, ὅτι δὴ αὐτοῦ τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ἔχοντος τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα 27.29 ὑφ' ὅτου οὖν διασύροίτο. οἱ μὲν οὖν ἐκ τῆς συγκλήτου βουλῆς τὴν διάγνωσιν πεποιημένοι τοῦ πράγματος φυγῆ τὸν Φαυστῖνον ἐζημίωσαν, βασιλέως ἐγ27.30 κειμένου σφίσι. βασιλεὺς δὲ πρὸς αὐτοῦ χρήματα ὅσα ἐβούλετο κεκομισμένος ἀνάδικα εὐθύς τὰ δεδικασμένα 27.31 ἐποίησε. Φαυστῖνος δὲ αὐθις τὸ πρότερον ἀξίωμα ἔχων, βασιλεῖ τε ὠμίλει ἐπίτροπός τε καταστάς τῶν ἐν Παλαιστίνῃ τε καὶ Φοινίκῃ βασιλικῶν χωρίων ἀδεέστερον ἅπαντα κατειργάζετο ὅσα οἱ αὐτῷ βουλομένῳ 27.32 εἶη. ὄντινα μὲν οὖν Ἰουστινιανὸς τρόπον τὰ Χριστιανῶν δικαιώματα περιστέλλειν ἠξίου, καίπερ οὐ πολλῶν εἰρημένων ἡμῖν, ἀλλ' ἐκ τῶνδε βραχέων ὄντων τεκ27.33 μηριοῦν ἔστιν. ὅπως δὲ καὶ τοὺς νόμους οὐδεμιᾶ ὀκνήσει κατέσειε χρημάτων κειμένων βραχυτάτῳ δηλωθήσεται λόγῳ. 28.1 Πρίσκοις τις ἐν τῇ Ἐμεσηνῶν ἐγένετο πόλει, ὅσπερ ἀλλότρια γράμματα μιμεῖσθαι εὐφυῶς ἐξήπιστατο, τεχνίτης τε ἦν περὶ τὸ κακὸν τοῦτο δεξιὸς ἄγαν. 28.2 ἐτύγγανε δὲ ἡ τῶν Ἐμεσηνῶν ἐκκλησία τῶν τινος ἐπιφανῶν κληρονόμος γεγενημένη χρόνους τισὶ πολλοῖς 28.3 ἔμπροσθεν. ἦν δὲ οὗτος ἀνὴρ πατρίκιος μὲν τὸ ἀξίωμα, Μαμμιανὸς δὲ ὄνομα, γένει λαμπρὸς καὶ πε28.4 ριουσία χρημάτων. ἐπὶ δὲ Ἰουστινιανοῦ βασιλεύοντος ὁ Πρίσκος διερευνησάμενος πόλεως τῆς εἰρημένης τὰς οἰκίας πάσας, εἴ τινες εὐρέ τε πλούτῳ ἀκμάζοντας καὶ πρὸς ζημίαν χρημάτων μεγάλων διαρκῶς ἔχοντας, τούτων διερευνησάμενος ἕξ τὸ ἀκριβὲς τοὺς προπάτορας, γράμμασιν αὐτῶν παλαιοῖς ἐντυχῶν, βιβλίδια πολλὰ ὡς παρ' ἐκείνων γεγραμμένα πεποιήται, ὁμολογούντων πολλὰ χρήματα τῷ Μαμμιανῷ ἀποδώσειν ἅτε παρακαταθήκης λόγῳ ταῦτα πρὸς ἐκείνου κεκομισμένων. 28.5 τό τε ὠμολογημένον ἐν τούτοις δὴ τοῖς καταπλάστοις γραμματείοις χρυσίον ξυνήει οὐχ ἦσσαν ἢ ἐς ἑκατὸν 28.6 κεντηνάρια. καὶ ἀνδρὸς δὲ τινος, ὅσπερ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τηνικάδε τοῦ χρόνου καθήμενος, ἠνίκα ὁ Μαμμιανὸς περιῆν, δόξαν τε πολλὴν ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ καὶ τῇ ἄλλῃ ἀρετῇ ἔχων, ἅπαντα ἐπετέλει τὰ τῶν πολιτῶν γραμματεῖα, ἕκαστον οἰκείοις ἐπισφραγίζων αὐτὸς γράμμασιν, ὄνπερ ταβελλίωνα καλοῦσι Ῥωμαῖοι, τὰ γράμματα δαιμονίως μιμησάμενος τοῖς διοικουμένοις τὰ πράγματα τῆς Ἐμεσηνῶν ἐκκλησίας παρέδωκεν, ὠμολογηκόσι μοῖραν αὐτῷ τινα κεῖσθαι τῶν ἐνθένδε πορι28.7 σθησομένων χρημάτων. ἐπεὶ δὲ ὁ νόμος ἐμποδῶν ἴστατο, τὰς μὲν ἄλλας δίκας ἀπάσας ἕξ τριακοντοῦτιν παραγραφὴν ἄγων, ὀλίγας δὲ ἄττας καὶ τὰς ὑποθηκαρίας καλουμένας τεσσαράκοντα ἐνιαυτῶν μήκει ἐκ28.8 κρούων, μηχανῶνται τοιάδε. ἕξ Βυζάντιον ἀφικόμενοι καὶ χρήματα μεγάλα τῷ βασιλεῖ τούτῳ προέμενοι ἐδέοντο σφίσι τὸν τῶν πολιτῶν ὄλεθρον οὐδὲν ὠφληκό28.9 των συγκατεργάζεσθαι. ὁ δὲ τὰ χρήματα κεκομισμένος μελλήσει οὐδεμιᾶ νόμον ἔγραψεν, οὐ χρόνους τὰς ἐκκλησίας τοῖς καθήκουσιν, ἀλλ' ἐνιαυτῶν ἑκατὸν πλήθει δικῶν τῶν αὐταῖς προσηκουσῶν ἀποκεκλειῖσθαι, καὶ ταῦτα οὐκ ἐν Ἐμέσῃ μόνον κύρια εἶναι, ἀλλὰ καὶ 28.10 ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν. Ἐμεσηνοῖς τε τὸ πρᾶγμα τοῦτο δαιτᾶν ἔταξε Λογγίνον τινα δραστήριόν τε ἄνδρα καὶ τὸ σῶμα ἰσχυρὸν ἄγαν, ὃς καὶ τὴν τοῦ 28.11 δήμου ἀρχὴν ἐν Βυζαντίῳ ὕστερον ἔσχεν. οἱ δὲ τῆς ἐκκλησίας τὰ πράγματα διοικούμενοι τὰ μὲν πρῶτα τῶν τινι τῶν πολιτῶν δίκην κεντηναρίοι ἐκ βιβλίων τῶν εἰρημένων λαχόντες δυοῖν, κατεδικάσαντο τοῦ ἀνθρώπου εὐθύς, ὃ τι καὶ ἀπολογήσαιτο οὐδαμῆ ἔχοντος διὰ τε χρόνου τοσόνδε μῆκος καὶ ἄγνοιαν τῶν τότε 28.12 πεπραγμένων. ἐν πένθει δὲ μεγάλῳ ἐκάθηντο οἱ τε ἄλλοι ζύμπαντες ἄνθρωποι ὁμῶς τοῖς συκοφάνταις ἐκκείμενοι καὶ πάντων μάλιστα οἱ τῶν Ἐμεσηνῶν λογι28.13 μῶτατοι. τοῦ δὲ κακοῦ

ἐς τοὺς πλείστους ἤδη τῶν πολιτῶν ἐπιρρέοντος προμήθειάν τινα τοῦ θεοῦ
ζυνη28.14 νέχθη γενέσθαι τοιάνδε. Πρίσκον ὁ Λογγῖνος τὸν τοῦτο δὴ τὸ σκαιώρημα
ἐργασάμενον ἅπαντα ὁμοῦ κομίζειν οἱ τὰ γράμματα ἐκέλευσεν, ἀναδυόμενον τε
28.15 τὴν πρᾶξιν ἐρράπισε δυνάμει τῇ πάσῃ. ὁ δὲ ἀνδρὸς ἰσχυροῦ λίαν τὴν πληγὴν
οὐδαμῇ ἐνεγκῶν ἔπεσεν ὑπτίως, τρέμων δὲ ἤδη καὶ περιδεὴς γεγωνῶς, ὅπως τε
Λογγῖνον ἡσθηθεῖν τὰ πεπραγμένα ὑπονοῶν ὠμολόγει, οὕτω τε τῆς σκαιωρίας
ἀπάσης ἐς φῶς ἐνεχθείσης τὴν συκοφαντίαν πεπαῦσθαι ξυνέβη. 28.16 Ταῦτα δὲ οὐ
μόνον ἐς τοὺς νόμους ἀεὶ καὶ καθ' ἑκάστην εἰργάζετο τοὺς Ῥωμαίων, ἀλλὰ καὶ
οὐς Ἑβραῖοι τιμῶσι καταλύειν ὅδε βασιλεὺς ἐν σπουδῇ εἶχεν. 28.17 ἦν γάρ ποτε
αὐτοῖς ἐπανίων ὁ χρόνος τὴν Πασχαλίαν ἑορτὴν πρὸ τῶν Χριστιανῶν ἀγαγὼν τύχοι,
οὐκ εἶα ταύτην τοὺς Ἰουδαίους καιροῖς τοῖς καθήκουσιν ἄγειν, οὐδέ τι ἐν ταύτῃ
ἐξοσιοῦσθαι τῷ θεῷ ἢ ἐπιτελεῖν τῶν 28.18 ἐν σφίσι αὐτοῖς νομίμων. πολλοὺς τε
αὐτῶν οἱ ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τεταγμένοι ἄτε προβατείων κρεῶν ἐν τούτῳ γευσαμένους
τῷ χρόνῳ, τῆς ἐς τὴν πολιτείαν παρανο28.19 μίας ὑπάγοντες χρήμασιν ἐζημίουν
πολλοῖς. ἔργα μὲν οὖν καὶ ἄλλα τοιαῦτα Ἰουστινιανοῦ ἀνάριθμα ἐξεπιστάμενος οὐκ
ἂν τι ἐνθείην, ἐπεὶ πέρασ δοτέον τῷ λόγῳ. ἀποχρήσει γὰρ καὶ δι' αὐτῶν τὸ τοῦ
ἀνθρώπου ἦθος σημεῖναι. 29.1 Ὅτι δὲ εἴρων τε καὶ κατάπλαστος ἦν, αὐτίκα δηλώσω.
τὸν Λιβέριον τοῦτον, οὐπερ ἐμνήσθην ἀρτίως, παραλύσας ἧς εἶχεν ἀρχῆς, Ἰωάννην
ἀντ' αὐτοῦ κατεστήσατο Αἰγύπτιον γένος, ἐπίκλησιν Λαξαρίωνα. 29.2 ὅπερ ἐπεὶ
Πελάγιος ἔγνω Λιβερῖω φίλος ἐς τὰ μάλιστα ὦν, τοῦ αὐτοκράτορος ἀνεπυθάνετο
εἶπερ ὁ 29.3 ἀμφὶ Λαξαρίωνα λόγος ἀληθὴς εἶη. καὶ ὅς εὐθύς ἀπηρνήσατο μηδὲν
πεπραγένοι τοιοῦτο ἀπισχυρισάμενος, γράμματά τε αὐτῷ πρὸς Λιβέριον ἐνεχείρισεν,
ἐντελλόμενος βεβαιότατα τῆς ἀρχῆς ἔχεσθαι, καὶ μηδενὶ αὐ29.4 τῆς τρόπῳ
μεθίεσθαι. οὐ γὰρ ταύτης ἐθέλειν ἐν τῷ παρόντι αὐτὸν παραλῦσαι. ἦν δὲ τις
τῷ Ἰωάννῃ ἐν Βυζαντίῳ θεῖος, Εὐδαίμων ὄνομα, ἔς τε τὸ τῶν ὑπάτων ἀξίωμα ἦκων
καὶ χρήματα περιβεβλημένος πολλὰ 29.5 ἐπίτροπος τέως τῆς βασιλέως οὐσίας ἰδίας.
οὗτος Εὐδαίμων ἐπειδὴ ταῦτα ἠκηκόει ἄπερ ἐρρήθη, καὶ αὐτὸς βασιλέως
ἀνεπυθάνετο εἰ ἐν βεβαίῳ τῷ ἀδελφιδῶ τὰ 29.6 τῆς ἀρχῆς εἶη. ὁ δὲ ὅσα οἱ πρὸς
Λιβέριον ἐγγράπτο ἀρνησάμενος, πρὸς τὸν Ἰωάννην γράμματα γράψας ἀν29.7
τιλαβέσθαι τῆς ἀρχῆς δυνάμει πάσῃ ἐπέστελλεν. οὐδὲ γὰρ οὐδ' αὐτῷ νεώτερον ἀμφ'
αὐτῇ βεβουλεῦσθαι. οἷσπερ ὁ Ἰωάννης ἀναπεισθεὶς Λιβέριον ἀναχωρεῖν τοῦ τῆς
ἀρχῆς καταγωγίου ἄτε αὐτῆς παραλελυμένον 29.8 ἐκέλευε. Λιβέριος δὲ αὐτῷ
πείθεσθαι οὐδαμῇ ἔφασκεν, ἠγμένος δηλονότι τοῖς βασιλέως καὶ αὐτὸς γράμμασιν.
29.9 ὁ μὲν οὖν Ἰωάννης τοὺς οἱ ἐπομένους ὀπλίσας ἐπὶ τὸν Λιβέριον ἦει, ὁ δὲ ζῦν τοῖς
ἀμφ' αὐτὸν εἰς ἀντίστασιν εἶδε. μάχης τε γενομένης, ἄλλοι τε πολλοὶ 29.10 πίπτουσι
καὶ Ἰωάννης αὐτὸς ὁ τὴν ἀρχὴν ἔχων. Εὐδαίμωνος οὖν ἰσχυρότατα ἐγκειμένου,
μετάπεμπος εὐθύς ἐς Βυζάντιον ὁ Λιβέριος ἦν, ἢ τε σύγκλητος βουλή τὴν
διάγνωσιν ποιουμένη τῶν πεπραγμένων, ἀπεψηφίσατο τοῦ ἀνθρώπου, ἐπεὶ αὐτοῦ
οὐκ ἐπελθόντος, ἀλλ' 29.11 ἀμυνομένου τὸ μίasma ζυνηνέχθη γενέσθαι. βασιλεὺς
μέντοι οὐ πρότερον ἀπέστη ἕως αὐτὸν ἐζημίωσε χρήμασι λάθρα. 29.12 Οὕτω μὲν
οὖν Ἰουστινιανὸς ἀληθίζεσθαι τε ἠπίστατο καὶ εὐθύγλωστος ἦν. ἐγὼ δὲ πάρεργόν τι
τοῦδε τοῦ λόγου εἰπεῖν οὐκ ἄπο τοῦ καιροῦ οἴομαι εἶναι. ὁ μὲν γὰρ Εὐδαίμων οὗτος
ἐτελεύτησεν οὐ πολλῶ ὕστερον, ζυγγενῶν μὲν οἱ ἀπολελειμμένων πολλῶν, οὔτε
διαθήκην τινὰ διαθέμενος οὔτε τι ἄλλο τὸ παράπαν 29.13 εἰπών. ὑπὸ χρόνον τε τὸν
αὐτὸν καὶ τις ἀρχῶν γεγωνῶς τῶν ἐν Παλατίῳ εὐνούχων ὄνομα Εὐφρατᾶς ἀπελύθη
τοῦ βίου, ἀδελφιδῶν μὲν ἀπολιπών, οὐδὲν δὲ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ διαθέμενος τῇ αὐτοῦ
πολλῇ ἐς ἄγαν 29.14 οὔση. ἀμφῶ δὲ βασιλεὺς τὰς οὐσίας ἀφείλετο, κληρονόμος
γεγενημένος αὐτόματος καὶ οὐδὲ τριώβολόν τι 29.15 τῶν νομίμων κληρονόμων
προέμενος. τοσαύτη αἰδοῖ ἔς τε τοὺς νόμους καὶ τῶν ἐπιτηδεῖων τοὺς ζυγγενεῖς

29.16 ὁ βασιλεὺς οὗτος ἐχρήτο. οὕτως καὶ τὰ Εἰρηναίου πολλῶ ἔμπροσθεν τελευτήσαντος δικαίωμα οὐδ' ὅτιοῦν ἐπ' αὐτοῖς ἔχων ἀφείλετο. 29.17 Τούτων δὲ τὸ ἐχόμενον ὑπὸ χρόνον τε τὸν αὐτὸν γεγονὸς οὐκ ἂν σιωπῶν. Ἀνατόλιός τις ἦν ἐν Ἀσκαλωνιτῶν τῷ λευκώματι τὰ πρωτεῖα ἔχων. τούτου τὴν παῖδα γαμετὴν γυναῖκα τῶν τις Καισαρέων πεποίηται, 29.18 Μαμιλιανὸς ὄνομα, οἰκίας ἐπιφανοῦς ἄγαν. ἦν δὲ ἡ κόρη ἐπίκληρος, ἐπεὶ μόνης αὐτῆς Ἀνατόλιος ἐγεγόνει 29.19 πατήρ. νόμῳ δὲ ἄνωθεν διωρισμένον, ἐπειδὴν βουλευτῆς τῶν τινος πόλεων οὐκ ἀπολελειμμένων οἱ παίδων γόνου ἄρρενος ἐξ ἀνθρώπων ἀφανισθείη, τῶν ἀπολελειμμένων ὑπὸ τούτου χρημάτων τὸ μὲν τεταρτημόριον δίδοσθαι τῷ τῆς πόλεως βουλευτηρίῳ, πάντων δὲ τῶν ἄλλων τοὺς κληρονόμους τοῦ τετελευτηκότος ἀπόνασθαι, γνώρισμα ἦθους τοῦ οἰκείου κἀνταῦθα ὁ αὐτοκράτωρ ἐνδεικνύμενος, νόμον ἔναγχος ἐτύγχανε γράψας, ἔμπαλιν τὰ τοῦ πράγματος διοικούμενον ὅπως δὴ, ἐπειδὴν βουλευτῆς ἄπαις τελευτῶν γόνου ἄρρενος τῆς οὐσίας οἱ μὲν κληρονόμοι τὸ τέταρτον ἔχοιεν, τὰλλα δὲ πάντα τό τε δημόσιον καὶ τὸ τῆς πόλεως 29.20 λεύκωμα φέροντο. καίτοι οὐδεπώποτε δημόσιον ἢ βασιλεὺς ἀφ' οὗ γέγονασιν ἀνθρωποὶ χρημάτων βου29.21 λευτικῶν μετασχεῖν ἔσχε. τούτου τοίνυν κειμένου τοῦ νόμου, Ἀνατολίῳ μὲν ἐπεγένετο ἡ τέλειος ἡμέρα τοῦ βίου, ἡ δὲ τούτου παῖς τὸν τούτου κληρὸν πρὸς τε τὸ δημόσιον καὶ τὸ τῆς πόλεως βουλευτήριον κατὰ τὸν νόμον ἐνεῖματο, καὶ αὐτῇ γράμματα βασιλεὺς τε αὐτὸς καὶ Ἀσκαλωνιτῶν οἱ τοῦ λευκώματος ἔγραψαν, τῆς περὶ τούτων αὐτὴν ἀφιέντες ἀντιλογίας ἄτε τὰ σφίσι προσήκοντα κεκομισμένοι ὀρθῶς καὶ δικαίως. 29.22 ὕστερον καὶ Μαμιλιανὸς ἀπελύθη τοῦ βίου, ὅσπερ Ἀνατολίῳ κηδεστῆς ἐγεγόνει, παιδὸς οἱ ἀπολελειμμένης μιᾶς, ἥπερ καὶ μόνη τὴν τοῦ πατρὸς οὐσίαν, ὡς τὸ 29.23 εἶκός, ἔσχε. μετὰ δὲ καὶ αὐτὴ περιούσης ἔτι οἱ τῆς μητρὸς ἀφίκετο ἐς τὸ μέτρον τοῦ βίου, ἀνδρὶ μὲν ξυνοικισθεῖσα τῶν λογίμων τινὶ, μήτηρ δὲ οὔτε θή29.24 λεὸς οὔτε ἄρρενος γενομένη γόνου. ἀλλ' Ἰουστινιανὸς πάντων ἀντελάβετο τῶν χρημάτων εὐθύς, ἐκεῖνο ἀποφθεγξάμενος τὸ θαυμάσιον, ὡς τὴν Ἀνατολίου παῖδα γυναῖκα γραῦν οὔσαν τοῖς τε τοῦ ἀνδρὸς καὶ τοῖς τοῦ πατρὸς πλουτεῖν χρήμασιν οὐχ ὅσιον εἶη. 29.25 ὅπως δὲ ἡ γυνὴ μὴ ἐν τοῖς προσαιτηταῖς τὸ ἐνθένδε τετάξεται, στατήρα χρυσοῦν ἐς ἡμέραν ἐκάστην τὴν γυναῖκα φέρεσθαι ταύτην διώρισεν, ἕως ἂν περιῆ, τοῦτο θέμενος ἐν τοῖς γράμμασι, δι' ὧν τὰ χρήματα ἐλήϊσατο ταῦτα, ὡς τὸν στατήρα προεῖται τῆς εὐσεβείας ἔνεκα τοῦτον· «ἔθος γάρ μοι», ἔφη, «τά τε ὅσια «καὶ εὐσεβῆ πράττειν». 29.26 Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἀπόχρη λέγειν, ὅπως μὴ ὁ λόγος κατακόρως ἔχοι, ἐπεὶ οὐδὲ ἀπάντων ἀνθρώπων 29.27 γε ὄντι δυνατόν ἀπομνημονεῦσαι. ὅτι δὲ οὐ Βενέτων τῶν οἱ ἐσπουδασμένων δοκούντων εἶναι λόγον τινὰ 29.28 πεποίηται χρημάτων παρόντων, ἐγὼ δηλώσω. Μαλθάνης τις ἐγεγόνει ἐν Κίλιξι Λέοντος ἐκείνου γαμβρὸς, ὅσπερ εἶπεν, ὡσπερ μοι ἔμπροσθεν εἶρηται, τὴν τοῦ 29.29 καλουμένου ῥεφερενδαρίου τιμὴν. τοῦτον βίας ἀναστέλλειν ἐπέστελλε τὰς ἐν Κίλιξι. ταύτης τε τῆς σκήψεως ὁ Μαλθάνης λαβόμενος ἀνήκεστα κακὰ Κιλικίων τοὺς πλείστους εἰργάζετο, καὶ τὰ χρήματα ληϊζόμενος τὰ μὲν τῷ τυράννῳ ἔπεμπε, τοῖς δὲ αὐτὸς ἐδικαίου 29.30 πλουτεῖν. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι τὰ σφίσι παρόντα σιωπῆ ἔφερον, Ταρσέων δὲ ὅσοι Βένετοι ἦσαν τῇ ἐκ βασιλέως παρρησίᾳ θαρσοῦντες ἐν τῷ δημοσίῳ τῆς ἀγορᾶς ἐς τὸν Μαλθάνην οὐ παρόντα σφίσι πολλὰ ὕβριζον. 29.31 ὅπερ ἐπεὶ ὁ Μαλθάνης ἔγνω, πλῆθος στρατιωτῶν ἐπαγόμενος ἐς Ταρσὸν εὐθύς ἀφίκετο νύκτωρ περιπέμπων τε τοὺς στρατιώτας ἐς τὰς οἰκίας ὄρθρου 29.32 βαθέος καταλύειν ἐκέλευεν. ἔφοδον δὲ οἰόμενοι ταύτην οἱ Βένετοι εἶναι, ἐκ τῶν παρόντων ἠμύνοντο. ξυνέβη τοίνυν ἄλλα τε κακὰ ἐν σκότῳ γενέσθαι καὶ Δαμιανὸν, 29.33 ἄνδρα ἐκ βουλῆς, τοξεύματι βληθέντα πεσεῖν. ἦν δὲ ὁ Δαμιανὸς οὗτος τῶν τῆδε Βενέτων προστάτης. ὅπερ ἐπεὶ ἐς Βυζάντιον ἦλθεν, οἱ τε Βένετοι δυσφορούμενοι θορύβῳ ἀνά

τὴν πόλιν πολλῶ εἶχοντο, καὶ βασιλέα μὲν ἀμφὶ τῷ πράγματι ἠνώχλουν ἄγαν, Λέοντα δὲ καὶ τὸν Μαλθάνην ξὺν δεινοτάταις ἀπειλαῖς πολλὰ 29.34 ἔδυσφῆμον. καὶ αὐτοκράτωρ οὐδέν τι ἦσον ἀγριαίνεσθαι ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἐσκήπτετο. γράμμα οὖν εὐθὺς ἔγραψε, ζήτησίν τε καὶ τίσιν τῶν τῷ Μαλ29.35 θάνη πεπολιτευμένων κελεύων γενέσθαι. ἀλλὰ Λέων αὐτῷ χρυσίου προέμενος πλῆθος τοῦ τε θυμοῦ αὐτίκα καὶ τῆς ἐς τοὺς Βενέτους στοργῆς ἔπαυσε, τοῦ τε πράγματος ἀνεξετάστου μενεηκότος Μαλθάνην βασιλεὺς ἐς Βυζάντιον παρ' αὐτὸν ἦγοντα ξὺν τε πολλῇ 29.36 φιλοφροσύνῃ εἶδε καὶ ἐν τιμῇ ἔσχευ. ἐξιόντα δὲ οἱ Βένετοι ἐκ βασιλέως τηρήσαντες πληγὰς αὐτῷ προσετρίψαντο ἐν Παλατίῳ καὶ διαχρήσασθαι ἔμελλον, εἰ μὴ αὐτῶν τινες διεκώλυσαν, οἳ γε πρὸς Λέοντος χρή29.37 ματα ἤδη κεκομισμένοι λάθρα ἐτύγχανον. καίτοι τίς οὐκ ἂν ταύτην τὴν πολιτείαν ἐλεεινοτάτην καλοίη, ἐν ἣ βασιλεὺς μὲν δωροδοκήσας ἀνεξέταστα κατέλειψε τὰ ἐγκλήματα, στασιῶται δὲ βασιλέως ἐν Παλατίῳ ὄντος ἐπαναστήναι τῶν τινι ἀρχόντων οὐδεμιᾶ ὀκνήσει ἐτόλ29.38 μησαν, ἀδίκων τε χειρῶν ἐπ' αὐτὸν ἄρξαι; τίσις μέντοι τούτων δὴ ἔνεκα οὐδεμία οὔτε εἰς τὸν Μαλθάνην ἐγένετο οὔτε εἰς τοὺς αὐτῷ ἐπαναστάντας. ἐκ τούτων δὲ εἴ τις βούλοιτο τὸ Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως τεκμηριούσθω ἦθος. 30.1 Εἰ δὲ τίνα καὶ τοῦ τῆς πολιτείας ξυμφόρου ποιεῖται λόγον, τὰ ἐς δρόμον τε αὐτῷ τὸν δημόσιον 30.2 καὶ τοὺς κατασκόπους εἰργασμένα δηλώσει. οἱ μὲν γὰρ Ῥωμαίων αὐτοκράτορες ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις γεγενημένοι, προνοήσαντες ὅπως ἅπαντά τε σφίσι ἐπαγγέλλοιτο τάχιστα καὶ μηδεμιᾶ διδῶτο μελλήσει, τὰ τε πρὸς τῶν πολεμίων ἐν χώρᾳ ἐκάστη ξυμπίπτοντα καὶ ταῖς πόλεσι κατὰ στάσιν ἢ ἄλλο τι ἀπρόοπτον συμβαίνοντα πάθος τὰ τε πρὸς τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων πανταχόθι πρᾶσσόμενα τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, ὅπως τε οἱ τοὺς φόρους παραπέμποντες τοὺς ἐπετεῖους διασώζοιντο βραδυτῆτός τε καὶ κινδύνου χωρὶς, δημόσιον ὄξύν τίνα πανταχόσε πεποιήνται δρό30.3 μον τῷ τρόπῳ τοιῶδε. ἐς ἡμέρας ὁδὸν εὐζώνῳ ἀνδρὶ σταθμοὺς κατεστήσαντο, πῆ μὲν ὀκτώ, πῆ δὲ τούτων ἐλάσσους, οὐ μέντοι ἦσον ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον ἢ 30.4 κατὰ πέντε. ἵπποι δὲ ἴσταντο ἐς τεσσαράκοντα ἐν σταθμῷ ἐκάστῳ. ἵπποκόμοι δὲ κατὰ λόγον τοῦ τῶν 30.5 ἵππων μέτρου ἐτετάχατο ἐν πᾶσι σταθμοῖς. συχναῖς δὲ ἵππων δοκιμωτάτων ὄντων διαδοχαῖς ἐλαύνοντες ἀεὶ οἷσπερ ἐπίκειται τὸ ἔργον τοῦτο, δέκα τε, ἂν οὕτω τύχοι, ὁδὸν ἡμερῶν ἀμείβοντες ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἔπρασσον ἅπαντα ὅσα μοι ἀρτίως δεδήλωται· πρὸς δὲ καὶ οἱ τῶν χωρίων πανταχῆ κύριοι, ἄλλως τε κἂν ἐν μεσογειοῖς τὰ χωρία ὄντα ἐτύγχανεν, εὐδαιμονέστατοι ἐπ' 30.6 αὐτοῖς ἐν τοῖς μάλιστα ἦσαν. τοὺς γὰρ ὄντας ἐκ τοῦ περιόντος σφίσι καρποὺς ἵππων τε καὶ ἵπποκόμων τροφῆς ἔνεκα τῷ δημοσίῳ ἀνὰ πᾶν ἔτος ἀποδιδόμενοι, 30.7 χρήματα μεγάλα ἐφέροντο. ξυνέβαινέ τε διὰ ταῦτα τῷ δημοσίῳ δέχεσθαι μὲν ἀεὶ τοὺς ἐγκειμένους ἐκάστῳ φόρους, ἀντιπαραδέχεσθαι δὲ αὐτοὺς τοῖς ἐσκομίζουσιν αὐτίκα δὴ μάλα, καὶ προσῆν τὸ γεγενῆσθαι τῇ πολιτείᾳ τὰ δέοντα. 30.8 Τὰ μὲν οὖν πρότερα ταύτη πη εἶχεν. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ οὗτος πρῶτα μὲν τὸν ἐκ Καλχηδόνας ἄχρι ἐς Δακίβιζαν καθελῶν δρόμον ἠνάγκασε πάντας ἐκ Βυζαντίου εὐθὺς ἄχρι ἐς τὴν Ἐλενούπολιν οὔτι ἐθελου30.9 σίους ναυτίλλεσθαι. πλεοντες οὖν ἐν ἀκάτοις βραχεῖαις τισίν, οἷαις διαπορθμεύεσθαι τῆδε εἰώθασι, χειμῶνος, ἂν οὕτω τύχοι, ἐπιπεσόντος, ἐπὶ μέγα κινδύνου χωροῦσι. τῆς γὰρ ἀναγκαίου σπουδῆς ἐγκειμένης σφίσι καιροφυλακεῖν τε καὶ προσδέχεσθαι μέλλουσαν τὴν 30.10 γαλήνην ἀδύνατά ἐστιν. ἔπειτα δὲ κατὰ μὲν τὴν ἐπὶ Πέρσας ὁδὸν φέρουσαν τὸν δρόμον ἐπὶ σχήματος τοῦ πρόσθεν ὄντος εἶασεν εἶναι, ἐς δὲ τὴν λοιπὴν ξύμπασαν ἕω μέχρι ἐς Αἴγυπτον ἐν ἡμέρας ὁδῷ σταθμὸν ἕνα κατεστήσατο μόνον, οὐχ ἵππων μέντοι, 30.11 ἀλλ' ὄνων ὀλίγων. διὸ δὴ τὰ μὲν ξυμβαίνοντα ἐν χώρᾳ ἐκάστη μόλις τε καὶ ὀψὲ τοῦ καιροῦ καὶ ὀπίσω τῶν πραγμάτων ἐσαγγελλόμενα ἐπικουρίας οὐδεμιᾶς τυγχάνειν εἰκὸς, οἱ δὲ τοὺς ἀγροὺς

κεκτημένοι καρπῶν τῶν σφετέρων σεσηπῶτων τε καὶ εἰκῆ κειμένων ἀνόνητοι ἐς αἶν γίνονται. 30.12 Τὰ δὲ τῶν κατασκόπων τοιαυτὰ ἐστίν. ἄνδρες πολλοὶ ἐν δημοσίῳ τὸ ἀνέκαθεν ἐσιτίζοντο, οἳ δὴ ἐς τοὺς πολεμίους ἰόντες ἔν τε τοῖς Περσῶν βασιλείοις γινόμενοι ἢ ἐμπορίας ὀνόματι ἢ τρόπῳ ἑτέρῳ, ἕς τε τὸ ἀκριβὲς διερευνώμενοι ἕκαστα, ἐπανήκοντες ἐς Ῥωμαίων τὴν γῆν πάντα τοῖς ἄρχουσιν ἐπαγγέλλειν ἠδύ30.13 ναντο τὰ τῶν πολεμίων ἀπόρρητα. οἳ δὲ προὔμαθον ἐφύλασσόν τε καὶ ἀπρόοπτον οὐδὲν ξυνέπιπτε σφίσι. τοῦτο δὲ τὸ χρῆμα κὰν τοῖς Μήδοις ἐκ παλαιοῦ ἦν. Χοσρόης μὲν οὖν μείζους, ὡσπερ φασι, πεπονημένος τὰς τῶν κατασκόπων ξυντάξεις προμηθείας τῆς ἐνθένδε 30.14 ἀπήλαυσεν. οὐδὲν γὰρ αὐτὸν ἐλάνθανε τῶν ἐν Ῥωμαίοις γινομένων. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς οὐδ' ὅτι οὖν ἀναλώσας καὶ αὐτὸ τὸ τῶν κατασκόπων ὄνομα ἐξέτριψεν ἐκ Ῥωμαίων τῆς γῆς, ἐξ οὗ δὴ ἄλλα τε πολλὰ ἡμαρτήθη καὶ Λαζική πρὸς τῶν πολεμίων ἐάλω, Ῥωμαίων οὐδαμῆ πεπυσμένων ὅποι ποτὲ γῆς ὁ Περσῶν 30.15 βασιλεὺς ζῆν τῷ στρατῷ εἶη. ἀλλὰ καὶ καμήλους παμπληθεῖς τὸ δημόσιον ἐκ παλαιοῦ τρέφειν εἰώθει, αἳ δὴ τῷ Ῥωμαίων στρατῷ ἐπὶ πολεμίους ἰόντι ἅπαντα 30.16 φέρουσαι τὰ ἐπιτήδεια εἶποντο. καὶ οὔτε τοῖς γεωργοῖς τότε ἀγαροφορεῖν ἐπάναγκες ἦν οὔτε τι ἐνδεῖν τοῖς στρατιώταις τῶν ἀναγκαίων ξυνέβαινε, ἀλλὰ καὶ ταύτας περιεἶλεν Ἰουστινιανὸς σχεδόν τι ἀπάσας. διὸ δὴ ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἰόντος τὰ νῦν τοῦ Ῥωμαίων στρατοῦ γεγενῆσθαι τι τῶν δεόντων ἀδύνατον. 30.17 Τὰ μὲν οὖν σπουδαιότατα τῇ πολιτείᾳ ἐπεφέρετο τῆδε. οὐδὲν δὲ χειρὸν καὶ τινος αὐτοῦ τῶν γελοίων 30.18 ἐπιμνησθῆναι. τῶν ἐν Καισαρείᾳ ῥητόρων Εὐάγγελός τις ἦν οὐκ ἄσημος ἀνὴρ, ὅσπερ ἐπιφόρου οἳ τοῦ τῆς τύχης πνεύματος γενομένου χρημάτων τε ἄλλων καὶ 30.19 χώρας πολλῆς κύριος γέγονεν. ὕστερον δὲ καὶ κώμην ἐπιθαλασσίαν τινὰ, Πορφυρεῶνα ὄνομα, τριῶν χρυσοῦ κεντηναρίων ἐπρίατο. ταῦτα μαθὼν Ἰουστινιανὸς βασιλεὺς ἀφείλετο αὐτῷ τὸ χωρίον εὐθύς ὀλίγην αὐτῷ τινὰ τοῦ τιμήματος προέμενος μοῖραν, καὶ τοῦτο ἀποφθεγξάμενος, ὡς Εὐάγγελῳ ῥήτορι ὄντι οὐ μήποτε εὐπρε30.20 πὲς εἶη κώμης τοιαύτης κυρίῳ εἶναι. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων, ἀμηγέπη αὐτῶν ἐπιμνησθέντες, παυσόμεθα λέγειν. 30.21 Τῶν δὲ πρὸς τε Ἰουστινιανοῦ καὶ Θεοδώρας ἐπὶ τῇ πολιτείᾳ νεοχμωθέντων καὶ ταῦτά ἐστι. πάλαι μὲν ἡ σύγκλητος βουλή παρὰ βασιλέα ἰοῦσα τρόπῳ τοιῶδε προσκυνεῖν εἴθιστο. πατρίκιος μὲν τις ἀνὴρ παρὰ 30.22 μαζὸν αὐτοῦ προσεκύνει τὸν δεξιόν. βασιλεὺς δὲ αὐτοῦ καταφιλήσας τῆς κεφαλῆς ἐξίει, οἳ δὲ λοιποὶ ἅπαντες γόνυ κλίναντες βασιλεῖ τὸ δεξιὸν ἀπηλλάσ30.23 σοντο. βασιλίδα μέντοι προσκυνεῖν οὐδαμῆ εἴθιστο. παρὰ δὲ Ἰουστινιανόν τε καὶ Θεοδώραν τὰς εἰσόδους ποιούμενοι οἳ τε ἄλλοι ἅπαντες καὶ ὅσοι τὸ πατρικίων ἀξίωμα εἶχον ἔπιπτον μὲν εἰς τὸ ἔδαφος εὐθύς ἐπὶ στόμα, χειρῶν δὲ καὶ ποδῶν ἐς ἄγαν σφίσι τετανυσμένων τῷ χεῖλει ποδὸς ἐκατέρου ἀψάμενοι ἐξανίσταντο. 30.24 οὐδὲ γὰρ ἡ Θεοδώρα τὴν ἀξίωσιν ἀνεδύετο ταύτην, ἢ γε καὶ τοὺς πρέσβεις προσίεσθαι Περσῶν τε καὶ τῶν ἄλλων βαρβάρων, χρήμασί τε αὐτοὺς δωρεῖσθαι, ὡσπερ ὑπ' αὐτῇ κειμένης τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, οὐδαμῆ ἀπηξίου, πρᾶγμα πῶποτε οὐ γεγονὸς ἐκ τοῦ παντὸς χρόνου. 30.25 καὶ πάλαι μὲν οἳ τῷ βασιλεῖ ξυγγεγόμενοι αὐτόν τε βασιλέα καὶ τὴν γυναῖκα βασιλίδα ἐκάλουν, ἀρχόντων τε τῶν λοιπῶν ἕκαστον ὅπη αὐτῷ ἀξιώματος πέρι τὰ 30.26 παρόντα ἔχοι. ἦν δὲ τις τούτοις ὁποτέρῳ ἐς λόγους ξυμμίξας βασιλέως ἢ βασιλίδος ἐπιμνησθεῖη, ἀλλ' οὐ δεσπότην τε ἀποκαλοῖη καὶ δέσποιναν, ἢ καὶ μὴ δούλους τῶν τινὰς ἀρχόντων ὀνομάζειν πειρῶτο, τοσοῦτος δὴ ἀμαθής τε καὶ τὴν γλῶτταν ἀκόλαστος ἐδόκει εἶναι, καὶ ἄτε ἡμαρτηκῶς τὰ πικρότατα καὶ ὑβρίσας ἐς οὓς ἠκιστα ἐχρῆν ἐνθένδε ἀπῆει. 30.27 Καὶ τὰ πρότερα μὲν ὀλίγοι τε καὶ μόλις ἐν βασιλείοις ἐγίνοντο, ἐξ ὅτου δὲ οὗτοι τὴν βασιλείαν παρέλαβον, ἄρχοντες ὁμοῦ καὶ οἳ λοιποὶ ζύμπαντες ἐν 30.28 Παλατίῳ ἐνδελεχέστατα διατριβὴν εἶχον. αἴτιον δὲ ὅτι πάλαι μὲν ταῖς ἀρχαῖς τὰ τε δίκαια καὶ νόμιμα 30.29 πράσσειν γνώμη αὐτονόμῳ ἐξῆν. οἳ τε οὖν

ἄρχοντες διοικούμενοι τὰ εἰωθότα ἐν τοῖς καταγωγίσι τοῖς αὐτῶν ἔμενον, οἱ τε ἀρχόμενοι βίαιον οὐδὲν οὔτε ὀρῶντες οὔτε ἀκούοντες βασιλέα, ὡς τὸ εἰκὸς, ὀλίγα 30.30 ἠνώχλουν. οὗτοι δὲ ἅπαντα ἐπὶ πονηρῶ τῶν κατηκόων ἐφ' ἑαυτοὺς ἐς αἰὲν ἔλκοντες ἅπαντας σφίσι δουλοπρεπέστατα προσεδρεύειν ἠνάγκαζον· ἦν δὲ ἰδεῖν εἰς ἡμέραν σχεδόν τι ἐκάστην τὰ μὲν δικαστήρια πάντα ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον ἀνδρῶν ἔρημα, ἐν δὲ τῇ βασιλέως αὐλῇ ὄχλον τε καὶ ὕβριν καὶ ὠθισμὸν μέγαν καὶ δου30.31 λοπρέπειαν ἐς αἰὲν ζύμπασαν. οἱ τε αὐτοῖν ἐπιτήδευοι δοκοῦντες εἶναι τὴν τε ἡμέραν διηνεκῶς πᾶσαν καὶ τῆς νυκτὸς ἐς αἰὲν πολλήν τινα μοῖραν ἐνταῦθα ἐστῶτες ἄυπνοί τε καὶ ἀπόσιτοι παρὰ καιροὺς τοὺς εἰωθότας γινόμενοι διεφθείροντο, ἐς τοῦτό τε αὐτοῖς τὴν δο30.32 κοῦσαν εὐδαιμονίαν ἀποκεκρίσθαι ζυνέπεσε. τούτων μέντοι ἀφειμένοι πάντων διεμάχοντο πρὸς ἀλλήλους 30.33 οἱ ἄνθρωποι, ὅπη ποτὲ Ῥωμαίων τὰ χρήματα εἶη. οἱ μὲν γὰρ ἰσχυρίζοντο ἐν βαρβάροις ἅπαντα εἶναι, οἱ δὲ βασιλέα ἔφασκον ἐν οἰκίσκοις πολλοῖς καθεῖρξαντα ἔχειν. 30.34 ὀπηνίκα οὖν ἦ ἄνθρωπος ὢν Ὀϊουστινιανὸς ἀπέλθη τοῦ βίου, ἦ ἄτε τῶν δαιμόνων ἄρχων ἀπολύση τὸν βίον, ὅσοι τηνικάδε περιόντες τύχῳσι, τάληθές εἴσονται.